

புகழ்பூத்த நீர்வேலி

CPL

11162

சுப்பிரமணியன், J.P.

Madurai Vallabam Foundation
www.mvff.org / www.vallabam.com

11162

உ
சிவமயம்

புகழ் பூத்த நீர்வேலி

வலிசாலை - திருச்சி
 பிரதேச சபை
 பொது நூலகம் - கள்ளக்குறி
 11162
 கிடைக்கப்பெற்றது

ஆசிரியர்

சமூகசோதி **த. பாராஜசிங்கம்**

சமாதான நிதிவான்

வெளியீடு :
காமாட்சி அம்பாள் இந்து பரிபாலனசபை
 நீர்வேலி

புகழ் பூத்த நீர்வேலி

முதலாம் பதிப்பு : 23 - 02 - 2000

பிரதிகள் : 300

பதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கே

ஆசிரியர் : சமூகசோதி த. பரராஜசிங்கம்
சமாதான நீதிவான்
'மிதிலை'
நீர்வேலி வடக்கு,
நீர்வேலி.

அட்டைப்படம் அமைப்பு : வே. பாலசுப்பிரமணியம் ஆசிரியர்
(பாலாமாஸ்டர்)
தெல்லிப்பழை

அட்டைப்படம் பதிவு : ஞானம் ஆடீஸ்
வெள்ளவத்தை, கொழும்பு-6

அச்சுப்பதிவு : திருமகள் அழுத்தகம்,
சுன்னாகம்.

1162
950
பரரா

1162
911-5495
பரரா

நீர்வேலி மத்தி இளைஞர்

சனசமூக நிலையம்

பதிவு இல. J/VC32/CC/532 ஆரம்பம் 14-1-1978

நீர்வேலிக் கிராமத்தின் மத்திய பகுதியாகிய அரசகேசரிப்பிள்ளையார் வீதியில் பருத்தீத்துறை வீதிக்கண்மையாகவுள்ள “கொச்சந்தை” என்னும் சந்திப் பகுதியில் அமைந்ததே இந்த சனசமூக நிலையமாகும்.

இந் நிலையம் 1978ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 14ந் திகதி தமிழர் திருநாளாம் தைப்பொங்கல் தினத்தன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது இப்பகுதியில் வசித்து வந்த 50க்கு மேற்பட்ட இளைஞர்கள் ஒன்று கூடி ஆரம்பித்த இந்நிலைய மென்பதனாலேயே இது “நீர்வேலி மத்தி இளைஞர்கள் சனசமூக நிலையமென” வழங்கப்படலாயிற்று.

இந் நிலையத்தின் ஆரம்பகாலத் தலைவராக திரு இ.சௌந்தரராஜன் அவர்களும், போஷகராக திரு. இ. தியாகராசா அவர்களும் விளங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந் நிலையம் 26-8-1982இல் J/VC32/CC/532 ஆம் இலக்கத்தில் பதிவு செய்யப் பட்டது.

இப்பகுதியில் வாழ்ந்து காலஞ்சென்ற சமூக சேவகி வேதவல்லி கந்தையா அவர்களால் அளிப்பாக வழங்கப்பட்ட காணியில் அமைக்கப்பட்ட இந் நிலையம் நிர்வாகத்தினரின் அயரா முயற்சியினால் விளையாட்டுத்துறை சார்ந்த பல வழிகளிலும் நல்ல சேவையாற்றி மக்களின் நன்மதிப்பைப்

பெற்றுக் கொண்டது. 1995ஆம் ஆண்டு நாட்டில் ஏற்பட்ட சூரியக்கதிர் இராணுவ நடவடிக்கையின் போது நிலையத்தின் கட்டடம் முற்றாகச் சேதமடைந்துள்ளது.

இதனால் வலி கிழக்கு உதவி அரசாங்க அதிபர் திரு. கே. கேதீஸ்வரன் அவர்களின் அனுசரணையுடன் U. N. H. C. R. தொண்டர் நிறுவனத்தின் உதவியுடன் சுமார் 3 இலட்சரூபா செலவில் புதிய கட்டடம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டு அதில் இப்போ இந்நிலையம் இயங்கிவருகிறது.

டாக்டர் க. வேலாயுதபிள்ளையைத் தலைவராகவும், திரு. இ. தியாகராசா அவர்களை செயலாளராகவும் கொண்டியங்கும் இந்நிலையம் வாசகர்களுக்குப் புதினப் பத்திரிகைகளை வாசிக்க வசதி செய்திருப்பதோடு பாடசாலை மாணவர்களின் கல்விவளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் புத்தகங்களை இரவல் கொடுத்து வாங்கி வருகின்றது. மேலும், 5ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 12ஆம் ஆண்டு வரை கல்வியிலும் மாணவர்களின் கல்விக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் பயிற்சிப் புத்தகங்களும், பரீட்சை வினாவிடைகளும் இரவல் கொடுத்து வாங்கி ஊக்கமளித்து வருகின்றது. அத்தோடு வாசகர்களுக்கு நூலக சேவையாக புத்தகம் இரவல் கொடுத்து வாங்கிவரும் சேவையைச் செய்து வரும் இந்நிலையம் வருடாந்தம் நவராத்திரி விழாவையும், சிவராத்திரிவிழாவையும் சிறப்பாகக் கொண்டாடி வருவது பெருமைக்குரியதே.

எனது உரை

இடைக்கப்பெற்றது

எல்லாம்வல்ல விநாயகப் பெருமானின் பேரருளை வணங்கி, எமது குலதெய்வமான கருணைக்கடலாம் காமாட்சியம்பாளை மனதிலே இருத்தி எனது உரையை ஆரம்பிக்கின்றேன்

“பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னாடும்
நற்றவ வானிலும் நனிசிறந்தனவே”

என்பது போரதி பாடல்

அவ்வாக்கிற்கமைய எனது பெற்றோரை வணங்கி நிற்கின்றேன். நான் பிறந்த புகழ்மிக்க நீர்வேலிக் கிராமத்தின் புகழைப்பற்றி நாடறிய வைக்கவேண்டுமென்ற பேரவா எனது நீண்ட நாள் ஆசையாகவிருந்தது.

இதன் காரணமாக 1994ஆம் ஆண்டளவில் எமது கிராமத்தின் பொது நிறுவனங்கள் பற்றிய விபரம், குடிசை மதிப்பீடு போன்ற புள்ளி விபரங்கள் திரட்டப்பட்டன.

காலநிலை காரணமாக அம்முயற்சி கைகூடாமல் போனது 1995இல் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்ச்சியின் போது என்னால் சேகரிக்கப்பட்ட புள்ளி விபரங்கள் எல்லாம் தவறிவிட்டன.

இருந்தும் மீண்டும் எனது அந்த முயற்சிக்கு என்னைத்தூண்டும் வகையில் முதற்படியாக 1997ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் நீர்வேலிக் கந்தசுவாமி கோயில் மண்டபத்தில் வெளியிடப்பெற்ற “இந்து தர்மம்” பத்திரிகையில் “நீர்வேலியில் இந்து சமய வளர்ச்சி” என்னும் தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது.

அக்கட்டுரை பற்றி நூல்வெளியீட்டு விழாவில் கிடைத்த நல்லசிப்பிராயங்களும், பாராட்டுக்களும் கிராமத்தின் புகழ்பற்றி விரிவாக எழுத வேண்டுமென என்னைத் தூண்டியது. அன்றைய விழாவின் இறுதியில் நன்றியுரை கூறும் சர்ந்தர்ப்பம் எனக் குக்கிடைத்தது அந்த நன்றியுரையின் போது இப்படியொரு நூல்விரைவில் வெளியிட விரும்புகின்றேன் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

“ அடுத்து முயன்றாலும் ஆகுநாளன்றி
தொடுத்த கருமங்கள் ஆகா ”

என்னும் முதுமொழிக்கிணங்க அம்முயற்சி இன்றுதான் நிறைவேறும் காலம் கிடைத்துள்ளது இவ்வாய்ப்புக்குத் துணைநின்ற இறையருளை முதலில் வணங்குகின்றேன். மேலும், இம்மலர் உருப்பெறப் பலரது உதவிகள் தேவைப்பட்டன.

‘நீர்வேலி’ என்னும் பெயருக்குரிய விளக்கத்தைப் பெற மிகவும் கஷ்டப்பட வேண்டியிருந்தது பல பெரியார்களிடமும் அணுகிப்பலன் கிடைக்கவில்லை. இறுதியில் தெல்லிப்பழை துர்க்கையம் மன் கோயில் நூல்நிலையத்தில் “ ஊர்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம் ” என்னும் திரு. இ. நமசிவாயம்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய நூலே எனக்குக் கைகொடுத்து உதவியது, மேலும் பல பெரியார்களின் உதவியால் யாழ்ப்பாணம் வைபவ மாலை, கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் எழுதிய இடப்பெயர் ஆய்வு, ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசங்கரபண்டிதர் சரித்திரம், போன்ற நூல்களும் மற்றும் நினைவுமலர்கள் சும்பாபிஷேக மலர்கள், தேர்த்திருப்பணி மலர்கள் போன்றனவும் எனக்கு உதவின.

இவ்வுதவிகளைச் செய்து இவ்வழியில் எனக்கு ஊக்கமளித்த நீர்வேலிக் கந்தசுவாமி கோயில் பிரதம குருக்கள், சிவஸ்ரீ சுவாமி - இராசேந்திரக் குருக்கள், நீர்வேலி வாய்க்கால் தரவைப்பிள்ளையார் கோயில் பிரதம குருக்கள் ஆ சந்திரசேகரக் குருக்கள், கதிர்காம கோயில் குருக்கள் கு. தியாக ராசக் குருக்கள் தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்மன் கோயில் அலுவலகப் பொறுப்பாளர் கா. சிவபாலன், யாழ் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் தி. வேல்நம்பி, கிராம அலுவலர் சு சண்முகவடிவேலு ஆகியவர்களுக்கு எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். மேலும், இம்மலருக்கு அழகான பல அமைப்புகளைக்கொண்ட அட்டைப்படத்தை அமைக்க வேண்டுமென்ற எனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் அட்டைப்படத்தை வரைந்து தந்து எனது ஆவலைப் பூர்த்தி செய்த தெல்லிப்பழையைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் வே. பாலசுப்பிரமணியம் (பாலாமாஸ்டர்) அவர்களின் கலைத்திறனைப் பாராட்டுவதோடு அவரின் கலைப்பணிமேன் மேலும் வளர அருள்புரிய வேண்டுமென இறையருளை வேண்டி வாழ்த்தி இதயபூர்வ நன்றியறிதலைக் கூறி நிற்கின்றேன்.

அழகிய மட்டையை அச்சுப்பதிவு செய்த கொழும்பு ஞானம் ஆட்ஸ் நிறுவனத்தாருக்கும், இம்மலரை அணிசெய்யும் வகையில் ஆசியுரை வழங்கிய நீர்வேலி வாய்க்கால் தரவைப்பிள்ளையார் கோயில் பிரதம குருக்கள் ஆ. சந்திரசேகரக் குருக்கள், நீர்வேலி அரசகேசரிப்பிள்ளையார் கோயில் பிரதம குருக்கள் கா. சாம்பசதாசிவக் குருக்கள், நீர்வேலி கந்தசுவாமி கோயில் பிரதம குருக்கள்

சுவாமி இராசேந்திரக் குருக்கள், நீர்வேலி செல்லக் கதீர்காம சுவாமி கோயில் குருக்கள் கு. தியாக ராசக் குருக்கள் ஆகியோருக்கும், வாழ்த்துரை வழங்கிய கலாநிதி சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அருள்மொழி அரசி, வித்துவான் வசந்தா வைத்தியநாதன், யாழ் பல்கலைக்கழக பேரவை உறுப்பினர் மங்கயற்கரசி திருச்சிற்றம் பலம் ஆகிய பெரியோர்களுக்கும், அணிந்துரை வழங்கிய வலி. கீழ்க்கு பிரதேச செயலர் க. கேதீஸ்வரன், யாழ் பல்கலைக்கழகதமிழ்த்துறை தலைவர் கலாநிதி எஸ் சிவலிங்கராசா, யாழ் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறைத் தலைவர் பேரா சிரியர் ச. சத்திய சீலன் ஆகிய பெரியோர்களுக்கும் எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கக்கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

இம்மலரை அழகுற அச்சேற்றித் தந்த சுன்னாகம் திருமகள் அழுத்தகத்தாருக்கும் எனது நன்றி உரியதாகுக இவையனைத்துக்கும் மேலாக என்னைப் பெற்று, கண்ணின் மணிபோல் காத்து வளர்த்து இந்த மண்ணில் ஆளாக்கி வைத்த தாய், தந்தையர்களையும் எனக்கு வித்தியாரம்பம் செய்து வைத்த தலைமையாசிரியர் செ நடராசா, J. P. அவர்களையும், என்னை எழுத்துத்துறையிலும் பேச்சுத்துறையிலும் ஈடுபடவைத்து எனது ஆக்கங் களைப் பாராட்டி ஆசீர்வதித்த பண்டிதை சத்திய தேவி துரைசிங்கம் ஆசிரியை அவர்களையும் நினைவு கூர்ந்து மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்னும் நிலையில் அவர்களுக்கு சிரம்தாழ்த்தி வணங்கி இம்மலரைச் சமர்ப்பணம் செய்கின்றேன்.

‘மிதிவை’

நீர்வேலி வடக்கு,
நீர்வேலி.

த. பரராஜசிங்கம்.

நீர்வேலி

வாய்க்கால் தூவைப் பிள்ளையார் கோயில்

பிரதம சிவாச்சாரியார்

சிவஸ்ரீ ஆ. சந்திரசேகரக் குருக்கள்

வழங்கிய

ஆசியுரை

“ இலக்கணப் பிரமாணங்களால் வஸ்து சித்தி யாம் என்பது நியாய சாஸ்திர சித்தம் ” சைவப் பிரகாசனம் என்ற நூலில் மேற்கண்ட தொடரை உபயோகித்திருக்கிறார் சம்ஸ்கிருதக் கடலான நீர்வேலி சிவசங்கர பண்டிதர் அவர்கள். நாவலர் அவர்களைப் போல் அர்த்த புஷ்டியுடனும் நறுக் காகவும் எழுதத் தெரிந்தவர் சிவசங்கர பண்டிதர் அவர்கள் என்பது நாடறிந்த உண்மை.

நாவலருக்குப் பின்னர் திருவாவடுதுறை ஆதி னத்தில் நாவலர்ப் பட்டம் அளித்துக் கௌரவிக் கப் பெற்றவரான வடகோவை சபாபதி நாவலர் குறித்த ஆதினத்தில் மகாவித்துவானாகவும் இருந் தவர்.

சுன்னாகம் முருகேச பண்டிதர் அவர்கள் (இலக் கணக் கொட்டர்) இலக்கண இலக்கியங்களில் மிக வும் ஈடுபாடு கொண்டவர்

சபாபதி நாவலர் அவர்களும் இலக்கணக் கொட்டர் முருகேச பண்டிதர் அவர்களும் பெரும் புகழ் கொண்டமைக்கு வீத்தாயமைந்தவர் சிவ

சங்கர பண்டிதர் அவர்களே பண்டிதர் அவர்களது புதல்வரான சிவப்பிரகாச பண்டிதர் அவர்களும் சிறந்த கல்விமானாக விளங்கினார்.

சிவாலயங்கள் வித்தியாலயங்கள் பொலிந்து விளங்கும் நீர்வையம்பதி நீர்வளம், நீலவளம் யிக்க ஒரு பிரதேசமாகும். அந்தண சிரேட்டர்கள், பேரறிஞர்களான வித்துவான்கள், கைத்தொழிலாளர்கள், பெருந்தன வணிகர்கள் உள்ளிட்டவர்களது சிறப்புக்களையெல்லாம் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கிய நீர்வேலியில் மக்கள் மன நிறைவுடன் வாழ்ந்தார்கள்.

நீர்வையில் வாழ்கின்ற அந்தண சிரேட்டர்கள் ஆதிசைவரென்றும், அந்தப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து மறைந்தவரான சிவசங்கர பண்டிதர் அவர்கள் சிறந்த வித்துவானாக விளங்கினார் என்றும் ஈழ மண்டல சதகத்தில் அதன் ஆசிரியர் ம. க. வேற் பிள்ளைப் புலவர் அவர்கள் கூறி இருக்கின்றார்கள். அறிஞர் பெருமக்களை ஈன்றெடுத்த நீர்வேலிப் பதி வெகு காலத்துக்கு முன்னரேயே 'புகழ்பூத்த நீர்வேலி' ஆயிற்று.

பெற்ற தாயும் சிறந்த நூடும் சிறந்தன என்பார்கள். ஊரசிமானம் ஒருவருக்கு உயர்ந்ததாக இருத்தல் வேண்டும். அதன் காரணமாகத் தங்கள் தங்கள் ஊர்களின் பெருமைகளை மறந்து போகாமல் இருக்கும் பொருட்டு, ஊர்ச் சிறப்பை எடுத்துக் கூறுவதுண்டு.

யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரை கிராமங்களின் சிறப்பை வருங்காலச் சந்ததியினரும் அறிந்து பயன்பெற வாய்ப்பாகப் பல நூல்கள் வெளி வந்துள்ளன. இந்த நூல்களின் வரிசையில் நமதூர்ப் பிரமுகரும், சமூக சேவையாளரும், சமாதான நீதிவானுமான உயர்கைவத்திரு தருமலிங்கம் பரராஜசிங்கம் அவர்கள் அரிதில் முயன்று பல செய்திகளையும் ஒன்று திரட்டி “புகழ் பூத்த நீர்வேலி” என்ற மகுடத்தில் நூல் ஒன்றினை வெளியிட முன்வந்திருப்பது திருவருட் செயலேயாகும்.

நீர்வேலியில் அழகுற அமைந்திருக்கும் ஆலயங்கள், லித்தியாலயங்கள், வாழ்ந்து சிறந்த பெரியோர்கள், சங்கங்கள், சபைகளின் ஈடு இணையற்ற வரலாறுகள், கிராம மக்களின் வாழ்க்கை முறை முதலான பல்வேறு அம்சங்களைக் கொண்டதாக இந்நூல் அமைந்திருப்பது நமக்கு கிடைத்த ஒரு பெரும் பேறு என்றால் மிகையாகாது.

சிறு வயதில் இருந்தே சமூகப் பணிகளில் கூட்டுறவினூடாகப் பிரவேசித்த திரு. த. பரராஜசிங்கம் அவர்களது வாழ்க்கை அநுபவத்தின் சாயலை இந்நூலில் ஆங்காங்கே காண முடிகிறது.

நீர்வேலி வாழ் மக்கள் மாத்திரமன்றித் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் அனைவருமே படித்துப் பயன்பெறத்தக்க இந் நூலினை ஆக்கித் தந்தவரான திரு. த. பரராஜசிங்கம் அவர்களைப் பாராட்டி அமையாது.

“புகழ் பூத்த நீர்வேலி” என்ற நூலின் வாய்
 லாக அற்புதமான கருத்துக்களை எல்லாம் சரித்திர
 சங்கீரகமாக எடுத்துரைத்த நூலாசிரியர் திரு த.
 பரராஜசிங்கம் அவர்கள் இது போன்ற வியத்தகு
 பணிகளை மேலும் மேலும் ஆற்றிப் புகழ்பெற அரு
 ளும் வண்ணம் எல்லாம் வல்ல வீநாயகப் பெரு
 மானின் திருவடிகளை மனதார வழிபாடு செய்து
 வாழ்த்துவோமாக.

ஆ. சந்திரசேகரக் குருக்கள்

வாய்க்கால் தரவைப் பிள்ளையார் கோயில்,
 நீர்வேலி.

நீர்வேலி
அரசகேசரிப் பிள்ளையார் கோயில்
 பிரதம சிவாச்சாரியார்
 சதாசாரக் கிரியாமணி
சிவபூர் கா. சாம்பசதாசிவக் குருக்கள்
 வழங்கிய

ஆசியுரை

நீர்வளம் சிறந்த நீர்வேலியில் சிறந்த தரும
 லிங்கம் பரராஜசிங்கம், J. P அவர்கள் எங்கள்
 நீர்வேலிக் கிராமத்தைப் பற்றி அரிய நூல் எழுதியி
 ருக்கிறார். அந்த நூல் எழுத வேண்டுமென்று
 எனக்குள் சிலகாலமாக ஆராய்ந்து யோசித்துக்
 கொண்டிருந்தேன். அப்படியிருக்கின்ற காலத்தில்
 பரராஜசிங்கம் J P எழுதுவதாகச் சொன்னார்.
 எனக்கு மிக்க சந்தோஷம் இப்படியான நூல்கள்
 வெளிவருவதால் சிற்காலசந்ததியார் நீர்வேலி கிரா
 மத்தை அறிவதற்கு உதவியாக இருக்கும். எங்கள்
 கிராமத்தின் அன்பும், சிறப்பையும் நினைத்து
 அவர் அழகாக எழுதியிருக்கிறார். ஆசிரியர் நெடுங்
 காலம் வாழ்ந்து இப்படியான தொண்டுகள் செய்ய
 வேண்டுமென்று எங்கள் குல தெய்வமான அரச
 கேசரிப் பிள்ளையாருடைய பாதங்களை வணங்கு
 கின்றேன்.

ஆசிரியர் நீடுழி வாழ்க
 நீர்வையம்பதி வாழ்க

சதாசாரக் கிரியா மணி

கா. சாம்பசதாசிவக் குருக்கள்

அரசகேசரிப் பிள்ளையார் கோயில்,
 நீர்வேலி,
 யாழ்ப்பாணம், ஸ்ரீலங்கா.

நீர்வேலி
கந்தசுவாமி கோயில்
பிரதம சிவாச்சாரியார்
வேதாகம சாஸ்திர ஜோதி
சிவஸ்ரீ சுவாமிநாத இராஜேந்திரக் குருக்கள்
வழங்கிய
ஆசியுரை

நீர்வேலியூர் மக்களின் நல்வாழ்வில் அளப்
 பரிய ஈடுபாடு கொண்டு அல்லும் பகலும் கண்
 ணுங் கருத்துமாய் உழைத்து வரும் பெருமைக்
 குரியவர் திருவாளர் த. பரராஜசிங்கம் அவர்கள்.
 அவர் தமது வாழ்க்கையிலே கணிசமானதொரு
 பகுதியினை ஊராரின் மேம்பாட்டுக்கும் உயர்ச்சிக்கு
 ம் செழிப்புக்கும் அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்.
 இந்த ஊரின் மூலவளங்களையும் இந்த ஊர் மக்
 களின் ஆற்றல்களையும் திறமைகளையும் அளந்
 தறிந்து அவற்றை நெறிப்படுத்துவதன் வாயிலாக
 ஒளிமயமானதோர் எதிர்காலத்தை உருவாக்கலாம்
 என்று திடமாக நம்பி அதன் பொருட்டு ஓயாது
 பாடுபடும் உத்தமர். அதனால், நீர்வை மக்களின்
 தொழில் அபிவிருத்தி பற்றிய சிந்தனையை மைய
 மாகக் கொண்டு ஊர் பற்றிய தகவல்களையும்
 தரவுகளையும் திரட்டித் தொகுத்துக் கட்டுரை வடி
 வத்தில் எழுதி வழங்கியுள்ளார். இதில் மக்களின்
 பொருணிய வளர்ச்சிக்கு மட்டுமல்லாமல் அவர்
 களுடைய பண்பாட்டு மலர்ச்சிக்கும் உறுதுணை
 ஆகக் கூடிய பயனறிக்க செய்திகள் பல சேர்க்
 கப்பட்டுள்ளன.

காமாட்சி அம்பாள் கோயிற் பரிபாலகராகிய பரராஜசிங்கம் அவர்கள், நீர்வையூரில் அருளொளி பரப்பும் சகல கோயில்கள் பற்றிய விவரங்களையும் கர்ண பரம்பரையாக வழங்கும் மரபுகளையும் சரிதங்களையும் சேகரித்துத் தந்திருப்பது அவருடைய சமய நாட்டத்தையும் இறையன்புச் சார்பையும் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகின்றது. ஊர்ப்பற்றையும் சமூகப்பற்றையும் நாட்டுப் பற்றையும் ஊக்கி வளர்ப்பனவாக இவருடைய எழுத்தாக்கங்கள் உள்ளன.

சமாதான நீதவான் என்ற தகைமைக்கும் 'சமூக ஜோதி' என்ற பட்டத்துக்கும் மதிப்புச் சேர்க்கும் வகையில் இவர்தம் நற்பணிகள் விளங்குகின்றன.

இவருடைய பொதுநல நோக்கும் பண்பாட்டுத் தொண்டுகளும் மேன்மேலும் விருத்தியடைய வேண்டும் என்று மனமார வாழ்த்துகிறோம். இத்தகைய சீரிய திறமையாளரின் முயற்சிகள் அனைத்தும் நற்பேறுகளை நல்க வேண்டும் எனவும், இவர் சகல சித்திகளையும் பெற்று நெடிது வாழ வேண்டும் எனவும், நீர்வைப் பதியிலே கோயில் கொண்டருளி அருளாட்சி புரியும் ஆறுமுகப் பரம்பொருளின் திருவடித் தாமரைகளைத் தீயாணித்து வேண்டதல் செய்து, நம் அகம் நிறைந்த ஆசிகளை அன்புடன் வழங்குகிறோம்.

“சேவலும் மயிலும் போற்றி
திருக்கை வேல் போற்றி போற்றி!”

சுவாமிநாத இராஜேந்திரக் குருக்கள்
நீர்வேலிக் கந்தசுவாமி கோயில்

நீர்வேலி
பிரமாதி மார்கழி 24

நீர்வேலி

செல்லக் கதிர்காமசுவாமி கோயில்

காமாட்சி அம்பாள் கோயில்

ஆகியவற்றின்

பிரதம சிவாச்சாரியார்

சிவபுரீ கு. தியாகராசாக் குருக்கள்

வரங்கீய

ஆசியுரை

பிறந்த ஊரின் பெருமைகளைக் குறிப்பாகக் கல்வி, கலாச்சார, பண்பாட்டு, வழிபாட்டுச் சிறப்பம்சங்கள் பலவற்றையும் தொட்டுக்காட்டி எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்ற பல நாள் ஆவாவில். 'புகழ்பூத்த நீர்வேலி' எனும் அடிசூப் பெயரிட்டு சுமுகஜோதி, சமாதான நீதவான் திரு. த. பரராஜசிங்கம் அவர்கள் நீர்வையூரின் பெருமைகளை நூல் வடிவாக்கியிருப்பது பாராட்டிற்குரியதாகும்

அவருடைய நன்முயற்சி யாவர்க்கும் பயனுடையதாய் அமைவதுடன், அவர்தம் முயற்சியில் முதலில் ஈழத்தைப் பற்றியும், சின் யாழ் மாவட்டம் பற்றியும் அடுத்தபடியாக வலிகாமம் கிழக்குப் பிரதேசத்தைப் பற்றியும் எடுத்துக்கூறி நீர்வையூர் அமைந்திருக்கும் இடத்தை ஊரைப்பற்றித் தெரியாதவர்களும் வாசிக்கும் பொழுது தம்மனக்கண்ணால் நீர்வையூர் அமைந்திருக்கும் இடம், அதன் சூழல்,

அங்குள்ள சிறப்பம்சங்கள் யாவற்றையும் நன்கு தெளிவுற அறியும் வண்ணம் ஒழுங்காற்றுப்படுத்தித் தந்திருப்பது சிறப்புடைத்தாகும்.

நூலாசிரியர் அவர்களது நன்முயற்சியாவர்க்கும் பயனுடைத்தாய் அமைய வாழ்த்துவதுடன் அவரது தூய பொதுப்பணித்துறைகள் மேன் மேலும் வளர்ந்து சிறப்புற எல்லாம் வல்ல இறைசக்தியின் பாதாள விந்தங்களைப் பணிகின்றோம்.

வாழ்க! வளர்க! நற்பணிகள்

நீர்வேலி

பிரம்மஞ் சூ. தியாகராச குருக்கள்

தெல்லிப்பழை

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்

தலைவர்

சிவந்தமிழ்ச் செல்வி

கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, J. P

அவர்கள்

வழங்கிய

வாழ்த்துரை

‘பெற்றநாயும் பிறந்த பொன்னாடும்
நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தனவே’

என்பது அமரகவியின் சிந்தனைக்குரிய பாடலாகும். பிறந்த மண்ணை நேசிக்கும் வாய்ப்புப் பெற்றவர்கள் புண்ணியவான்கள், தமக்கு வாழ்வும் வளமும், ஆக்கமும் ஊக்கமும், ஏற்றமும் தோற்றமும் அளித்துத் தந்த ஈன்றெடுத்த மண்ணை முழுமன தோடு நேசிப்பவர்களே பாராட்டுக்குரியவர்கள். இந்த வகையில் திரு. தர்மலிங்கம் பரராஜசிங்கம் அவர்களுடைய தூய உள்ளத்தை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன்.

வீத்துவான்களையும், பண்டிதர்களையும், புலவர்களையும், நல்லாசிரியர்களையும், தொழில் வல்லுனர்களையும், கமத்தொழிலாளர்களையும், தோற்றுவித்த மண் நீர்வேலி என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். இவர்களின் பெயர் விபரங்களைக்

கூறப்போனால் அது நீண்டு விரியும் என்பதற்குச்சி
 ஒதுங்குகிறேன். நூலாசிரியர் பரராஜசிங்கம் அவர்
 கள் இந்நூலில் அமைவிடச் சிறப்புத் தொடக்கம்
 பெரியார் சிறப்பு வரை பதினாலு அத்தியாயங்
 களாக நூலை யாத்துள்ளார். ஒவ்வொரு பகுதி
 யும் நீர்வேலிக் கிராமத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்டு
 கின்றது. இவற்றில் ஆலயச் சிறப்பும், கல்விச்
 சிறப்பும், கூட்டுறவுத்துறைச் சிறப்பும் என்னால்
 நன்கு அறியப்பட்ட பெருமைக்கு உரியனவாகும்.
 ஏனைய சிறப்புகளும் பாராட்டப்படக் கூடியதான
 தகுதிகளைக் கொண்டன. இந்த வகையில் 'புகழ்
 பூத்த நீர்வேலி' என்ற நாமத்தைக் கொண்ட இந்
 நூல் என்றென்றும் புகழ்பரப்பும் புண்ணிய நூலாக
 நீர்வேலி மக்களுக்கும் பொதுவாகத் தமிழ்மக்
 களுக்கும் அமையவேண்டும் என்று திருவருளைப்
 பிரார்த்தித்து நிற்கிறேன்.

கலாநிதி செல்வி தங்கமமா அப்பாக்குட்டி

(சமாதான நீதவான்)

தலைவர்

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

அருள்மொழி அரசி, வித்துவான்
திருமதி வசந்தா வைத்தியநாதன், J, P.

அவர்கள்

வழங்கிய

வாழ்த்துரை

“பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்
நற்றவ வானிலும் நனிசிறந்தனவே”

ஒரு மனிதன் சிறக்கும் பொழுதே இறைவனால் நிச்சயிக்கப்படுவது மூன்று உண்மைகள். முதலாவது கருவிலே அவனைச் சுமக்கும் தாய் இரண்டாவது கரு உருவாகக் காரணமான தந்தை. மூன்றாவதாகப் பிறந்த மண். தாய்க்கு அடுத்ததாக நம்மைத் தாங்குபவள் மண் மாதா தான். உலகின் எந்த மூலைக்குச் சென்றாலும், வாழ்வில் எத்தனை படி உயர்ந்தாலும் நாம் பிறந்த பூமியை மறக்க முடியாது. மறக்கக் கூடாது மண்ணை மறந்தவன் மாதாவை மறந்தவன்.

“புகழ்பூத்த நீர்வேலி” யின் பக்கங்களைப் புரட்டியவுடன், இந்த மண்ணின் மைந்தர்கள், இதன் உயர்விற்காக உழைத்து உரமானவர்கள் சாவா மூவாச் சிங்கங்களாக உள்ளத்தில் உலாவருகின்றார்கள். அந்த உத்தமர்கள் நடந்து வந்த பாதை தன்னலங் கருதாத் தகைமை, அவர்களது மனித நேயம், பணியின் தூய்மை, தொலைநோக்கு இன்று மருந்திற்கும் மக்களிடம் இல்லாமல் இருப்பது வறண்டிருக்கும் மானுடத்தைச் சுட்டுகின்றது.

நீர்வேலி, தனது மண்ணை மட்டும் ஈரமாக வைத்திருக்கவில்லை. மக்களின் மனங்களையும் ஈரக்கசிவுடன் வைத்திருந்தது... வைத்திருக்கிறது. காலத்தின் கோலத்தால் பூளைப்பூக்களாகிப் புலம் பெயர்ந்து வாழும் இதன் புதல்வர்களை மேல்நாடுகளில் நான் சந்தித்தபொழுது ஊரையும், உறவையும் அவர்கள் எந்த அளவிற்கு நேசிக்கின்றார்கள் மதிக்கின்றார்கள் என்பதை உணர முடிந்தது. ஒவ்வொரு கணமும் இதயத்தால் இந்நாட்டுடன் வாழ்கின்றார்கள்.

சமூகசோதி, சமாதான நீதவான், ஸ்ரீ காமாட்சி யம்பாள் ஆலய அறங்காவலர், திருவிழு த பரராஜ சிங்கம் அவர்கள் காலமறிந்து நல்ல ஒரு பணியைப் புரிந்திருக்கின்றார். பழம் பெருமை வாய்ந்த நீர்வேலிப் பதியின் சிறப்புக்களையெல்லாம், பல நூல்களைப் படித்தும் ஆன்றோர் வாய் கேட்டும், ஆராய்ந்தும் “புகழ்பூத்த நீர்வேலி”யைப் படைத்துள்ளார். அதற்காக அவரை எத்துணைமுறை பாராட்டினாலும் தகும்.

பதினான்கு நுழைவாயில்களின் ஊடாக புகழ்பூத்த நீர்வேலிக்குள் நுழையும் முன்பாக பழமைகுன்றாத மண்ணின் மணம் தவழ்ந்து வந்து நம்மைத் தழுவி வரவேற்கின்ற, வீசி அடிவைத்து ஊருக்குள் சென்றால் ஊரின் அமைப்பு நம்மை வியக்க வைக்கின்றது, மனச்சாளங்களைச் சற்று அகலத்திறந்து விட்டுப் பார்த்தால் ஊரின் நீர்வாகம், சூழ்ந்துள்ள ஆலயங்கள், கல்விக் கூடங்கள், மரகதவயல்கள், கைவினை ஆலைகள், ஊரினரின் விருந்தோம்பும் பண்பாடு, கலை ஆர்வம், விளையாட்டுத்

துறை, சித்தவைத்திய முறைகள், கூட்டுறவு அங்காடிகள், சமய, சமூக விழுமியங்களை மேலாக மதித்த சான்றோர்களைக் கண்டு, கேட்டு, உற்று உறவாடி மகிழ்கின்றோம். அப்பெருந்தகைகளின் விடாமுயற்சி, பொது நலம் காணும் பாங்கு நமது உள்ளத்திற்கு புத்துணர்ச்சியை ஊட்டுகின்றது.

நூலாசிரியரின் இலக்கியச் செழுமை வரலாற்று அறிவு, மூத்தோர்களை மறவாத செம்மை, நாட்டுப்பற்று நூலில் நன்கு பளிச்சிடுகின்றன. பயன்மிக்க வருங்கால சந்ததியினருக்கு இந்நூல் ஒரு பதிவேடு, காலப்பெட்டகம்.

மறைந்த எனது துணைவர் தான் பிறத்த நீர் வேலி மண்ணை உயிரிலும் மேலாக மதிப்பவர். கொழும்பிலே பணிபுரிந்தாலும் சமயம் கிடைத்த பொழுதுதெல்லாம் நீர்வேலிக்கு வரத்தவறாதவர். அவர் வீரும்பிய வண்ணமே அவரது இறுதி மூச்சும் இம்மண்ணோடுதான் கலந்தது. அவரது சார்பாக, எனது புகுந்த அகத்தின் பெருமை கூறும் நூலுக்கு முகப்பு அமைக்க வல்லமை தந்த வாய்க்கால் தரவை வீநாயகரை மன, மொழி, மெய்களால் வணங்கி, வாய்ப்புத்தந்த நூலாசிரியர் திருமிகு த. பரராஜசிங்கம் அவர்களுக்கு நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றியையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

வாழ்க! வளர்க!!

15/1 17ம் ஒழுங்கை,
கல்லூரி வீதி,
கொழும்பு - 13.

அருள்மொழியரசி,
வித்துவான்

திருமதி வசந்தாவைத்தியநாதன் J. P.

யாழ். பல்கலைக் கழகப்
 பேரவை உறுப்பினர்
 திருமதி மங்கையற்கரசி திருச்சிற்றம்பலம்
 அவர்கள்
 வழங்கிய

வாழ்த்துரை

யாழ்ப்பாணத்தில் நீர்வளமும், நிலவளமும் ஒருங்கே அமைந்து விவசாயத்தில் முன்னோடியாகத் திகழ்வது நீர்வேலி என்ற கிராமமாகும். வரலாற்றுப் பெருமை மிக்க பல ஆலயங்களும், கல்வி நிறுவனங்களும் அக் கிராமத்துக்குப் பெருமையை ஏற்படுத்துகின்றன. பல ஆலயங்கள் அமைந்திருப்பதால் அங்கு வாழும் மக்கள் சமயப் பற்றும், கலை கலாசாரத்தில் அதிக ஈடுபாடுள்ளவராகவும் விளங்குகிறார்கள். வீக்கினம் தீர்க்கும் வீநாயகர் ஆலயங்கள், கலியுகத்தில் கரைகண்ட தெய்வமாக விளங்கும் முருகன் ஆலயங்கள், காலசொருபியான காளி அம்பாள் கோயில்கள் என்பன மக்களின் ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்குத் துணை புரிகின்றன.

முதுமொழி வல்லுநராகவும், எழுத்தாளராகவும் சமயப் பிரசாரராகவும், விளங்கி தமிழையும், சைவத்தையும் பேணி வளர்த்து பயன் கருதாது பணியாற்றிய தமிழ் உலகம் போற்றும் சிவசங்கர பண்டிதர் நீர்வேலியைச் சேர்ந்தவர் என்பது நீர்வேலி வாழ் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல தமிழ் மக்கள் எல்லோருக்கும் பெருமை அளிப்பதாக உள்ளது.

மேலும் தனது பொன்னையும், பொருளையும் வாரி வழங்கி ஒரு சிறந்த கல்வி நிறுவனத்தை அமைத்த அத்தியார் அருணாசலம் இக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

ஒரு கிராமத்தின் வளர்ச்சிக்கும் செழிப்புக்கும் உறுதுணையாக விளங்குவன கைத் தொழிலும் கமத்தொழிலும் என்றால் மிகையில்தலை. நீர்வேலியில் நீண்ட காலமாக விளங்குவது காமாட்சி அம்பாள் தொழிலகமாகும். இவை இங்கு இணைந்து செயற்படுவது தனிச் சிறப்பானது. இவற்றுக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கியவர் இம் மலராசிரியரின் தந்தை அவரும் ஒரு சமூக சமயத் தொண்டர் தர்மலிங்கம் என அறிகிறேன்.

மிக எளிய நடையிலும் வருங்காலச் சந்ததியினருக்குப் பயன்தரும் முறையிலும் எழுதப் பெற்ற இந்நூல் ஏனைய கிராமங்களுக்கு ஒரு முன்னோடியாக விளங்குகிறது. நீர்வேலியில் எழுந்தருளியுள்ள காமாட்சியம்பாள் அன்பர் பரராஜசிங்கம் அவர்களுக்குத் தோன்றாத துணையாக நின்று இக் கைங்கரியம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற அருள் பாலித்ததென்பது உறுதி. சமூகப்பணி, தமிழ்ப்பணி சமயப்பணி ஆற்றிவரும் இந் நூலாசிரியருக்கு நீர்வேலி மக்கள் மட்டுமல்ல தமிழ் பேசும் மக்கள் எல்லோரும் என்றும் நன்றியும் கடப்பாடும் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந் நூலாசிரியருடைய எழுத்துப் பணி சிறக்க இறைவன் அருள் பாலிப்பாராக.

புலவரகம்,
மயிலணி,
சுன்னாகம்.

மங்கையர்க்கரசி திருச்சிற்றம்பலம்
(பேரவை உறுப்பினர்,
யாழ். பல்கலைக் கழகம்)

வலி. கிழக்கு பிரதேச செயலர்
திரு. க. கேதீஸ்வரன் அவர்கள்

வழங்கிய

அணிந்துரை

எமது இன்றைய இளம் சமுதாயம், தமது நாடு, கிராமம் தமது பரம்பரை பற்றிய வரலாறுகளை அறியாமல் இருப்பது மிகுந்த மன வேதனைக்குரிய வீடயமாகும். இவற்றை இன்றைய இளம் சமுதாயத்தினர் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமாயின், இன்றுள்ள முதியவர்களாலேயே அவை வெளிக் கொணரப்படல் வேண்டும். அவை பேசுக வழக்கில் வெளிக் கொணரப்படாது எழுத்துருவில் வருமாயின் வருங்கால சந்ததியும் அதை அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பாகும்.

இன்று சில இடங்களில் வரலாறு என்று கூறி தமது வரலாற்றை எழுதி, நூலாக வெளியிடுபவர்களும் உண்டு. ஆனால் இம் மலராசிரியர் திரு. த. பரராஜசிங்கம் அவர்கள் தமது ஊரின் மூத்தவர்கள் பலர் மூலம் பெற்ற தகவல்களையும், நூல்கள் வெளியீடுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து பெற்ற தகவல்களையும் வைத்து நீர்வேலிக் கிராமத்தை “புகழ் பூத்த நீர்வேலி” என்ற தலைப்புக்குள் எல்லா விபரங்களையும் அழகாக தொகுத்து நூலுருவில் தந்திருக்கின்றார்.

எனது பகுதியில் நீர்வேலி என்றவுடன் என் நினைவுக்கு வருகின்ற வாழைக்குலை, கதவப் பூட்டுக்கள், மூன்று பெரிய கோயில்கள், பாலர் பகல்

வீடு சிவசங்கர பண்டிதர் ஐயா அவர்கள் ஆகிய
வீரங்களையும் உள்ளடக்கியதாக சிறந்த முறையிலும்
வரலாற்றை தொகுத்துள்ளார்.

மேலும் நான் நீர்வேலி பற்றி சொல்லவிரும்பும்
சியதை சொல்லாமலே பார்த்து அறிந்து கொள்ளக்
கூடிய முறையில், அதன் அட்டைப்படத்தையும் மிக
அழகுற அமைத்துள்ளார்.

இம்மலரசிரியரின் முயற்சியை வரவேற்பது
டன், இது போன்று கிராமத்து முத்தவர்கள் தமது
கிராமம் பற்றிய தகவல்களை நூலுருவில் வெளிக்
கொணர்ந்து தமது வருங்கால சந்ததி அறிந்து
கொள்ள வாய்ப்பேற்படுத்துவது இன்றைய கால
கட்டத்தில் சாலவும் சிறந்தது எனக் கருதுகின்றேன்.

“பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னாடும்
நற்றவானிலும் நனி சிறந்ததுவே”

பிரதேச செயலகம்,
கோப்பாய்.

க. கேதீஸ்வரன்

யாழ். பல்கலைக் கழக
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
கலாநிதி எஸ். சிவலிங்கராசா
அவர்கள்
வழங்கிய
அணிந்துரை

ஒருநாட்டின் சமய, சமூக, பண்பாட்டு வரலாற்றை அறிய வேண்டுமெனின், பிரதேசநிலை நின்ற கிராமநிலைப்பட்ட மட்டத்தில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று நவீன சமூகவியல், மானுடவியல் ஆய்வாளர்கள் வலியுறுத்தி வருகின்றனர். “பெற்றதாயும் பிறந்த பொன் நாடும் நற்றவவானினும் நனிசிறந்தனவே” என்ற ஆன்றோர் வாக்கினை இந்நூலாசிரியர் நன்கு நேசித்துள்ளார் தாம் பிறந்த மண்ணின் பெருமையைப் பேசுவதில் எப்போதும் எம்மவர்க்கு ஓர் ஆன்ம திருப்தி உண்டு.

தற்கால அரசியற் சூழ்நிலை காரணமாக தாம் பிறந்த மண்ணினை விட்டு, உலகெங்கும் பரந்து வாழ்ந்தாலும், தாம் பிறந்த மண்ணின் மேலுள்ள பற்றுக்கிஞ்சித்தும் போகாது வாழ்பவர்களை நாம் நன்கறிவோம். இவர்கள் தாம் பிறந்த மண்ணின் பெருமையைப், பண்பாட்டுக் கோவங்களைக் காணவும், கண்டது போல நினைக்கவும் ஏற்ற வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

ஈழத்தின் வடபாகத்தில் அமைந்துள்ள பிரதேசங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஏதோ ஒருவகைத் தனித் தன்மை உண்டு. வடமராட்சி, தென்மராட்சி, வலிகாமம், தீவுப்பகுதி எனப்பகுத்து நோக்கும்போது இவ்வுண்மை தெற்றெனத் தெரியவரும். வடபகுதி மக்கள் உழைப்பை நம்சி வாழ்பவர்கள். இயற்கை உதவாதலிடத்தும் உழைப்பால் உயர்ந்தமண் யாழ்ப்பாணத்து மண்.

இத்தகைய யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தினை ஒரு பகுதியே நீர்வேலி. மண்வளமும் மனவளமும் ஒருங்கே அமைந்த இப்பிரதேசத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை இந்நூல் சிறப்பாகப் புலப்படுத்துகின்றது.

மண்ணை நேசித்து, அந்தமண்ணை ஓயலீடாது உரழுட்டி வளம் காணும் வன்மை படைத்தவர்கள் நீர்வேலி மக்கள். ஓய்வுநேரத்தையும் உயர்வான கலைகளுக்கு - அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு அர்ப்பணிப்பவர்கள்.

பல்வேறு சிறப்புகளும் கொண்ட ‘‘பழம் பதியாகிய’’ நீர்வேலியில் சமய, சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டுப் பின்னணியை வெளி உலகிற்குக் காட்டவேண்டுமென்ற அவா காரணமாகவே திருவாளர் த. பரராஜசிங்கம் ஜே. பி. இந்நூலை எழுதியுள்ளார்.

ஒரு சிறு நிலப்பரப்பில் இத்தகைய சிறப்புகள் பொலிந்திருக்கின்றனவா என்பதை நூலைக் கற்போர் கண்டு ஆச்சரியப்படுவர். ஆய்வு நெறிமுறைகளில் முறையான பயிற்சி பெறாதபோதும், ஆய்வு நெறிமுறைகளைப் பெருமளவுக்குப் பின்

பற்றி இந் நூலை ஆக்கியிருக்கின்றார். அவரின் உழைப்பும் ஊக்கமும், தேடலும் போற்றிப் பாராட்டப்பட வேண்டியவை.

நீர்வேலிப் பகுதியில் புலியியல், பொருளியல், சமூகவியற் கூறுகளைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்தியுள்ள ஆசிரியர், இப்பகுதியில் சமய பண்பாட்டு விழுமியங்களின் ஊற்றுக்களையும் ஓட்டங்களையும் நன்கு இனங்காட்டியுள்ளார். இப்பகுதியில் சைவ-கிறிஸ்தவ ஆலயங்களையும், அவற்றின் வரலாறுகளையும் குறிப்பிட்டமை, இப்பிரதேச மக்களின் வாழ்வியற் கோலங்களை அறிய உதவுகின்றது.

நீர்வேலிப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த அறிஞர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தொட்டுக்காட்டியிருப்பது இந்நூலுக்கு முழுமை தருகின்றது. கல்விக்கு எக்காலத்தும் மதிப்பளிக்கும் வடபகுதியின் அறிவார்ந்த உள்நூரம் அறிஞர்களினூடே புலப்படுவதை ஆசிரியர் சிறப்புற விளக்கியுள்ளார்.

அழகான அட்டைப் படத்துடன் வெளிவரும் புகழ்பூத்த நீர்வேலி என்னும் இந்நூல் ஈழத்துப் பண்பாட்டு ஆய்வாளர்களுக்கு மிகுந்த பயன்பதரும் என்று நம்பலாம்.

இந்நூலாசிரியர் திருவாளர் த. பரராஜசிங்கம் இந்நூலினூடு தான் பிறந்த மண்ணுக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளார். அவரின் முயற்சி தொடர வாழ்த்துவோமாக.

கலாநிதி எஸ். சிவலிங்கராஜா

தலைவர் தமிழ்த்துறை

யாழ். பல்கலைக் கழகம்

28-09-1999

யாழ்ப்பாணத்தைக் கழக வரலாற்றுத்துறைத் தலைவர்
பேராசிரியர் ச. சத்தியசீலன்

B. A. Hons (Cey) M. A. P. H. D. Jaffna

அவர்கள்

வழங்கிய

அணிந்துரை

அண்மைக் காலங்களில் கிராமங்களை மையமாகக் கொண்டு, அக்கிராமங்களில் வாழ்ந்து பல சமய, சமூகப்பணிகளில் ஈடுபட்டபெரியோர்களால் நூல்கள் வெளியிடப்படுவது பொதுப்பண்பாக காணப்படுகின்றது. அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட திரு. இராசரத்தினம் எழுதிய வேலணை வரலாறு திரு. க. இ. குமாரசுவாமி ஆசிரியர் எழுதிய கோப்பாய் வரலாறு ஆகிய நூல்களும், மல்லிகை இதழில் வெளி வந்த 'தீவாத்தியார்' போன்ற தொடர்கள் இதற்கு உதாரணங்களாகும். அந்த வரிசையில் சைவத்திற்கும், தமிழுக்கும் தனிச்சிறப்பு பெற்ற நீர்வேலிக் கிராமத்தை முதன்மையாகக் கொண்டு சமூகசோதி த. பரராஜசிங்கம் J. P. அவர்களால் 'புகழ்பூத்த நீர்வேலி' என்ற தலைப்பில் நூல் ஒன்று இப்போது வெளியிடப்படுகின்றது.

தமிழ்ப் புலமையும், ஊர்ப்பற்றும், சமூகத் தொண்டும் நிறைந்தே விளங்கும் இந்நூலாசிரியர்

த. பரராஜசிங்கம் அவர்கள் நீர்வேலிக்கிராமத்தின் பல்வகைச் சிறப்புகளையும் ஒருங்கே எடுத்துக்காட்டும் வகையில் இந்நூலை ஆக்கியுள்ளார்.

நீர்வேலிக்கிராமத்தின் புலியியல் நிலையம், நீர்வாகச்சிறப்பு, ஆலயங்களின் வரலாறு, சமயப்பணி, கமத்தொழில், கைத்தொழிற்சிறப்புகள், கல்லீகலை, விளையாட்டுத்துறைச்சிறப்புகள், கூட்டுறவு வளர்ச்சி, சமூகசேவை சித்தவைத்தியம் போன்ற முக்கியதலைப்புக்களில் இது பெறுமதிக்க தகவல்களை எமக்குத் தருகின்றது. நீர்வேலிக்கிராமத்தின் வரலாற்றை அதன் இயங்குமுறையை, அதுஆற்றிய சாதனைகளை ஒருவர் அறிந்துகொள்ளப் பெரிதும் பயன்படும் நூலாகவும் இது அமைந்துள்ளது.

நீர்வேலிக் கிராமத்துக்கும் எனக்கும் ஒருவகைத் தொடர்பு ஒன்று இருப்பதனை இங்கு சுட்டுவது பொருத்தமானது என எண்ணுகின்றேன். என்னை உருவாக்கிய நல்லாசிரியர்களுள் ஒருவரான திரு. T. N. பஞ்சாட்சரம் அவர்கள் இவ்வூரைச்சேர்ந்தவர். ஆசிரியப்பணிக்கு தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்த 'ஆசிரியர்திலகம்' அவர்கள். நீர்வேலி என்றதும் எனக்கு முதலில் வருவது அப்பெருமகனின் அன்பு கனிந்த தோற்றம் தான்.

நூலின் அட்டைப்படம் மிகச் சிறப்பானவகையில் அச்சிடப்பட்டுள்ளதுடன், பலபொருள் பொதிந்த ஒன்றாகவும் அமைந்துள்ளது. கமத்தொழில்வளம், கைத்தொழில் வளம், ஆலயச்சிறப்பு மொத்தத்தில் நீர்வேலியின் அனைத்து வளத்தையும் ஒருங்கே

இணைத்துக்காட்டும் பண்புடையதாக அது அமைந்துள்ளது. இங்கே சுட்டிக்காட்டவேண்டியதாகும்.

நூலில் பரவலாகக் காணப்படும் இடப்பெயர்கள் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் இடப் பெயர் ஆய்வை மேற்கொள்ளும் ஒருவருக்குப் பெரிதும் பயன்படக்கூடியன.

இத்தகைய முயற்சி ஒன்றில் ஈடுபட்ட நூலாசிரியர் சமூகசோதி த பரராஜசிங்கம் J. P அவர்கள் பாராட்டிற்குரியவர் அன்னாரின் முயற்சிகள் மேலும் வெற்றிபெறவும் நீண்ட ஆயுளுடன் பெருவாழ்வு வாழவும் எல்லாம்வல்ல இறைவனைவேண்டுகின்றேன்.

பேராசிரியர் ச. சத்தியசீலன்

B. A. Hons, (Cey) M. A. PhD (Jaffna)

தலைவர், வரலாற்றுத்துறை.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி.

12-10-1099

பொருளடக்கம்

1. அமைவிடச் சிறப்பு
2. நிர்வாகச் சிறப்பு
3. ஆலயச் சிறப்பு
4. கல்விச் சிறப்பு
5. கமத்தொழிற் சிறப்பு
6. கைத்தொழிற் சிறப்பு
7. விருந்தோம்பற் சிறப்பு
8. கலைச்சிறப்பு
9. விளையாட்டுத்துறைச் சிறப்பு
10. சித்தவைத்தியச் சிறப்பு
11. கூட்டுறவுச் சிறப்பு
12. சமூகசேவைச் சிறப்பு
13. சமயதொண்டுச் சிறப்பு
14. பெரியார்ச் சிறப்பு

வாழ்த்து

ஊரெல்லை நீரேரி யானதனால்
பேரொன்று நீ யெற்றாய் நீர்வேலி
நீர்நிலை இங்கு நிலைத்தல் போல
நின் பெயருலகில் நிலைக்கும் என்போம்
ஆன்மிக நெறிவளர்க்க அமைத்த ஆலயங்கள்
ஆங்காங் கொளிரும் அழகு கொண்டாய்
பார்புகழும் பண்டிதர்கள் பல்கலைகள் பயின்றோர்
பண்பாளர் பலரையிப் பாரினுக் கீந்தாய்
கலையழகுமிளிர்நங் கைத்தொழில் கண்டாய்
கமத்திலும் ஆங்கே ஏற்றங் கொண்டாய்
விண்ணுயர எழுந்து விம்மிநிற்கும்
விரிவான அறிவூட்டும் கலைக் கூடங்கள்
பாலர் முன்பள்ளி பகல் விடுதன்னோடு
எண்ணரிய படிப்பகங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து
எழில் ஒழுகப் புகழ்பரப்பும் நீர்வைத் தாயே
திருமகளும் மலைமகளும் சிறந்திடுநற் கலைமகளும்
ஒருமகளாய் இணைந்திங்கு உலவுதலால் மக்கள்
பேறு பல பெற்றுப் பெட்பினராய் வாழ்கின்றார்
கூட்டுறவு இங்கே கொடிகட்டிப் பறக்கிறது
சமய சமத்துவமும் தழைத்தே நிற்கிறது
சாதிபேதம் சற்றேனும் இங்கில்லை
நீதிவழி நின்றலே நிலையான வாழ்வென்போம்
எங்களுரின் இயல்பினை உரைத்தேன்
சீரும் சிறப்பும் செழுமிய செல்வமும்
நீரும் வளமும் நேராய் அமைந்த
நீர்வை நன்னகரே நீடுவாழி
நீர்வேலி எனும் பெயர் நிலைக்க வாழி
நின்று நிலைத்து நெடிது வாழியவே.

உ
ஓம் கணபதி துணை

புகழ் பூத்த நீர்வேலி

விநாயகர் துதி

“ திருவாக்கும் செய்கரும் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் ஸீடும் பெருக்கும் — உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமுகத்தானைக்
காதலால்க் கூப்புவர் தம் கை.

அமைவிடச் சிறப்பு

“ நீரகம் பொருந்திய ஊரகத்திரு ”

என்பது ஔவையார் வாக்கு

ஈழம். இலங்கை, லங்கா

உலகில் வேறெந்த நாட்டிற்கும் வழங்கப்படாத
அளவு பெயர்களைக் கொண்டதே எமது நாடு. இந்
நாட்டின் சிறப்பை உணர்த்தும் வகையிலேயே
அமைந்துள்ளன இப்பெயர்கள். இவையனைத்தும்
தமிழிலிருந்து பெறப்பட்டவையேயாகும். ஆதிகாலத்
திலிருந்தே இந்நாட்டிற்கு ஈழம் இலங்கை என்ற

பெயர்கள் வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இப்பெயர்களே தற்போது “ஸ்ரீலங்கா” என வழங்கப்படுகின்றது.

இலங்கை :

இலங்கை என்னும் சொல் ஆற்றிடைக்குறை என்னும் பொருளுடைய தமிழ்ச்சொல் ஆகும். கடற்கரையோரமாக நீரும், நிலமும் அடுத்தடுத்து அமைந்த நிலம் ஆதலால் இலங்கை என்னும் பெயரைப்பெறுகின்றது.

லங்கா :

ஆறுகள் கடலிற் கலக்கும் இடத்தில் கிளைகளாகப் பிரிந்து இடையிடையே நீரும் திடலுமாக அமைந்த இடத்தை “லங்கா” என்று ஆந்திரா நாட்டவர் இன்றும் வழங்குவர். “மாலிலங்கை” நீரும் திடலுமாக அமைந்திருந்த பட்டின நாடே ‘மாலிலங்கை’ என்று முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுளில் வருவது கவனிக்கத்தக்கது. மாலிலங்கைப் பகுதிகளில் ஏரிகளும், ஓடைகளும் உப்பளங்களும் உள்ளன.

ஈழம் :

இதுவும் ஒரு தமிழ்ச்சொல்லே மேலும் பள்ளமும் நீரும் உள்ள இடங்கள் ஈழம், இலங்கை என்று பெயர் பெற்றன. கேரளத்தின் வடமேற் பகுதியிலும் ஈழம் என்ற பெயருள்ள இடம் முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட மாலிலங்கைப் பகுதியாகும்.

“ஈழத்து உணவும், தாழகத் தாக்கமும்” எனவரும் பட்டினப்பாலையடிகள் இத்தீவு சிறந்த விளைநிலமாக இருந்துள்ளதென்பதையும், அக்காலத்தில் இங்கிருந்து நெல் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுள்ளதென்பதையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

'ஈழம்' என்பது வீளைபூழி, நிறை பூழி' என
வும் படும்,
இங்கே

குறிஞ்சி — மலையும, மலைசார்ந்த இடமும்
முல்லை — காடும், காடு சார்ந்த இடமும்
மருதம் — வயலும், வயல்சார்ந்த இடமும்
நெய்தல் — கடலும், கடல்சார்ந்த இடமும்
பாலை — வரண்ட நிலமும், அதனைச்சார்ந்த
இடமும்

ஆகிய ஐந்திணை நிலங்களும் அமைந்துள்ள தும்பெரு
மைக்குரியதே.

இன்னும்

“இருபுனலும், வாய்ந்த மலையும, வருபுனலும்
வல்லரணும் நாட்டிற்கு உறுப்பு”

(திருக்குறள் : அதிகாரம் நாடு குறள்727)

ஊற்றும் மழையுமாகிய இருவகை நீர்வளமும்
தக்கவாறு அமைந்த மலையும, அந்த மலையிலி
ருந்து ஆறாக வரும் நீர்வளமும், வலிய அரணும்
நாட்டிற்கு அணி செய்யும் அரண்களாம் இவை
யனைத்தும் அமைந்ததே நமது. நாடு இலங்கை வள
நாடே நீர் நிலைகளின் மத்தியில் அமைந்துள்ளது.
நாட்டின் நாலாபக்கங்களும் சமுத்திரத்தினால் சூழப்
பெற்றுள்ளது. நாட்டின் அமைப்பிலேயே சிகரம்
போன்று அமைந்துள்ளதே நமது யாழ் மாவட்டம்.

இதனையே நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர்
தனது இலங்கை வளம் என்னும் பாடல் பகுதியில்

“எண் சாணுடம்புக்கு சென்னி சிறந்தீடும்
என்றுரைப்பது போல்

பொன் சேரீலங்கைச் சிரமெனவே வரும்
 புண்ணிய மோங்கிடு யாழ்ப்பாணம்”
 எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யாழ் மாவட்டம் நீர்வளம் துழந்த சிரதேசம்
 மட்டுமல்லாது நீர் நிலைகள் செறிந்த சிரதேசமாக
 வும் காணப்படுகின்றது.

“படுகரே தாங்கல் கேணி
 பல்வளம் படுவேட்டம்
 மடுவுள கமே பண்ணை
 வாவியே சுணையே வட்டம்
 தடமொடு கயம் பயம்
 பூந்தடாகமே குளமேகுட்டம்
 அடைவுள கிடங்கு குழி
 யவந்தையே குண்டம் பங்கம்
 இலஞ்சி கோட்டகமே
 பொய்கையேல் வையோ டையேரி

(குடாரணி 2: 23: 24:)

மேற்படி பாடல் மூலம் நீர் நிலைகளின் சிறப்பு
 விளங்குகின்றது. மேலும் ஆங்காங்கே இப்பாடலில்
 காணும் வகைகளில் நீர்நிலைகளும் அமைந்துள்ள
 சிறப்புடையது எமது யாழ் மாவட்டம்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வடமேற்குப் பகுதி
 யில் சுமார் 42 சதுரமைல் பரப்பளவுடைய பரந்த
 பகுதியே வலிகாமம் எனப் பெயர் பெறும். இதன்
 வடக்கு மேற்குப் பகுதிகளில் பாக்குத் தொடுகடலும்
 தெற்கே யாழ்ப்பாணக் கடலேரியும், கிழக்கே
 தொண்டமனாற்றுக் கடல் நீரேரியும் எல்லைகளாக
 அமைந்துள்ளன.

கடல் நீரேரீகளாலும், பாக்கு நீரிணையாலும் சூழப்பட்ட வலிகாமம் பகுதி நீர்வாக அடிப்படையில் வலிகாமம் கிழக்கு, வலிகாமம் வடக்கு, வலிகாமம் தெற்கு, வலிகாமம் மேற்கு, யாழ்ப்பாணம் என ஐந்து உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் குடியடர்த்தியான பிரிவுகளில் இதுவும் ஒன்றாக கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

வல் — வலிமை + கமம் = வலிகமம் என்பது வலிகாமம் எனப் புணர்ந்துள்ளது. இப்பிரதேசம் செம்மண் கொண்ட செம்பாட்டு நிலப் பகுதியாகவும் செம்மண்ணும் செங்களியும் கொண்ட ஒரு திட்டிப் பிரதேசமாகவும் அமைந்துள்ளது.

கடினமான மண்ணாலான இப்பகுதி நிலம் மிகுந்த பாடுபட்டே பண்படுத்தி நீர்ப்பாய்ச்சி கமம் செய்ய வேண்டிய பகுதியாகும். இதனாலேயே இப்பகுதி வலிந்து கமம் செய்யும் பகுதி என்பதால் வலிய கமம் - வலிகாமம் ஆயிற்று.

வலிகாமம் என்பதற்கு அதன் நில அமைப்பே முதற் காரணியாக அமைகின்றது. வலி-மணல் என்ற சிங்களப் பொருள் கொளின் அது பொருந்தாது ஏனெனில் இப்பகுதியில் பெரும்பாலும் செம்பாட்டுத் தரையே காணப்படுகின்றது. மணல் தரையைச் செம்பாட்டுத் தரையாக்க முடியாது. செம்பாட்டுத் தரையை மணல் தரையாகவும் மாற்ற முடியாது. மாறாது அன்றியும் மணல் தரையின் அடியில் சுண்ணாக்கல் முருகைக் கற்களே அமையும்.

ஆனால் செம்மண் தரையின் சுண்ணக்கல் (வெள்ளைக்கல்) பாரையே அமைத்திருக்கும். வலிகாமம் பகுதியின் பெரும்பகுதி சுண்ணக்கற்பாரை (வெள்ளைக் கற்பாரை)யே அமைந்துள்ள பகுதியாகும் எனவே வலிகாமம் பகுதியென்பது வலிகாமத்தின் திரியாகிய தமிழ்ப் பெயரே என்பது தெளிவு.

வல் — வலி = சேனை, வெற்றி என்ற பெயர்களும் கூறப்படுகின்றது. மேலும் தமிழகத்திலும் வலிதாயம், வலிவலம் வல்லன் சேரி, வல்லப்பாக்கம், வலம்புலம் முதலான இடப்பெயர்கள் வல்—வலிமை என்ற அடிச்சொல்லிலிருந்து தோற்றம் பெற்றிருத்தல் எங்கருத்தை வலிதாக்குகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்திற்கு மணற்றி மணற்றிடல் என்ற தூய தமிழ்ப் பெயர்கள் வழங்கியமை யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, வையாபாடல் யாழ்ப்பாணத் தமிழரசர் வரலாறு முதலிய நூல்களால் அறியக்கிடக்கின்றது

மதுரை மன்னன் வரகுண பாண்டியன் இந்த மணற்றியை வென்ற செய்தி கூறுவதாயமைந்த “மன்னேரழிய மணற்றி வென்றான்” என்ற பாடல் ஒன்று இறையனார் அகப்பொருளில் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. எனவே மணற்றிடர், மணலூர், வலிகாமம் என்பன ஒரேயிடம் சுட்டும் தமிழ்ப் பெயர்கள் என்பது புலனாகின்றது.

இப்படியாக அமைந்த வலிகாமம் பகுதியில் 12½ சதுர மைல் வீஸ்தீரணம் கொண்ட பகுதியே வலிகாமம் கிழக்குப் பகுதியாகும். கோப்பாய், நீர்

வேலி, புத்தூர், அச்சவேலி, ஊரெழு, உரும்பிராய் ஆகிய உள்ளூராட்சிப் பிரதேசங்களைச் தன்ன கத்தே கொண்டதே இந்த வலிகாமம் கிழக்குப் பகுதியாகும்.

இந்த வலிகாமம் கிழக்குப் பகுதியில் பல பாகங்களிலுயிருந்து பாய்ந்து வருகின்ற மழை நீரைத் தன்னுள்ளடக்கி அதனைத்தனக்கு நீர் நிலையாலான வேலியாக்கி தன் கிழக்கெல்லையாக அமைத்துக் கொண்டதால் “நீர்வேலி” என்னும் பெயரைக் கொண்டதே இந்த நீர்வேலிக் கிராமம்.

இதனையே “ஊர்ப் பெயர் உட்பொருள் விளக்கம்” என்னும் நூலில் ஸ்ரீ இ. நமசிவாயம் பிள்ளை அவர்கள் பின்வரும் பாடல் மூலம் எடுத்தியம்பியுள்ளார்.

“தாவப் பலாலி கொணீர்
 வேலியார் படி தாவடியான்
 மாவைப் புரி முகமாலயன்
 நேடும் வயவையன் சிற்
 போயிட்டியை யுறுவார்க்கு
 நல்லூரைப் புரிவன் மண்டை
 தீவைத் தெரிக்கு முன்னே
 யொட்டகப்புலந் தீத்துய்யவே”

தாவு அபல் ஆவீ கொள — பாய்கின்ற பல பாகங்களிலுயிருந்து வருகின்ற மழைநீரைத் தன்னுள் அடக்குகின்ற நீர்வேலியூர் ஆர்படி சமுத்திர வேலியாற் சூழப்பட்ட பெரிய பூமி எனப்படுகின்றது.

வேலி என்பது பழந்தமிழ்ச் சொல் வேரல், வேலி வேர்க் கோட்பலவு என்ற தொடக்கத்தை யுடைய குறுந்தொகைப்பாடல் (8) காண்கவேலி = அரண் மதில் எல்லை எனச் சோழர்காலத்து நில அளவுப் பெயர்களில் “வேலி” யும் ஒன்றாகும். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் வேலி ஈற்றுப் பெயர் கொண்டதாக நீர்வேலி, அச்சவேலி, கட்டைவேலி, திருநெல்வேலி, சங்குவேலி முதலான இடங்கள் உள்ளன.

இவற்றுள் நீர் நிலையைத் தனது கிழக்கெல் லையாகக் கொண்டதால் இக்கிராமம் நீர்வேலி ஆயிற்று.

யாழ்ப்பாண நகரிலிருந்து பருத்தித்துறை செவ் லும் வீதியில் 7ஆவது மைலில் அமைந்துள்ளதே இக்கிராமம். இக்கிராமத்தின் கிழக்குப்பக்கமாக கிராமத்தை ஊடறுத்துச் செல்வது யாழ்ப்பாணம் பருத்தித்துறை வீதியாகும். இக்கிராமத்தின் மேற்குப் பக்கமாக கிராமத்தை ஊடறுத்து யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அச்சவேலிக்குச் செல்லும்வீதியே இராசபாதை வீதியாகும். இன்னும் கிராமத்தின் வடக்குப் பக்கமாக யாழ் பருத்தித்துறை வீதியில் வாய்க்கால் தரவைப் பிள்ளையார் கோயிலடியிலிருந்து கிராமத்தை ஊடறுத்து அச்செழுவுடாக புன்னாலைக் கட்டுவனுக்குச் செல்லும் வீதியே நீர்வேலி புன்னாலைக்கட்டுவன் வீதியாகும். மேலும், கிராமத்தின் தென்பகுதியில் கந்தசுவாமி கோயிலடியில் யாழ் பருத்தித்துறை வீதியிலிருந்து ஆரம்பமாகி கிராமத்தின் மத்திய பகுதியையும் தெற்குப் பகுதியையும்

பிரிக்கும் வகையில் கரந்தனுக்கு ஊடாக ஊரெழுச் சந்தியை நோக்கிச் செல்லும் வீதியே நீர்வேலி கரந்தன் வீதியாகும்.

“இந்த வீதிகள் கிராமத்தின் இயற்கை நிலப் பகுப்பிற்கு ஏற்ற வகையிலேயே அமைந்துள்ளன என்றால் ஏற்புடைத்தாகும் ஏனெனில் யாழ்ப்பாணம் பருத்தித்துறை வீதியின் கிழக்குப்பக்கமாய் அமைந்த பகுதி வயலும் வயல் சார்ந்த நிலமுமான மருத நிலப் பரப்பாலான பகுதியாகும். இம்மருத நிலப்பகுதியின் கிழக்குப்பக்கமே கிராமத்தின் கிழக்கெல்லையாக அமைந்துள்ள பாய்ந்துவரும் மழை நீரைத் தன்ன கத்தே அடக்கி தனக்கு நீராலான எல்லை யாக தொண்டமனாற்றையும் யாழ்ப்பாணக் கடலேரியையும் தொடுக்கும் நீர்நிலையமைந்துள்ளது இதுவே வலிகாமத்தினதும் கிழக்கெல்லையாகும்.

வடக்கே அமைந்துள்ள நீர்வேலி புண்ணாலைக் கட்டுவன் வீதிக்கு வடக்கே 1/4மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது கிராமத்தின் வடக்கெல்லைக் கிராமமான சிறுப்பிட்டிக் கிராமம். (பீடு - தரிசு நிலம் இலங்கைப் பேச்சு வழக்கில் மேடு என்றும் பிட்டி என்றும் கூறுவதற்கொப்பாக மேட்டு நிலமாகவும் தரிசு நிலமாகவும், பிட்டி நிலமாகவும் அமைந்த சிறிய பகுதி என்பதனாலேயே சிறுப்பிட்டி என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றது.

இலங்கைப் பேச்சுவழக்கில் மேடு எப்பதைப் பிட்டி, புட்டி என்பர். அதனை ஈறாகக் கொண்டு பல இடப் பெயர்கள் அமைந்துள்ளன. புலோலி தெற்கில்

வெல்லப்பிட்டு, வல்லிபுரக் குறிச்சியில் வல்லாப் பிட்டு காரைநகர் மேற்கில் சூழவுள்ளபகுதிகள் தாழ் நிலமாகவும் குறித்தஒருஇடைப்பட்டபகுதிமட்டும்பிட்டு நிலமாகவும் அமைந்ததால் அப்பகுதி இடைப்பிட்டு, எனவும் அழைக்கப்படலாயிற்கு அதேபோல இறுப் பிட்டு யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் உள்ள ஒருஇறங்கு துறையாகவுமுள்ளது.

மேற்கே யாழ். நல்லூர் அச்சுவேலி இராசபா தைக்கு கிழக்கால் அமைந்த பகுதி மணலும் களியும் சேர்ந்த இருவாட்டி நிலப்பகுதியாகவும், இராசபா தையின் மேற்குப்பகுதி செம்மண்ணும், செம்மண் களியும் சேர்ந்த செம்மண் நிலப்பகுதியாகவும் அமைந்துள்ளது இந்த இராசவீதியிலிந்து 1/2மைல் தூரத்திலேயே அமைந்துள்ளது நீர்வேலியின் மேற் கெல்லைக் கிராமமாகிய அச்செழு, ஊரெழு, உரும் பிராய் ஆகிய கிராமங்களின் ஊரெல்லைகள்.

தெற்கே கிராமத்தின் மத்திய பகுதியையும் தென்பகுதியையும் பிரிக்கும் எல்லையாக அமைந்த கரந்தன் வீதியின் தென்புறமும் செம்மண் களி சேர்ந்த நிலப்பகுதியாக அமைந்துள்ளது. இந்த வீதியிலிருந்து தெற்கே 1/2மைல் தூரத்தில் அமைந் துள்ளது கிராமத்தின் தெற்கெல்லைக் கிராமமாகிய கோப்பாய்க் கிராமம்.

இன்னும் நீர்வேலிக் கிராமப் பிரதேசத்தின் ஈசானபகுதி நீர் நிலையும், வயலும், தோட்ட மும் மக்கள் குடியிருப்புக்களும் அமைந்துள்ளதால், பண்ணை + ஆலை = பண்ணாலை என அழைக்கப்பட வேண்டியது “பண்ணாலை” யெனவும்,

தென்மேற்குப் பகுதி :

ஆரம்ப காலத்தில் சிறு, பற்றைக் காடுகள் நிறைந்திருந்தால் “கரந்தன்” எனவும் (காடு, கரம்பை என்ற பதத்திற்கமைவானது)

அயலில் உள்ளது = இன்றும்

உரும்பிராய் காட்டு வைரவர் கோவில்

உதாரணம் :

வரணியில் — கரம்பைக் குறிஞ்சி

பளையில் — கரந்தாய்க்குளம்

என்பன போன்றதே.

மேற்குப் பகுதி : மாலையெனவும் வடமேற்குப் பகுதி கவடியொல்லை, மாசுவன் எனவும், தென்கிழக்குப் பகுதி கிராஞ்சி எனவும் வழங்கப்படுகின்றது. மற்றும் கிராமத்தின் நடுப்பகுதியில் கட்டிமேடை ஒல்லை, கேராலி வத்தை, யாரைப்புலம், கம்பன்புலம் என்பனவும் கிராமத்திலுள்ள குறிச்சிப் பெயர்களாகும்.

கிராமத்தின் நில அமைப்பும் நீர்மட்டத்திலிருந்து மேற்கே செல்லச் செல்ல உயர்ந்து கொண்டு செல்வது காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இதனால் நீரின் சுவையும் கிழக்கே எல்லையில் உவர் நீரும் மேற்கே செல்லச் செல்ல படிப்படியாகச் சுவைத் தன்மை மாறி நன்னீரும் பெறக் கூடியதாகவுள்ளது. இக் கிராம எல்லைக்குள்ளேயே நீர் மட்டத்திலிருந்து நிலத்தின் உயரம் 20 அடி வரை உயர்ந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

புகழ் பெறக் காரணிகள் :

ஒரு கொடி நறுமலர்களை மலர்வதற்கு நல்ல நிர் வேண்டும், பசளை வேண்டும் அதே போலக் கிராமத்தின் புகழ் பூப்பதற்கு நல்லவளம் வேண்டும் மக்களின் செயற்பாடுகள் வேண்டும்.

அந்த வகையிலே நிர்வளமும், நிறைந்த நில வளமும் கொண்டதே இக்கிராமம் கிராமத்தின் கிழக்குப் பகுதி இன்னும் கிழக்கே அமைந்த சம வெளியான தரிசுநிலம் பெருமரங்களற்ற வெளியாகவும், களிமண் பிரதேசமாகவும் பயிரேதும் செய்ய முடியாத உவர் நிலமாகவும் உள்ளது. அதை அடுத்த பகுதி பச்சைப் பசேலெனவும் திகழும். வயல் நிலங்களைக் கொண்டது இன்னும் கிழக்குப் பகுதியில் தாழைகள் கூட்டம் கூட்டமாக நிற்கும் காட்சியும் ஒரு அழகுக்காட்சியாகும். இதனை அறிஞர் சிற்சபேசன் அவர்களின் நிர்வை நாட்டுவளம் என்னும் பாடலில் காணலாம்.

புன்னை மாதுளை புங்கொதி மாபுளி
தென்னை கூவீளந் தேனுக்ர்வண்டினம்
துன்னு புக வனந்தொறும் வரையேயோ
டன்ன தாழை யடர்ந்ததுசோலையே

— கு. சிற்சபேசன்

மேலும் கிராமத்தின் கிழக்கெல்லையாக மேச்சல் தரவைகளும் ஆங்காங்கே குளங்களும் அமைந்துள்ளமை சிறப்பு அம்சங்களாகும். மேற்கே செல்லச் செல்ல நல்ல செம்மண் பரப்புகள் கொண்ட பொன்னிளையும் பூமி உண்டு. இந்தப்பூமிகளைப் பண்படுத்த

திக் காலத்துக்குக் காலம் வேண்டும் பயிர் செய்து
 “ ஏர் முனைக்கு நேர் இங்கே எதுவுமேயில்லை ”
 என்று பறை சாற்றக் கூடிய ஏராளர்களின் நன்
 முயற்சி இக்கிராமத்தின் புகழ் பூர்ப்பதற்கு ஒரு
 காரணமாகும். நீர்வேலிவாழைக்குலை இதற்கு ஒர்
 உதாரணமாகும் மேலும் விவசாயம் மட்டுமல்ல கைத்
 தொழிலும் நாட்டு வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதன
 வேயென அறை கூவி நிற்கும் கைத்தொழிற்
 சாலைகளும், கைத்தொழிலாளர்களும் கிராமத்தின்
 புகழுக்கு இன்னொரு காரணமாக அமைந்துள்ளன.
 இன்றும் நீர்வேலிப்பூட்டு, நீர்வேலிக்கத்தி, நீர்வேலி
 வண்டில் என்பன தரங்குன்றாது சந்தையில் முண்
 னணியில் நிற்கின்றன. இன்றும் நீர்வேலித்தெளி
 கருவியும் சந்தையில் முன்னிற்பதேயாகும்.

“கன்னங்கரிய கதலிவனக் கரையிற்
 தெருவிற் சார்ந்து வளர்
 தென்னம்பாளை மதுச் சொரியத் தேறலுண்டு
 திகைத் தயருஞ்
 சின்னஞ் சிறிய வணில் மீது
 சீரிச சினக்கும் காக்கையதன்
 கன்னங் கிரியக் குட்டு மொரு
 காட்சி யென்று முளதாமால்.”

இவையனைத்துக்கும் மேலாக நீர்வேலிக் கிரா
 மத்தில் அடியார்களின் அல்லல் அகற்றி அருள்பா
 லித்துக் கொண்டிருக்கும் மூன்று பெரும் சைவக்
 கோயில்கள் வடக்கு, மத்தி, தெற்கு ஆகிய பகுதி
 களில் அமைந்துள்ளதோடு மற்றும் பல ஆலயங்க
 ளும் தனித்தனி வழிபாட்டுக்குரிய சிற்றாலயங்க
 ளும் ஆங்காங்கே அமைந்துள்ளன. இவைகளும்
 கிராமத்தின் புகழ்பூர்க்க முக்கிய காரணிகளே.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசங்கரபண்டிதர் என்னும் சைவப் பெரியார் இக்கிராமத்தில் வாழ்ந்து சைவப்பணி, தமிழ்ப்பணியாற்றியதோடு திண்ணைப்பள்ளிக்கூட மமைத்து சஸ்கிருத தமிழ் இலக்கண வகுப்புகள் நடாத்தி வந்தமையும் நீர்வேலியின் புகழுக்கு ஒரு காரணமாகும். கல்வியறிவு புகட்டும் கல்விச்சாலைகளில் ஊருணியாக அமைந்துள்ள ஒரு கல்லூரியும் ஆங்காங்கே அமைந்துள்ள நான்கு வித்தியாசாலைகளும், மேலும் பாலர்முன்பள்ளிகளும், பாலர் பகல்விடீதியும் அமைந்து கல்விப்பணியாற்றுகின்றன. இவைகளும் கிராமத்தின் புகழிற்கு இன்றிய யமையாதன.

கலைவளர்க்கும் கலைநிலையங்களும், வாசிக சாலைகளும், இந்துமத வளர்ச்சிக்குத் தொண்டு ப்ரசய்யும் சமய அபிவிருத்தி மன்றங்களும், மாதர் அபிவிருத்தி மன்றங்களும், விளையாட்டுக்கழகங்களும் ஆங்காங்கே அமைந்து செயலாற்றுகின்றன.

மேலும்; கத்தோலிக்க மதவளர்ச்சிக்கு கத்தோலிக்க தேவாலயமும் பாடசாலைகளும் அமைந்து நிற்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

நீர்வேலிக் கிராமத்தின் எல்லைகள் நாலாபக்கங்களும் ஆயங்கள் அமைந்து காவல் தெய்வங்களாக விளங்கும் சிறப்பு மேலும் கிராமத்தின் சிறப்பிற்கும் புகழுக்கும் ஒரு படிக்கல்லாகும்.

ஏகம் இரண்டுள தாய் இல்லத்தே வித்துளதாய் நீரருகே சேர்ந்த நிலமுமாய் — ஊருக்கும் சென்று வரவணித்தாய் செய்வாகும் சொற்கேட்டல் என்றும் உழவே இனிது.

ஈசானத்திலே : சப்தகன்னிகள் கோயிலும்
அதைச் சூழ அண்ணமார்
கோவில் வைரவர் கோயில்
என்பனவும்

கீழ்க்குத்திசையில் : முழுக்கம்பிட்டி நாச்சிமார்
கோயிலும்

தென்கீழக்கில் : நீர்வேலியையும் கோப்பா
யையும் பிரிக்கும் எல்லையில்
நாச்சிமார் கோயிலும் இலுப்
பையடி பிள்ளையார்கோயி
லும்

தெற்கே : ஊரெல்லைக்கண்மையாக
வெள்ளந்தள்ளி அம்மன் ஆல
யமும் வைரவர் கோயிலும்
துர்க்கையம்மன் கோயிலும்

தென்மேற்கே : கோப்பாய், நீர்வேலி, உரும்
பிராய் ஆகிய கிராமங்களைப்
பிரிக்கும் எல்லையில் கீவபூத
வராயர் கோயிலும்

மேற்கே : மாலைவைரவர் கோயிலும்

வடமேற்கே : வைரவர் கோயில்

வடக்கே : மாகவன்வைரவர் கோயில்
மனோன்மணி அம்மன்
கோயில், நாச்சிமர்கோயில்
என்பனவும்

வடஎல்லைக்கண்மை

யாக : மீனாட்சியம்மன் கோயில்
காமாட்சிஅம்மன் கோயில்
என்பனவும் அமைந்து சிறப்பிக்
கின்றன.

யாழ்ப்பாணம் பறங்கியராட்சிக்குட்பட்ட காலத்தில் சங்கிலியன் இறந்த பின் பரநிருபசிங்கமும் பின்னர் அவர் மகன் பரராசசிங்கமூதலியும் இறந்த பின் பறங்கிக்காரர் சைவஆலயங்களை இடிப்பித்தனர் என்றும் அக்காலத்தில் இருந்த சிவப்பிராமணர்களாகிய கெங்காதரஐயர் வம்சத்தினர் ஆலய வீக்கிரகங்களையும் தட்டு முட்டுகளையும் கிணறுகளிற் போட்டுவிட்டு நீர்வேலியிலும், வடமராட்சியிலும் குடியேறியிருந்தனர் என்றும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் முதலியார் குல சபாநாதன் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே, இக்கிராமம் தொன்று தொட்டு இந்துசமய பாரம்பரியங்களுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் நிலைக்களனாக அமைந்துள்ளதென்பது புலனாகின்றது இதுவும் கிராமத்தின் புகழிற்கு ஓர் அம்சமாகும்.

மேலும் இக்கிராமத்தவர்கள் தொன்று தொட்டு வள்ளுவர் கூறியவழியில் நின்று வீருந்தோம்பலில் சிறந்து விளங்கியுள்ளார்களென்பதும் அப்பண்பு இக்கிராம மக்களுக்குப்பாரம் பரியமானதென்பதும் யாவராலும் போற்றப்படும் உயர்ந்தபண்பாகும். இவ்வுயர்ந்த பண்பும் கிராமத்தின் புகழில் இடம் பெறும் ஓர் அம்சமாகும்.

மேலும் 'நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்' என்பதை நிலைநாட்ட நோய்களைக் குணமாக்க சித்த வைத்திய முறையில் வைத்தியசாலைகளும், மேலைநாட்டு வைத்தியசாலைகளும் சுகாதாரப் பராமரிப்பு நிலையங்களும் அமைந்து சேவையாற்றிவருகின்றமையும் ஓர் அம்சமாகும். இன்னும், கிராமத்தின் மேற்கு ஊர்களிலிருந்து பாய்ந்துவரும்

மழைநீர் கிழக்குநோக்கிப் பாயும்ஆறுபோன்றபெரும்
வெள்ளவாய்க்கால்கள் நான்கு அமைந்துள்ளமை
இக்கிராமத்துக்குப் பெரிதும் பெருமை தருவதாக
அமைந்துள்ளமையும் கிராமத்தின் புகழுக்கு ஒரு
அம்சமாகும்.

மேலும், கிராமத்தின் ஊராட்சியின் வளர்ச்சி
யும் அமைவும் இக்கிராமத்தின் புகழில் இடம்பெறும்
அங்கங்களாகும்.

கிராமத்தின் எல்லைகளிலே கிழக்கேநீர் நிலைக்கு
அண்மித்ததாக 'சிலியாக்காடு, பன்னாலை, தந்
திராய்' ஆகிய மூன்று சுடுகாடுகளும், வடக்கே
ஊரெல்லையில் "காளயன் மொண்டி" என்னும்
சுடுகாடும் அமைந்துள்ளமையும் கிராம அமைப்பின்
சிறப்பிற் குறிப்பிடப்பட வேண்டியனவாகும்.

எனவே, பலவகைச் சிறப்புகளும் கொண்டதே
இந்தப் "புகழ் பூத்த நீர்வேலி" என்பது வெளிப்
படையாகின்றது.

நிர்வாகச் சிறப்பு

யாழ்ப்பாண மாவட்டம் (பெரும்பிரிவில்) வலிகாமம் கிழக்குப் பிரதேசச் செயலர் (உதவி அரசாங்க அதிபர்) பிரிவில் அமைந்துள்ளது இக்கிராமம்.

ஒரு கிராமசேவையாளர் (விதானை) ரின் நிர்வாகத்தில் இயங்கி வந்த இக்கிராமம் தற்போது J/268, நிர்வேலி தெற்கு; J/269, நிர்வேலி வடக்கு; J/270, நிர்வேலி மேற்கு என மூன்று கிராமசேவையாளர் பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

குடியிருப்பாளர் விபரம் வருமாறு:

	J/268	J/269	J/270	மொத்தம்
குடும்பண்ணிக்கை	635	679	284	1598
மொ. சனத்தொகை	1892	2422	1010	5324

அந்தந்தப் பிரிவில் தனித்தனி அலுவலகம் அமைத்து கிராம அலுவல்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

உள்ளூராட்சி அமைப்பில் வாக்காளர் தொகை 4639

ஆரம்பத்தில் நிர்வேலி, உரும்பிராய், ஊரெழு ஆகிய மூன்று கிராமப்பிரதேசங்களையும் உள்ளடக்கியதாக ஒரே கிராமச்சங்க நிர்வாகத்தின் சீழ் இயங்கி வந்த இக்கிராமம் 1968இல் தனிக் கிராம சபைப் பிரதேசமாக அமைக்கப்பட்டும் மூன்று வட்டாரமாகவிருந்த இக்கிராமப் பிரதேசம் எட்டு வட்டார

ரங்களாக வகுக்கப்பட்டும் தனிக்கிராமசபையாக இயங்கி வந்தது. காலப்போக்கில் வலி. கீழ்க்குப் பிரதேச சபையின் உப அலுவலகமாக நிர்வகிக்கப் பட்டுவருகின்றது. மேலும் குறித்த பிரதேசசபை அலுவலகமும் இங்கேயே அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

இக்கிராமப் பிரதேசத்திலுள்ள வீதிகள்

வீதிகளின் பெயர்

1. வாய்க்கால் தரவை பிள்ளையார் வீதி
2. தச்சர் கடவை வீதி
3. வெள்ளம் தள்ளி வீதி
4. ஆறுமுகசுவாமி வாசல் வீதி
5. அரசகேசரிப்பிள்ளையார் வீதி
6. காத்தகலட்டி வீதி
7. சுந்தராவத்தை வீதி
8. மாசுவன் வீதி
9. சிவியாக்காடு சுடலை வீதி
10. கோட்டைக்காடு வீதி
11. பன்னாலை வீதி
12. விளான் வீதி
13. கோலிவத்தை வீதி
14. ஞானவைரவர் வீதி
15. அரியன் கொட்டடி வீதி
16. குருந்தடி வீதி
17. ஐயாவத்தை வீதி

11162

18. வீரபத்திரகோவில் வீதி
19. முருகையன்கோவில் வீரபத்திரகோவில் வீதி
20. முருகையன்கோவில் ஆறுமுகவாசல் வீதி
21. நீர் | தெற்கு தமிழ்க்கலவன் பாடசாலை வீதி
22. பூதர்மடம் வீதி (வெள்ளம்தள்ளி வரை)
23. கதிர்காம கோவிலடி வீதி
24. தோட்டவெளி வீதி
25. நமசிவாயம் வீதி
26. சிட்டியனெல்லை வீதி
27. கந்தப்பிள்ளை வீதி
28. கரந்தன் - கிருஷ்ணன் கோவில் வீதி
29. கரந்தன் - கேணியடி வீதி
30. அண்ணமார் கோவல்வீதி, நீர் | சந்தி கிழ.
31. பத்தாவத்தை - மாலைவயிரவர் வீதி
32. விளையாட்டு மைதான வீதி
33. கரந்தன் 1ஆம் ஒழுங்கை
34. கரந்தன் 2ஆம் ஒழுங்கை
35. கரந்தன் 3ஆம் ஒழுங்கை
36. பேக்கறி வீதி - கரந்தன்
37. கந்தசாயிகோவில் மேற்கு வீதி
38. கோவிலவத்தை 1ஆம் ஒழுங்கை
39. நறுவத்தாழ் வீதி
40. பன்னாலை 3ஆம் குறுக்கு வீதி
41. கவடியொல்லை வீதி
42. புலிகொல்லை வீதி
43. சிறுப்பிட்டி கிழக்கு - பன்னாலை வீதி

பொதுக் கிணறு

1. கொலனி நீர்/தெற்கு
2. வெங்காயச் சங்கத்தடி
கரந்தன் வீதி
3. கூத்தாடுவரன் குளம்
R. D. S.
4. நறுவத்தாள் நீர்/தெற்கு
கந்தசுவாழிகோவில் தீர்த்தக்கேணியடி
5. தந்திராய் சுடலைக் கிணறு
நீர்/தெற்கு சுடலை
6. நீர்வேலி உப-அலுவலகம்
நீர்/தெற்கு (காரியாலயம்)
7. நீர்வேலி மத்திய சந்தை
மத்திய சந்தை
8. இராசவீதிக்கு மேற்கு
இராச வீதி
9. நீர்வேலி சந்தி பிரதான வீதி
சந்திக்கு கிழக்கு
10. அரசகேசரி கோவிலடி
நீர்வேலி மத்தி
11. நீர்வேலி வடக்கு சந்தை
மோதிரகேணி ஒழுங்கை
12. சீவியாக்காடு சுடலை
நீர்வேலி (கிழக்கு)
13. நீர்வேலி வடக்கு காளயன்புலம் சுடலை
மாசுவன்

கேணிகள், குளங்கள்

1. நறுவத்தாள் தீர்த்தம்
நீர்வேலி தெற்கு

2. அம்பட்டன் துரவு
கண்ணாடித் தொழிற்சாலையடி
3. கூத்தாடுவான் குளம்
R. D. S. நீர்/தெற்கு
- 4 தந்திராய் கேணி
அத்தியார் பாடசாலை கிழக்கு
5. மோதிரகேணி
நீர்வேலி வடக்கு
6. பூதர்மடம் கேணி
நீர்/தெற்கு
7. வெட்டுக்குளம்
நீர்/கிழக்கு
8. கிராஞ்சிக் குளம்
நீர்/கிழக்கு
9. துரும்பதுறை வடக்கு எல்லை
10. வண்ணாதுறை
11. சிவியாக்காடு மயானக்குளம்
12. பெரியதம்சிரான் கோவில் குளம் நீர்/வடக்கு

நீர்வேலி வாய்க்கால்கள்

1. கோலிவத்தை மதவடி வாய்க்கால்
நீர்/கிழக்கு
2. தச்சர்மடம் மதவடி
நீர்/கிழக்கு
3. வாய்க்கால் தரவை வாய்க்கால்
நீர்/கிழக்கு
4. வில்லுமதவடி வாய்க்கால்
நீர்/கிழக்கு

பிரதேச சபை

காணி கட்டிட விபரம்

1. நீர்வேலி உப-அலுவலகமும் நூல் நிலையமும்
நீர்வேலி தெற்கு பிரதான வீதி
2. நீர்வேலி வடக்கு சந்தை
மோதிரகேணி ஒழுங்கை நீர்வேலி
வடக்கு
3. நீர்வேலி மத்திய சந்தையும் கடையும்
பிரதானவீதி நீர்வேலி மத்தி
4. உப - மின் நிலையம்
கண்ணாடிதொழிற்சாலையடி நீர்/வட
5. உப - மின் நிலையம்
கூத்தாடுவன்குளம் நீர்வேலி தெற்கு
6. விளையாட்டு மைதானம்
நீர்வேலி கிழக்கு தரவை
7. தாய், சேய் நலன்புரி நிலையம்
நீர்/தெற்கு கந்தசாயி கோவில் ஆதனம்

இடுகாடு சுடலைகள் விபரம்

1. சீனியாக்காடு
நீர்வேலி வடக்கு தரவை
2. தந்திராய்
நீர்வேலி தெற்கு
3. பன்னாலை
பன்னாலை நீர்/கிழக்கு
4. காளயன்புலம் (மாசுவன்)

குழாய்க்கிணறு

1. இளைஞர் மத்திய சனசமூக நிலையம்
நீர்வேலி மத்திய ச. ச. நிலையம்

பாலர் பாடசாலைகளும் சனசமூக
நிலையங்களும்

1. ஸ்ரீ கணேசா ச. ச. நிலையம்
அரசகேசரி நீர்வேலி மத்தி,
2. விநாயகர் ச. ச. நிலையம்
நீர்/வடக்கு
3. காமாட்சியம்பாள் ச. ச. நிலையம்
குறுக்குவீதி, நீர்/வடக்கு
4. ஸ்ரீ பரமேஸ்வரி ச. ச. நிலையம்
ஐயாவத்தை நீர்/தெற்கு
5. ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசங்கரபண்டிதர் ச. ச. நிலையம்
நீர்/தெற்கு
6. ஸ்ரீசுப்பிரமணிய ச. ச. நிலையம்
பாலர் பகல் வீடுதி
கந்தசுவாமி கோவில் வீதி, நீர்/தெற்கு
7. நீர்வேலி மத்தி இளைஞர் ச. ச. நிலையம்
8. ராஜை ச. ச. நிலையம்
கம்பன்புலம் நீர்/வடக்கு

9. இராஜன் ச. ச. நிலையம்
மாசிவன் சந்தி, நீர்வேலி மேற்கு
10. திலீபன் ச. ச. நிலையம்
கொலனி நீர்|தெற்கு
11. ஸ்ரீ கப்பிரமணிய மாதர் ச. ச. நிலையம்
நீர்|தெற்கு
- 12 சிவசக்தி ச. ச. நிலையம்
பன்னாலை நீர்|வடக்கு

கூட்டு சங்கங்கள், சபைகள்

1. காமாட்சி அம்பாள் ஐ. கை. சங்கம்
2. வலி. கிழக்கு ஐக்கிய வாழைக்குலை வீர்பனை
சங்கம்
3. வலி. கிழக்கு தெ. ப. ப. நோ. கூ. ச.
தலைமையகமும், கிளைகளும்
4. சிக்கன சேமிப்பு கடனுதவி சங்கங்கள்
5. மாதர் அபிவிருத்தி மன்றங்கள்
6. காமாட்சியம்பாள் இந்து பரிபாலன சபை.

யலிசாமம் தெற்கு
பிரதீத ச சபை
பாது தூலகம்—கள்ளகம்
11162
கிடைக்கப்பெற்றது

ஆலயச் சிறப்பு

அடியார்களின் அல்லல் அகற்றி அருள்பாலித்
துக் கொண்டிருக்கும் ஆண்டவன் ஆலயங்களின்
சிறப்புப்பற்றி ஆராயவேண்டும்

நீர்வேலி வாய்க்கால்தரவைப்
பிள்ளையார் கோயில் :

இக்கிராமத்தின் ஈசான திசையிலே நீர்வேலிச்
சந்திக்குத் தெற்குப்புறமாக அமைந்துள்ளதே இவ்
வாலயம்.

இவ்வாலயம் அமைந்துள்ள பகுதியால் ஈவினை
நலுக்கிரி, அச்செழு போன்ற பகுதிகளிலிருந்து
பாய்ந்துவரும் மழைநீர் கிழக்கே செல்லும் பெரு
வாய்க்கால் ஒன்று அமைந்துள்ளது (தரை-தரவை)
வாய்க்கால் ஊடறுத்துச் செல்லும் பகுதி என்ப
தால் இப்பகுதிக்கு வாய்க்கால் தரவை என்னும்
பெயர் அமைவதாயிற்று (இலங்கையின் இடப்
பெயர் ஆய்வு : பக். 64)

இதனால் இது வாய்க்கால் தரவைப்பிள்ளை
யார் கோவில் எனப்பெயர் பெறுவதாயிற்று.

இவ்வாலயம் அமைந்திருக்கும் காணிபண்டு
தொட்டு “ மூத்த நயினார் கோவில் வளவு ”
எனவே அழைக்கப்பட்டு வந்தது. இற்றைக்கு (500)
ஐநூறு வருடங்களுக்கு மேலாக இவ்வளவு மரங்

கள் நெருங்கியுள்ள சோலையாகவும், கால் நடைகள் தண்ணீர் குடிக்கும் கேணியுடைய தாகவும் இருந்தது. போத்துக்கீசர் இலங்கையை ஆண்ட காலத்திலே குப்பினான், குரும்பசிட்டி, கட்டுவன் முதலிய ஊர்களிலுள்ளவர்கள் இந்த நீர்வேலிக் கிராமத்தினூடாக கால் நடையாக வன்னிக்குச் சென்று கமஞ்செய்து வருவது வழக்கம் இப்படியாகப் பிரயாணம் செய்பவர்கள் இந்தக்கோவில் அமைந்துள்ள மூத்த நயினார் கோவில் வளவுக்குள் தங்கி களைப்பாறிக் செல்வது வழக்கம். இப்படியாக நடந்துவரும் நாளில் வன்னியில் கமஞ்செய்த தமது வயலுக்குள் கண்டெடுத்த பிள்ளையார் விக்கிரகம் ஒன்றை தமது சொந்த ஊரிலே பிரதிஷ்டை செய்யவிரும்பி தமது நெல்லுச்சாக்கிற்குள் வைத்துக் கொண்டு திரும்பிவரும் போது; வழமை போல இந்தவளவிற்குள் அந்த நெல்லுச்சாக்கை இறக்கிவைத்து களைப்பாறிக் தங்கள் ஆயாசத்தைத் தீர்த்தபின் குறித்த நெல்லுச்சாக்கைத் தமது ஊருக்குக் கொண்டு செல்வதற்காக தூக்கினார்கள். தூக்கமுடியவில்லை. ஏலக்கூடியவகையில் பிரயத்தனங்கள் எல்லாம் செய்தும் குறித்த சாக்கு முடையை அசைக்கவே முடியவில்லை. எல்லாம் வல்ல இறைவல்லமைக்கு முன்னால் மனித சக்தி நிற்க முடியுமா? இது பிள்ளையாரின் திருவிளையாட்டே என எண்ணி அந்த நெல்முடையைக் குறித்த மூத்தநயினார் கோவில், வளவிலேயே விட்டு விட்டு அச்சத்தோடும், ஆச்சரியத்தோடும் தங்கள் இருப்பிடங்களுச் சென்றுவிட்டனர்.

இச்செய்தியைக் கேள்விப்பட்ட சிறுப்பிட்டியைச்சேர்ந்தவரும், உயர்வேளான் மரபில் பிறந்த வருமான காணிச்சொந்தக்காரன் அக்காலத்தில

நீர்வேலியில் வசித்த பிரம்மஸ்ரீ சிவகாமிக்குருக்களோடு தொடர்புகொண்டு, கலந்தாலோசித்து, குறித்த நெல்லுச்சாக்கிலிருந்த பிள்ளையார் வீக்கிகிரத்தை எடுத்து அவ்விடத்திலேயே கோவிலைக்கட்டி பிரதிஷ்டை செய்து சும்பாபிஷேகமும் செய்யப்பட்டது இதிலிருந்து தாமாகவே தமக்கு இடம் எடுத்துக்கொண்டபிள்ளையார் என மக்கள் மிகவும் பயபக்தியுடன் வழிபட்டு வரலாயினர். மேலும் பண்டு தொட்டு “முத்தநயினார் கோவில் வளவு” என அழைக்கப்பட்டுவந்ததால் இக்காணியில் பூர்வீகமாகவே பிள்ளையார் ஆலயம் ஒன்று அமைந்திருந்திருக்கவேண்டுமெனவும் எண்ண வேண்டியுள்ளது.

சும்பாபிஷேகம் செய்த சிலவருடங்களின் பின் இக்காணியின் உரிமைக்காரர்கள் கோவிற்கு பரிபாலனத்தை குறித்த சிவகாமிக்குருக்களிடமே ஒப்படைத்தனர். அன்று தொடக்கம் குருக்களுடைய பரம்பரையினராலேயே இக்கோவில் பரிபாலனஞ்செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

சிவகாமிக்குருக்கள் வயது முதிர்ந்த காலத்தில் தனது மருமகனான பிரம்மஸ்ரீ சந்திரசேகரக்குருக்களிடம் பரிபாலனத்தை ஒப்படைத்தார். சிவகாமிக்குருக்கள் கோவிற்கு பரிபாலனத்தை ஒப்படைக்கும் போது தாம் சிவலோகப்பிராப்தியடையும் தீதியில் பிள்ளையாருக்கு வருடாந்தம் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும் மெனக் கேட்டுக்கொண்டார். அப்படியே இன்றும் மார்கழி அபரபக்க நவமியில் அபிஷேகம் நடைபெறுகின்றது. அண்ணாச்சாமிக்குருக்கள் வாக்குச்சித்திக்கும் பல சம்பவங்கள் உண்டு. இப்பகுதி மக்கள் இன்றும் குருக்களின் சிறப்புப்பற்றி பேசுவதை அறியலாம். வேதாகம சாஸ்திரங்களில் வல்லவரான சந்திரசேகரக்குருக்களை அண்ணாச்ச

சாழிக் குருக்களெனவும் அழைப்பதுண்டு. அவரது பரம்பரையில் வந்த பிச்சாடனக் குருக்களென அழைக்கப்பட்டு வந்த ஆபதோத்தாரணக் குருக்களின் பின் அவரது பிள்ளைகளான பிரம்மஸ்ரீ சந்திரசேகரக் குருக்கள், சோமசுந்தரக் குருக்கள், சுப்பிரமணிய சர்மா ஆகியோரே இக் கோயிலின் பரிபாலனத்தைச் செய்து வருகின்றனர். அவர்கள் குடும்பமே பாரம்பரியமாக இவ்வாலயப் பூசைகளையும் செய்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாலயத்தில் அமைந்துள்ள மூலமூர்த்தியோடு சிவன், அம்மன், முருகன், வைரவர் ஆகிய தெய்வங்களுக்குத் தனித்தனி சன்னிதானங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன மேலும் இவ்வாலயத்தில் பூர்வீகமான சிவலிங்கம் ஒன்றும் வழிபாட்டுக்குரியது குறிப்பிடத்தக்கது. நீர்வேலிக் கிராமத்தின் ஈசான திசையிலேயே இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளதால் ஆகமங்களின் கூற்றுப்படி இவ்வாலயத்தின் அருட்பிரவாகத்தால் இக் கிராம மக்கள் சிறப்புற்று வாழ்கின்றனர் என்பது ஏற்புடைத்தாகும்

வேதாகம முறைப்படி நித்திய, நைமித்தியங்கள் நடைபெற்று வரும் இவ்வாலயத்தில் திருவெம்பாவை, ஆருத்திராதரிசனம், நவராத்திரி முதலியனவும் மாதாந்தம் சதுர்த்தித் திருவிழாவும், ஆடிமாதம் கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகி ஆடிப்பூர்வச் சதுர்த்தியில் தேர்த்திருவிழாவும், பௌர்ணமித் தினத்தன்று தீர்த்தத் திருவிழாவுமாக தொடர்ந்து பன்னிரண்டு நாட்கள் பகல் இரவு மகோற்சவம் நடைபெற்று வருகின்றது. அதனையடுத்து வெகு ஷீமரிசையாகப் பூங்காவனத்திருவிழா நடைபெற்று

வருவது சிர்பல்யமான நிகழ்ச்சியாகும். முருகனுக்குத் திருக்கல்யாண உற்சவமும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றதுமேலும் இங்கு திருவாதவூரடிகள் புராணபடனம், பெரியபுராணபடனம் என்பனவும், சமயப் பிரசங்கங்களும் காலத்துக்குக் காலம் நடைபெற்று வருகின்றன.

மேலும், இக் கோவிலுக்குரிய சித்திரத்தேர் இந்தியாவிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட சிற்பாசாரியர்களின் கைவண்ணத்தில் உருவாக்கப்பட்டு 1968ஆம் ஆண்டு ஆடி 1ஆந் திகதி தொடக்கம் இவ்வண்ணமீகு சித்திரத்தேரில் அலங்கார பூஜீதராக வீநாயகப் பெருமான் வீதிவலம் வந்து துஷ்டநீக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்து அருள்பாலிக்கும் காட்சியே ஒரு கண் கொள்ளாக் காட்சியாகும்.

இற்றைக்கு இருநூறு வருடங்களுக்கு மேலாக இக்கிராமத்தில் வாழ்ந்து மறைந்த அரிஅரிவட்டர் என்னும் தலைசிறந்த மந்திரவாதி அக்காலத்தில் பரவியிருந்த பேதி நோயைக் கட்டுப்படுத்தி மக்களைப் பாதுகாக்க இந்த வாய்க்கால் தரவைப் பிள்ளையார் பேரில் வசந்தன்பாடி பிள்ளையாரின் பேரருளால் கொடிய நோயினின்றும் மக்களைக் காத்துள்ளாரென அறியக் கிடக்கின்றது. இந்த வசந்தன் இன்றும் அம்மை, பொக்கிளிப்பான் போன்ற நோய்கள் ஏற்படும் காலங்களில் அடிக் கப்பட்டு மக்கள் பாதுகாக்கப்படுவது யாவரும் அறிந்ததே.

“நீர்வேலிச் சோலையில் வாய்க்கால் தரவை நிறைந்திருக்கும்”

“காரேறும் யானைமுக வீகடாசலக் கற்பகமே”

“ வாய்க்கால் தரவையொரு கோட்டு மும்மத வாரணனே”

“ வாய்க்காற்பதிவளர் முத்தானைத்தைங்கர வாரணமே”

“ நீர்வேலியூர் திருப்பதிவாழ் வாரேறுமுலை மங்கையுமை பங்கர்மகனென்றும், வாய்க்காற்பதிக்கடவை சந்நிதி வழங்க”

என்றும் குறித்த வசந்தன் காப்புப் பாடல்களிலும் மற்றும் வசந்தன் பாடல்களிலும் இப்பிள்ளையாரின் அருள்வேண்டிப் பாடல்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் இவ்வாலயத்தின் முன்பகுதி வயல்சார்ந்த இடமாக விளங்குவதால் விவசாயிகள் தமது வயற்கருமங்களை ஆரம்பிக்கும் போது இந்த வினாயகரீது நேர்த்திவைத்தே ஆரம்பிப்பதும், அறுவடையின் போது பிள்ளையாருக்கு தமது காணிக்கைகளைச் செலுத்தி வருவதும் வழக்கத்திலுள்ள பழக்கங்களாகும். இன்னும் இப்பகுதியிலுள்ள அனைவரும் தாம் எக்காரியங்களை ஆரம்பிப்பினும் வாய்க்கால் தரவைப்பிள்ளையாரை வணங்கியே ஆரம்பிப்பது வழமையாகவுள்ளது.

இற்றைக்கு ஐம்பது வருடங்களுக்குமுன் திருநெல்வேலிப்பகுதியில் அழகிய குதிரைவாகனம் ஒன்றைச் செய்வித்து வடமராட்சியிலுள்ள கோவிலுக்குக் கொண்டு செல்லும் வழியில் இவ்வாலயத்திற்கு அண்மையில் அந்த வாகனம் ஏற்றி வந்த வண்டியை நிறுத்திவிட்டு தமது தாக சாந்தியை நிறைவேற்றிக்கொண்டு மீண்டும் பயணத்தை ஆரம்

சிக்க முற்பட்டவர்களால் பிரயாணத்தை ஆரம்ப
சிக்க முடியவில்லை. அவர்கள் பல பிரயத்தனம்
செய்தும் முடியாமற் போனதால் ஆச்சரியமும், பய
முமடைந்த வாகன உரிமைக்காரர்கள் விடயத்தை
இக்கோவிலில் குருக்களுடன் கலந்தாலோசித்தபோது
“ சிள்ளையார் இக்குதிரை வாகனத்தை தனதாக்க
வீரும்புகிறார் போலும்” என குருக்கள் கூறினார்.

இதனை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு குறித்த
வாகனத்தை இந்தப்பிள்ளையாருக்கே கொடுப்ப
தாகத் தீர்மானித்து குறித்தவண்டியை கோவிலுக்கு
கொண்டுவர எதுவித தடையுமின்றி வண்டி வந்த
தாகவும் குறித்த வாகனத்தை இந்தப்பிள்ளையா
ருக்கே கொடுத்ததாகவும் அறியக்கிடக்கின்றது.

இதேபோலப் சிள்ளையாரின் அருட்செயல்கள்
பல. மேலும், இவ்வாலயத்துக்குப் பெருமை தரும்
வகையில் இவ்வாலயவருடாந்த உற்சவத்தின்போது
தமிழக அறிஞர் திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்
அவர்களின் தொடர்பிரசங்கங்களும் பொன்னுத்
தாயின் மேளக்கச்சேரியும், தேர்த்திருப்பணி நிதிக்
காக கே. சி. சுந்தரரம்பாளின் சங்கீத நிகழ்ச்சி
யும் நடைபெற்றது ஆலயவரலாற்றில் இடம்பெறும்
அம்சங்களாகும்.

மேலும், வருடாவருடம் மகடாதூர சங்காரத்
திற்காக அச்செழு கொக்கிருந்தபதி கண்ணகை
அம்மன் கோவிலுக்குப்போய் வரும் சிறப்புநிகழ்ச்சி
கிராமத்தில் நடைபெறும் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாகும்.
மேலும், வருடாவருடம் பங்குனி உத்தரத்தை இறுதி
யாக வைத்து 10 தினங்களும், கார்த்திகையில்

பிள்ளையார் பெருங்கதை படித்து அக்காலத்திலும் இலட்ச அரிச்சனை வருடத்தில் இரண்டுதடவைகள் நடைபெற திருவருள் கிடைத்துள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். நாமும் பிள்ளையாரின் பேரருளை வேண்டுவோமாக.

நீர்வேலி

அரசகேசரிப் பிள்ளையார் கோயில்

நீர்வேலிக் கிராமத்தின் நடுநாயகமாகவிளங்க அருள்பாலித்துக் கொண்டிருப்பதே அரசகேசரிப் பிள்ளையார் ஆலயமாகும். செம்மண் பிரதேசத்தில் அமைந்ததால் இவ்வாலயத்தைச் செம்பாட்டுப் பிள்ளையார் கோயில் என்றும் வழங்குவதுண்டு.

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை அரசாட்சிசெய்து வந்த தமிழ் அரசர்கள் நல்லூரில் இராசதானிய மைத்ததோடு நல்லூரிலிருந்து யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் பலபாகங்களுக்கும் போக்குவரவு செய்வ தற்கான வீதிகளையும் அமைத்தனர்.

இந்தவகையில் நல்லூரிலிருந்து இருபாலை, கோப்பாய், நீர்வேலி, சிறுப்பிட்டி, நவுக்கிரி ஆகிய கிராமங்களுக்கூடாக அச்சுவேலிக்குச் செல்லும்வீதி அமைகின்றது. இதனாலேயே இந்த வீதி “இராச வீதி” என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை அரசாட்சி செய்த பரராஜசேகரனின் இளையமக னான பண்டாரம் மன்னனின் முதன் மந்திரியாக

இருந்த அவரது மாமனாரான அரசகேசரி என்பவர் இந்த இராசவீதி வழியிலே ஒரு விசேடமான இடம் இருப்பதாகவும், அந்த இடத்தில் ஒரு தான் தோன்றியான தீர்த்தம் இருப்பதாகவும் கனவுகண்டார்.

அடுத்தநாளே அதைப்பற்றி ஆராயும் பொருட்டு தான் கனவுகண்டபடி குறிப்பிட்ட இடத்துக்குவந்து ஆராய்ந்தபோது தான் கண்ட கனவிற்படி அங்கு புனிதமான அந்த நீருற்றைக்கண்டு வியந்து அதிசயப்பட்டார். அந்த ஊற்றானதிலிருந்து வெளிப்படும் தீர்த்தமானது அயிர்தம் போலவும், நல்லநீர்ப்பெருக்கோடும் இருப்பது கண்டு ஆனந்தப்பட்டார்.

இவ்வாறு தீர்த்த அமைப்புள்ள இடத்தில் சிவாலயம் அமைப்பதே அரசமரபு எனக்கருத்திற்கொண்டு அப்புண்ணிய தீர்த்தத்தை திருமஞ்சளமரக்கொண்டு ஒரு விநாயகப்பெருமானுக்குரிய ஆலயமமைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்தார். அரசகேசரி என்ற மந்திரியால் 16ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதால் இவ்வாலயம் அரசகேசரிப் பிள்ளையார்கோயில் என வழங்கப்படலாயிற்று.

இவ்வாலயம் மிகவும் புராதனமான ஓர் ஆலயம் என்பதற்கு மிகப்பழைய புராதன ஆலயங்கள் என்ற பதிவேட்டில் இவ்வாலயத்தின் பெயரும் பதிவாகியுள்ளமை ஒரு சான்றாகும்.

போர்த்துக்கீசரின் வருகையை அடுத்து அக்காலத்தில் சைவக்கோயில்கள் அழிக்கப்பட்டதும், சைவ அநுட்டானங்கள் ஒதுக்கப்பட்டதுமான ஒரு நிலை உருவானது. அந்தக்காலகட்டத்தில் இக்கோயில்

லும் பாதிக்கப்படலாமெனக்கருதி பயந்த ஊர்மக்கள்
 பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்ட விக்கிரகத்தை திருமஞ்
 சனக்கிணற்றுக்குள் மறைத்து வைத்தார்கள்.

பின்னர் குறித்த கிணற்றிலிருந்து விக்கிரகம்
 எடுக்கப்படும்போது பிள்ளையாரின் தும்பிக்கை
 சேதமுற்றிருந்தது எனவும் ஒரு கதை உண்டு.

தற்போது இவ்வாலயத்தில் புதிதாகத் தருவிக்க
 கப்பட்ட விநாயகர் விக்கிரகமே பிரார்த்தனைக்கு
 உண்டு. புராதனம் யிக்க இவ்வாலயத்தை 1800ஆம்
 ஆண்டு தொடக்கம் நீர்வேலியைச் சேர்ந்த கதிர்
 காமர் ஐயம்பிள்ளை என்பவர் பரிபாலித்து வந்
 திருக்கிறார்.

1873 கார்த்திகை 26ஆந் திகதி பிரசித்தநொத்
 தாரிஸ் வே. சங்கரப்பிள்ளை முன்னிலையில் ஆல
 யத்தின் பரிபாலனைப் பொறுப்பு சுவாமிநாதக்குருக்
 களின் மகன் இராமசாயிக் குருக்களிடம் ஒப்படைக்
 கப்பட்டது.

1904ஆம் ஆண்டு பங்குனி 7ஆந் திகதி பிரசித்த
 நொத்தாரிஸ் சங்கரப்பிள்ளை முகதாவில் 7 பேர
 டங்கிய குழுவினரால் பராமரிப்புத்தத்துவம் ஒன்று
 எழுதப்பட்டது.

1906ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் கோயிலின்
 பூசகர் சுவாமிநாதக் குருக்களின் மகன் இராம
 சுவாயிக் குருக்களுக்கு பராமரிப்புத்தத்துவம் திருப்பி
 ஒப்படைக்கப்பட்டது.

1949இல் இருந்து புதிய சகாப்தம் உருவானது 6 பேரைக்கொண்ட தர்மகர்த்தாசபை உருவாக்கப் பட்டது அதன்பின் தர்மகர்த்தாசபை உறுப்பினர் தொகை 12ஆக அதிகரிக்கப்பட்டது.

1986இல் 21 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பரிபாலனசபை ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது.

இன்னும் காலத்துக்குக்காலம் குறிப்பிட்ட திருப்பணிகள் செய்து நிறைவேற்றப்படுவதற்கு திருப்பணிச்சபைகளும் நிறுவப்பட்டன.

இவ்வாலயத்தில் மூலமூர்த்தியாகப் பிள்ளையாரும் அதற்கொப்ப சிவன், அம்மன் மூர்த்தங்களும், ஸ்ரீவள்ளி, ஸ்ரீதேவசேனா சமேத முருகப் பெருமானும், நவக்கிரகமும் தெட்சணாமூர்த்தியும், துர்க்காதேவியும், சண்டேசுவரர் ஆலயமும், ஸ்தம்ப பிள்ளையார், சந்தான கோபாலர், நாகதம்பிரான் ஆகிய மூர்த்தங்களுக்கும் தனித்தனி சந்நிதானம் அமைக்கப்பட்டு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாலயத்தின் வடக்கு தெற்கு பக்கங்களில் நந்தவனங்களும் தெற்குப்பக்கத்தில் தீர்த்தக்கேணியும் அழகிய மண்டபமும் அமைந்துள்ளமை ஆலயச் சிறப்பிற்கு மேலும் மெருகூட்டுவதாக அமைந்துள்ளனவாகும்.

27-01-1964இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இந்தியா லீலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட சிற்பாசாரியர்களின் கைவண்ணத்தில் உருவாக்கப்பட்டதே பிள்ளையாருக்குரிய அழகிய சித்திரத்தேராகும் இன்னும் தேர்க்கொட்டகையும் அமைக்கப்பட்டதோடு முருகப்பெரு

மானுக்குரிய சித்திரத்தேர் 1992இல் உள்ளூர் சிற்பாசாரியர்களின் கைவண்ணத்தில் உருவாக்கப்பட்ட தோடு 3ஆவது சித்திரத்தேராக சண்டேஸ்வரப்பெருமானுக்கும் ஒரு சிறிய சித்திரத்தேர் உருவாக்கப்பட்டது. 1994இல் முருகப்பெருமானின் தேர்க்கொட்டகையும் அமைக்கப்பட்டது. இவ்வாலய நித்திய நைமித்திய கைங்கரியங்களைப் பரம்பரை பரம்பரையாக சிவஸ்ரீ கார்த்திகேசு, சாம்பசதாசிவக் குருக்களும் அவர் புத்திரர் சோமதேவாக் குருக்களும் வேதாகம முறைப்படி செய்து வருவது சிறப்புடைத்தாகும்.

இவ்வாலயத்தின் வருடாந்த மகோற்சவம், ஆவணிப்பெளர்ணமியைத் தீர்த்தோற்சவமாகக் கொண்டு முதல்நாள் தேர்த் திருவிழாவும் அதற்கு முதல் ஒன்பது நாள் மகோற்சவமும் நடைபெறுவதோடு பூங்காவன உற்சவமும் நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் சிவராத்திரி திருவெம்பாவை, நவராத்திரி என்பனவும் மாதாந்த சதுர்த்தி திருவிழாக்களும், புரட்டாதிச்சனி நவக்கிரக அபிஷேகம், ஐப்பசிவெள்ளி, கார்த்திகைச் சோமவாரம், திருக்கார்த்திகை ஆனி உத்திரம் ஆவணி மூலம் என்பனவற்றிற்கு உற்சவங்களும் சிள்ளையார் கதை, கந்தப்புராண படனம் பெரியபுராணம் திருவாதவூரடிகள் புராணபடனம் என்பனவும், காலத்துக்குக்காலம் சமய பிரசங்கங்களும் நடைபெற்றுவருவது குறிப்பிடத்தக்கது வருடந்தோறும் வீநாயகர் சஷ்டிக்கு 21 நாடும் பெருங்கதைப்படிப்பும்,

வட்சஅர்ச்சனையும் நடைபெற்று வருகின்றது வீநாயகர் சஷ்டி இறுதிநாளில் கயமுகன் போர் நடைபெறுகின்றது.

மகடாதிர சம்மாரத்திற்காக வீநாயகப் பெருமான் மாகவன் ஸ்ரீ மீனாட்சி அம்பாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி வருவது கிராமத்துக்கே பெருமைதரும் ஒரு நிகழ்வாகும் மேலும் இவ்வாலயத்தில் வளர்பிறைச்சதுர்த்தி உற்சவம் மட்டுமன்றி அபரபக்க சங்கட சதுர்த்திக்கும் மாதந்தோறும் இரு சதுர்த்திவிழாக்கள் நடைபெறுவது சிறப்பு அம்சமாகும்.

இன்னும் இலங்கைக்கு வருகை தந்த தமிழக கலைஞர்கள் கே. பி. சுந்தரரம்பாள். காரைக்குறிச்சி அருணாசலம், தி. வா. ஜெகநாதன், குன்றக்குடி அடிகளார் போன்றோர் வருகைதந்ததும் சிறப்பு அம்சங்களாகும். இற்றைக்கு 200 வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்த அரிஅரிவட்டர் என்னும் பெரியாரால் பாடப்பெற்ற வசந்தன் காப்புப்பாடலில்

“வார்பூத்த கொங்கைமலை தங்கை தந்த
வள்ளல் வயல் நீர்வேலி வாழும் முர்த்தி
ஆர்பூத்த சடை அரசகேசரிப் பேர்
அத்திமுகப்பிள்ளை மலரடி காப்பாமே.”

என இப்பிள்ளையாரின் அருள் வேண்டிப் பாடியுள்ளமை கவனிக்கவேண்டியதாகும். நாமும் வீநாயகரின் பேரருளை வேண்டுவோமாக.

இவ்வாலயத்தைப் பற்றி அரசாங்கப் பதிவேட்டில் உள்ள விபரம் :

ஆலயம் கட்டப்பட்ட காலம் : — 1792

ஆலயப்பெயர் : அரசகேசரிப்பிள்ளையார் கோயில்

இருக்குமிடம் : நீர்வேலி தட்டுப் பகுதி
(காணிப் பெயர்)

யாரால் கட்டப்பட்டது : அவ்வூர் மக்களால்
கட்டப்பட்டது

இப்போ நீர்வகிப்பவர் : குமருப்பிள்ளை
சுவாமிநாத வீசு

வீழா நடைபெறும்

மாதம், விபரம் : ஆவணி 9 நாட்கள் சுவா
மியைக் காவீ வீதி வலம்
வருதல் ஒரு நாள் தேர்.

மோதர் கோயில் மோதர் கேணி

நீர்வேலி வடக்கில் இன்றும் “கேணியடி”
என அழைக்கப்படும் இடமே மோதர்கேணி அமைந்த
இடமாகும். குறிப்பிட்ட மோதர்கேணி இன்று அழி
யும் நிலையில் உள்ளது. இந்தக் கேணியை மைய
மாக வைத்தே இப்பகுதி “கேணியடி” என அழைக்
கப்படுகின்றது.

இன்றும் இதன் அருகாக நீர்வேலி புன்னாலைக்
கட்டுவன் வீதியில் காடாட்சி அம்பாள் கோயிலுக்
குப் பின்புறமாக ஆரம்பித்து நீர்வேலி வாய்க்கால்
தரவைப்பிள்ளையார் கோயிலுக்கு வடக்காகச்
சென்று ஊரின் கிழக்கெல்லைக்கு வெள்ளம்பாயும்
வெள்ளவாய்க்கால் ஒழுங்கை “மோதர்கேணி
ஒழுங்கை” எனவே அழைக்கப்படுகின்றது. இவ்
வொழுங்கை இப்போது பிரதேசசபைப் பதிவேட்டில்
“வாய்க்கால் தரவைப்பிள்ளையார் வீதி” எனக்
குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

குறித்த கேணியின் மேற்குப்புறமாக “ விசாலாட்சி அம்பாள்சமேத விஸ்வநாதசுவாமிகோயில் ” என்ற கோயில் அமைந்திருந்ததாகவும் அந்தக் கோயிலே “மோதர் கோயில்” என அழைக்கப்பட்டு வந்ததாகவும் கர்ணபரம்பரைக் கதையுண்டு. அந்தக் கோயிலுக்குரியதே இந்தக் கேணியும் என அறியக்கிடக்கின்றது. இக்கோயில் அழிந்த பின் இவ்வாலயத்தில் வழிபாடாற்றி வந்த சிவலிங்கமே இன்று நீர்வேலி வாய்க்கால் தரவைப்பிள்ளையார் கோயிலில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் சிவலிங்கமெனவும் அறியக்கிடக்கின்றது.

நீர்வேலிக் கந்தசுவாமி கோயில்

பதிவு இல. JA / 5 / 84

நீர்வேலியின் தெற்குப் பகுதியில் அடியார்களின் அல்லல் அகற்றி அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் அருள்யிசு கந்தசுவாமி ஆலயம் அமைந்திருக்கின்றது. கடம்பவீருட்சத்தை தலவீருட்சமாகக் கொண்டமைந்த இவ்வாலயவரலாற்றைப்பற்றி ஆராயுங்கால் ஏறக்குறைய இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நீர்வளமும், நிலவளமும் மக்கள் வளமும் கொண்ட இக்கிராமத்திலிருந்து கந்தயினார் என்ற பெயருடைய பெரியார் ஒருவர் கதிர்காமக்கந்தப் பெருமானைத் தரிசிக்கும் வேட்கை யிக்கவராய் அங்கு மகோற்சவம் நிகழும் காலமாகிய ஆடித்திங்களில் புறப்பட்டு பாதயாத்திரையாகச் சென்ற போது வழியிலே மதங்கொண்டயானையொன்று அவரைத்துரத்த அவர் காட்டிற்குள் ஓடி வழிதுறை தெரியாது அலையலானார் இறுதியில் களைப்பும்

பசியும் மீகுந்தவராய் மரம் ஒன்றின் கீழ் நித்திரை யில் ஆழ்ந்திருந்த வேளையில் அவர்முன்னால் துறவீ ஒருவர் தோன்றி “வேல் ஒன்றை அவர் கையிற் கொடுத்து இதனைத்துணையாகக் கொண்டு செல் நீ கதிரமலைக் கந்தனைச் சென்றடைவாய்” என்று கூறிச் சிறிதுதூரம் வழியுங்காட்டி மறைந்தருளினார். அவர் காட்டியவழியிற் சென்று ஆராமையோடு கதிர்காமக் கந்தனைத் தரிசித்து மீண்ட கந்தயினார் துறவியாற் பெற்றவேலாயுதத்தை நீர் வேலியிலே தாபித்துச் சிறியதோர் ஆலயத்தையும் தோற்றுவித்தார். இவ்வாலயம் வேற்கோட்டமென அழைக்கப்படலாயிற்று.

நீர்வேலியில் தாபிதமான வேற்கோட்டத்திலே கிரமமாகப் பூசைகளும் புராணபடனங்களும் நடைபெற்று பக்தியைப் பெருக்கும் சமய பிரசங்கங்களும் நடைபெறும். இறைபக்தியைப் பெருக்கும் நிலையமாக அமைந்து வரலாயிற்று இந்நிலையிலே தென் மராட்சிப்பகுதியில் கொடிகாமம் என்னும் இடத்தில் கந்தப்பெருமானுக்கு ஆலயம் ஒன்று அமைப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு கந்தகவாயி வீக்கிரகம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டிருந்தும் பிரதிஷ்டை செய்யப்படா திருந்தது. ஏதோ தடைநில வியவேளையில் குறித்தவீக்கிரகம் அவ்விடத்து அடியார் ஒருவரின் இல்லத்தில் நெற் கூடையினுள் மறைத்துவைக்கப்பட்டிருந்தது அந்தவீக்கிரகத்தை நீர்வேலிக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த முருக பக்தர்கள் கந்தயினார், நல்லயினார் என்னும் இருவர் சிறிது பணம் கொடுத்துப் பெற்றுவந்து வேற்கோட்டம் அமைந்த இடத்திலிருந்து 300 யார் தொலைவில்

1852 இல் ஆலயம் அமைத்து அங்கு குறித்த விக்கிரகத்தை முறையாகப் பிரதிஷ்டை செய்து கும்பாபிஷேகமும் இயற்றுவித்தனர் வேற்கோட்டத்திலிருந்த வேலாயுதமும் புதிய ஆலயத்தில் குடிபுகுந்தது.

குறித்த கந்தயினார், நல்லயினார் என்னும் இரு சகோதரர்களால் 1852இல் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டு பரிபாலனஞ் செய்யப்பட்டு வந்த இவ்வாலயம் 1896இல் மூவர் கொண்ட தர்ம கர்த்தா சபையாலும்; 1918இல் அறுவர் கொண்ட சபையாலும் பரிபாலனஞ் செய்யப்பட்டு வந்தது. 1968இல் புதிய பரிபாலன சபையொன்று தோற்றம் பெற்றது. ஆலய பரிபாலனத்தைச் சிறப்பாக செய்து வருகின்றது.

ஆலய முகப்பில் ஈசான திசையில் கந்தப் பெருமானுக்கு உகந்த கடம்ப விருட்சம் தவவிருட்சமாக அமைந்திருக்கும் சிறப்பு ஆலயத்துக்கு மிகவும் சிறப்புத் தருவதாகும்.

சித்திரைப் பெளர்ணமியை தீர்த்த திருவிழா வாகக் கொண்டு ஆரம்பத்தில் 10 நாள் மகோற்சவமும் 1924இல் மகாகும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டதிலிருந்து 19 நாள் மகோற்சவமும் நடைபெற்று வருகின்றது. யாழ்ப்பாணத்திலே வடமொழி தென்மொழி ஆகம இதிகாசங்கள் யாவற்றையும் ஐயந்திரிபுறக் கற்றுணர்ந்த நீர்வேலி ஸ்ரீவஸ்ரீ சிவசங்கர பண்டிதர் அவர்களால் 1830இல் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட புராண படமமானது இன்றும் இவ்வாலயத்தில் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும், இவ்வாலயத்துக்கு முருகப் பெருமா

னுக்கு உகந்த சித்திரத்தேர் ஒன்று ஆகம, சிற்ப விதிகளுக்கு அமைய உருவாக்கப்பட்டு அதில் வள்ளி, தெய்வயானை சமேத முருகப்பெருமான் ஆரோகணித்து துஷ்ட நீக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனஞ் செய்யும் சிறப்பைக் காணாத கண்களும் கண்களா?

இவ்வாலயத்தில் விநாயகர், சிவலிங்கம், உமாதேவி, சிவகாமி சமேத நடேசப்பெருமான், மூலவரான வள்ளி தேவசேனா சமேத சுப்பிரமணியர் வள்ளி தேவசேனா சமேத ஆறுமுகப்பெருமான், வைரவர், பழனியாண்டவர் ஆகிய மூர்த்திகளுக்குச் சந்நிதானங்களும் நவக்கிரக வழிபாட்டாலயமும் அமைந்த பேராலயமாக இவ்வாலயம் விளங்குகின்றது ஈழத்தில் சிறந்து விளங்கும் முருகன் ஆலயங்களில் ஒன்றாக விளங்கும் இவ்வாலயத்தில் சித்திரை மாதத்தில் வருடாந்த மகோற்சவமும், மற்றும் மாதாந்த உற்சவங்களாக வைகாசி விசாகம், ஆனி உத்தரம், ஆடிப்பூரம், ஆவணிச் சதுர்த்தி, ஆவணி மூலம், புரட்டாதி சனிக்கிழமைகள், நவராத்திரி, ஐப்பசி வெள்ளி, கந்தசஷ்டி, கார்த்திகை சோமவாரம், குமராலய தீபம், மார்கழித் திருவாதிரை, தைப்பூசம், சிவராத்திரி, பங்குனி உத்தரம் என்பவற்றோடு நடேசரபிஷேகம், நால்வர் குருபூசை என்பனவும் நடைபெற்று வருகின்றன. மேலும் கதிர்காம உற்சவத்தின் போது விசேட அபிஷேக ஆராதனைகளும், கந்தசஷ்டி உற்சவ காலங்களில் கொடியேறித் திருவிழா நடைபெறும் ஆலயமாக விளங்குவது சிறப்பு அம்சமாகும். மேலும், வேட்டைத் திருவிழாவின் போது ஊரின் தெற்கெல்லையில் அமைந்துள்ள பழம் பெருமையிக்க நாச்சிமார்

கோயிலடியில் சுவாமி வேட்டையாடி வருவது மிகவும் சிறப்புடையதாகும். இவ்வாலய வடக்கு வீதியில் பூங்கொல்லையும், தென்கிழக்குப் பக்கத்தில் தீர்த்தக் கேணியும், தீர்த்தக் கேணியின் பக்கத்தில் சுவாமி இளைப்பாறும் மண்டபமும், தீர்த்தக் கேணியின் ஒரு புறத்தில் பழனிமலை போன்ற அமைப்பின் மேலமைந்த கோயில் கட்டடத்தில் “பழனி யாண்டவர்” கோயிலும், அமைந்துள்ளமை ஆலயத்துக்கு மேலும் சிறப்பு தருவதாயமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

காலத்துக்குக் காலம் சமய பிரசங்கங்களும், புராண படனங்களும், சமய வகுப்புகளும், சமய மலர் வெளியீடுகளும் நடைபெற்று வருவது சிறப்பிற்குரியனவாகும்.

இவ்வாலய பூசா கருமங்களை ஆரம்பகாலத்தில் சுப்பையாக் குருக்களும், அவரின் பின் அவர்தம் பரம்பரையினரும் சிவாச்சாரியர்களாகவிருந்து நித்திய, நைதித்திய பூசைகளைச் சிறப்பாக நடாத்தி வந்தனர். இன்று அதே பரம்பரையில் வந்த சுவாமிநாத இராசேந்திரக் குருக்கள் அவர்களே அருள்மணம் கமழச் சிறப்பாகச் செய்து வருகின்றார். மேலும், தீராத நோய் தீர்த்தருளும் இம்முருகன் சந்நிதானத்தில் நோயென்று வருபவர்களுக்கு வீழூதி போட்டு, நூல்கட்டி சுகப்படுத்தும் கைங்கரியத்தைக் குருக்கள் அவர்கள் பாரம்பரியமாகச் செய்து வருவது போற்றுதற்குரியதாகும்.

இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வருகை தரும் தமிழறிஞர்கள், சமயப் பெரியார்கள் குறிப்பாக கி. வா. ஜெகநாதன், குன்றக்குடி அடிகளார் போன்ற

றவர்கள் இங்குவந்து தரிசனம் செய்வது கிராமத் துக்குப் புகழ்தரும் விடயமாகும். மேலும், இற்றைக்கு 50 வருடங்களுக்கு முன்னர் இவ்வாலய வருடாந்த உற்சவத்தின் போது வாண வேடிக்கைகள் நடைபெற்றதும், அதனால் ஏற்பட்ட சம்பவங்களும் மறக்க முடியாத அம்சங்களாகும்.

இப்படியாகப் பலவகையிலும் சிறப்புடைய இவ்வாலயத்தின் பூஜா கருமங்களை ஆற்றிவரும் சுவாமிநாத — இராசேந்திரக் குருக்களிடம் நூல் கட்டவும், விபூதி போடவும் இன்றும் குடா நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்து மக்கள் வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நாமும் முருகப் பெருமானின் பேரருளை வேண்டுவோமாக.

செல்லக் கதிர்காம சுவாமி கோயில் நீர்வேலி

அஞ்சமுகந் தோன்றில் ஆறுமுகம் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல் தோன்றும் நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்க இருகாலுந் தோன்றும்
முருகா என்றோ துவாரர் முன்.

இலங்கையில் பாடல் பெற்ற திருத்தலங்களில் முருகப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் கதிர்காமம் ஒன்றாகும். இத்தலம் சைவர்களால் மாத்திரமன்றிப் சிறமதத்தவர்களாலும் வழிபாடு செய்யப்பெறும் பெருமை உடையது. கதிர்காமக் கந்தனின் பெருமைகளும் அற்புதச் சிறப்புக்களும் அளப்பரியன.

கடந்த சில வருடங்களாகவே கதிர்காம யாத்திரிகர்கள் போக்குவரவுக்கு நவீன வசதிகளைப் பெற்றுள்ளார்கள். அதன் முன் பல நூற்றாண்டுகளாக அடியார்கள் பாதயாத்திரை மூலம் சென்று கதிர்காமக் கந்தனைத் தரிசித்து வந்தார்கள். நூற்றுக்கணக்கான மையில்களை வாரக் கணக்காக பாத யாத்திரை மூலம் கடந்து சென்று கதிர்காமக் கந்தனையே தம் மனத்திலிருத்திப் பக்தி வைராக் கியம் மிக்கவர்களாய் அடியார்கள் வழிபாடு செய்து திரும்புவார்கள். அப்படித் திரும்பும் பொழுது அங்கு செல்ல முடியாத பக்தர்களுக்கும், அன்பர்களிற்கும் யாத்திரிகர்கள் முருகப் பெருமானது அருட் பிரசாதங்களைக் கொண்டு வந்து கொடுப்பது வழக்கம்.

நீர்வையூரின் மத்தியில் வாழ்ந்திருந்து துறவறம் மேற்கொண்ட இரு தபஸ் வீனிகள் அடிக் கடி யாத்திரையில் ஈடுபட்டார்கள். அவர்களுள் ஒருவர் செல்லாச்சி அம்மையார். அவ்விருவரும் கதிர்காமத்திலிருந்து தாம் கொண்டுவந்த வேல் ஒன்றினைத் தாம் வாழ்ந்திருந்த குடிசையின் பக்கத்திலுள்ள கொட்டிலில் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டு வந்தார்கள்.

கதிர்காம உற்சவ காலங்களில் அங்கு செல்ல முடியாதவர்கள் அங்கிருந்து கொண்டுவந்த இந்த வேலைத் தரிசித்து மனநிறைவும் அருளாசியும் பெற்றார்கள் சிறிது சிறிதாக இத்தலம் அன்பர்களையும் ஆதரவாளர்களையும் தன்பாற் கவர்ந்தது. கால கதியில் செல்லக் கதிர்காமம் எனப் போற்றப்பட்டு சிறப்பாக நேசிக்கப்பட்டு வந்தது. தவஸ்

வினிகள் இருவரும் இத் தலத்தினை சிறப்புற அமைக்க விரும்பினர் ஊர் தோறும் பாத யாத்திரை மூலம் சென்று நிதி பெற்றனர் இங்கு கிடைத்த காணிக் கையையும் தமது பொருளையும் சேர்த்து 1936ஆம் ஆண்டு ஆகம விதிப்படியான ஓர் ஆலயத்தை புதிதாகவும் சிறப்பாகவும் அமைத்தனர். சிற்ப சாஸ்திர விதிகளிற்கமைய அமைக்கப்பெற்ற இவ்வாலயத்தில் அமைந்த சிற்ப வேலைப்பாடுகள் அன்றைய சிற்ப வேலைத் திறமைகளை விளக்குவனவாக அமைந்துள்ளன. அவை இன்றும் புதுப் பொலிவுடன் காட்சியளிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வெள்ளைக் கல்லாலான இக் கட்டடத்தில் அமைந்துள்ள திருவாசியுடன் கூடிய பிள்ளையார் சிலை பார்ப்போர் யாவரையும் பரவசப்படுத்துகின்றது.

நீர்வேலியிற் சிறந்த அந்தணர் குலப் பெருமகனாக வாழ்ந்திருந்த சிவஸ்ரீ தியாகராஜக் குருக்கள் அக் காலத்திலிருந்து செல்லக் கதிர்காமசுவாமி கோயிற் பூசகராகத் தொண்டு செய்ய அருள் கிட்டியது. சிறிது காலத்தில் செல்லாச்சி அம்மையார் சமாதி நிலையடைந்து விட்டார். குருக்கள் அவர்களது பக்தியும் கதிர்காம பக்தர்களின் ஆர்வமும் ஆலயம் மிகச் சிறப்பாக விளங்கவுதவியது.

குருக்களவர்கள் முதுமையாற் தளர்வடைந்த பின்னர் அவர் மகனும், சின்பு நீர்வேலி நீலகண்டக் குருக்களும் பூசகராய் இருந்து தொண்டு செய்து வந்தார்கள். கோயிற் பராமரிப்பாளர்களாகச் செல்லாச்சியம்மையாரால் நியமிக்கப்பட்ட திருமதி இராசாவும் பிள்ளைகளும் தனித்து பராமரிக்க முடியாது போகவே அன்பர்கள் பலர் சேர்ந்து மாதா மாதம்

பூசைக்கான ஒழுங்குகள் செய்து வந்தனர். சில ஆண்டுகளிற்கு முன்பு பிரம்மஸ்ரீ கு. தீயாகராச சர்மா அவர்கள் பூசகராக தொண்டு செய்யத் திருவருள் பாலித்தது. சர்மா அவர்கள் கோயிற் பூசைகளை மேலும் சிறப்புற நடாத்த ஆரம்பித்தார்கள். குறிப்பாக திரு. க. சின்னத்தம்பி, திரு. த. சின்னத்துரை, திரு. த. தர்மலிங்கம், திரு. கந்தசாயி, திருமதி இராசா, திருமதி சத்தியதேவி துரைசிங்கம் அவர்களும் மற்றும் பல அண்பர்களும் இக் கோயிலை புதுப் பொலிவுடன் காண விரும்பினர்.

நாட்டின் குழப்ப நிலை காரணமாகக் கதிர்காம யாத்திரை செல்ல முடியாத காரணத்தால் இக் கோயிலை விரைவில் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வமும் மக்களிடம் உண்டாயிற்று. கோயிலை புனரமைத்துக் கும்பாபிஷேகம், திருவிழாக்கள் நடத்துவதுடன் கதிர்காம உற்சவ காலங்களிலும் சிறப்பு விழாக்கள் நடாத்தி வழிபட வேண்டுமென்ற எண்ணமும் பக்தர்கள் மனத்தில் உதித்தது. இதனால் முன்னர் சிறிய அளவிலிருந்த ஆலயம் திருவருளின் வழிகாட்டுதலோடு மேற் குறிப்பிட்ட அண்பர்களின் தீவிர முயற்சிகளினால் நீர்வேலி அருள்மிகு செல்லக் கதிர்காம சுவாமி கோயில் சிறப்பாக புனரமைக்கப் பெற்று, வீதியில் புதிதாக விநாயகர் ஆலயமும் அமைத்து கும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்றது. நவக்கிரக கோயில் என்பன புதிதாக அமைக்கப்பட்டன. மேலும், புதிதாக அமைக்கப் பெற்ற விநாயகர் ஆலயத்திற்கும் பிரதிஷ்டை செய்வதற்கென இந்தியாவிலிருந்து வலஞ்சுழி விநாயகர் வீக்கிரகம் தருவிக்கப்பட்டு பிரதிஷ்டை செய்

யப்பட்டது ஓர் சிறப்பு அம்சமாகும். இவ்வாலயத் தில் ஆனிப் பூரணையை தீர்த்தத் திருவிழாவாக வைத்து கொடியேற்றமும் அதனைத் தொடர்ந்து 15 நாட்கள் திருவிழா நடைபெற்று தீர்த்தத் திரு விழாவும் திருக்கல்யாணமும் நடைபெற்று வருகின்றது. கந்தசஷ்டி உற்சவமும் நடைபெறுகின்றது இன்னும் கதிர்காம உற்சவத்தின் போது விசேட அரிஷ்டைக ஆராதனைகளும் நடைபெறுவதோடு நவ ராத்திரி, திருவெம்பாவை ஆகியன சிறப்பாக நடை பெறுவதோடு காலத்துக்குக் காலம் சமய பிரசங்கங்களும் புராண படனங்களும் நடைபெற்று வருகின்றன.

கர்ப்பக் கிரகத்தில் வீசையறுக்கும் வேலாயு தம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது, வேலைக் கையிலேந்திய முத்துக்குமாரசுவாமி வள்ளி தெய்வ சேனா சமேதராக வீதிவலம் வந்து அடியார்களுக்கு அருள்பாலிக்கும் சிறப்பு கண்கொள்ளாக் காட்சி யாகும். 08-06-1997இல் வைகாசி 25ஆம் நாள் புன ராவர்த்தன மகா கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். முருகன் அருள் அனைவர்க்கும் கிடைக்கட்டும்.

நீர்வேலி தெற்கு முருகையன் கோயில்

நீர்வேலிக் கந்தசுவாமி கோயிலுக்குத் தென் மேற்குத் திசையாக அமைந்துள்ளதே இக் கோயிலாகும்.

ஆரம்பகாலத்தில் முருக பக்தர்கள் கந்தபுராண காலம் எனக் கூறப்படும் காலத்தில் கந்த புராண படனம் செய்து வந்த மடாலயமாக விளங்கிய

தால் கந்த புராணக் கொட்டில் என அழைக்கப் பட்டு வந்தது. அன்று மடாலயமாக அமைந்திருந்த இடம் இன்று வளர்ச்சியடைந்து அழகு மீளிரும் அழகன் (முருகன்) அடியார்களின் அல்லல் அகற்றி அருள்பாலிக்கும் ஆலயமாக விளங்குகின்றது. நொத்தாரிஸ்த சச்சிதானந்தன் அவர்களாலும் அவரைச் சார்ந்தவர்களாலும் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்த இவ்வாலயம் இன்று அயலவர்களினது ஒத்துழைப்பாலும், முருகனது திருவருளாலும் அழகிய கற்பக்கிரகம், அர்த்த மண்டபம், சபா மண்டபம், தெரிசன மண்டபம், மணிக்கோபுரம், மடைப்பள்ளி ஆகிய அமைப்புக்களுடன் கூடிய ஆலயமாக விளங்குகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்ரீ இராஜராசேஸ்வரி அம்பாள் கோயில்

நீர்வேலி வடக்கில் சங்கணக்கடவை என்னும் காணியில் இற்றைக்கு இருநூறு வருடங்களுக்கு முன்னராகவே கோயில் கொண்டெழுந்தருளி அடியார்களின் அல்லல் அகற்றி அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அன்னை இராஜராசேஸ்வரி அம்பாள் ஆலயம் இவ்வாலயம் இப்பகுதியில் பழம் பெருமை மிக்கதால் “ பழய அம்மாள் கோயில் ” எனவும் இப்பகுதிமக்களால் அழைக்கப்படுவதுண்டு குறிப்பாக இப்பகுதியில் முதன் முதலாக அமைக்கப்பட்ட அம்மன் ஆலயம் இதுவே என அறியக்கிடக்கின்றது.

ஆரம்பகாலத்தில் தெற்கு வாயில் கோயிலாக இருந்த இவ்வாலயம் கால நீரோட்டத்தில் 1930 ஆம் ஆண்டளவில் வடக்குவாயிலாகவும் மீண்டும் இப்போ தெற்கு வாயிலாகவும் அமைக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாலயத்துக்குப் பக்கத்தில் பாரிய ஆலமரம் ஒன்று நின்று இவ்வாலயத்தின் தலவீருட்சமாக அமைந்தமையால் இவ்வாலயம் “ஆலடியாள் ஆலயம்” எனவும் இப்பகுதிமக்களால் அழைக்கப்பட்டுவந்தது.

வீஸ்வப்பிராம்மணர்களாக வாழ்ந்து காலஞ்சென்ற கந்தர் கதிரவேலு, சின்னப்பு தர்மலிங்கம் ஆகியோரால் பூசாகருமங்கள் ஆற்றப்பட்ட இவ்வாலயம், சின்னார் சிவப்பிராம்மண குலத்தைச் சேர்ந்த குருக்கள் திலகம் காலஞ்சென்ற க. தீயாகராசாக் குருக்கள் அவர்களாலும், அவரைத் தொடர்ந்து அரசகேசரிப்பிள்ளையார் கோயிலைச் சேர்ந்த சாம்பசதாசிவக்குருக்கள், அவரதுமகன் சோமதேவக்குருக்கள், ஆகியோராலும் இப்பொழுது குமாரசதாசிவசர்மா அவர்களாலும் பூசாகருமங்கள் ஆற்றப்பட்டு வருகின்றது.

ஆரம்பத்தில் சிறிய கட்டிடத்தில் அமைந்திருந்த இவ்வாலயம் காலப் போக்கில் அடியார்களின் அயரா முயற்சியாலும், அம்பிகையின் அருளுட்டத்தினாலும் புதிய கட்டிட அமைப்புகளுடன், புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு 1998 ஆம் ஆண்டு ஆவணி (24-08-1998) உத்தர நட்சத்திரத்தில் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது.

கும்பாஸிஷேகத்தைத் தொடர்ந்து 12 நாட்கள் அலங்கார உற்சவமும், திருவெம்பாவை நவராத்திரி பங்குனி உத்தரம் பங்குனித் திங்கள் சிவராத்திரி, சித்திரா பெளர்ணமி, ஆடிப்பூரம், சோமவாரத்திருவீழா என்பனவும் நடைபெற்று வருகின்றன.

ஆரம்பத்தில் இவ்வாலயத்தை அமைத்துப்பரிபாலித்தவர்கள் இறந்தபின் இவ்வாலயத்துக்குப் பக்கத்திலிருந்த “கோயிலடியார்” என எல்லோராலும் அன்பாக அழைக்கப்பட்டுவந்த கா. பொன்னம்பலம் கா. செல்வையா, மு. பூரணம், க. கணேசையா என்பவர்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்தது இன்று அவர்கள் நினைவு கூரப்பட வேண்டியவர்களாயுள்ளனர்.

இவ்வாலயத்தின் பேரில் வீத்தகன் தெட்சணா ழர்த்தி கோபாலசிங்கம் என்பவரால் திருவூஞ்சற் பதிகம் பாடப்பட்டுள்ளது. மேலும், இப்பகுதியில் அம்மைநோய் ஏற்படும் காலங்களில் இவ்வாலயத்திலும் அரிஅரி வட்டரால் பாடப் பெற்ற வசந்தன் பாடல்கள் பாடி வசந்தனடித்து துன்பம் நீங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும் இன்றும் இவ்வழக்கம் உண்டு அம்பிகையின் பேரருளை வேண்டி அல்லல் அகற்றி நல்வாழ்வு வாழ்வோமாக.

சப்தகன்னிகள் கோயில்

வாய்க்கால் தூவைப்பிள்ளையார் கோயிலுக்கு வடகிழக்காக ஈசான திசையிலே கிராமத்துக்கு காவல் தெய்வம் போன்று அமைந்ததே முதலிகோயில் என அழைக்கப்பட்டுவந்த சப்தகன்னிகள் கோயில் ஆகும்.

நீர்வேலிச்சந்திக்கு வடகிழக்காக அமைந்ததே பன்னாலை என்னும் பகுதி இப்பகுதியின் கிழக்குப்பக்கம் வயலும் நீர்நிலைகளும் உண்டு.

பண்ணாலை என்பதே பன்னாலை என வழங்கிற்றெனலாம் பண்ணை என்பது மருதநிலம், நீர்நிலை, தோட்டம் முதலியவற்றைச் சுட்டுந் சொல் எனவே (பண்ணை + ஆல் + ஐ) பண்ணாலை என்பது வயல், அல்லது தோட்டத்துக்குப் பக்கமாயமைந்த மக்கள் குடியிருப்பிடத்தைச் சுட்டும் பெயராகும் பண்ணாலை பன்னாலை ஆயிற்று இப்பெயருக்கு அமைவாக அமைந்த இப்பகுதியில் “ திருநீச்சரம் ” எனவழங்கும் பகுதியில் அடர்ந்த ஆலமரநீழலில் “ அபிராமி, மகேசுவரி, கௌமாரி, நாராயணி, வராகி, இந்திராணி, சாமுண்டி, என ஏழு வடிவங்களில் அம்பிகை எழுந்தருளி அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்.

இற்றைக்கு முந்நூறு ஆண்டுகட்கு முன்னர் முதலியார் என்னும் பெயர் கொண்டபெரியார் ஒருவர் ஆலங்கன்றின் கீழ் அம்பிகையை சிறுவடிவங் கொண்டமைத்து வழிபட்டுவந்தார். இதனாலேயே இவ்வாலயம் “ முதலிகோவில் ” என அழைக்கப் படலாயிற்று, இன்றுவளர்ந்து பெருவிருட்சமாக நிற்கும் இந்த ஆலமரத்தில் குழைவெட்டவோ, மரத்தில் ஏறியோ, அல்லது கீழ்நின்று சிறுவர்கள் விளையாடவோ அம்பிகைகள் அனுமதிக்காத பல சம்பவங்கள் உண்டு.

இச்சப்தகன்னிகளுக்கும் 1992 ஆம் ஆண்டு ஆலயப் புனருத்தாரணப்பணிகள் மேற் கொள்ளப்பட்டு அழகிய கட்டிட அமைப்புகளுடன் கூடிய இவ்வால

யம் வைகாசிமாதம் சுவாதி நட்சத்திரம் கூடிய சுபதினத்தில் 2 - 6 - 1992 இல் மகாகும்பாபிஷேகமும் செய்யப்பட்டதோடு; வைகாசிமாத விசாகநட்சத்திரத்தை கடைசி நாளாகவைத்துப் பன்னிரண்டு தினங்கள் வருடாந்த அலங்கார உற்சவம் நடைபெற்றுவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் நவராத்திரி, திருவெம்பாவை போன்ற காலங்களில் விசேடபூசை ஆராதனைகளும் நடைபெற்றுவருகின்றன. தைப்பொங்கலுக்கு விசேட பொங்கலும் நடைபெறுகின்றது.

இவ்வாலயச் சூழலில் ஆங்காங்கே வைரவர் அண்ணமார், வீரபத்திரர் போன்ற காவல் தெய்வங்களின் ஆலயங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

இப்படியான அமைவு கிராமத்தின் சிறப்பிற்கு இன்றியமையாதன என ஆகமங்களின் கூற்றுப்படி அறியக் கூடியதாகவுள்ளது.

இவ்வாலயத்தின் ஈசானதிசையில் மேலும் காவல் தெய்வங்களாக பழய அண்ணமார், புதிய அண்ணமார் என இரு அண்ணமார் கோயில்களும் அம்மன்கோயிலும் வீரபத்திரர் கோயிலும் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் அண்ணமார் கோயில்களிலும் வீரபத்திரர் கோயிலிலும் மிருகபலியீடும் வேள்வியெனழைக்கப்படும் நிகழ்வும் நடைபெறுவதோடு ஆண்டுக்கொரு தடவை பெரும் பொங்கல் நடைபெற்று வருகின்றது. அம்மன்கோயிலிலும் பெரும் பொங்கல் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. நாமும் சப்த கன்னிகளின் அருளை வேண்டுவோமாக.

முழுக்கம்பிட்டி நாச்சிமார் கோயில்

கிராமத்தின் கிழக்குப்பக்கமாக வயலும், வயல் சாந்த இடமுமான மருத நிலச் சூழலில் அப்பகுதியில் உயரமான பகுதியாகக் காணப்பட்டதால் “ முழுக்கம்பிட்டி ” எனப்பெயர்பெற்ற பதியில் இற்றைக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே கோயில் கொண்டெழுந்தருளி அடியார்களின் அல்லல் அகற்றிக் கொண்டிருக்கும் அன்னை நாச்சிமாரின் கோயில் அமைந்துள்ளது.

நாலாபக்கங்களும் வயலால் சூழப்பட்டதும் மருத மரங்களின் கூடலில் அமைந்துள்ளதுமான இவ்வாலயம் கிராமத்தின் கிழக்குத் திசையில் எல்லைக்கண்மையில் அமைந்துள்ளதால் கிராமத்தின் கிழக்கெல்லைக் காவல் தெய்வமாக அமைந்துள்ளது.

வீவசாயிகள் வயல் வீதைப்புக் காலங்களில் இந்த நாச்சிமாருக்கு நேர்த்தி வைப்பதும் அறுவடைக் காலத்தில் தமது காணிக்கையைச் செலுத்துவதும் வழக்கமாகவுள்ளது.

அக்காலத்தில் வாய்க்கால் தரவைப்பிள்ளையார் மீது வசந்தன் பாடிய அரிஅரிவட்டர் இந்த நாச்சிமாரின் அருள் வேண்டி “ புதுமையுள்ள தெய்வமே புதுநாச்சியாரே! ” எனப்பாடிய பாடல்களை வசந்தன் பாடல்களில் காணலாம்.

இவ்வாலயத்தில் வைகாசிமாசத்து வீசாகத்தை அடுத்துவரும் திங்கட்கிழமை பெரும் பொங்கல் நிகழ்ச்சி அதி வீமரிசையாக நடைபெற்று வருவ

தோடு, தைப்பொங்கல், சித்திரைப்பொங்கல் என்பனவும், வாராந்தம் செவ்வாய், வெள்ளிகளில் பூசைகளும் நடைபெறுகின்றன மேலும் திருவெம்பாவை, நவராத்திரி என்பனவும் சிறப்பாக நடைபெறும் பூசைகளாகும். நாமும் நாச்சிமாரின் அருளை வேண்டுவோமாக.

நீர்வேலி தெற்கு நாச்சிமார் கோயில்

யாழ்ப்பாண பூர்வீகக்குடிகள் நாகசாதியர்கள் அவர்கள் நாகவழிபாடுடையவர்கள். நாகதம்பிரான், நாகபூசணியம்மாள் கோயில்களும் நாச்சிமார் கோயில்களும் எல்லைக்கிராமங்களில் அமைந்திருந்தமை இதற்குச் சான்றாகும்.

அந்த வகையிலேயே கோப்பாய் கிராமத்தையும் நீர்வேலிக் கிராமத்தையும் பிரிக்கும் எல்லையாகிய நீர்வேலியின் தெற்கெல்லையிலே கிழக்குப் பக்கமாக வயல் சார்ந்த இடத்தில் அமைந்ததே இந்த நாச்சிமார் கோயில் இது ஒரு பூர்வீகமான கோயிலாகும். இன்று கட்டிடங்கள் அழிந்த நிலையிலும் மக்கள் தமது பொங்கல் வழிபாடுகளைக் காலத்துக்குக்காலம் ஆற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது மேலும் இன்றும் நீர்வேலிக் கந்தசுவாயி கோயில் முருகன் வேட்டைத்திருவிழாவிற்கு குறித்த நாச்சிமார் கோயிலுக்குப் போய் வருவது பழம்பெரும் தொடர்பைப் பேணும் சிறப்புடைய ஓர் அம்சமாகும். நாமும் அம்சிகையின் அருளுக்குப் பிரார்த்திப்போமாக.

வெள்ளந்தள்ளிவீதி அம்மன் கோயில்

இக்கிராமத்தின் காவல் தெய்வமாக தெற்கெல்லைக்கணித்தாக அமைந்துள்ளது இக்கோவில்.

20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் சின்னட்டியார் என்றும் சின்னத்தம்பி என்றும் அழைக்கப்பட்ட வரால் பூசிக்கப்பட்டு வந்த இக்கோயில் குறிப்பிட்ட அம்பிகை பக்தன் காலஞ்சென்ற பின் அவரது சகோதரி முறையான தெய்வானை என்பவர் இவ்வாலயத்தைப் பரிபாலித்து வந்துள்ளார். அவரும் சிவகதியடைய அவ்விடத்தில் வாழ்ந்த கு. நாகலிங்கம் என்பவர் பரிபாலித்து வந்துள்ளார். அவரின் பின் அவரது மகன் நடனபாதம் 1973இல் இருந்து பரிபாலித்து வருகின்றார். குறித்த நடனபாதமே ஆலயபரிபாலனம் செய்ய உறுதி மூலம் உரிமை கிடைத்ததாக அறியக்கிடக்கின்றது.

ஆரம்பகாலத்தில் மிருகபலியீடு செய்து, பெரும் பொங்கல் ஆனி மாதத்தில் நடைபெற்று வந்த இவ்வாலயம் 1982ஆம் ஆண்டிலிருந்து தீர்வேலி கந்தசுவாமி கோயில் பிரதமகுருக்கள் சுவாமிநாத இராசேந்திர குருக்களின் அனுசரணையுடன் அவரின் பிரதிநிதிகளால் பூசாகருமங்கள் செய்யப்பெற்று வருகின்றன. இப்போ மிருக பலியீடு நடைபெறுவதில்லை.

வாராந்தம் வெள்ளி, திங்கள் வாரங்களில் பூசைகளும், பொங்கல் வழிபாடுகளும் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. நாமும் அம்பிகையின் அருளை வேண்டுவோமாக.

கரந்தன்
சிவநாகபூஷணி அம்பாள் கோயில்
நீர்வேலி

நீர்வேலிக் கிராமத்தின் மேற்குப் பகுதியில் கரந்தன் வீதியின் அருகில் “குக்குறுமான்” என்னும் காணியில் அமைந்ததே இக்கோயிலாகும்.

ஆரம்பத்தில் இக்காணிக்குள் நின்ற வேப்பமரத்தின் அடியில் வீற்றிருந்து பாம்பு வடிவத்தில் காட்சி தந்த நாகபூசணி அம்பாளை விளக்கேற்றி வழிபாடாற்றி வந்தனர்.

குறித்த காணியின் சொந்தக்காரரான இராசரத்தினம் அன்னலட்சுமி என்பவரது கனவில் தோன்றி “தன்னை ஓர் இடத்தில் முறைப்படி சிரதீஷ்டை செய்து வழிபடும்படி கூறியதற்கமைய 05-02-1997 இல் அத்திவாரமிட்டு ஆலய அமைப்பு வேலைகள் செய்து 12-05-1997 இல் சும்பாசிஷேகம் செய்யப்பட்டது அன்றுமுதல் தினசரி ஒருநேரப்பூசை நடைபெற்று வருகின்றது.

சிறப்பாக நவராத்திரிவிழா நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது நவராத்திரியின் கடைசி நாளான மாண்பு தினத்தன்று நீர்வேலி கோப்பாய் உரும்பிராய்க் கிராமங்களின் எல்லையில் அமைந்துள்ள சிவபூதநாதேஸ்வராயர் கோயிலிலிருந்து சிவபூதநாதேஸ்வரப் பெருமான் எழுந்தருளி வந்து

இவ்வாலயத்தில் மகீடா தூர சம்மாரம் செய்யும் நிகழ்ச்சி இவ்வாலய சூழலுக்கே பெருமை தரும் ஒரு சிறப்பு அம்சமாகும்.

தினசரி காலையில் 5-30 மணிக்கு ஆலயமணி ஒலிக்கச் செய்யும் நிகழ்ச்சி இப்பகுதி மக்களின் முயற்சிக்கு உயர்ச்சி தரும் விடயமாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. நாமும் நாகபூசணி அம்மையின் அருளை வேண்டுவோமாக.

புட்டியன்புலம் காளிகோயில்

நீர்வேலி வடக்குப் பகுதியில் இராசபாதைக் கண்மையாக 4ஆங்கட்டைக்குக் கிழக்கே “புட்டியன்புலம்” என்னும் காணியில் அமைந்துள்ளதே இக்கோயில்.

நீர்வேலி மேற்கு மீனாட்சி அம்மன் கோயில் அடியவர்களில் ஒருவரான தம்பிப்பிள்ளை ஆறுமுகம் என்பவர் தினமும் குறித்த கோயிலுக்குச் சென்று வழிபாடாற்ற முடியாமையால் தனது காணிக்குள் ஈசான திசையில் மேற்படி மீனாட்சி அம்பாளின் அருளைவேண்டி அம்பாள் மீதுகொண்ட அபிமானத்தாலும் பக்தி வைராக்கியத்தாலும் ஒரு ஆலயத்தை அமைத்து அங்கே அம்பிகையைப் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபாடாற்றி வந்தார்.

சுமார் 65 வருடங்களுக்கு முன்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வாலய பூசாகருங்களை குறித்த ஆறுமுகம் என்பவரே மிகவும் பக்தி சிரத்தையுடன்

ஆற்றி வந்தார். இவர் அம்சிகைமீது கொண்ட பக்தி வைராக்கியத்தால் இவரில் அம்மன் கலைவந்து அடியார்களுக்கு விழுதிபோட்டு அவர்களின் சிணி நீங்கிய கைங்கரியங்களும் உண்டு. வருடாந்தம் ஆனி உத்திரத்தில் விசேட பொங்கல் பூசைகளும் பெரும்படையல்களும் மடைபோடுதலும், குளிர்த்திகளும் நடைபெற்றுவரும் வேளை ஒரு மிருகபலியீடும், மாசிசுபடையலும் நடைபெற்று வந்தது. பூசை ஆராதனைகளையடுத்து அன்னதானம் வழங்கப்படுதலும் நடைபெற்றது.

குறித்த ஆறுமுகம் அவர்கள் வயது சின்னிட்டு நோய்வாய்ப்பட்ட வேளை கோயிலை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு அவரது மகளான திருமதி நவமணி பரமநாதனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

குறித்த நவமணி தனது தந்தை ஆறுமுகம் என்பவர் அம்மன் கலையில் நின்ற வேளை தன்னால் மாசிசு உணவு படைக்கமுடியாது எனவும் பொங்கலையும், மற்றும் பழவகை பலகாரவகையாலான மடையையும் மட்டுமே போட்டு வழிபாடாற்ற முடியுமெனவும் வேண்டிக் கொண்டார். அவரது வேண்டுகோளை அம்பாள் அனுமதித்தது.

அன்றிலிருந்து மாசிசுஉணவு படைப்பது நிறுத்தப்பட்டது. தனிக்குடும்பக்கோயிலாக இருந்த இக்கோயில் இப்போ எல்லோரும் வழிபடவும் பொங்கல் பூசைகள், விழாக்கள் செய்யவும் கூடியதாகப் பொதுவாக்கப்பட்டது குறித்தகோயில் அமைந்த காணி தர்மசாதனம் செய்யப்பட்டது. இதன் சின்ன இப்பகுதியில் வாழும் மக்களால் நவராத்திரி விழாச்

சிறப்புற நடாத்தப்பெறுவதோடு, பங்குனித்திங்கள் ஆனி உத்தரம் ஆகிய சிறப்பு நாட்களிலும் வாராந்தம் வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் பொங்கல்பூசைகளும் தினசரி நித்திய பூசையும் நடைபெற்று வருகின்றது குறித்த நவமணி பரமநாதனால் நியமிக்கப்பட்ட பொன்னுத்துரை தர்மராசா என்பவரே தற்போது ஆலயபரிபாலனத்தைச் செய்துவருகின்றார். சிறுகோயிலாயிருந்த இவ் ஆலயம் புதிய மண்டபங்கள் அமைக்கப்பட்டு அம்பிகையின் அருளுட்டத்தால் அழகிய கோயிலாக விளங்குகின்றது.

கோயிலின் பூசாகருமங்களை நீர்வேலி செல்லக்கதிர்காமசுவாமி கோயில் பிரதம குருக்கள் கு. தியாகராசக் குருக்களின் அனுசரணையுடன் சத்தியோசாத சர்மா ஆற்றிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது, அம்பிகையின் அருள் அனைவர்க்கும் கிடைப்பதாகுக.

மனோன்மணி அம்மன் கோயில் இராசபாதை

நீர்வேலி வடக்கில் மாசுவன் சந்தியிருந்து வடக்கு நோக்கிச் செல்லும் இராசபாதை வீதியின் ஓரமாக சந்தியிலிருந்து 150 யார் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது இவ்வாலயம்.

தனியொருவரான பொன்னுத்துரை கைம்பெண் மனோன்மணி என்பவரால் அவரது காணியில் வைத்து வழிபடும் இவ்வாலயம் 1989 ஆம் ஆண்டளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவ்வாலயம் கிராமத்

தில் வடக்கெல்லையில் காவல் தெய்வம் போல் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது 14-7-1999 புதன்கிழமை சும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அம்பிகையின் அருள் அனைவர்க்கும் கிடைக்கும்.

நீர்வேலி வடக்கு நாச்சிமார் கோயில்

19 ஆம் நூற்றாண்டின்முற்பகுதியில் நீர்வேலி வடக்கில் நீர்வேலி புன்னாலைக்கட்டுவன் வீதியோரமாக மாசுவன் சந்திக்கண்மையாக குறித்தறோட்டுக்கு வடக்குப்பக்கமாக நாச்சிமார் கோயில் ஒன்று கிராமத்தின் வடக் கெல்லைக்காவல் தெய்வமாக அமைந்திருந்தது காலப் போக்கில் பராமரிப்பார் இன்றி இக்கோயில் அழிந்துவிட்டதாகவும் இன்றும் “நாச்சிமார் கோவிலடி” என்றும் அப்பகுதி மண்பண்டு என்றும் காணிப் பெயரால் அழைக்கப்படுவதாகவும் கர்ணபரம்பரைக் கதை உண்டு.

இன்றும் இப்பகுதியில் விவசாயம் செய்பவர்கள் நாச்சிமாறை நினைத்து தேய்காய் உடைத்து வழிபாடாற்றியே கருமங்களை ஆரம்பிப்பார்கள் அனைவர்க்கும் நாச்சிமாரின் அருள் கிடைப்பதாகும்.

கருணையிடு காமாட்சி அம்பாள் கோயில்

நீர்வேலி வடக்கில் நீர்வேலி புன்னாலைக்கட்டுவன் வீதியோரமாக நீர்வேலிச் சந்தியில் இருந்து சுமார் 3/4 மைல் தூரத்தில் அரசும் வேம்பும்

தலவீரூட்சமாக அமைந்துள்ள இடத்தில் கண்பன் புலம் என்னும் பதியில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளி அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கின்றது இவ்வாலயம்.

மேற்படி அம்பாள் அன்றொரு நாள் ஆலய பரிபாலகரான அமரர் சின்னப்பு தர்மலிங்கம் அவர்களின் சொப்பனத்தில் தோன்றி நீண்டகாலமாக என்னைத் தாயென மதித்து தொண்டு செய்து வழிபட்டு வந்த நீங்களும் உங்களைச் சார்ந்தவர்களும் இப்போ என்னைக் கவனிக்காது, ஆதரிக் காது விட்டுவிட்டீர்கள். “நான் உங்கள் இடத்திலேயே இருக்கப்போகிறேன்” எனக் குறிப்பிட்ட இடத்தையும் சுட்டிக் காட்டி மறைந்து விட்டார்.

சொப்பனத்தில் தெரிவித்தமைக்கமைய குறிப்பிட்ட இடத்தில் வேப்பமரத்தின் கீழ் 1943ஆம் ஆண்டு சுபானுவருஷம் வைகாசி மாதம் 24 அந் திகதி திங்கட்கிழமை பூர்வபக்க சதுர்த்தித்திதியும், பூசநட்சத் திரமும் கூடிய சுபவேளையில் தற்போது கோயில் அமைந்திருக்கும் “கண்பன்புலம்” என்னும் காணிக் குள் நிலையம் பார்க்கப்பட்டது 1944 ஆம் ஆண்டு தாரணவருஷம் வைகாசிமாதம் 21 அந் திகதி சனிக்கிழமை எழுந்திருப்பு முகூர்த்தத்தில் அத்திவார மீடப்பட்டது.

1947 ஆம் ஆண்டு இக்கோயிலுக்கான மூலஸ்தானம் அர்த்தமண்டபம், சபாமண்டபம், மகாமண்டபம், தரிசனமண்டபம் எல்லாம் அமைக்கப்பட்டதோடு மடைப்பள்ளி களஞ்சிய அறை என்பனவும் 1948இல் திருமஞ்சனக்கிணறும் அமைக்கப்பட்டது.

1950 இல் இக்கோவிலுக்கான வீக்கிரகங்கள் எல்லாம் செய்யப்பட்டன இவையெல்லாம் முடிந்திருந்தும்.

“ அடுத்து முயன்றாலும் ஆகுநாளன்றி
தொடுத்த கருமங்கள் ஆகா ”

என்றும் வாக்கியத்துக்கமைய 1956 ஆம் ஆண்டு துர் முகிவருஷம் வைகாசிமாதம் 29 அந்திகதி (11-06-1956) திங்கட்கிழமை புனர்பூச நட்சத்திரத்திலே நீர்வேலியில் வாழ்ந்து காலஞ் சென்ற குருக்கள் திலகம் சிவஸ்ரீ. க. தியாகராசக் குருக்கள் அவர்களால் மகாகும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. இக்கோவிலுக்குரிய காணியை 1950 ஆம் ஆண்டு (புரட்டாதி) செப்டம்பர் 13 அந்திகதி பிரசித்த நொத்தாரிஸ் டேவிட் இராசதுரை முகதாவில் 1500 ஆம் இலக்க உறுதி மூலமும் கோயிலின் பரிபாலனத்துக்காக கோயில் முன்றலில் அமைந்திருந்த கடைக்கட்டிடத்தை 1959 ஆம் ஆண்டு (பங்குனி) மார்ச் 22 அந்திகதி பிரசித்த நொத்தாரிஸ் த. சச்சிதானந்தன் முகதாவில் 2097 ஆம் இலக்க உறுதிமூலமும் காலஞ்சென்ற சகோதரர்களான சின்னப்பு கனகசபை சின்னப்பு தம்பிப்பிள்ளை, சின்னப்பு தர்மலிங்கம் ஆகிய மூவரும் தர்மசாதனம் செய்துள்ளனர். கும்பாபிஷேகத்தைத் தொடர்ந்து ஆலய பூசாகருமங்களை விஸ்வம்பிராம்மணராக விளங்கியவரும், ஆலய தர்ம கர்த்தாவுமாகிய காலஞ்சென்ற சின்னப்பு தர்மலிங்கம் அவர்களே செய்துவந்தனர்.

அக்காலத்தில் கோயிலில் திருவெம்பாவை நவராத்திரிப் பூசைகளும், மாதாந்தப் பெளர்ணமி தினங்

தினங்களில் அன்னதானமும் நடைபெற்றதோடு திருவாதவூரடிகள் புராணபடனம், சித்திரபுத்திரர்கதை என்பனவும் உரியமுறைப்படி படித்துப்பயன் சொல்லப்பட்ட நிகழ்வு மறக்கமுடியாத ஒன்றாகும். 5-8-1963இல் அசையா மணியும் மணிக்கோபுரமும் அமைக்கப்பட்டன.

இவ்வாலயத்தில் 1970ஆம் ஆண்டு தை மாதம் திருவோண நட்சத்திரத்தில் “மகாவிஷ்ணு ஸூர்த்தி” பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. இக்கிராமத்திலேயே முதன்முதலாக விஷ்ணுவழிபாடு ஏற்படுத்தப்பட்டது இங்கே தான் என்பது கிராமத்தின் புகழில் இடம்பெற வேண்டிய அம்சமாகும். 23-2-1974இல் ஆலய பரிபாலகர் சின்னப்பு தர்மலிங்கம் அவர்கள் இறைபதம் அடைந்தமையால் பூசாகருமங்களை கிரியாமணி குமார தியாகராசக் குருக்கள் ஆற்றி வருகின்றார்.

காலப்போக்கில் ஆலயக்கட்டிடங்கள் பழுதடைந்திருந்தமையால் முழுவதும் இடித்து மீண்டும் அதே இடத்தில் 19-01-1987இல் அத்திவாரமிடப்பட்டு அம் பிகையின் பேரருளிணாலும் அடியார்களின் அயரா முயற்சியினாலும் அழகிய புதிய கோயில் மூலஸ்தானம், அர்த்தமண்டபம், சபாமண்டபம், மகாமண்டபம், தரிசனமண்டபம், மணிக்கூடு ஆகியவை களுடன் பிள்ளையார், முருகன், வைரவர் ஆகிய தெய்வங்களுக்கு தனித்தனி சன்னிதானங்களும்.

மகாவிஷ்ணுவிற்கு ஆலய சுற்றுப்பிரகாரத்துக்கு வெளியே வடக்குப்புறமாக தனி ஆலயமும் அமைக்கப்பட்டு சுக்கில வருஷம் தை மாதம் 25ஆந்

திகதி புனர்பூச நட்சத்திரத்தில் (07-02-1990) மகா
கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது.

இக்கும்பாபிஷேகத்திற்கு நீர்வேலி அரசகேசரிப்
பிள்ளையார் கோயில் பிரதம குருக்கள் சிவஸ்ரீ
சாம்பசதாசிவக்குருக்கள் அவர்கள் பிரதம குருக்க
ளாகவும் நீர்வேலிக்கந்தசுவாமி கோயில் பிரதம
குருக்கள் சிவஸ்ரீ சுவாமி இராசேந்திரக் குருக்கள்
சர்வ போதகராகவும் விளங்கியமை குறிப்பிடத்
தக்கதாகும்.

அம்பிகையின் அருளுட்டத்தினால் வீத்தகன்
தெட்சணாமூர்த்தி கோபாலசிங்கம் அவர்களினால்
“திருவூஞ்சல் பதிகமும் பஜனைப் பாடல்களும்”
பாடப்பெற்றன. புத்தூர் பாவலன் காலஞ்சென்ற
பெ. சின்னப்பு ஆச்சாரி அவர்களால் அம்பாள்
பேரில் பக்திப் பதிகம் ஒன்றும் பாடப்பெற்றுள்
ளது காலத்துக்குக் காலம் சமயப்பிரசங்கங்களும்
மாணவரிடையே சமய அறிவுப்பரிட்சைகளும் நடை
பெற்றுவருகின்றன. கும்பாபிஷேக தினத்தை இறுதி
நாளாக வைத்து பன்னிரண்டு தினங்கள் அலங்கார
உற்சவமும் மாசி மக தினத்தன்று சங்கராபிஷேகம்,
அன்னதானம் என்பனவும் பங்குனித் திங்கள், சோம
வாரத் திருவிழாக்களும், நவராத்திரி, திருவெம்
பாவை என்பனவும் நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்
வாலயம் சமய வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றி வரு
வது கிராமத்தின் புகழில் இடம்பெறும் ஓர் அம்சமா
கும் மேலும் கிருஷ்ணஜயந்தி விழாவும் நடைபெற்று
வருகின்றது. அம்பிகை அருள் அனைவர்க்கும்
கீடைப்பதாகுக.

நீர்வேலி வடக்கு காளியம்மன் கோயில்

தற்போது நீர்வேலி வடக்கில் “வெளியிலடைப்பு” என்னும் காணியில் கோயில் கொண்ட டெழுந்தருளி அடியார்களின் அல்லல் போக்கி அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் இவ்வாலயம் மிகவும் பழமை மிக்கது.

சிறுப்பிட்டிப் பகுதியில் வாழ்ந்த தச்சத்தொழிலைத் தமது தொழிலாகக் கொண்ட ஆறுமுகம் சின்னப்பு, கார்த்திகேசு என்பவர்களை முதன்மையாகக் கொண்ட இம்மக்கள் தாயிருந்த இடத்தில் தமது வணக்கத்துக்காக தமது குலதெய்வமான காளியம்மனை வைத்து வழிபட்டு வந்தனர்.

அப்பகுதியிலிருந்து நீர்வேலியில் வந்து குடியேறிய போது அங்கு தாம் வைத்து வழிபட்டு வந்த அந்த அம்மன் விக்கிரகத்தை தற்போது கோயில் அமைந்துள்ள “வெளியிலடைப்பு” என்னும் காணியில் வைத்து வழிபடலாயினர்.

1936 ஐப்பசி 26ஆந் திகதி யாழ்ப்பாணம் மாவட்ட நீதிமன்றத் தீர்ப்பின்படி 1958ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி 15ஆந் திகதி 3615ஆம் இலக்க உறுதிப்படி புறக்டர் சி கணகரத்தினம் முகதாவில் கதிர்காமர் கைம்பெண் தெய்வானைப்பிள்ளை, ஆறுமுகம் சின்னப்பு, சின்னத்தம்சி வல்லிபுரம் ஆகியவர்களால் தர்மசாதனை செய்யப்பட இக்காணியில் ஆலயம் அமைத்து 1962ஆம் ஆண்டு மகா சும்பாசிஷேகம் செய்யப்பட்டு பூசை வழிபாடுகள் நடைபெற்று

வருகின்றன. ஆரம்பத்தில் குருக்கள் தீலகம் பிரம்ம ஸ்ரீ க. தியாகராசாக்குருக்களும் தொடர்ந்து பஞ்சாட்சரக் குருக்கள் சோமதேவக்குருக்கள் நீலகண்ட சர்மா சத்தியோசாத சர்மா ஆகியோரும் இப்போ குமாரசதா சிவசர்மா அவர்களும் நித்திய நைமித்திய பூசா கருமங்களை ஆற்றி வருகின்றனர்.

இவ்வாலயம் மாதப்பூசகாரர் மற்றும் உபயகாரர்களை அடக்கிய பரிபாலன சபையால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றது.

பங்குனி உத்திரத்தை (பூரணையை) கடைசியாக வைத்து 12 தினங்கள் அலங்காரத்திருவிழாவும், திருவெம்பாவை, நவராத்திரி, சோமவாரம், ஐப்பசி வெள்ளி திருவிழாக்களும் மற்றும் விசேட உபயங்களும் ஆடிப்பூரத் திருவிழாவும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. மேலும் பிள்ளையார் முருகன், ஸ்ரீசக்கரம், சந்தானகோபாலர் வைரவர் என்பன தனித்தனி சந்திதானங்கள் அமைத்து வழிபாடாற்றி வருவது ஆலய வளர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுகின்றது மேலும் காலத்துக்குக் காலம் சமய பிரசங்கங்களும் நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. அம்பிகை அருள் அனைவர்க்கும் கிடைக்கட்டும்.

நீர்வேலி மேற்கு ஸ்ரீ மீனாட்சி அம்மன் கோயில்

நீர்வேலி மேற்கில் வாழ்ந்து காலஞ்சென்ற இராக்கப்பூ என்பரின் தாயாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வாலயம் மாசுவன் சந்தியிலிருந்து சுமார் 1¼ மைல் தூரத்தில் மேற்கே அமைந்துள்ளது.

‘கூத்துவாரி’ என்னும் காணியில் அமைந்த இவ்வாலயம் ஆரம்பத்தில் ‘ஊரிப்பிட்டிகாளி கோவில்’ எனவும் ‘கூத்துவாரி அம்மன் கோயில்’ எனவும் வழங்கப்பட்டு வந்ததாக அறியக்கிடக்கிறது.

1985ஆம் ஆண்டளவில் இவ்வாலய சூழலில் உள்ள அடியார்கள் சேர்ந்து இவ்வாலயத்தைப் பொது ஆலயமாக்கி பரிபாலன சபையையும் அமைத்து ஆலய சூழலில் ஆலய வளர்ச்சிக்காக மேலும் காணிகள் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டு வீதிகள் விசாலிக்கப்பட்டு சிறிதாகவிருந்த இவ்வாலயம் கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், சபாமண்ட தெரிசனமண்டபம், மணிக்கூடு, மடைப்பள்ளி களஞ்சியம் போன்ற அமைப்புகளுடன் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு மகாகும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது.

இங்கு தினசரி பூசைகளும், விசேட காலங்களில் விசேட உற்சவங்களும் ஆடிப்பூரத்தை இறுதியாக கொண்டு 12நாள் அலங்கார உற்சவமும் நடைபெற்று வருகின்றது. திருவெம்பாவை நவராத்திரி காலங்களில் விசேட பூசை வழிபாடுகளும் நடைபெறுவதோடு மானப்பூ தினத்தன்று நீர்வேலி அரசகேசரிப்பிள்ளையார் மகிடாதூர சம்மாரத்திற்கு இங்கு எழுந்தருளிவரும் சிறப்பும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும் அம்சிகையின் அருள் அனைவர்க்கும் கிடைப்பதாகுக.

செட்டியாதோட்டம் வீரபத்திரர் கோயில்

நீர்வேலி வடக்கு கிராம அலுவலர் லீரிவில் இராசவீதியின் கிழக்குப்புறமாக அமைந்துள்ளது செட்டியாதோட்டம் வீரபத்திரர்கோயில்

19ஆம் நூற்றாண்டின் சிற்பகுதியில் இப்பகுதியில் வாழ்ந்து காலஞ்சென்ற சின்னக்குட்டி என்பவர் தமது இருப்பிடத்துக்கு அண்மையில் முன்னர் மோதர்கோயில் இருந்த இடமென்று கூறப்படும் இடத்தில் கண்டெடுத்த ஒரு துலத்தை தனது காணியில் ஒரு புறத்தில் வைத்து 'வீரபத்திரர்' என வழிபட்டு வரலானார்.

அவர் காலஞ்சென்றபின் அவரது மகன் கார்த்திகேசு (அண்ணாவியார்) அந்த வீரபத்திரரை ஆதரித்து வந்தார்.

குறித்த கார்த்திகேசுவும் வயோதிபமடைந்த காலத்தில் கோயிலுக்கு மண்டபமமைத்து குறித்த சின்னக்குட்டியின் பேரன் தம்சிப்பிள்ளை ஐயாத்துரை என்பவர் பூசைகள் செய்து வழிபட்டு வரலானார். காலப்போக்கில் குறித்த ஐயாத்துரைக்கு உதவியாக அவரது மருமகன் குறித்த சின்னக்குட்டியின் பூட்டனாகிய செல்வையா வினாயகசுந்தரம் பூசைகளை நடாத்தி வருகின்றார்.

வீரபத்திரரின் அருட்சிரவாகத்தினால் அடியார்களுக்கு கட்டுச்சொல்லியும், விபூதிபோட்டும் நோய்துன்பங்களுக்குப் பரிவு காணப்படுகின்றது. அடியார்களின் வழிபாடும் நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்க மண்டபங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

வருடாந்தம் வைகாசியில் வருடாந்தப் பொங்கலும் மற்றும் விசேட காலங்களில் விசேடபொங்கல் பூசைகளும் நவராத்திரி திருவெம்பாவை என்பனவும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருவது சிறப்பு அம்சமாகும். வீரபத்திரர் அருள் அனைவர்க்கும் கிடைக்கட்டும்.

நீர்வேலி தெற்கு ஒல்லை வேம்படி அருள்மிகு ஞானவைரவர் கோயில்

கொல்லை - ஒல்லை தோட்டம் நிரம்பிய பகுதி நீர்வேலி தெற்கில் செம்மண்ணும், செங்கழியும் சேர்ந்த மண்ணைக் கொண்ட நிலப்பரப்பால் அமைந்ததே இந்த ஒல்லை என்று அழைக்கப்படும் பகுதியாகும்.

பொன்விளையுமும் பூமியாகிய இப்பகுதி விவசாயிகள் நிறைந்ததும் விவசாய நிலம் நிறைந்ததுமான பகுதியாகும். இதனாலேயே தோட்டம் நிறைந்த பகுதிகள் கொல்லை என்று அழைக்கப்படும் பகுதியாகும். கொல்லை என்ற சொல்லே ஒல்லை எனத்திரிபடைந்ததாகும். இந்த விவசாயிகளின் குலதெய்வமாக விளங்கிய ஞானவைரவப் பெருமானை ஒரு பெரிய வேப்பமரத்தின் அடியில் வைத்து வழிபட்டனர் காலஞ்சென்ற இராமுப்பிள்ளை, விநாசித்தம்பி, பூதத்தம்பி, நாசிங்கம், கார்த்திகேசு போன்றவர்கள் தமது காணியில் வைத்து வழிபட்டு வந்த இச்சிறு ஆலயம் அவர்களின் காணிப் பங்கீட்டின்போது பெரியதம்பி என்பவரது பங்கிற்குள் அமைந்தது. நிலச்சுவாந்தர்களாகிய இவர்கள் தமது காணியில் ஒரு பகுதியில் வைத்து ஆதரித்தவர்கள் பிள்ளைகளுக்குக் காணிப் பங்கீடு செய்தபோது கோயில் அமைந்த பகுதி அவரது மகன் பெரியதம்பி கந்தப்பிள்ளைக்குரிய நிலப்பகுதியாகியது.

இந்த நிலப்பகுதியில் அமைந்திருந்த ஆலயத்தைப் பொது வழிபாட்டாலயமாக ஆக்க வேண்டுமெனவும் சிறிய கோயிலாக இருந்த இந்த ஆலயத்தைப் புனரமைத்துப் பெரிய கோயிலாக்க வேண்டுமெனவும் வீரும்பிய அப்பகுதி அடியார்களும் காணிச் சொந்தக்காரரும் ஒன்றுசேர்ந்து 25-01-87 இல் பரிபாலனசபை ஒன்றை அமைத்தனர். திரு. கனகசபை கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட மேற்படி பரிபாலன சபை அடியார்களிடம் நிதியைத்திரட்டி அழகிய மண்டபங்களுடன் கூடியதாக ஆலயத்தை அமைத்து 1989ல் பங்குனி திருவோணத்தில் கும்பாபிஷேகமும் செய்யப்பட்டது.

இவ்வாலயத்தில் நித்திய பூசைகள் காலந்தவறாது நடைபெற்று வருகின்றது. தினசரிப் பூசைகளுக்கு தனித்தனி உபயகாரர் பொறுப்பேற்றுச் செய்து வருகிறார்கள்.

மேலும் நவராத்திரி திருவெம்பாவைக் காலங்களில் விசேட அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெறுவதோடு சமய விரிவுரைகளும் நடைபெற்றுவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

1990ஆம் ஆண்டுதொடக்கம் கோப்பாய் வடக்கு அருள்மிகு துர்க்காதேவி எழுந்தருளிவந்து இவ்வாலயத்தில் 'மகீடாகூர சம்மாரம்' செய்வது சிறப்பம்சமாகும்.

பங்குனிமாதம் திருவோண நட்சத்திரத்தில் மணவாளக்கோல நிகழ்வுக்கு சங்காபிஷேகமும் அன்னதானமும் பொது உபயமாக நடைபெற்றுவருகிறது.

மேலும் வைகாசிமாதத்தில் வருடாந்தப்பொங்கல் உற்சவமும் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. தினசரி காலை 5-00 மணிக்கு ஒலிக்கும் இவ்வாலய கண்டாமணியோசை சுற்றாடல் மக்களுக்கு புத்துணர்ச்சியூட்டி சமய சிந்தனையை யூட்டும் ஒரு நிகழ்வாக அமைகின்றது.

இவ்வாலயத்துக்கு புதிதாக மணிக்கோபுரம் ஒன்றும் தெரிசன மண்டபம் ஒன்றும் அண்மையில் அமைக்கப்படுவது ஆலயவளர்ச்சியின் படிக்கல்லாக அமைகின்றது. வைரவரின் அருள் அனைவர்க்கும் கிடைப்பதாகுக.

கம்பன்புலம் வைரவர் கோயில்

நீர்வேலி வடக்கு கிராம அலுவலர் பிரிவில் உள்ள இவ்வாலயம் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆலயமாகும்.

இப்பகுதியில் வாழும் மக்களின் வணக்கத்துக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வாலயம் இப்பகுதி மக்களின் துன்பம் நீக்கி அருள்பாலிக்கும் ஆலயமாக விளங்குகின்றது.

வாராந்தம் வெள்ளிக்கிழமைகளில் பூசை நடைபெறுவதோடு வருடாந்தம் வைகாசி மாதத்தில் விசேட வருடாந்தப் பொங்கல் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. வைரவர் அருள் அனைவர்க்கும் கிடைக்கட்டும்.

நரசிங்கவைரவர் கோயில் இராசவீதி நீர்வேலி

நீர்வேலி மேற்கு கிராம அலுவலர் பிரிவில் இராசபாதையின் மேற்குப்புறமாக வீதியோரமாக அமைந்துள்ளதே நரசிங்க வைரவர் கோயிலாகும்.

ஏழுமுள்ளுக் கட்டை என்னும் காணியில் அமைந்த இக்கோயில் 1901ஆம் ஆண்டளவில் ஆரம் பிக்கப்பட்டது. 1960ஆம் ஆண்டளவில் சரவண முத்து கந்தையா என்பவரது அயரா முயற்சியால் இக்கோயிலுக்கான நிரந்தர கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டது.

இக்கோயிலில் வாராந்தம் வெள்ளி செவ்வாய்க்கிழமைகளில் பூசை நடைபெற்று வருகின்றது.

நவராத்திரி, திருவெம்பாவை என்பன சிறப்பாக நடைபெறுவதோடு வைகாசிமாத முதற்செவ்வாய்க்கிழமை பெரும் பொங்கல் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. வைரவரின் அருளை வேண்டுவோமாக.

மாசுவன் வைரவர் கோயில்

நீர்வேலி வடக்கில் மாசுவன் சந்தியிலிருந்து 75 யார் தொலையில் மேற்குப் பக்கமாக நீர்வேலி புன்னாலைக்கட்டுவன் வீதியின் வடக்குப்பக்கமாக

அமைந்துள்ளது. கிராமத்தின் வடமேற்கு எல்லைக் கண்மையாக கிராமத்தைக்காவல் செய்யும் தெய்வமாக அமைந்துள்ளதே இக்கோயிலாகும்.

‘மாசுவன் தோட்டம்’ என்னும் காணியில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இங்கு வாழ்ந்து வந்த சின்னப்பா பூதத்தம்பி என்பவரும் அவரைச் சார்ந்தவர்களும் தமது வணக்கத்துக்காக தமது வளவில் ஒரு பகுதியில் வைத்து வழிபாடாற்றிய இவ்வாலயத்தில் வாராந்தம் வெள்ளிக் கிழமைகளில் பூசையும் வருடாந்தம் வைகாசியில் பெரும் பொங்கலும் வேள்வியும் நடைபெற்று வந்தது.

பூதத்தம்பி காலஞ்சென்ற பின் பூதத்தம்பியின் மகன் சுப்பையா அவர்களாலும் சகோதரர்களாலும் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்தது. சுப்பையா காலஞ்சென்றபின் அவரது சகோதரன் சின்னையாவின் மக்களாலும் ஏனைய சகோதரர்களின் பிள்ளைகள் அயலவர்களாலும் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. வைரவர் அருள் அனைவர்க்கும் கிடைக்கட்டும்.

கீச்சியம்புலம் ஞானவைரவர் கோயில்

நீர்வேலி மேற்கு கிராம அலுவலர் பிரிவில் கீச்சியம்புலம் என்னும் காணியில் கோயில்கொண்டெழுந்தருளி அடியார்களுக்கு அருள் பாலிக்கும் ஆலயமே கீச்சியம்புலம் ஞானவைரவர் கோயிலாகும்.

கிராமத்தின் மேற்க்கெல்லைக்கண்மையாக அமைந்துள்ளதால் கிராமத்தின் எல்லைக் காவல் தெய்வமாக விளங்குகின்றது.

1960ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் ஒரு நாள் அவ்வூரில் வாழ்ந்த திரு. அ. சபாரத்தினம என்பவருடைய தெரிசனத்திலே வைரவப்பெருமான் வெள்ளிப்பிரம்புடனும் கறுத்த நாயுடனும் தோன்றி 'உனது காணியில் குறித்த இடத்தில் நானிருக்கிறேன் என்னை ஆதரி, எதற்கும் கலங்காதே' எனக் கூறி மறைந்தார்.

மறுநாள் விழித்தெழுந்த சபாரத்தினம் தனது கனவில் குறிப்பிட்ட இடத்தைத் துப்பரவு செய்து அவ்விடத்தில் கல்லொன்றை வைத்து வைரவராக நினைந்து வழிபாடாற்றி வந்தனர்.

கடவுள் கல்லிலும் இருப்பார் துரும்பிலும் இருப்பார் என்ற முதுமொழிக்கிணங்க அங்குவழிபடும் அடியார்களுக்கு அருள்பாலித்து வந்தார்.

காலம் உருண்டோட அடியார்களின் நம்பிக்கையாலும் சபாரத்தினத்தின் விடா முயற்சியாலும் வைரவப் பெருமானின் அருளுட்டத்தாலும் அழகிய மண்டபங்களுடன் கூடிய ஆலயம் அமைக்கப்பட்டது.

திரு. சபாரத்தினத்தில் வைரவர் கலையெடுத்து அடியார்களின் துன்பம், துயர், பிணி நீங்க நிறிட்டு வாக்கும் கூற மக்கள் மனதில் நம்பிக்கை மேலிட்டது.

காலப்போக்கில் வைரவப்பெருமானுக்கு நித்திய விளக்கு வைத்து வழிபாடாற்றி வருவதோடு செய்வாய் வெள்ளி தினங்களில் பூசை வழிபாடுகளும் நடைபெற்று வருகின்றன

30-03-1989இல் தாம்பிரத்தினாலான வைரவர் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு பங்குனி மாதம் ரோகினி நட்சத்திரத்தில் கும்பாசி ஷேகம் செய்யப்பட்டது. வருடா வருடம் பங்குனிமாதத்தில் குறித்த கும்பாசி ஷேகத்தையொட்டி 11 தினங்கள் விஷேட அசிஷேக ஆராதனைகளும், நடைபெற்று வருகின்றன. மேலும் தைப்பூசம், மாசிமகம், பங்குனி உத்திரம், சித்திரா பௌர்ணமி, ஆனிஉத்தரம், ஆடிப்பிறப்பு என்பனவும் நவராத்திரி, திருவெம்பாவை என்பனவும் மற்றும் விசேட தினங்களில் விசேட பூசைகளும் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வைரவர் அருள் அனைவர்க்கும் கிடைக்கட்டும்.

தில்லையர் வளவு ஞானவைரவர் கோயில்

நீர்வேலி வடக்கில் கடந்த ஐந்து தலைமுறைகளுக்கு முன் வாழ்ந்த தில்லையர் என்பவரால் தமது வளவில் வைத்து வழிபடப்பட்டு வந்ததே இந்ததில்லையர்வளவு ஞானவைரவர்கோயிலாகும்.

செல்லக்கதீர்காமசுவாமி கோயிலுக்கு மேற்குப் பக்கமாக அமைந்ததே இந்த ஆலயம். இங்கு வெள்ளி செவ்வாய் வாரங்களிலும் விசேடதினங்களான தைப்பொங்கல் மாசிமகம் சித்திராபௌர்ணமி திருவெம்பாவை நவராத்திரி காலங்களிலும் விசேட பூசை ஆராதனைகளும் வைகாசி விசா

கத்தை அடுத்துப் பெரும் பொங்கலும் அதனைத் தொடர்ந்து அன்னதானமும் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆரம்பத்தில் சிறிய அளவிலமைந்த இவ்வாலயம் இப்பகுதி மக்களின் அயரா முயற்சியால் இப்பொழுது மண்டப அமைப்புகளுடன், திருமஞ்சக் கிணறு, அசையாமணி என்பனவும் அமைக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வைரவர் அருள் அனைவர்க்கும் கிடைக்கட்டும்.

நீர்வேலி தெற்கு வெள்ளாங்கள்ளி வீதி ஞானவைரவர் கோயிலு

இக்கிராமத்தின் எல்லைக்காவல் தெய்வமாக கிராமத்தின் தெற்கெல்லைக்கண்மித்ததாக அமைந்துள்ளதே இவ்வாலயம்.

20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலத்தில் காய்கட்டியர் என்பவரால் பராமரிக்கப்பட்டு வந்தது இவ்வாலயம். கழுத்தில் உருத்திராக்கங்காய் ஒன்றைக் கட்டியிருந்ததால் 'காய்கட்டியர்' என்னும் பெயர் இவருக்கு அமைவதாயிற்று. பிரதி வெள்ளிக்கிழமை தோறும் பூசைகள் வழிபாடுகள் நடைபெற்ற இவ்வாலயம் 1965ஆம் ஆண்டுமுதல் விக்கிரக வழிபாடு நடைபெறுகின்றமாதிரி.

1988இல் ஆலயப்புனரமைப்பு வேலைகள் நடைபெற்று கும்பாசிஷேகம் செய்யப்பட்டது அன்றிலிருந்து திசைநீ பூசாகருமங்கள் நீர்வேலிக்கந்த சுவாமி கோயில் குருக்களின் அனுசரணையுடன் நடைபெற்று வருகின்றது.

வருடத்தில் ஒரு திருவிழாவும் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வைரவர் அருளை வேண்டுவோமாக.

நீர்வேலி மத்தி காளியம்மன் கோயில்

நீர்வேலி மத்தியில் இற்றைக்கு 200 வருடங்களுக்கு மேலாக எழுந்தருளி அடியார்களின் அல்லல் அகற்றி அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கின்றது இவ்வாலயம் “செட்டியா வளவு” என்னும் காணியில் அமைந்த இவ்வாலயத்தை ஆரம்பத்தில் வேலுப்பிள்ளை அருணாசலம் என்பவரே பூசாகருமங்களை ஆற்றிப் பரிபாலித்து வந்ததாக அறியக்கிடக்கின்றது.

1955ஆம் ஆண்டளவில் புனராவர்த்தன கும்பாசிஷேகம் செய்யப்பட்ட இவ்வாலயத்தில் காளியம்மனும், வைரவப் பெருமானும் தனித் தனி சந்நிதானங்களில் எழுந்தருளி அருள்பாலித்துக் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவ்வாலயத்தில் வைகாசி மாதத்தில் விசேட பொங்கல் பூசைகளும், தைப்பொங்கல், சித்திரை

வருடப் சிறப்பு, நவராத்திரி, திருவெம்பாவை முதலிய பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன.

நாமும் இறையருளை வேண்டி நிற்போமாக.

நீர்வேலி மத்தி வைரவர் கோயில்

நீர்வேலி மத்தியில் 'சிவதாவோடை' என்னும் காணியில் இற்றைக்கு 200 வருடங்களுக்கு மேலாக கோயில் கொண்டெழுந்தருளி அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கின்றது இவ்வாலயம்.

பண்டாரம கந்தையா என்பவரால் நிர்வகிக்கப்பட்டுவந்த இவ்வாலயம் காளியம்மன், முத்துமாரியம்மன், வைரவர் ஆகிய முர்த்தங்களுக்கு தனுத்தனி சந்நிதானம் அமைத்துப் பூசாகருமங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

1985ஆம் ஆண்டளவில் புனராவர்த்தன கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட இவ்வாலயத்தில் கைப்பொங்கல், பங்குனித் திங்கள் பொங்கல், சித்திரை வருடப் பொங்கல் என்பனவோடு வைகாசியில் பெரும் பொங்கல் வழிபாடுகளும், நவராத்திரி, திருவெம்பாவைப் பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன.

மகிடா துரசம்மாரத்துக்காக நீர்வேலி வடக்கு காளியம்மன் இவ்வாலயத்துக்கு எழுந்தருளி வருவது கிராமத்துக்குச் சிறப்புத் தரும் நிகழ்ச்சியாகும். ஆலய பூசாகருமங்களை குமாரசதாசிவ சர்மா ஆற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. நாமும் இறையருளை வேண்டுவோமாக.

மாலை வைரவர் கோயில்

கிராமத்தின் மேற்குத் திசையில் எல்லைக்கண்மையாக அமைந்த பகுதியே மாலை எனப்படும் இடமாகும். இங்கு அமைந்த இந்த வைரவர் கோயிலும் ஓர் எல்லைக் காவல் தெய்வ ஆலயமாக விளங்குகின்றது.

இங்கு இற்றைக்கு 200 வருடங்களுக்கு முன்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே இந்த மாலை வைரவர் கோயிலாகும். இக்கோயிலில் திங்கள், செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழமைகளில் மாலை நேரத்தில் பூசைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. வருடாந்தம் வைகாசி மாதத்தில் விசாகத்தை அடுத்துப் பெரும் பொங்கலும், தைப் பொங்கல், சித்திரை வருடப் பிறப்பு, பங்குனித் திங்கள் போன்ற நாட்களில் பொங்கல் வழிபாடுகளும், நவராத்திரி, திருவெம்பாவைக் காலங்களில் விசேட பூசை வழிபாடுகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. நாமும் வைரவரின் அருளை வேண்டுவோமாக.

11162

குடியிருப்பு ஞானவைரவர் கோயில்

நீர்வேலி வடக்கில் மக்கள் குடியிருப்புப் பகுதியில் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில். வாழ்ந்து காலஞ் சென்ற வீரகத்தி வல்லிபுரம் அவர்களால் தமது குடும்ப வழிபாட்டுக்கென ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வாலயத்தில் வருடாந்தப்பொங்கல் பூசைமட்டும் நடைபெற்று வந்தது.

1989 ஆம் ஆண்டளவில் ஆலயம் புதிய மண்டபங்கள் அமைக்கப்பட்டு மடாலயமாக விளங்குகின்றது.

தினசரிமாலை நேரங்களில் விளக்கேற்றிவழி படுவதோடு திங்கள், செவ்வாய், வெள்ளி ஆகிய தினங்களிலும் மற்றும் விசேட காலங்களிலும் விசேட பூசைவழிபாடும் கட்டுச் சொல்லுதலும், அடியார்களின் நோய் சிணி நீங்க விபூதிபோட்டு ஆசிர்வதிப்பதும் நடைபெறுகின்றது.

வருடாந்தம் வைகாசி விசாகத்தை அடுத்து பெரும் பொங்கல் பூசை வழிபாடும் நடைபெற்று வருகின்றது.

வல்லிபுரத்தின் வழியில் வந்த நாகேந்திரம் நல்லசேகரம் என்பவரே பூசை கருமங்களை ஆற்றி வருகின்றார்.

வைரவர் அருள் அனைவர்க்கும் கிடைப்ப தாகுக.

பெரியதம்பிரான் கோயில்

நீர்வேலி வடக்கில் செல்லக்கதிர்காம சுவாமி கோயிலுக்குத் தென் கிழக்குத்திசையில் பெரியதம் பிரான் சுவாமி கோயில் ஒன்று உள்ளது.

இக்கோயில் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் சிற்பகுதியிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் மூலம் அறியக்கிடைக்கின்றது. அக்காலத்தில்

வாழ்ந்த பெரியான் என்பவரால் வைத்து ஆதரிக்
கப்பட்ட இவ்வாலயத்துக்கு என “புதியான்வளவு”
என்னும் காணியில் 1½ பரப்பை 1947 ஆம் ஆண்டு
மேமாதம் 5ஆம் திகதி 17919ஆம் இலக்க உறுதி மூலம்
பெரியான் கந்தையாவும் அவர் மனைவி முத்தாச்சி
என்பவரும் தர்மசாதனம் செய்து கொடுத்ததோடு
மேலும் ½ பரப்புக்காணியை 1969 ஜனவரி 15ஆம்
திகதி 7780 ஆம் இலக்க உறுதி மூலம் நன்கொடை
யாகவும் வழங்கியுள்ளார்கள். அவரது சந்ததியாரே
இக்கோயிலைப் பரிபாலித்து வருகின்றனர்.

இங்கு வாராந்தம் சனிக்கிழமைகளில் விசேட
பூசை ஆராதனைகள் நடைபெறுவதோடு வருடாந்
தப்பொங்கலும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது.

மேலும் இக்கோயிலுக்கு தொடர்பாக நீர்வேலி
சந்திக்கண்மையில் ஒரு “வண்ணா துரவு” என்ற
நீர் நிலையும் அதன் அருகில் ஒரு சிறு பெரியதம்
பிரான் “கோயிலும்” அமைந்திருந்தது. அந்த
இடத்திலிருந்தே புதியான் வளவில் அமைந்த பெரிய
தம்பிரான் கோயில் வருடாந்தப் பொங்கலுக்கு
மேளவாத்திய வரிசைகளோடு மடைப்பண்டம்
எடுத்து வரப்பட்டமையும் அறியக் கிடக்கின்றது.
இப்போ அந்த துரவு அழிந்த நிலையிலும்,
கோயிலும் அழிந்த நிலையில் உள்ளமை குறிப்
பிடத்தக்கது.

பெரியதம்பிரான் பெருமானை வேண்டுவோமாக

வல்லியப்பர் கோயில்

நீர்வேலி வடக்கில் ஸ்ரீஇராசராசேஸ்வரி அம் பாள் கோயிலுக்கு முன்னால் அமைந்ததே வல்லி யப்பர் கோயிலாகும். இவ்வாலயத்தின் கிழக்குப் பக்கமாக ஞானவைரவர் கோயிலும் அமைந்துள் ளது சிறப்பு அம்சமாகும்

இற்றைக்குப்பல நூறுவருடங்களுக்கு முன்னர் கூட இவ்வளவில் நிற்கின்ற பாரிய ஆலமரத்தின் கீழ் வல்லியப்பரை வைத்து வழிபாடாற்றி வரும் ஆலயம் இதுவாகும்

பிரதிவெள்ளிக்கிழமை தோறும் பூசை வழிபாடு களும், தைப்பொங்கல் சித்திரை வருடப்பிறப்பு வைகாசி விசாகம் ஆகிய தினங்களில் விசேட பொங்கல் பூசை வழிபாடுகளும் நடைபெற்று வரு வது குறிப்பிடத்தக்கது. பூசை நேரங்களில் பறை மேளம் அடிக்கும் பாரம்பரியம் இன்றும் பேணப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

றோமன் கத்தோலிக்க மதவளர்ச்சியும் பரலோக மாதா தேவாலயமும்

கிராமத்தின் வடபகுதியில் றோமன் கத்தோ லிக்கமதத்தை வளர்க்கும் நோக்கத்துடனே ஆரம்பிக் கப்பட்டதே நீர்வேலி வடக்கு பரலோகமாதா தேவா லயம்.

1905ஆம் ஆண்டு கத்தோலிக்கமத பிரசாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப் பரலோகமாதா தேவாலயமும், அதனைச்சார்ந்ததாக அமைக்கப்பட்ட ரோ. க. த. க. பாடசாலையும்கிராமத்தில் கத்தோலிக்கமத வளர்ச்சியின் படிக்கற்களாகும்.

ஆரம்பத்தில் குறைந்தளவில் இருந்த கத்தோலிக்க குடும்பங்கள் வளர்ந்து 1995 ஆம் ஆண்டளவில் இடப்பெயர்ச்சியின் முன் 55 குடும்பங்களைக்கொண்டதாக வீருந்தது.

இக்காலப்பகுதியில்இக்கிராமத்தில் இவ்வாலய சூழலில் வாழ்ந்த ஆறுமுகம் யோசேப்பின் மகன் பிரான்ஸ் சிஸ் கத்தோலிக்கமத குருவாக ஆசீர்வாதம் பெற்றமை கிராமத்தில் கத்தோலிக்க வளர்ச்சியைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்துள்ளதோடு கிராமத்தின் புகழில் இடம் பெறும் ஒர் அம்சமாகும்.

இங்குள்ள பரலோகமாதா தேவாலயத்தில் வாராந்தம் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் வீசேட திருப்பலிபூசையும் பிரார்த்தனைகளும் நடைபெறுவதோடு ஆடி (யூலை) மாதத்தில் பத்துத்தினங்கள் வீசேட திருப்பலி பூசையும் நடைபெற்று மாதாவீதி வலம் வருதலும் நடைபெறுகின்றது. இக்காலங்களில் சமயப்பிரசாரங்களும் நடைபெற்றுவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் கிறிஸ்மஸ் பண்டிகையை முன்னிட்டே வீசேட பூசைகளும், வழிபாடுகளும் சமயப் பிரசாரங்களும் நடைபெற்றுவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்னும் நத்தார் பண்டிகையை முன்னிட்டு இங்கு “நத்தார்ப்பாப்பா” வீடுகள், வீதிகள் கடைகள் என்று பல்வேறு பட்ட இடங்களுக்கும் சென்று தமது பண்டிகையைக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடும் சிறப்பையும் காணக் கூடியதாக விருக்கின்றது

இயல் 4

கல்விச்சிறப்பு

யா / அத்தியார் இந்துக் கல்லூரி
நீர்வேலி

நீர்வேலிக் கிராமத்தின் நடுநாயகமாகவும், ஊருணியாகவும் அமைந்து கல்விப்பணியாற்றிப் பல கல்விமான்களை உருவாக்கியுள்ளது இக் கல்லூரி.

நீர்வேலிக் கிராமத்தில் சைவமும், தமிழும் தழைக்கத் தொண்டாற்றிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசங்கர பண்டிதர் அவர்கள் தமது இல்லத்தில் 1850ஆம் ஆண்டளவில் திண்ணைப்பள்ளிக் கூடமமைத்து தமிழ் சமஸ்கிருதம் என்பவற்றையும் இலக்கணம் இலக்கியம் என்பனவற்றையும் போதித்து வந்தனர். பண்டிதர் அவர்களுக்கு “நீர்வேலியில் ஒரு சைவவித்தி யாசாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற ஆசை இருந்தது. இவரது இந்த ஆசை நிறைவேற முன் இவர் இறைபதம் அடைந்து விட்டார்.

பண்டிதர் அவர்களின் சிரேஷ்டபுத்திரனான சிவப்பிரகாச பண்டிதர் தமது தந்தையின் வீடுப் பத்தை நிறைவேற்றவீரும்பி 1880 ஆம் ஆண்டளவில் சைவப்பிரகாச வீத்தியாசாலை யென்னும் பெயரில் ஒருபாடசாலையை அமைத்து நடாத்திவந்தார் சிவப்பிரகாச பண்டிதர் 1914 இல் சிவபதமடைந்த பின் அவரது புதல்வன் நடராசபிள்ளை இப்பாடசாலையை நடாத்திவரும் நாளில் கடன் தொல்லை தாங்கமாட்டாமல் வீத்தியாசாலையை விற்ற போது அத்தியார் அருணாசலம் அவர்கள் 2 பரப்பு காணியும் ஒருகிணறும் அமைந்த அப்பாடசாலையை விலை கொடுத்து வாங்கினார்.

தனது முயற்சியால் பிரமாண்டமானமண்டபங்கள் அலுவலகம் என்பனவற்றை அமைத்து 11-2-1929 இல் கொழும்பு கொம்மேர்சல் கொம்பனி பெறியியலாளர் சாள்ஸ் கெளரி ஸ்ரீபன் அவர்களால் திறந்துவைக்கப் பட்டுள்ளது.

ஆரம்பத்தில் அத்தியார் ஆங்கிலபாடசாலை அத்தியார் தமிழ்ப்பாடசாலை என இருபிரிவுகளாக நடாத்தப்பட்டுவந்தது. திரு. சாழிவேல் குணரட்ணம் அருளானந்தம் என்பவர் ஆங்கில பாடசாலை அதிபராகவும் திரு. க. சண்முகம் ஆசிரியர் என்பவர் தமிழ்ப்பகுதி தலைமையா சிரியராகவும் பாடசாலை வளர்ச்சியின் ஆரம்பகர்த்தாக்களாகக் கடமையாற்றினர். இவர்கள் இளைப்பாறிய பின்னர் கொக்குலிவைச் சேர்ந்த க. கந்தையா B A. அவர்கள் ஆங்கிலபாடசாலை அதிபராகவும் நீர்வேலியைச் சேர்ந்த செல்லப்பா நடராசா அவர்கள் தமிழ்ப்பகுதி தலைமை ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றும் பேறுபெற்றனர்.

1954 ஆம் ஆண்டில் புனரமைக்கப்பட்டு இருபகுதிகளும் ஒரு அதிபரின் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டு; அத்தியாள் இந்துக்கல்லூரி யெனப் பெயரும் சூட்டப்பட்டது. கல்லூரி வளர்ச்சிப்பாதையில் தொடர்ந்து அதிபர்களாக திரு. எஸ். வெங்கடேஸ்வரன், எஸ். பொன்னையா, எஸ். சண்முகநாதன், எஸ். ரீ. ஜீவரட்ணம், V G. சம்பந்தன் எஸ். ஸ்ரீனிவாசன், எஸ். நவரட்ணம், கே. சொக்கலிங்கம், கே. இராசரத்தினம், எஸ். சுவாமிநாதசர்மா, எஸ். சபாரத்தினம், கே. தங்கராசா, கே. சிவசிப்பிரமணியம், அ. கனகசுந்தரம், வி. கணேராசா, சோ. வீஸ்வலிங்கம் ஆகியோர் கடமையாற்றி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்கல்லூரியில் ஆண்டு 1 தொடக்கம் ஆண்டு 13வரை வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன இடப்பெயர்வின் முன் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் கல்வி கற்ற இக்கல்லூரியில் இடப்பெயர்வின் பின் இப்போது 1999 இல் 602 மாணவர்கள் கல்விகற்கின்றனர் தற்போது நிரந்தர ஆசிரியர்களாக 27 பேரும், ஒப்பந்த அடிப்படையில் ஒரு ஆசிரியரும், தொண்டர் ஆசிரியர்களாக 2 ஆசிரியர்களும் பணியாற்றுகின்றனர்.

1. உயர்தரமாணவர் மன்றம்
2. கலைவர்த்தக மன்றம்
3. சிவநெறிமன்றம்
4. இலக்கிய மன்றம்
5. ஆங்கில மன்றம்
6. கணித வீட்டுநாண மன்றம்

7. வீவசாய மன்றம்
8. சென் ஜோஸ் முதலுதவிப்படை
9. சாரணர்குழு

எனப் பல்வேறு பட்டதுறைகளிலும் மாணவர்களின் ஊக்கங்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டு ஊக்கமளிக்கப் பட்டு வருகின்றது.

பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் கண்ணுங்கருத்துமாக பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம், பழய மாணவர்சங்கம் என்பன செயற்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

வலிகாமம் கிழக்குப் பகுதியில் சிரமாண்டமான மண்டப அமைப்புக்களையும், வீஸ்தீரணமான விளையாட்டு மைதானத்தையும் கொண்டதாக விளங்கும் இக்கல்லூரி கிராமவளர்ச்சிப் பலவகையிலும் தொண்டாற்றி வருகின்றது. இக்கல்லூரியின் விளையாட்டு மைதான வீஸ்திரீப்புக்கு காலஞ்சென்ற க. வே. கனகரத்தினம் J. P அவர்கள் ஒரு துண்டு காணியை அன்பளிப்பு செய்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கிராமத்தின் புகழில் ஆணிவேராக இக்கல்லூரி அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

சீ. சீ. து. க. பாடசாலை

நீர்வேலி அரசசேகரிப் பிள்ளையார் கோவிலடியில் அமைந்துள்ளதே இப்பாடசாலையாகும்

நீர்வேலிக் கிராமத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதலாவது கத்தோலிக்க பாடசாலை இதுவேயாகும். கத்தோலிக்க மதவளர்ச்சியை நோக்கமாகக்கொண்டு

ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்பாடசாலையில் இன்று சைவ சமய மாணவர்களே கூடுதலாகக் கல்வியில் கின்றனர். இதனால் இப்பாடசாலை இன்று இந்துமத வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும், மேலும், நீர்வேலி அரசகேசரிப்பிள்ளையார் கோவில் சூழலில் அமைந்துள்ளமையும் இந்து மதவளர்ச்சிக்கு சிறப்புமிக்க ஓர் அம்சமாகும்.

சுமார் 300 மாணவர்கள் வரையில் கல்வியிலும் இப்பாடசாலை திரு. எஸ். இராசசேகரம் அவர்களை அதிபராகவும் மற்றும் ஒன்பது உதவி ஆசிரியர்களை ஆசிரிய குழுமாகவும் கொண்டு நடைபெறுகின்றது.

இப்பாடசாலை வரலாற்றில் அதிபர்களாகவும், ஆசிரியர்களாகவும் தொண்டாற்றிய பெரியவர்களின் சேவை பாடசாலை வளர்ச்சிக்குப் படிக்கல்லாகும்.

காலஞ் சென்ற சின்னப்பா ஆசிரியர், A. S. சண்முகம் ஆசிரியர், வேதவனம் ஆசிரியர், மூ. இரத்தினம் ஆசிரியர் ஆகியோரும் தற்போது பிரசித்த நொத்தாரிசாக விளங்கும் த.வேலுப்பிள்ளை ஆசிரியரும் என்றும் மறக்க முடியாத சேவையாற்றி மக்கள் மனதில் இடம் பெற்றவர்களாகும்.

ஆண்டு 1 முதல் ஆண்டு 6 வரை மாணவர்கள் கல்வியிலுகின்றார்கள் கிராமத்தின் மத்தியில் அமைந்துள்ளமையால் கிராமத்து கல்வி வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

யா / றோ. க. த. க. பாடசாலை நீர்வேலி வடக்கு

நீர்வேலிச் சந்தியிலிருந்து புன்னாலைக்கட்டு வனுக்குச் செல்லும் வீதியில் அமைந்துள்ளதே இப் பாடசாலையாகும்.

1905ஆம் ஆண்டு சுவாமி ஞானப்பிரகாசரினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே இப் பாடசாலை.

அக்காலத்தில் கத்தோலிக்க மதத்தைப் பிரசாரம் செய்து பரப்பும் நோக்குடன் கத்தோலிக்க தேவாலயங்களும் பாடசாலைகளும் அமைக்கப்பட்டு வந்தன. அந்த வகையிலேயே இப் பாடசாலையும் அமைக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் இங்கிருந்த கவுரியேற்சிள்ளை கதிரவேலு உபாத்தியாயர் என்பவரே இப் பாடசாலையின் முதல் தலைமையாசிரியராகக் கொண்டு குறைந்தளவு மாணவர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே இப் பாடசாலை.

தனியொரு மண்டபத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப் பாடசாலை கத்தோலிக்க மத போதனையை வளர்க்கும் நிலையமாகவே செயற்பட்டு வந்தது.

காலப் போக்கில் பாடசாலை வளர்ச்சியடைந்து மாணவர் தொகையும் அதிகரித்து கட்டிட வளர்ச்சிகளையும் கண்டது.

சிலிப்பு உபாத்தியாயர், கிறிஸ்தோஸ்தம், கவுரியேற்சிள்ளை, திருமதி அந்தோனிப்பிள்ளை அழகம்மா ஆகியவர்களின் நிர்வாகத்தில் குறுகிய

மாணவர் தொகையுடன் நடைபெற்று வந்த இப் பாடசாலை பண்டிதர் செ. துரைசிங்கத்தை தலைமைசிரியராகக் கொண்ட காலத்தில் வளர்ச்சியடைய ஆரம்பித்தது. சைவ மாணவர்களும் சேர்க்கப்பட்ட இப்பாடசாலை பாலர் வகுப்பிலிருந்து 8ஆம் வகுப்பு வரை கல்வி போதிக்கப்பட்டு வந்தது. சைவ சமயமும் போதிக்கப்பட்டு வந்ததால் மாணவர் தொகையும் அதிகரித்தது. தொடர்ந்து மு. வயித்திலிங்கம், த. மயில்வாகனம் ஆகியோர் அதிபர்களாகக் கல்விப் பணியாற்றி வந்தனர்.

மாணவர் தொகையும் அதிகரித்துக் கொண்டு செல்ல கட்டிட வளர்ச்சிகளும் கண்டது. 1987ஆம் ஆண்டு விமானத் தாக்குதலுக்கு இலக்கான இப்பாடசாலை கட்டிட இழப்புகளையும், தளபாடசேதங்களையும் கண்டது.

அவற்றைச் சீர் செய்து வளர்ந்துவரும் நாளில் மீண்டும் 1995இல் நடைபெற்ற இராணுவ நடவடிக்கையின் போது பல சேதங்களையும் கண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்போ இரண்டு இரண்டுக்கு மாளிகைகளையும் ஒரு தனிக் கட்டிடத்தையும் கொண்ட இப்பாடசாலை ஆண்டு 1 முதல் ஆண்டு 8 வரை கல்வி கற்பிக்கும் பாடசாலையாக விளங்குகின்றது.

அதிபரும்; 8 நிரந்தர உதவி ஆசிரியர்களும் 2 தொண்டர் ஆசிரியர்களும் 1 பகுதி நேர ஆசிரியையும் கல்வி போதித்து வருகின்றார்கள்.

மக்கள் நெருக்கமாக வாழும் பகுதியில் அமைந்த இப்பாடசாலை வளர்ச்சிக்கு இப்பகுதி மக்களின் அயரா முயற்சி உயர்ச்சி தரும் என்பதில் நம்பிக்கை உண்டு.

நீர்வேலி தெற்கு இந்து தமிழ்க்கலவன் பாடசாலை

நீர்வேலி தெற்கில் ஒரு பாடசாலை அமைய வேண்டுமென அப்பகுதி மக்கள் 1947 ஆம் ஆண்டளவில் அதற்கான ஆரம்பமுயற்சியில் ஈடுபட்டனர்.

அப்போதைய அரசியல் நிலைமைகளால் அமைக்க முடியவில்லை. காலப் போக்கில் அதிலுலங்கை காந்திய சேவா சங்கப் பொதுச் செயலாளர் சி. க. வேலாயுதபிள்ளை அவர்களின் அயரா முயற்சியால் அரசாங்கத்தின் அனுமதி கிடைக்கப் பெற்றது.

அந்த அனுமதியோடு திரு. பூ. சின்னத்துரை ஆசிரியர், பண்டிதர் செ. துரைசிங்கம், கா. சிதம்பரநாதன், க. வே. கனகரத்தினம், கு. சண்முகநாதன், சி. பொன்னம்பலம் ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் அனுசரணையுடன் நீர்வேலி தெற்கு வேலுப்பிள்ளை பொன்னையா என்பவரின் குத்தகைக் காணியில் யா | சைவ வீத்தியா வீருத்திச் சங்கத்தின் ஆதரவின் கீழ் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. வளர்ச்சிப் பாதையில் காலடி எடுத்துவைத்த மேற்படி பாடசாலை பல வசதிகளுடன் கூடிய கட்டிடவசதிகளையும் கொண்டதாக விளங்கியது.

1-3-59 இல் அரசாங்கத்தில் பதிவு செய்யப் பட்ட இப்பாடசாலையில் திரு. கி. சபாரத்தினம் தலைமை ஆசிரியராகவும் கு. சண்முகநாதன், சி. பொன்னம்பலம், பூ. கதிரவேலு ஆகியோரினதும் மேலும் இரு ஆசிரியைகளினதும் சேவையில் 90 மாணவர்களைக்கொண்டதாக இருந்த இப்பாடசவை இன்று 5 ஆம் வகுப்பு வரைகல்வி புகட்டும் ஒருபாட சாலையாக விளங்குகின்றது.

யா / கரந்தன் இராமுப்பிள்ளை வித்தியாசாலை நீர்வேலி

நீர்வேலிக் கிராமத்தில் தழிழ், சமயம் வளர வேண்டுமென்றும் நன்னோக்கோடு ஆசிரியப்பணி புரிந்தவர்களில் பண்டிதர் பொன்னையா இராமுப் பிள்ளை அவர்களும் ஒருவராவர். 28 வருடகாலம் நீர்வேலி அத்தியாசர் இந்துக்கல்லூரியில் ஆசிரியப் பணிபுரிந்த சைவ ஆசாரசீலர். மதுரைத்தழிழ்ச் சங்கப்பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தியெய்ய்தியபண்டி தராவார். 20-7-1912 ஆம் ஆண்டு பிறந்து 5-4-1960 இல் சிவபதமடைந்துவிட்டார்.

இவரது சமயப்பற்றும், தழிழ்ப்பற்றும், இவரது வாழ்க்கையின் நோக்கமும் இக்கிராமக்களையும் மொழிப்பற்று, சமயப்பற்று உள்ளவர்களாக ஆக்க வேண்டு மென்பதேயாகும். இவரது விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வேண்டு மென்ற பேரவா இவரது மனைவி, பிள்ளைகளிடமிருந்து வந்தது. அந்த நன் விருப்பத்திற்கமைய கரந்தன் சந்திக்கருகில் தமக்

கிருந்த குடைப்புலம் 01 றூட் 13 பேச் அளவு கொண்ட காணியை திருமதி அன்னபூரணம்-இராமுப் பிள்ளை அவர்கள் அப்பகுதி மாணவர்களுக்குப் பாடசாலை கட்டுவதற்கு அப்பளிப்புச் செய்துள்ளார்கள். இக்காணியில் இரண்டு நிரந்தரகட்டிடம் அமைத்து 8-1-1979 இல் “ இராமுப்பிள்ளை வீத்தியாசாலை ” என்னும் பெயரில் பாடசாலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பாடசாலை வளர்ச்சிப்பாதையில் காலடி எடுத்து வைத்த அதிபர்களாக

- திரு. ம. க. நடராசா அதிபர்
8-1-79 — 28-6-79
- திரு. கு. சண்முகநாதன் (பதில் அதிபர்)
29-6-79 — 26-9-79
- திரு. செ. நமசிவாயம் அதிபர்
27-9-79 — 12-7-85
- திரு. கு. சண்முகநான் அதிபர்
13-7-85 — 31-1-90
- திருமதி யு. கந்தசாமி (பதில் அதிபர்)
1-2-90 — 14-2-90
- திரு. கு. பூபாலசிங்கம் (அதிபர்)
14-2-90 — 28-2-90
- திரு. அ. ச. அருமைரத்தினம் (பதில் அதிபர்)
1-3-90 — 14-3-90

திரு. செ. வினாயகமூர்த்தி 14-3-90 முதல் நிரந்தர அதிபராகச் சேவையாற்றி வருகின்றார். இப்பாடசாலையில் ஆண்டு 1-5 வரை (223) மாணவர்

கள் கல்வி பயின்று வருகிறார்கள் ஒரு அதிபரின் நிர்வாகத்தின் கீழ் 9 ஆசிரியர்கள் கல்வி போதிக்கின்றார்கள்.

5 ஆம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் 30% மான மாணவர்கள் தேர்ச்சி பெறுவது அக்கிராமத்தின் புகழுக்கு ஒரு அங்கமாகும்.

ஆசிரியர்கள் ஓய்வு நேரங்களிலும், மாலை நேரங்களிலும் விசேட வகுப்புகள் நடாத்தி மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளித்து பாடுபட்டுள்ளார்கள். இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு கட்டிட வசதிகள் போதாமல் இருப்பதும், விளையாட்டு மைதான வசதியில்லாதிருப்பதும் பெருங்குறையாகும்.

பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம் இது விடயத்தில் அக்கறைப்பட வேண்டும்.

தனியார் கல்வி நிலையங்கள்

ஐடியல் கல்வி நிலையம், கலைமகள் கல்வி நிலையம் மத்திய கல்வி நிலையம் என்பன கிராமத்தின் பல்வேறு பதிகளிலும் அமைந்து கல்விப்பணியாற்றி வருவது இக்கிராமமாணவர்களுக்கும், அயலூர் மாணவர்களுக்கும் பேருதவியாகும்.

முன்பள்ளிகள்

கல்வி வளர்ச்சிக்கு இன்று அத்திவாரமாக அமைவன முன்பள்ளிகளே.

அந்த வகையில் நீர்வேலி வடக்கில் காமாட்சி யம்பாள் முன்பள்ளி, ஸ்ரீ பகவான் முன்பள்ளி, பன்னாலையில் சிவசக்தி முன்பள்ளி, நீர்வேலி தெற்கில் பாலர் பகல் வீடுதி முன்பள்ளி, நீர்வேலி தெற்கு கொலனி முன்பள்ளி, நீர்வேலி மத்தி கணேசா முன்பள்ளி, ராதை முன்பள்ளி, நீர்வேலி மேற்கு இராசன் முன்பள்ளி என்பனவும் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அத்திவாரமாக அமைந்து செயலாற்றுகின்றன.

இவை வருடா வருடம் விளையாட்டுப் போட்டிகலை விழா என்பன நடாத்துவதன் மூலம் பிள்ளைகளின் கல்விக்கும், கலை ஆர்வத்துக்கும், வீரத்திற்கின்றன என்றால் மிகையாகாது. இவையும் கிராமத்தின் புகழில் இடம்பெறும் அங்கங்களாகும்.

ஆங்கிலக் கல்வி :

இக்கிராமத்தில் ஆங்கிலக் கல்வி சிறப்புறத் தொண்டாற்றிய அத்தியாயர் இந்துக் கல்லூரி அதிபராக விளங்கிய திரு. எஸ். நெல்சன், உப அதிபராகவும், பதில் அதிபராகவும் விளங்கிய திரு. க. அருணாசலம், உதவி ஆசிரியராக விளங்கிய திரு. S. K. கந்தையா ஆகியோருக்கும் இவர்களது மாணவரான திரு. T. N. பஞ்சாட்சரம் அவர்களும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்களாகும். யாழ். மாவட்டத்தில் இன்று ஆங்கில ஆசிரியர் என்றால் நீர்வேலி T. N. பஞ்சாட்சரம் அவர்களே என்றும் போது கிராமமே புகழ் பெறுகின்றது.

கமத்தொழிற் சிறப்பு

இலங்கை ஒரு விவசாய நாடு, இங்கிருந்து பெருந்தோட்டப் பயிர்கள் ஏற்றுமதியாவது யாவரும் அறிந்ததே.

அதற்கொப்ப எமது பகுதியிலும் விவசாயச் சிறப்பு உண்டு. பெரும்பாடுபட்டு உழைத்து கமம் செய்யவேண்டிய நிலையில் அமைந்ததே வலி கமம். இதுவே வலிகாமம் ஆயிற்று.

இந்த வலிகாமம் பகுதியில் கிழக்கெல்லைக்கிராமமாக அமைந்ததே எமது கிராமம். இங்கு பாரிய வெள்ளைக் கற்பாறைகளைக்கிழப்பி, நிலத்தைப் பண்படுத்தி, நிலத்தினடியிலுள்ள நீரைமேலேயெடுத்துப் பாய்ச்சி கஷ்டப்பட்டே கமஞ் செய்யப்படுகின்றது.

கிராமத்தின் கிழக்கெல்லையாக அமைந்த நீர் ஏரிக்கு அடுத்த பகுதி உவர்கலந்த களிமண் பகுதியாகும். அதை அடுத்தபகுதி பெருமரங்களற்ற சமதரையாகவுள்ள சமவெளிப் பிரதேசமாகும். அதை அடுத்தபகுதியே வயலும், வயல் சார்ந்த பகுதியுமான மருத நிலப்பகுதியாகும்.

அதை அடுத்தபகுதி தென்னை மரச்செய்கைக்கு ஏற்ற நிலப்பகுதியாகும் மேற்கே செல்லச் செல்ல இருவாட்டி நிலப்பரப்பும் அடுத்ததாக பொன் விளையும் பூமியான செம்மண் பகுதியால் அமைந்துள்ளதுமான நில அமைப்பைக் கொண்டதே இக்

கிராமம். இயற்கையாக அமைந்த நில அமைப்பினால். விவசாயத்துறையில் முன்னணிக் கிராமமாகப் பெயரும், புகழும் பெற்றுக்கொண்டது.

“ உழவுக்குந் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம் ” என்னும் முது மொழிக்கிணங்க உழவுத் தொழிலால் உயர்வு பெற்று, ஏர்முனைக்குநேர் இங்கே எதுவுமே இல்லை ” எனப்பறைசாற்றி நிர்கின்றது இக்கிராமம். வசந்தன் பாடல்களில் கூட கிராமத்தின் விவசாயச் சிறப்பைக் காணும் வகையில். “ செந்நெல்விளையும் வாய்க்கால் தரவை ” கார் பொழியும் வயல் செறி நீர்வேலி ” “ நீர்வேலிச்சோலை ” என ஆங்காங்கே கூறியிருப்பதிலிருந்து நீர்வேலியின் விவசாயச் சிறப்பை அறியக் கூடியதாயிருக்கின்றது.

ஆரம்பத்தில் நிலத்திலுள்ள வெள்ளைக் கற்பாறையைக் கஷ்டப்பட்டு உடைத்தெடுத்து; நிலத்தைத் திருத்தி, மாட்டின் உதவி கொண்டு கலப்பையால் உழுது பண்படுத்தி விவசாயம் செய்தார்கள். இதனால் “ உழவன் ” என்னும் பெயரைப்பெற்றவன் இந்தக்கமக்காரன் நிலத்துக்குக் கீழ் உள்ள நீரைப் கிணறுதோண்டி துலாப்பட்டையின் உதவி கொண்டுமேலெடுத்து நீர்ப்பாய்ச்சி கமம் செய்ததால் “ கமக்காரன் ” எனப்பட்டான். இன்னும் உழுகருவியாகிய கலப்பைக்கு “ ஏர் ” என்றும் பெயர் இதனால் ஏரைப்பயன்படுத்தி கமஞ் செய்பவரை “ ஏராளர் ” என்றும் அழைப்பதுண்டு.

“ ஏர்முனைக்குநேர் இங்கே எதுவுமேயில்லை ” என்பதிலிருந்து ஏர்த்தொழிலின் மகத்துவம் விளங்குகின்றது.

இன்னும்,

சுழன்றும் ஏர்ப் சின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை''

என்னும் (1031ஆவது திருக்குறள் மூலம் வள்ளுவப் பெருந்தகை உலகில் எந்தத் தொழிலைச் செய்தாலும் எல்லாத் தொழில்களும் உழவுத் தொழிலுக்குப் பின்னாலேதான் என்று குறிப்பிடுகின்றார் மேலும்,

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு சின் செல்பவர்”

என்பதும் உண்மையே. இப்படியாக உலக உயிர் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத தொழில் வளர்ச்சியைப் பற்றி ஆராயும் போது.

நெல்வயல் செய்கை :

கிராமத்தின் கிழக்கெல்லையாக அமைந்த உப்பு நீரேரிக்கு உட்புறமாக அமைந்ததே சதுப்பு நிலமாக அமைந்த வயல் நிலப்பகுதியாகும்.

வானம் பார்த்த பூமியாகிய இந்த வயல் நிலங்களில் மானாவாரியாகவே வயல் செய்யப்படுகின்றது. சுமார் 3977 பரப்பு வயல் நிலம் இருந்தும் 165 ஏக்கரில் மட்டுமே நெற்சாகுபடி செய்யப்படுகின்றது.

இங்கு “ஆடி வீதை தேடி வீதை” என்பதற்கேற்ப வயல் வீதைக்கக் கூடிய தழ் நிலை இல்லை. ஆதலால் மழையைப் பார்த்து, மாட்டின் உதவி கொண்டு கலப்பையால் உழுது பண்படுத்தி ஆவணி

சிற்பகுதி புரட்டாதி மாதங்களிலேயே நெல் வீதைப்பு நடைபெறும்.

“வானம் பொய்க்காது வீட்டால் விளைவு
மெய்யாகிவிடும்”

என்ற நிலையே இப்பகுதி நெற் செய்கையாளரின் நிலையாகவுள்ளது. வயல் வீதைப்புக் காலங்களில் வயல்களில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக சோடி, சோடியாகக் காளைகள் உழுகின்ற காட்சி காலை நேரங்களில் வயல் வெளிகளில் கண்ணுக்கு விருந்தளிக்கும் அலங்காரக் காட்சியாகும்.

இன்னும் பச்சைப் பசேவென்ற வயலில் பெண்கள் குனிந்து நின்று வயலில் களை சிடுங்குங்குங் காட்சியும், பொத்தியும், குடலையுமாக நிற்கும் நெற் பயிர்கள் காற்றில் அசைத்தாடுங் காட்சியும், நெற் கதிர்கள் தாங்கிய பயிர்கள் தலைகுனிந்து நாணி நிற்கும் காட்சியும், அறுவடை வேளைக் காட்சியும், சூட்டுமீதிக் காட்சியும் கண்களுக்கு விருந்தளிக்கும் இனிய காட்சிகளே.

இந்த வயல் நிலங்களுக்கு பக்கத்தில் ஆங்காங்கே தாழை மரங்கள் நின்று அழகுக் காட்சி தரும் இயற்கை அழகை இரசிக்கின்ற மக்களைக் காலை நேரத்தில் பருத்தித்துறை விதியில் காணலாம்.

அறுவடை முடிந்ததும் மேய்ச்சல் தரவையை நாடி மந்தைக் கூட்டங்கள் கூட்டமாக இந்த வயல் நிலங்களிலும் அதற்குக் கிழக்கே உள்ள மேச்சல் தரவைகளிலும் நின்று மேயும் காட்சியும் கமத் தொழில் சிறப்பின் அம்சங்களே.

வீட்டு நிலப்பயிர்ச் செய்கை :

கிராமத்தின் பல்வேறு வகைப்பட்ட பகுதிகளும் வீவசாயத்தின் விரிவாக்கத்தைப்பறை சாற்றிநிற்கும் பகுதிகளே சுமார் 800 ஏக்கர் நிலம் மேட்டு நிலப்பயிர்ச்செய்கை செய்யப்படும் பகுதியாகும்.

வயல் நிலப்பகுதிக்கு அடுத்தாக தென்னை மரச்செய்கை நிலங்களும், அமைந்துள்ளன. இன்னும் வீட்டு வளவுக்கிணற்றங்கரைகளிலும், தோட்டக்கிணற்றடிகளிலும் தென்னம் பிள்ளைகளும், கழுகம் பிள்ளைகளும் நாட்டிவளர்க்கின்ற பண்பு பாரம்பரியமாக இக்கிராமமக்களிடையே வளர்ந்து வருகின்றது. இதனால் மக்கள் தமது சுயதேவைகளை ஓரளவு நிறைவு செய்யக் கூடியதாக உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்னும், வீட்டுக்கு வீடு தேசிக் கன்றுகள் மரதுளங் கன்றுகள், தோடங் கன்றுகள் என்பன பயிரிடப்படுவதோடு; வீட்டுக்கு வீடு மா, பலா, மரங்களும் நட்டுப் பராமரிக்கப்பட்டு பயன் பெறும் நிலையும் காணக்கூடியதாக விருக்கின்றது.

வாழைச் செய்கை :

தோட்டப் பயிர்ச்செய்கைகளில் கிராமத்துக்கே புகழைத்தேடித்தரும் வகையில் அமைந்ததே வாழைப் பயிர்ச்செய்கை. தோட்டங்களில் கூடிய அளவுகளில் பயிரிடப்பட்டுள்ளது வாழைச்செய்கையே. கிராமத்தில் 12000 பரப்பு தோட்ட நிலத்திலும், வீட்டுக்கு வீடு; வீட்டு முற்றங்களிலும், கிணற்றங்கரைகளிலும் வாழை செய்கை பண்ணப்படுவது ஓர்

அம்சமாகும். தோட்டங்களில் 8 அடி இடைவெளியில் வாழைக்குட்டிகளை நாட்டிச் செய்கைபண்ணப்படுகின்றது. இப்படியான வாழைச் செய்கைக்கும் பெயர் பெற்ற கிராமம் நீர்வேலியே என்பதைப் பாடசாலைப் புஸ்தகங்கள் கூட எடுத்துச் சொல்லுகின்றன.

மேலும்! நீர்வேலியில், வலி கிழக்கு ஐக்கிய வாழைக்குலை விற்பனைச்சங்கம் அமைந்து செயலாற்றுவதும் கிராமத்தின் புகழில் இடம் பெறும் அம்சங்களாகும்.

“நீர்வேலி வாழைக்குலை” இன்றும் சந்தையில் அடிபடும் ஒரு பெயராகும். அது மட்டுமன்றி பாடசாலை மாணவர்களின் புஸ்தகங்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளமை கிராமத்தின் புகழுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். இந்த வாழைக்குலைகள் தோட்டம் தோட்டமாகச் சேகரிக்கப்பட்டு வண்டிகளில் ஏற்றி வந்து வாழைக்குலை விற்பனைச் சங்கத்தில் களஞ்சியப்படுத்தப்பட்டு பின்னர் தரம் பிரிக்கப்பட்டு அரசாங்க சந்தைப்படுத்தும் திணைக்களத்தினால் (Marketing Dep.) கொள்வனவு செய்யப்பட்டு தென் இலங்கைக்கு புகையிரத மூலமாகவும், கிழக்கிலங்கைக்கு லொறிகள் மூலமாகவும், விற்பனைக்கு ஏற்றிச் செல்லப்பட்டு வந்தன. இன்றைய நிலையில் உள்ளூரிலேயே விற்பனை செய்ய வேண்டிய தூர்பாக்கிய நிலையேற்பட்டுள்ளது. கிட்டத்தட்ட 12000 பரப்பில் வாழைச் செய்கை செய்யப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு பரப்பிற்கு உற்பத்திச் செலவு ரூபா 3000/- என மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இக்கிராமத்தில் பரவலாகச் செய்கை பண்ணப்படும் பிரதான பயிர் வாழையேயாகும்.

வாழைப் பயிர்ச்செய்கைக்குப் பசளையாக குழைகளையும், பனை ஓலைகளையும் தாழ்ப்பதோடு மாடுகளின் கழிவுப் பொருட்களான கோசலம், கோமயம் எனப்படும் எருவையும் பசளையாகப் பாவிக்கின்றனர். இயந்திரங்களின் உதவிகொண்டு மூன்று நாளுக்கொரு முறை நீர்ப்பாசிச் செய்கை பண்ணப்படுகின்றது.

மேலும் இப்பகுதி விவசாயிகளின் உற்பத்திப் பயிர்களாக

1. புகையிலை
2. வெண்காயம்
3. மிளகாய்
4. மரவள்ளி
5. உருளைக்கிழங்கு
6. கோவா
7. கத்தரி
8. சீற்றுாட்
9. ரோய் பூசணி
10. போஞ்சி
11. கரட்
12. வெண்டி
13. குரக்கன்

என்பன பயிரிடப்படுகின்றன.

ஆரம்பத்தில் குரக்கன், தினை, சாமை என்பனவற்றைச் சாகுபடி செய்த விவசாயிகள் இப்போ பணப்பயிர்களிலேயே கூடுதலான நாட்டங் கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வீவசாயிகளின் நலனைக் கவனிக்க அன்று மலையாளம் புகையிலைச் சங்கம், வாழைக்குலை வீற்பனைச் சங்கம், சிகரட் புகையிலைச் சங்கம் என்பனவும், வெண்காயச் சங்கங்களும் அமைக்கப் பட்டுச் சேவையாற்றின. அவையெல்லாம் சேவையிழந்து இப்போ வலி. கிழக்கு தென்பகுதி ப. நோ. கூட்டுறவுச் சங்கமே தனது கிளைகள் மூலம் இப்பணியைச் செய்து வருகின்றது.

மேலும் வீவசாய சம்மேளனங்கள் ஒவ்வோர் கிராம சேவையாளர் சிரிவுகளுக்கும் உருவாக்கப் பட்டுச் சேவையாற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. அவற்றின் தலைமையகமே வீவசாய வீரிவாக்க நிலையங்களாகும்.

கிழக்கேயுள்ள உவர்நீர் வீளை நிலங்களுக்குப் பரவாதிருக்க உயரமான அணையொன்று 1958ஆம் ஆண்டளவில் கட்டப்பட்டுள்ளமை வீவசாயத்துக் குச் செய்யப்பட்ட பேருதவியாகும்

14/1/62

கைத்தொழிற் சிறப்பு

நீர்வேலி ஒரு கைத்தொழிற் கிராமம் என்றும் சொல்லலாம். அதில் தவறேதுமில்லை. ஏன் இன்றும் நீர்வேலிப் பூட்டு, நீர்வேலிக்கத்தி, நீர்வேலிவண்டில், நீர்வேலித் தெளிகருவி என்பன சந்தையில் முன்னணியில் நிற்கும் கைத்தொழிற் பொருட் களாகும். இவை அனைத்தும் கைத்தொழிலாளர்களின் உற்பத்திப் பொருட்களே என்பதால் கிராமத்தின் புகழுக்கு கைத்தொழிலாளர்களின் பங்களிப்பும் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது.

நாடு வளம் பெற விவசாயம் அவசியமாகும். விவசாயம் வளம் பெற கைத்தொழில் அவசியமாகும் ஏன்? விவசாயத்துக்கு நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கு முதலில் மண் வெட்டி கோடரி கலப்பை என்பனவே தேவைப்படுகின்றன. இவற்றைப்படைப்பவர்கள் கைத்தொழிலாளர்களே. எனவே எத்தொழிற்கும் முதல் தொழில் கைத்தொழிலே யென்றால் மிகையாகாது.

இப்படியான கைத்தொழிலாளர்களை “ஜெகத்குரு” என்றும் அழைப்பது உண்டு. இதன் பொருள் உலக இயக்கத்துக்கு இன்றியமையாதவர்கள் என்பதேயாகும்.

குலோத்துங்க சோழ அரசர் ஆட்சிக்காலத்தில் அவரது சமஸ்தான வித்துவான்களாகிய ஒட்டக்

கூத்தர், புகழேந்திப் புலவர் முதலிய பல வீத்து வாண்களும், அரசர்களும் இருந்த சபையில் கம்மா ளருக்கு “ ஜெகத்குரு ” என்னும் சிறப்புப் பட்டம் தொன்று தொட்டு உண்டு என நினைநாட்டியுள் ளமை அறியக்கிடக்கின்றது. இன்னும் இவர்கள் “ ஆச்சாரி ” என்றும் அழைக்கப் பட்டுவருவது யாவரும் அறிந்ததே

இப்படியாக உலக இயக்கத்துக்கு இன்றிய மையாத தொழிலைச் செய்யும் கைத்தொழிலாளர் கள் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் அதன் முன்னரும் இங்கே வாழும் போது வீட்டுக்கு வீடு சிறிய அளவிலேயே தொழிற்சாலைகள் அமைத்து தமது தொழிலைச் செய்து வந்தார்கள் போதிய தொழில் வாய்ப்பு தம்மிடங்களில் இல்லாதகாரணத் தால் வன்னிப்பகுதிக்குத் தொழில் தேடிச்சென்று மன்னார்ப் பகுதியில் நானாட்டான், அடம்பன், வீடத்தல் தீவு, போன்ற பகுதிகளிலும், கிளிநொச்சி பூநகரி, முல்லைத்தீவு, துணுக்காய் போன்ற பகு திகளிலும் குடியேறி சிறு, சிறு தொழிற்சாலை கள் அமைத்து சுயமாகத் தொழில் செய்து வந்தனர் இதனால் குறிப்பிட்ட இடங்களில் இவர்களுக்கு காணி பூமி இன்றும் இருப்பது சான்றாகும்.

இப்படித் தொழில் செய்பவர்கள் சுயமாக மனித சக்தியைப் பயன்படுத்தி பெரிதும் கஷ்டப் பட்டே தொழில் செய்து வந்துள்ளார்கள். கிராமத் திலும் தனித்தனி தொழிற்சாலைகளைச் சிறு அள வில் நிறுவி பெரிதும் கஷ்டப் பட்டு மனித சக்தி யின் வல்லமையால் தொழில் செய்து வந்தது அந் தக்காலம்.

காலம் உருண்டோடியது தொழிலுக்கும் கற்பு (மானம்) உண்டு என்பதை உணர்த்தும் வகையில் நாடோடிகளாகத் திரிந்த தொழிலாளர்களை ஒன்று சேர்த்து கூட்டுறவு முறையிலான தொழிற்சாலை ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. வீட்டுக்கு வீடு தனித் தொழிற்சாலை அமைத்து தொழில் செய்தவர்களின் மதிப்பு நாட்டில் உயர்ந்தது. தொழிலைத் தேடி தொழிலாளர்கள் அவைந்தகாலம் மாறி தொழில் நிலையத்தைத்தேடி மக்கள் வரும் நிலை உருவானது. “கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு” ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு என்னும் உணர்வு தொழிலாளர் மத்தியில் உருவாக்கப்பட்டது. மனித சக்தியால் தொழில் செய்த தொழிலாளர்கள் இயந்திர சாதன உதவியாலும், மின்சார உதவியாலும் தமது தொழிலை விருத்தியடையச் செய்து மேன் நிலையடைந்தார்கள். இவ்வகையில் அமைந்த தொழிலகம் அம்சிகை நடனமாடும் ஆலயமாக மிளிர்ந்தது. கடைச்சல் இயந்திரங்களின் ஒலி ஒருபுறம், இரும்பைப் பழுக்கக்காச்சி அடிக்கும் தொழிலாளரின் ஒலி, ஒரு புறம், துளையோடும் இயந்திரத்தின் ஒலி மறு புறம், அதுமட்டுமா? பாரிய இராட்சதமரங்களை அரியும் இயந்திரத்தின் பேரொலி ஒரு புறம், மரங்களைச் சீவும் இயந்திரத்தின் ஒலி இன்னொரு புறம் என அமைந்ததே இந்த தொழில் நிலையம்.

இன்னும் கிராமத்தின் பல பாகங்களிலும் தனித் தனி தொழிற் சாலைகள் அமைக்கப்பட்டு தொழில் வளர்ச்சியடைந்தமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

நிர்வேலிச் சந்தியிலிருந்து புன்னாலைக்கட்டு வன் செல்லும் வீதியின் ஒருபகுதி இரும்புக்கும்

இரும்பு, மரவேலைகள் செய்யும் தொழிற்சாலைகள் அமைந்து “ கம்மாளதெரு, “ கைத்தொழிலாளர் வீதி ” என்று கூறுமளவீற்கு இங்கு கைத் தொழில் வளர்ந்துள்ளது.

இரும்பு வேலைப்பகுதியினர் வீடுகளுக்கும் மற்றும் கட்டடங்களுக்குமான பூட்டு, சிணைச்சல்கள் கேற், கிறில் என்பன வற்றையும் விவசாயத்துக்கு வேண்டிய கத்தி, சத்தகம், கோடரி, மண்வெட்டி, கலப்பை, தெளிகருவி, பூவாளி போன்ற வற்றையும் வீட்டுப்பாவனைக்குரிய குசினிக்கத்தி திருவு பலகை, அரிவாள் போன்ற வற்றையும் உற்பத்தி செய்கின்றனர்.

மரவேலைப் பகுதியினர் கட்டடங்களுக்கான நீலை, கதவு, யன்னல், கூரை அமைப்பு போன்ற வற்றையும் கட்டில், மேசை, கதிரை, வாங்கு, அலு மாரி என்பன வற்றையும் உருவாக்குவதோடு விவசாயத்துக்கு வேண்டிய கலப்பை, மாட்டுத்தொட்டில் மாட்டு வண்டில் என்பனவற்றையும் உருவாக்குகின்றனர். இன்னும் கோவில்களுக்கும் சித்திரத்தேர், சப்பறம், மஞ்சம், வாகனங்கள் என்பனவற்றையும் செய்து வருவதோடு லொறிகளுக்கு பொடி அமைத்தல் அலங்காரப்பந்தல் செய்தல் போன்ற வேலைகளையும் தரமானதாக செய்து கைத்தொழில் துறையை வளர்த்து கிராமத்தின் புகழில் தனி இடம் பெற்றுவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் கைத்தொழில் சிறப்பிற்கு காரணமாக வீசுந்தவர்களை நாம் மறந்துவிடலாகாது.

இலங்கையில் முதன் முதலாக மாட்டுச் சூத்திரத்தை அறிமுகம் செய்து விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமளித்தவர் காலஞ்சென்ற முருகேசு தம்பையர் அவர்கள். இயந்திரசாதன வசதிகளற்ற காலத்தில் தனது மதிநுட்பத்தாலும், கரசாதன உதவியாலும் தொழில் மீது அவருக்கிருந்தகாதலாலும் கைத் தொழில் நுட்பமானபல உற்பத்திகளை உருவாக்கிக் கைத்தொழில் துறைக்கே எஜமானாக விளங்கி “எஜமான் தம்பையர்” என்ற பெயரை நிலை பெறச் செய்தவர். மேலும் பல தரமான தொழிலாளர்களை உருவாக்கிய தொழில் மேதையாகும்.

அவரைத் தொடர்ந்து அவரது சகோதரர் முறையான மாரிமுத்து சிவக்கொழுந்து என்பவர் தரமான கதவுப் பூட்டு, விவசாயக் கருவிகளை நுட்பமான முறையில் உருவாக்கியதோடு தரமான தொழிலாளர்களுக்கு குருவாகவிருந்து வழிகாட்டிய ஒருவராவார்.

அதே வழியைத் தொடர்ந்து முன் கூறிய இருவரையும் குருவாகக் கொண்டு இரும்பு வேலையில் உள்ள நுட்பங்களையெல்லாம் கசடறக் கற்று பல புதிய படைப்புக்களைப் படைத்தவர் சிவசம்பு முத்துக்குமாரு அவர்களாகும். காமாட்சியம்பாள் கைத் தொழிற் சங்க ஸ்தாபக அங்கத்தவர்களில் ஒருவராகிய இவரதுமதிநுட்பமானவேலைகளே 1950இல் கொழும்புத் தீட்டப் பொருட்காட்சியில் பரிசு பெற வைத்தன என்றால் மிகையாகாது. தனது மதிநுட்பத்தினால் இயந்திர வசதியோ, மின்சார வசதியோ இல்லாத வேளையில் தட்டுப்பாடான வாகன உதிரிப்பாகங்களைச் செய்து ஓடவைத்த பெருமை

இவரையே சார்ந்ததாகும். இரும்பைச் சீவுளி கொண்டு சீவிய பெருமையும் இவருக்கே தனியானதாகும். தான் கண்களால் பார்த்ததை அப்படியே கையால் உருவாக்கி பல தொழில் நுட்ப வல்லுனர்களின் பாராட்டுதல்களையும் பெற்றுக் கொண்டவர். இவரது தொழில் சிறப்பால் இவரை எல்லோரும் “பாஸ்” என்றே கௌரவமாக அழைப்பார்கள். தமது குல தெய்வமான காமாட்சியம்பாள் மீது நிறைந்த பக்தி கொண்ட இவர் மேற்படி ஆலய பரிபாலகர்களில் ஒருவருமாவார்.

இவரது தொழில் நுட்பத்தைப் பாராட்டி காமாட்சியம்பாள் இந்து பரிபாலன சபை 1994இல் இவருக்கு “தொழில் நுட்ப மாமணி” என்னும் சிறப்புப் பட்டம் வழங்கி, பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தது. இன்னும், தனது கைபட மணிக்கூடு ஒன்றை உருவாக்கிய வேலுப்பிள்ளை பாலசிங்கம் அவர்களும் கைத்தொழில் துறைக்கு வித்திட்டவர்களில் ஒருவராவார்.

மேலும் “நீர்வேலித் தெளிகருவி” என்ற விவசாயத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட தெளிகருவிகளிலும் பார்க்க தரமானது எனப் பலராலும் பாராட்டப்படும் தெளிகருவியை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் திரு. கந்தையா பத்மநாதன் அவர்களும் காமாட்சியம்பாள் கைத்தொழிற் சங்க உறுப்பினராக விளங்கி கைத் தொழிற் துறைக்கு ஊக்கமளிப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும். இன்னும் நீர்வேலிக் கத்தி, பாக்குவெட்டி என்பனவற்றைக் கவர்ச்சிப் பொருளாகச் செய்து பலராலும் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றுக் கொண்ட அம்பலப்பிள்ளை கார்த்திகேசு அவர்களும் கைத் தொழிற் துறையில் பெருமைக்குரியவரே. கட்ட

டங்களுக்கு தரமான கூரை வேலைகளைச் செய்து மதி நுட்பத்தினால் பெலமானதாகவும், அழகானதாகவும் படைத்ததோடு கோயில் கொட்டகைகளை உறுதியானதாகவும் உருவாக்கிப் பல தொழில்நுட்ப வல்லுனர்களின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றுக் கொண்ட திரு. வல்லிபுரம் தம்பு அவர்களும் கிராமத்தின் புகழில் இடம்பெற வேண்டிய ஒருவராவார்.

சிற்பக்கலை ததும்பும் வகையில் கோயில்களுக்குரிய வாகனங்கள், தேர், மஞ்சம் என்பனவற்றை சாஸ்திர முறைக்கு ஏற்ப உருவாக்கிப் பெருமை தந்தவர்கள் வீஸ்வப் பிரம்மபுரீ சின்னத்தம்பி பொன்னையா, சின்னையா அப்பாத்துரை, சின்னையா செல்வரத்தினம், செல்லையா வீஸ்வலிங்கம், தம்பு செல்லையா என்பவர்களாகும். இவர்களும் கிராமத்தின் புகழுக்கு இன்றியமையாதவர்களே.

நகைத்தொழில் செய்பவர்களும் இங்கு தேவையான தரமான நகைகளைச் செய்வதால் கிராம சரீத்திரத்தில் இடம்பெறுகின்றனர்.

கிராமத்திலுள்ள தொழிலாளர் விபரம் :

இரும்பு வேலை செய்வோர்	65
மரவேலை செய்வோர்	89
நகைவேலை செய்வோர்	3
மொத்தம்	<u>157</u>

கைத்தொழிலாளர்கள் இவர்களனைவருக்கும் கிராமத்தின் புகழில் அங்கம் பெறுபவர்களே.

சுருட்டுக் கைத்தொழில்:

இக் கிராமத்தில் புகையிலைச் சுருட்டுக் கைத் தொழிலும், சீடி சுற்றும் கைத்தொழிலும் நடைபெற்று வருகின்றன.

மேற்படி கைத்தொழில்கள் சிறிய அளவில் குடிசைக் கைத்தொழிலாகவும் தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தி தொழிற்சாலையாகவும் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

நீர்வேலி வடக்கில் தில்லையம்பலம் பொன்னம்பலம் (சின்னையா) என்பவரும் நீர்வேலி தெற்கில் வைத்திலிங்கம் கந்தையா என்பவரும் அவரது மகன் செல்வநாயகம் என்பவரும் சுருட்டுத் தொழிலக அதிபர்களாக விளங்குகின்றனர். வேறு சிலரும் சுருட்டுத் தொழிலதிபர்களாக விளங்குகின்றார்கள் மேலும் குடிசைக் கைத்தொழிலாகவும் வீட்டுக்கு வீடு சுருட்டுத் தொழில் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதே போல சீடிக் கைத்தொழிலும் கிராமத்தின் தென்பகுதியில் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. சீடித் தொழிலதிபர்களாக செல்வரத்தினம், பாக்கியநாதை என்பவர்கள் விளங்குகின்றார்கள். இன்னும் பெருமளவில் R. V. G. சீடித்தொழிற்சாலையும் இங்கு இயங்கி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இயல் 7

விருந்தோம்பற் சிறப்பு

நீர்வேலிக் கிராமம் என்னும் போது நிலவளம், நீர்வளம் மிக்க கிராமம் என்பதே மக்கள் கருத்து. இப்படியான பல் வளங்களும் சிறந்த கிராமத்தின் சிறப்பிற்கு காரணம் இக் கிராம மக்களின் பாரம் பரிய பண்பான விருந்தோம்பலே என்றால் மிகையாகாது.

இதையே வள்ளுவப் பெருந்தகையின் விருந்தோம்பல் என்ற அதிகாரத்தில்

“ விருந்தும இடல் வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம் ”

என்னும் குறளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது உணர முடிகிறது.

இக் கிராமம் நல்ல வீளை நிலத்தைக் கொண்டதாக அமைவதற்கு மக்களின் விருந்தோம்பலே காரணமாக அமைகிறது என்பது உண்மையே.

இன்னும் இக் கிராம மக்கள் இலட்சுமி கடாட்சத்துடன் வாழ்வதற்கும் விருந்தோம்பலின் சிறப்பே காரணமாகும். யாழ். பருத்தித்துறை வீதியில் கோப்பாய் கிராமத்தை வீட்டு நீர்வேலிக் கிராமத்துக்கு நுளையும் நுழைவாயிலிலே அமைந்துள்ளது “பூதர்மடம்” இது வந்தோரை வரவேற்கும் மண்டபமாக அமைந்துள்ளமையும்,

அதை அடுத்து நீர்வேலி மத்திய பகுதிக்கு வரும் போது குறித்த வீதியிலேயே “தச்சர் மடம்” என்னும் மண்டபமும் பிரயாணிகளுக்கு இளைப்பாற அமைக்கப்பட்ட மடங்களாகும். இவை வந்தாரை வர வேற்கின்ற பண்பை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

இன்னும் அன்றொரு நாள் மட்டக்களப்பு கல்வடி வேலன் என அழைக்கப்பட்ட ஆசுவீ வேலுப் பிள்ளை அவர்கள் இக்கிராமத்துக்கூடாகப் பிரயாணம் செய்த போது இக்கிராம மக்கள் அவரை வரவேற்று அனுசரித்து விருந்தோம்பிய சிறப்பினைப் பாராட்டி நீர்வேலி, “கோப்பாய் நிறை செல்வமாக” என வாழ்த்திய செய்தியும் அறியக்கிடக்கின்றது.

இன்றும் இப்பண்பு மக்களிடையே வளர்ந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. தமது இல்லத்துக்கு வரும் விருந்தினரை முகமலர்ச்சியோடு வரவேற்று, தாக சாந்தியோடு, விருந்தும் வழங்கி உபசரிக்கும் உயர்ந்த பண்பு பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும். இல்லத்திற்கு வருபவர் விருந்து சாப்பிடாமல் போவதை விரும்பமாட்டார்கள் இக்கிராம மக்கள். செல்விருந்தோம்பி வரு விருந்துபார்த்திருப்பவர்கள் இவர்கள். இவை இக்கிராமச் சிறப்பில் ஒர் அம்சமாகும்.

கலைத்துறைச் சிறப்பு

20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இக்கிராமத்தில் வாழ்ந்து காலஞ் சென்றவர்கள் கிராமத்தின் கலை வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டார்கள்.

இவர்களின் கலையாற்றலும் கிராமத்தின் புகழில் ஓர் அம்சமாகும். இது பற்றி இன்னும் மக்கள் தம்முள் புகழ்ச்சியாக பேசுவதை நாம் அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஒலிபெருக்கி வசதியில்லாத அக்காலத்தில் "இராவணன்" நாடகம் நடித்தவர்களின் உசாரான வசைப் பேச்சினாலும், உணர்ச்சிவசப்பட நடிப்பாற்றலினாலும் மக்களின் மனதில் மங்காத இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டனர். இன்னும் அக்காலத்திலிருந்த அவர்களின் வசைப் பேச்சு மக்களைத் திகைக்க வைத்தாகவும் அறியக் கிடக்கின்றது.

அதையடுத்து 1935ஆம் ஆண்டளவில் 'காந்தரூபன் காந்தரூபி' நாடகத்தை நடித்து தமது நடிப்புத் திறமையாலும், சங்கீத ஞானத்தாலும் ரசிகர்களின் உள்ளங்களில் இன்றும் வாழும் காலஞ் சென்ற மாரிமுத்து சிவக்கொழுந்து, கனகசபை குமாரசுவாமி ஆகியவர்கள் கிராமத்தின் புகழில் இடம்பெற வேண்டியவர்கள் ஆவர்.

நடிப்புத்திறனால் தாம் நடித்த பாத்திரத்தின் பெயரோடு தமது பெயரையும் அழைக்கக்கூடிய வகையில் சிறப்புற்று விளங்கியவர்கள் ஒட்டன் செல்லையா, கோமாளி சின்னத்தம்பி என்பவர்களாவர். அவர்களைத் தொடர்ந்து காத்தவராயன் நாடகத்தில் நடுக்காத்தானாகப் பாத்திரமேற்ற மு. நாகலிங்கம் 'நடுக்காத்தான்' எனவும் நடுவீல் எனவும் அழைக்கப்படலானார். காத்தான் செல்லத்துரை என்பவரும் நடிப்பாற்றலால் புகழ் பெற்றவரே அதேபோல கோவலன் நாடகத்தில் கோவலனாக நடித்த கந்தையர் 'கோவலன் கந்தையர்' எனவும் மாதவியாக நடித்த துரைராசா 'மாதவி துரைராசா' எனவும் பெயர் பெற்றவர்களேயாவர்.

அண்ணாவி காத்திகேசு என்பவர் நாடகங்கள் கோலாட்டங்கள் காவடி ஆட்டங்கள் என்பனவற்றைப்பழக்கியேறியமையால் 'அண்ணாவி' என்னும் பெயருக்கு இவக்கணமானார். இவரும் கிராமத்தின் புகழில் இடம் பெறவேண்டியவரே.

மேலும் 1933, 34 ஆம் ஆண்டளவில் பவளக் கொடி நாடகத்தைப்பழக்கி, மேடை யேற்றியதோடு மேலும் கிராமத்தில் சங்கீத ஞானத்தைப் பழக்கிய வருமான காலஞ்சென்ற ஆசிரியர் செல்லத்துரையும் பவளக்கொடி நாடகத்தின் மூலம் கலைஞர்களான ஆசிரியர் மு. இரத்தினம், ம. க. நடராசா ஆசிரியர் த. வேலுப்பிள்ளை ஆசிரியர் சி. சின்னையா ஆசிரியர்களின் நடிப்புத்திறனை மேடையேற்றி உலகறிய வைத்ததோடு இப்பகுதியில் பஜனைகளையும் உருவாக்கிய புகழுக்கு உரியவராவர்.

அன்றொருநாள் கிராமத்தில் அம்மை, பேதி என்னும் கொடிய நோய்கள் ஏற்பட்டு மக்கள் பெரிதும்பாதிக்கப்பட்டு மரணத்தைத் தழுவினர். அக்காலத்திலே நீர்வேலியில் வாழ்ந்த அரிஅரி வட்டர் என்னும் பெரியார் நீர்வேலி வாய்க்கால் தரவைப் பிள்ளையார் மீதும் அம்மன் மீதும் மக்கள் துயர் தீர வேண்டி வசந்தன் என்னும் காவியத்தைப் பாடி அதற்குத் தாளமமைத்து, தாளத்துக் கேற்ப கம்பினால் கோலாட்டம் மாதிரி அடிக்கக் கூடியதாக மக்களைப் பழக்கினார்.

மேற்படி பாடல்களில் பின்வரும் வகைகளில்

1. தோடயம்
2. துனிதம்
3. நடனம்
4. தனித்தொங்கல்
5. இருகைவாங்கி
6. சீரணிமேனியன்
7. பிறமலக்கம்
8. தூக்கிணி
9. இருநீரைக்கும்பி
10. தனிக்கும்பி
11. பல்லக்கு
12. சிக்குறுட்டி
13. முகூ
14. அருவி
15. ஊஞ்சல்
16. அநுமார்

17. குறவன்
18. முளைத்தமிழ்
19. துனிதநெடு வசந்தன்
20. களவசந்தன்

என 20 வசந்தன்கள் அமைக்கப்பட்டு தமது நேர்த்திக்காக மிகவும் பயபக்தியுடன் வீரதம் அனுஷ்டித்து வசந்தனை ஆரம்பிக்கும் போது 18ஆம் வசந்தன் முடிவிலும், சின்னார் வசந்தன் முழுவதும் முடிவடையும் போதும்; சிள்ளையார், அம்மன் ஆகிய தெய்வங்கள் மீது காப்புப் பாடல்பாடிவேண்டுதல் செய்வது வழக்கமாகவுள்ளது. இந்த 20 வசந்தன்களையும் தமது உடலை வருத்தி, கோலாட்டம் போன்று பறைமேளத்தில் போடப்படும் தாளத்துக்கு அமைய அடித்துக் கடவுளை வேண்டுதல் செய்து அந்தக் கொடிய நோய்களினின்றும் மக்களைப் பாதுகாத்துள்ளனர்.

இவ்வழக்கம் இன்றும் சிவராத்திரி தினத்தில் ஆரம்பமாகி கிராமத்தில் உள்ள பிரதான கோவில்கள் ஒவ்வொன்றிலும் அடித்து வைகாசி விசாக தினத்தில் மட்டுமீல் பன்றித்தலைச்சி அம்மன் கோவிலில் பூர்த்தி செய்யப்படும் வழக்கம் உண்டு.

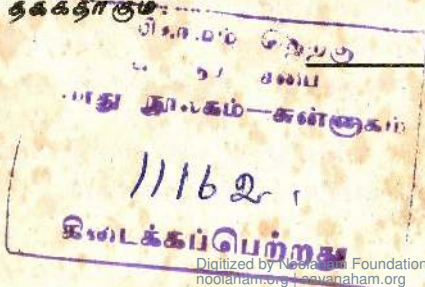
இந்த வசந்தனை இன்றுவரை அழியவீடாது பாதுகாத்தவர்கள் வரிசையில் காலஞ் சென்ற சி. குழந்தைவேலு, கு. வேலாயுதம், நா. சேனாதி ராசா, வே. சரவண முத்து, க. கதிரவேலு, சி. தர்மலிங்கம், வ. தம்பு, வே. கந்தையா மு. சபாரத்தினம், க. வல்லிபுரம் மு. மயில்வாக ணம் என்பவர்கள் நினைவில் நீங்காதவர்கள்.

இந்தவசந்தனோடு தொடர்புடைய கலைநிகழ்ச்சியான கோலாட்ட நிகழ்ச்சி அநேக வரவேற்பு மேடைகளையும் பகிங்க வைபவங்களையும் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக அலங்கரித்து பல ரசிகர்களினதும் பாராட்டுதலைப் பெற்றுக் கொண்டது.

மேலும் கிராமத்தில் நாட்டியம், நாடகம், சங்கீதம் என்பனவற்றை மாணவர்களுக்குப் பழக்கி பல போட்டிகளிலும் வெற்றிபெறச்செய்தவர் காலஞ்சென்ற வேதவல்லி கந்தையா ஆசிரியை அவர்கள் அவரும் கிராமத்தின் கலை ஊட்டத்துக்கு வழிகாட்டி புகழ்பெறச் செய்தவர்.

இன்னும் இப்பகுதியில் வாழ்ந்து காலஞ்சென்ற “சுகுமாரன்” என்பவரும் நாடகங்கள் பழக்கி கிராமத்தின் கலைவளர்ச்சிக்கு தொண்டாற்றியமை மறக்கமுடியாத நினைவு ஆகும்.

இன்னும் இக் கிராமத்தில் இயங்கும் தனியார் பாடசாலைகளும், கல்வி நிலையங்களும் கலைத்துறை வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பங்காற்றி வருகின்றன. இவை மாணவரிடையே கலை ஆர்வத்தை வளர்க்க நாட்டியம், நாடகம், வில்லுப்பாட்டு என்பனவற்றைப் பழக்கி ஊக்கமளிப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

விளையாட்டுத்துறைச் சிறப்பு

நீர் வலிக் கிராமம் விளையாட்டுத் துறையி னாலும் புகழ்பெற்ற கிராமமாகும்.

கிராமத்தின் விளையாட்டுத்துறைக்கு வீத்தீட் டது நீர்வேலி அத்தியார் இந்துக்கல்லூரி என்றால் ிகையாகாது. மேற்படி கல்லூரியும், ஏனைய பாடசாலைகளும் ஆரம்பித்து வைக்கின்ற விளை யாட்டுத்துறையைக் கிராமத்தின் பலபகுதிகளிலு முள்ள சனசமூகநிலையங்களும், குறிப்பாக கிரா மத்தின் பல பகுதிகளையும் பிரதி நிதிப்படுத்தும் வகையில் ஊருணியாக அமைந்துள்ள துமான ஐக் கிய விளையாட்டுக் கழகம் பல்வேறு வகையான விளையாட்டுத் துறைகளிலும் வீரர்களையும், வீராங்கணைகளையும் ஈடுபடவைத்து, பல்வேறு வகையான போட்டிகளிலும் பங்குபற்றச் செய்து வெற்றியீட்டிகிராமத்தின் புகழில் பெரும் பங்காற்றி வருகின்றது கரபந்தாட்ட சுற்றுப் போட்டிகள், ஓவர் கேம், செற்றப் கேம் என்பவைகளிலும் உதை பந்தாட்டப் போட்டிகளிலும், மற்றும் வலைப்பந் தாட்டம், கூடைப்பந்தாட்டம் என்பவைகளிலும் இன் னும் ஓட்டப்பந்தயங்களிலும் முன்னணி வகிக்கும் இக்கழகத்தின் செயற்பாடுகளை கிராமமக்கள் என் றும் மறக்கமாட்டார்கள் அவை அனைத்தும் கிரா மத்தின் புகழில் இடம்பெறும் படிக்கல்லாகும்.

1955ஆம் ஆண்டளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ் ஐக்கிய விளையாட்டுக் கழகம் ஸ்தாபகர்களில்

ஒருவரான காலஞ்சென்ற சித்தவைத்தியர் திலகம் இ. வீ. சிவஞானசுந்தரம் அவர்களின் அயரா முயற் சியால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கரபந்தாட்டக் குழுவில் உறுப்பினர்களாக விளங்கிய வே. செல்லத்துரை ஆசிரியர், க. பரமசாமி, க. பரமநாதன், க. பத்ம நாதன் ச. குணபாலசிங்கம், சி. இராமநாதன், செ. வைத்திலிங்கம் ஆகிய ஆரம்பகால வீரர்களின் உற்சாகமான விளையாட்டினால் கோப்பாய் பொலிஸ் பிரிவினரால் நடாத்தப்பட்ட கரபந்தாட்ட சுற்றுப் போட்டியில் சாம்பியனாகி பல ரசிகர் களின் பாராட்டுதல்களையும் பெற்றுக்கொண்டது. இது மறக்க முடியாத சம்பவமாகும்.

இவர்களைத் தொடர்ந்து சி. சுந்தரலிங்கம் பெ. கனகசபாபதி, சி. அப்புத்துரை, சி. காசிலிங் கம், சி. செல்வரத்தினம், வீ. சிவஞானம், ம. வேலுப் பிள்ளை, அ. நடராசா, பெ. இரத்தினசபாபதி, க. நாகரத்தினம் ஆகியோர் கழகத்தின் கரபந்தாட் பிரிவில் விளையாடி தினகரன்கரபந்தாட்ட சுற்றுப் போட்டியிலும் வேறுபல போட்டிகளிலும் பங்குபற்றி சாம்பியன்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டமையும் மறக்கமுடியாத சம்பவங்களாகும்.

மேலும் கழகவளர்ச்சியில் தம்மை ஈடுபடுத்திய க. வீ. கந்தசாமி, ச. குணசிங்கம் ஆகியவர்களின் வீடாமுயற்சியால் பல்வேறுபட்ட விளையாட்டுத் துறைகளிலும் மேற்படி கழகம் முன்னணிவகிக்கின்ற து. உடற்பயிற்சித்துறையில் வலி கிழக்கு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் முன்னணி வகிக்கும் கழகமாகத் திகழ்கின்றது யாழ் கரபந்தாட்ட சங்க நடுவர் குழுவில் மேற்படிகழக உறுப்பினர் திரு. சி.

அப்புத்துரை அவர்கள் நன்மதிப்புடன் செயற்பட்டு வருவது கிராமத்தின் புகழில் இடம்பெற வேண்டியதாகும்

மேலும், அப்பகுதியில் கிராமத்தின் கிழக்கெல்வையில் சமதரையாக விளங்கும் வெளிப்பிரதேசம் மாபெரும் மாட்டுவண்டிச்சவாரி நடைபெறும் முற்ற வெளியாக அமைந்துள்ளது வருடாவருடம் இம் முற்றவெளிமைதானத்தில் இக் கிராமக்களாலும், அயற் கிராமக்களாலும் மாட்டுவண்டிச் சவாரிப் போட்டிகள் நடாத்தப்பட்டு வருவது யாவரும் அறிந்ததே. இச் சவாரிப் போட்டியில் யாழ் குடாநாட்டு மாட்டுவண்டிகள் பல போட்டியிடுவது பெருமைக்குரியதே இச்சவாரியை நடாத்தும் பொறுப்பு வாய்ந்த உத்தியோகத்தராக இக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த திரு. இ தவராசா அவர்கள் விளங்குவதும் கிராமத்துக்குப் புகழ் தரும் விடயமாகும்.

இன்னும் மரதன் ஓட்டங்கள், சயிக்கினோட்டங்கள் என்பனவும் கிராமத்தின் பல்வேறு அமைப்புகளால் நடாத்தப்பட்டு ஊக்கமளிப்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டிய அம்சமாகும்

இன்னும் கிராமத்தின் பல பகுதிகளிலும் ஆங்காங்கமைந்துள்ள பாலர் முன்பள்ளிகளும் விளையாட்டுத்துறைக்கு வித்திடும் நிலையங்களாக விளங்குவது பராட்டத்தக்கதாகும்.

சித்த வைத்தியச் சிறப்பு

நீர்வேலிக் கிராமம் சித்த வைத்தியத்துறையாலும் புகழ் பெற்றதென்றால் மிகையாகாது. இங்கு வாழ்ந்து காலஞ்சென்ற சித்த வைத்தியர்களின் நோய் ஆய்வு, கைநாடிச்சிறப்பு, வாகடப்படி வைத்தியம் மேற்கொண்டதால் புகழ் பெற்றதெனலாம்.

சிறுபிள்ளை வைத்தியம், வயோதிப வைத்தியம், வாதரோகம், கண் வைத்தியம் மற்றும் பல வகை வைத்தியங்களையும் கைநாடி பார்த்து வைத்தியம் செய்ததால் பெருமைபெற்றதெனலாம். இக் கிராமத்திலிருந்து காலஞ்சென்ற பெருமைக்குரிய வைத்தியர்களினாலேயும் எமது கிராமம் புகழ் பெற்றதெனலாம். இந்த வைத்தியர்களிடம் வைத்தியம் செய்விக்க அச்செழு, புத்தூர், நவக்கிரி, கோப்பாய் பகுதிகளிலிருந்தும் வெளியூர்களிலிருந்தும் நோயாளிகள் வந்து வைத்தியம் செய்வித்தபெருமை மறக்க முடியாதவை.

இளையதம்பி கணபதிப்பிள்ளை, முருகேசுவினாசித்தம்பி, சங்கரப்பிள்ளை, செல்லப்பா, நடேசு, கந்தையா என்பவர்களும் அவர்களைத் தொடர்ந்து சித்த வைத்தியத்துறையை அணைய விடாது செ. இராமமூர்த்தி, இ. வி. சிவஞானசுந்தரம், நாகலிங்கம் ஆகியவர்களும் சித்தவைத்தியத்துறையில் பெயர் பொறித்தவர்களாவர். இவர்களனைவரும் என்றும் எமது நினைவிற்குரியவர்களே.

மேலும் சித்த வைத்தியத்தை வளர்க்கும் வகையில் சித்த ஆயுள்வேத மருத்துவத்துறை வளாகத்தில் இக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த பல பிள்ளைகள், தேர்ச்சிபெற்றுள்ளமையும், குறிப்பாக இரண்டு பிள்ளைகள் பட்டம் பெற்று சித்த வைத்திய விரிவுரையாளர்களாக விளங்குவதும் சித்த வைத்தியத்துறை வளர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டும் புகழ்ச்சியினை ஓர் அங்கமாகும்.

இன்னும் எமது பிரதேச அபிவிருத்திச் சபை தனது ஆயுள் வேத வைத்தியசாலை மூலம் சித்த வைத்தியத்தைச் செய்து வருவது சிறப்பிற்குரியதாகும்.

மேலைத்தேய வைத்தியத் துறையில் இங்கும் தனியார் வைத்தியசாலைகள் அமைக்கப்பட்டு மக்கள் நோயற்ற வாழ்வு வாழ உதவுகின்றன. இன்றும் மக்கள் தமது கைவைத்தியம் என்று கூறிச் சில நாட்டு வைத்தியமான நோவுக்கு புகைகட்டுதல், நோஎண்ணை காய்ச்சுதல் முதலிய சேவைகளும் செய்து வருவது சிறப்பு யிக்க அம்சமாகும்.

கூட்டுறவுச் சிறப்பு

“ஒன்றுபட்டால் உண்டுவாழ்வு”

“கூடிவாழ்ந்தால் கோடி நன்மை”

“கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு”

என்பனவற்றை அறைகூவி நிற்பனவே கூட்டுறவு அமைப்புக்களாகும்.

ஆதிகாதந்தொட்டு மக்கள் கூட்டுறவை அடிப்படையாகவைத்தே கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்ந்து வந்தனர். பின்னர் தமது முயற்சிகளிலும் கூட்டு முறைகளையே கடைப்பிடித்து வந்துள்ளார்கள். கூட்டு உழவு, கூட்டுவிவசாயம், கூட்டு இறைப்பு, கூட்டுவேய்தல் போன்றவகையில் மனிதன் கூடித் தொழில் செய்து கோடி நன்மைகளைப் பெற்றுக் கொண்டான். இதுவே மனித வாழ்க்கையில் கூட்டுறவின் ஆரம்பப்படியாகும்.

காலம் உருண்டோட 1771 - 1858 வரையுள்ள காலப்பகுதியில் இங்கிலாந்தில் ரொச்டேல் எனும் நகரத்தில் வாழ்ந்த ரொபேட் ஓவன், டாக்டர் வில்லியம் சிங் என்னும் தன்னலமற்ற முன்னோடிகளாக 1844ல் தொழிலாளர்கள் நுகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இந்த ரொச்டேல் முன்னோடிகளினாலேயே கூட்டுறவுக் கொள்கைகள் முதன் முதலில் வகுக்கப்பட்டன. அக்கொள்கைகளுக்கமைய 1898ல் அனைத்துலக கூட்டுறவு நிறுவனம் உருவாக்கப் பட்டது.

1911ல் இலங்கையிலும் கூட்டுறவுக் கட்டளைச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. 1912ம் ஆண்டு முதலாவது கடனுதவு சங்கம் மாத்தறையில் வெல்லப்படத்து என்னும் கிராமத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பதிவுசெய்யப்பட்டது.

“ ஒருவர் எல்லோருக்காகவும்
எல்லோரும் ஒருவருக்காகவும் ”

என்னும் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டதே கூட்டுறவு இயக்கம்.

1. பொதுவான தடையற்ற அங்கத்துவம்.
2. ஜனநாயக முறையில் அமைந்த நிர்வாகமும் கட்டுப்பாடும்.
3. சந்தை விலைக்கே பண்டங்களை விற்பனை செய்வதும், ஏனைய சேவைகளை வழங்கு குதலும்.
4. உடன் பணத்துக்கே விற்பனை.
5. மூலதனத்துக்கு மட்டான வட்டிவழங்குதல்.
6. இலாபத்தில் அங்கத்தவர்களின் ஆதரவுக்கேற்ப தள்ளுபடி வழங்குதல்.
7. அங்கத்தவர் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குதல்.
8. அரசியல், சமய விடயங்களில் கோஷ்டி சேராது கண்டிப்பாக நடுநிலைவகித்தல். இக் கொள்கைகளுக்கு அமைய ஆரம்பத்தில் ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அப் பொழுது அங்கத்தவர்கள் மத்தியில் சிக்கனம், சேமிப்பு என்பன அறிமுகம் செய்யப்பட்டு:

மக்கள் சிக்கனமாக வாழ்ந்து சிறுகச்சிறுகச் சேமித்து சங்கத்தில் தங்கள் கணக்கில் சேமிப் பிலிட்டு அச்சிறு தொகை வளர்ந்து பெரிய தொகையாகி தேவைப்பட்டவர்களுக்கு கடன் வழங்கியும், சேமிப்புகளுக்கு வட்டி வழங்கியும், கடன்களுக்கு நீதியான வட்டி அறவீடு செய்தும் மக்கள் மத்தியில் நீதியான சேவையாற்றியதால் அங்கத்தவர்கள் தங்கள் பெற்ற கடனை நாணயமாக நேர்மை மீளளிப்புச் செய்து தமது நாணயத்தை வளர்த்து வந்தார்கள். இதனால் இச்சங்கங்கள் நாணய சங்கங்கள் என அழைக்கப்பட்டன. அந்த வகையில் நீர்வேலிக் கிராமத்தில் 1938ம் ஆண்டு பங்குனிமாதம் 20ந் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டதே காமாட்சியம்பாள் ஐக்கிய நாணய சங்கமாகும். அதன் ஸ்தாபகரும், சமூக முன்னோடியுமான காலஞ்சென்ற சின்னப்பு தர்மலிங்கம் அவர்கள் அக்காலத்தில் கூட்டுறவுப் பரிசோதகராக விளங்கிய காலஞ்சென்ற மு. சின்னத்தம்பியின் அனுசரணையுடன் அக்காலத்தில் வடபகுதி ஐக்கிய சங்கங்களின் பதிவுகாரியஸ்தர் C. இரகுநாதன் அவர்கள் முகதாவில் 1/217ம் இலக்கத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து மேலும் நீர்வேலிப் பகுதியில் ஐ. நா. சங்கங்கள் உருவாகிய நீர்வேலி ஐக்கிய நாணய சங்கம் 1/322 வீக்கினேஸ்வர ஐ. நா. சங்கம் 1/325 நீர்வேலி மத்தி ஐ. நா. சங்கம் பரலோகமாதா ஐ. நா. சங்கம் செவ்வேள் ஐ. நா. சங்கம்

சரஸ்வதி ஐ. நா. சங்கம்
 நீர் வடமேற்கு ஐ. நா. சங்கம்
 ஸ்ரீ மீனாட்சி ஐ. நா. சங்கம்
 பகவதி ஐ. நா. சங்கம்
 வினாயகர் ஐ. நா. சங்கம்
 துர்க்கா ஐ. நா. சங்கம்
 இலக்குமி ஐ. நா. சங்கம்
 ஸ்ரீசுப்பிரமணிய ஐ. நா. சங்கம்
 நீ/தெ. ஸ்ரீ முருகன் மாதர் ஐ. நா. சங்கம்
 நீ/வடக்கு மகளிர் ஐக்கிய நாணய சங்கம்
 அரசகேசரி ஐ. நா. சங்கம்
 கணேசா ஐ. நா. சங்கம்
 காந்திநகர் ஐ. நா. சங்கம்
 வலிகிழ. தெ. ப. ப. நோ. கூ. ஊ. சி. சே. க
 சங்கம்

தச்சுத்தொழிலாளர் சி. சே. க. கூ. சங்கம்
 எனக் கிராமத்தின் பல பகுதிகளிலும் ஐ. நா
 சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டு செயலாற்றி வருகின்
 றன. எமது கிராமத்தில் கூட்டுறவின் ஆரம்பப்படி
 ஐ. நா. சங்கங்களே. அடுத்தபடியாக 1942ம் ஆண்டு
 2வது உலகமகாயுத்தத்தின் போது ஏற்பட்ட உண
 வுத் தட்டுப்பாட்டை பங்கீட்டு அடிப்படையில் வீதி
 யோகித்து நிவர்த்தி செய்யும் நோக்குடன் ஆங்
 காங்கே பண்டகசாலைச் சங்கங்கள் உருவாக்கப்
 பட்டன. அந்த வகையில்
 நீர்வேலி வடக்கு வீக்கினேஸ்வர ஐக்கிய பண்டக
 சாலை.

.. .. இலக்குமி ஐக்கிய பண்டகசாலை

நீர்வேலி மத்தி ஐக்கிய பண்டகசாலை.

,, ,, செவ்வேள் ஐக்கிய பண்டகசாலை
நீர்வேலி தெற்கு ஐக்கிய பண்டகசாலை
என்பன அமைக்கப்பட்டு உணவுப் பொருள் வீநி
யோகத்தைச் சீராகச் செய்து வந்தன இவை
அனைத்துக்கும் உணவுப் பொருட்களை வீநியோகிக்
கும் மொத்த நிலையமாக நீர்வேலி கந்தசாழி
கோயிலடியில் வலி கிழக்கு ஐக்கிய பண்டக
சாலைகளின் சமாசம் ஒன்று அமைந்திருந்தது

மேற்படி சமாசம் 1/877ம் இலக்கத்தில்
25-9-1944ல் பதிவு செய்யப்பட்டது. வலிகாமம்
கிழக்குப் பகுதி இருபாலை, கோப்பாய் நீர்வேலி
அச்செழு, ஊரெழு உரும்பிராய் சிறுப்பிட்டி, புத்
தூர், ஆவரங்கால், அச்சுவேலி தோப்பு, பத்தை
மேனி, தம்பாலை, நவுக்கிரி, இடைக்காடு, வள
லாய் ஆகிய கிராமப் பகுதிகளைக் கொண்டதாக
வீருந்ததால் மேற்படி சமாசத்தின் பொருள் வீநி
யோகத்துக்கென நீர்வேலியில் ஒரு மொத்த வீநி
பனை நிலையமும், ஆவரங்காலில் ஒரு மொத்த
வீநிபனை நிலையமுமாக இரண்டு மொத்த வீநி
பனை நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்ட தோடு நீர்
வேலியிலேயே தலைமைக் காரியாலயம் அமைக்
கப்பட்டது.

மேற்படி சமாசத்தின் நிர்வாகசபையில் திரு.
வீ. வீரசிங்கம் (அதிபர்) அச்சுவேலி, க. அருணா
சலம் (ஆசிரியர்) சிறுப்பிட்டி, செ. நடராசா
(தலைமையாசிரியர்) நீர்வேலி, சி. கனகசபாபதி
(கோப்பாய் தெற்கு) க சிவகுரு (ஆவரங்கால்)

சி. முருகேசு(ஆசிரியர்) நீர்வேலி, க.இ.குமாரசாயி (ஆசிரியர்) கோப்பாய் வடக்கு, சி. கனகசபை (புத்தூர்), நா. தம்பு (ஊரெழு) மு. கந்தசாயி (இடைக்காடு) சி பொன்னையா (உரும்பிராய்) A. R. மனுவேற்பிள்ளை (அச்சவேலி) ஆகியோர் இடம் பெற்று நற்பணியாற்றினர். இவர்களது சேவை மறக்க முடியாததாகும்.

இரண்டு மொத்த வீற்பனை நிலையங்களில் ஒன்றான ஆவரங்கால் மொத்த வீற்பனை நிலையத்துக்கு புத்தூரில் நிரந்தர கட்டடம் ஒன்று 1960ல் அமைக்கப்பட்டது.

நீர்வேலியில் இயங்கிவந்த மொத்த வீற்பனை நிலையத்துக்கும், தலைமைக் காரியாலயத்துக்கு மாண புதிய கட்டடம் ஒன்று அமைப்பதற்காக காணிகள் கொள்வனவுசெய்யப்பட்டு சுமார் 2 இலட்சத்து 87 ஆயிரம் ரூபா செலவில் அழகிய இருமாடிக் கட்டடம் பலவசதிகள் கொண்ட அலுவலகம், களஞ்சியங்கள், மாதிரிக் கடைகள், கேட்போர் கூடங்கள் எனப்பல அமைப்புகளுடன் கூடிய கட்டடமாக அமைக்கப்பட்டு 10-12-1966ல் கூட்டுறவு ஆணையாளர் P. E. வீரமன் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இக்கட்டடமே இன்று வலிகாமம் கிழக்கு தென்பகுதியின் கூட்டுறவுச் சின்னமாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது.

இப்பணிக்கு முன்னின்றுழைத்த கூட்டுறவு ஆக்க உதவி ஆணையாளர் கே. எஸ் பொன்னுத்துரை அக்காலத்தலைவர் கெ. வி. கனகசபாபதி E. K. சண்முகநாதன் (அதிபர்) பண்டிதர் நீ. சி. முரு

கேசு. (ஆசிரியர்) க. இ. குமாரசாமி (ஆசிரியர்) ஆகியவர்களின் பணியை இப்பகுதிமக்கள் என்றும் மறக்க மட்டார்கள்.

1957ம் ஆண்டு கூட்டுறவுத் துறைக்குப் பொறுப் பாயிருந்த கௌரவ மந்திரி சிலிப் குணவர்த்தனா அவர்களின் திட்டத்துக்கமைய பல நோக்குக்கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 1960ஆம் ஆண்டளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

இவை கடன் வழங்கல், நுகர்ச்சிப் பொருள் விற்பனை, விவசாயத்துக்கு வேண்டிய விதைகள், கிருமி நாசினிகள் விற்பனை செய்தல், போன்ற பல நோக்கங்களை மையமாகக் கொண்ட ஒரே சங்கமாக அமைக்கப்பட்டன. அந்த வகையில் நீர் வேலி வடக்கு ப. நோ கூ. ச நீர்வேலிதெற்கு ப. நோ. கூ. ச என இருசங்கங்கள் இங்கே அமைக்கப்பட்டு செயலாற்றின. இவை குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு விவசாயக் கடன்களை வழங்கி உற்சாகமுட்டியதுடன் இங்கு (விளைவிக்கப்பட்ட) உற்பத்தி செய்யப்பட்ட வெண்காயத்தை உற்பத்தியாளரிடமிருந்து உத்தரவாத விலைக்கு கொள்வனவு செய்து களஞ்சியப்படுத்தி, அவற்றைக் கூடுகளில் போட்டு வடபகுதி விவசாய உற்பத்தி விற்பனைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசத்துக்கூடாக தென் இலங்கைக்குப் புகையிரத மூலமாக அனுப்பி வியாபாரம் செய்தன. இதனால் இந்தச் சங்கங்கள் வெண்காயச் சங்கங்களெனவும் மக்களால் அழைக்கப்பட்டமை மறக்க முடியாத சம்பவங்களாகும்.

1970ஆம் ஆண்டு 'லெயிட்லோ' ஆனைக்குழு அறிக்கையின் படி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் புனரமைப்பு வேலைகள் ஆரம்பமாகி அதனால் தனித்த

னியே இயங்கிவந்த பண்டகசாலைச் சங்கங்கள் ப. நோ. கூ. சங்கங்கள் என்பன பதிவழிக்கப் பட்டு அவற்றின் மூலதனங்கள் எல்லாம் ஒன்றாகக் கப்பட்டு 31-5-1971இல் ஒருகுடைக்கீழ் ஒரே அமைப் காகப் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டன. ஒரேநிர்வா கத்தின் கீழ் இயங்கிவந்த வலிகாமம் கிழக்கு ஐக் கிய பண்டகசாலைச் சமாசத்தின் தொழிற்பரப்பு இரண்டு ப. நோ. கூ. சங்கங்களாக மறுசீரமைக் கப்பட்டன.

இருபாலை கோப்பாய், நீர்வேலி, அச்செழு, ஊரெழு, உரும்பிராய் பகுதி சங்கங்கள் வலி கிழக்கு தென்பகுதி ப. நோ. கூ. சங்கம். எனவும், ஏனைய சிறுப்பிட்டி, புத்தூர், ஆவரங்கால், நவக் கிரி, அச்சவேலி, இடைக்காடு, வளலாய், தம் பாலைப் பகுதி சங்கங்கள் வலி கிழக்கு வடபகுதி ப. நோ. கூ. சங்கம் எனவும் அழைக்கப்பட்டன.

வலி. கிழ. தெ. ப. ப. நோ. கூ. சங்கம்

மேற்படி சங்கத்தின் தலைமையகம் நீர்வேலி யிலேயே அமைவதாயிற்று மேற்படி சங்கம் 9 வீவ சாயக் கிளைகளையும் 19 நுகர்ச்சிக்கிளைகளையும் கொண்டதாக அமைந்தது. இச்சங்கத்தை நிர் வகிக்க 15 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நெறியா ளர்குழு அமைக்கப்பட்டு செயலாற்றி வந்தது ஒன் பது வீவசாயக் கிளைகளும் கிளைச் சங்கங் களாகக் கணக்கிடப்பட்டு, அவற்றில் கிளைக்குழு தேர்தல்கள் வைக்கப்பட்டு கிளைக்குழு உறுப்பினர் களைக் கொண்ட பொதுச்சபையிலிருந்து 5 உறுப்

பினர்களும் ஆணையாளரின் நியமனத்தில் 10 பேருமாகச் சேர்ந்து 15 பேரைக் கொண்ட நெறியாளர் குழு நிர்வகித்துவந்தது. 3/1554ம் இலக்கத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டபின் தொடர்ந்து இயங்கிவந்த நெறியாளர்குழு முறையில் 1979ல் மாற்றங் கொண்டுவரப்பட்டது. 09-11-79இல் நடைபெற்ற விசேட பொதுக்கூட்டத் தீர்மானத்துக்கமைய உப விதி 52ல் திருத்தப் பிரேரணை கொண்டுவரப்பட்டு பொதுச்சபையிலிருந்து 7 அங்கத்தவர்கள் கொண்ட நெறியாளர்குழு தெரிவுசெய்யப்பட்டது குறித்த நெறியாளர் குழு 24-11-1979இல் இருந்து தனது சேவையை ஆரம்பித்துக் கொண்டது.

மேற்படி சங்கம் தனது நீர்வேலிக் கிராமப் பிரதேசத்தில் அலுவலகத்தை அமைத்துக் கொண்டதோடு நீர்வேலி வடக்கில் வீக்கினேஸ்வரா கிளை, நீர்வேலி வடக்கு கிளை, நீர்வேலி சந்திக்கிளை என்பவற்றோடு நீர்வேலி மத்திக்கிளை செவ்வேள் கிளை, இராசவீதிக் கிளை, கரந்தன் கிளை, நீர்வேலி தெற்குக் கிளை, பூதர்மடத்தடிகிளை என 9 கிளை நுகர்ச்சி விற்பனை நிலையங்களை நீர்வேலியில் அமைத்துச் சேவையாற்றி வருகின்றது.

இன்னும் நீர்வேலி தலைமையகத்தில் புடவை மாதிரி விற்பனை நிலையம், மொத்த விற்பனை நிலையம், இரும்பு விற்பனை நிலையம், கோயில் அபிஷேகப் பொருள் ஆயுள்வேத மருந்துப்பொருள் விற்பனை நிலையம், கதிரைவாடகைக்கு கொடுக்கும் பகுதி, தொலைபேசி பரிவர்த்தனை நிலையம்

போட்டோஸ்ராற் நிலையம், உப்பு உறையிலிடும் நிலையம் எனப் பல்வேறு வகையான சேவைகளையும் செய்து வருகின்றது.

மேற்படி ப. நோ. கூ. சங்கம் 1978ல் உணவுப் பொருள் பங்கீட்டுப் புத்தக முறை ஒழிக்கப்பட்டு, உணவு முத்திரைத்தீட்டம் அமுலாக்கப்பட்டு அன்று முதல் முத்திரைகளுக்கு பொருள் விறியோகிக்கும் நிலையங்களாக மேற்படி சங்கங்கள் பணியாற்றி வருகின்றன. மேற்படி சங்கத்தின் சேவையைப் பலரும் பாராட்டியுள்ளனர்.

1979ல் அகில இலங்கை ரீதியில் ப. நோ. கூ. சங்கங்களுக்கிடையில் நடாத்தப்பட்ட பல்வேறு புள்ளிவிபரங்களுக்குமான போட்டியில் அகில இலங்கை ரீதியில் 2ம் இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டமை பெருமைக்குரியதே

மேலும் 20-4-1986ல் நடைபொற்ற பொதுக் கூட்டத்தில் கூட்டுறவு ஆக்க உதவி ஆணையாளர் K. கணேசலிங்கம் பேசும் போது இலங்கையில் சிறந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஒன்றாக இந்த நீர்வேலி பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கமும் கருதப்படுகின்றது என்றார்.

மேற்படி சங்கம் இப்போ நுகர்ச்சி விற்பனை நிலையங்களை கிளைகளாகப் பிரகடனப்படுத்தி வலி.கிழ. தெ பகுதியில் 34 கிளைகளைக்கொண்டதாகவும் அவற்றிலிருந்து 99 பொதுச்சபை உறுப்பினர்களைத் தெரிந்து அவர்களிலிந்து 7பேரை நெறியாளர் குழு உறுப்பினர்களாக கொண்டு இயங்கி வருகின்றது. இந்நெறியாளர் குழுவில்

தலைவராக திரு. அ. க. த. க. கிருணராசா J P.
(உரும்பிராய்)

உப தலைவராக திரு செ. தம்பியையா
(கோப்பாய் வடக்கு)

ச. தர்மலிங்கம் (அச்செழு)

பெ. இரத்தினசபாபதி (நீர்வேலி)

ச. குமாரசாமி (கோப்பாய்-தெற்கு)

ச. பரமானந்தம் (இருபாலை)

ப. இராசேந்திரம் (ஊரெழு)

ஆகியோர் அங்கம் வகிக்கின்றனர். மேலும் மகளிர் குழுக்களை அமைத்து அவற்றி் மூலம் சிக்கன சேமிப்பை வளர்ப்பதோடு தையல், மணையியல், பன்னவேலை, கோலம்போடுதல் போன்ற பயிற்சி வகுப்புக்களையும், ஆங்காங்கே நடாத்திவருகின்றது. அத்தோடு முதல்தரவீப் பயிற்சியெறியையும் நடாத்திப் பொதுமக்களின் நன்மதிப்பையும், ஆதரவையும் பெற்றுக்கொண்டது.

மேற்படி சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு உழைத்த இக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த பணியாளர்களான த. ஆனந்தவேல் கொள்வனவு உத்தியோகஸ்தராகவும், ச. இராசசேகரம் செயலாளராகவும் செ. வினாயகமூர்த்தி கணக்காளராகவும் சி. சுந்தரலிங்கம் காசாளராகவும் கி. நாகேந்திரம் களஞ்சியப் பொறுப்பாளராகவும் ச. பாலசிங்கம், கல்வி உத்தியோகத்தராகவும் த. பரராஜசிங்கம் (கட்டடப்பொருள் பகுதி முகாமையாளராகவும் கூட்டுறவு ஊழியர் தொழிற்சங்கம், சிக்கன சேமிப்

புக் கூட்டுறவுச் சங்கம் எபைனவற்றின் ஸ்தாபக அங்கத்தவராகவும், ஆரம்ப காலந் தொட்டு தொடர்ந்து 5 வருட காலம் இரண்டு சங்கங்களின் வளர்சிக்கும் செயலாளராகப் பணியாற்றியுள்ளார் திருமதி பொ மல்லிகாதேவி உளத்துறைக் கணக் காய்வாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். இதன் பொது முகாமையாளராக விளங்கிய ந. குமரேச பகபதி நீ சிவசுப்பிரமணிய ஐயர் ஆகியவர்களின் பணி பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

இன்னும் இக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த ச. இராச சேகரம் அவர்களே பொதுமுகாமையாளராகப் பணி புரிந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது

காமாட்சியம்பாள் ஐக்கிய சைத் தொழிற் சங்கம்

3/1017

நீர்வேலியில் வாழ்ந்து காலஞ்சென்ற சமூக முன்னோடி சின்னப்பு தர்மலிங்கம் அவர்களின் அயராமுயற்சியால் 1947ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 24ம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டதே காமாட்சியம் பாள் ஐக்கிய சைத்தொழிற்சங்கமாகும்.

தொழிலைத்தேடி தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்பட்ட நிலையை உணர்ந்து அவர்களின் வளர்ச்சிகருதியும், உயர்ச்சி கருதியும் கூட்டுறவு முறையில் அமைக்கப்பட்டதே இச்சங்கமாகும் திருவாளர்கள் சி. தம்பிப்பிள்ளை, சி. தர்மலிங்கம், ஞா. வேலுப்பிள்ளை, தி. செல்லையா, க. வல்லிபுரம் சி. முத்துக்குமாரு, வே. ஆறுமுகம், மு. மயில்வா

கனம், சி. நாகலிங்கம், ஆ. சபாபதி, வே. பால சிங்கம், ச. வடிவேலு ஆகிய 12 உறுப்பினர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சங்கம் 23-5-1949இல் மேலும் சில அங்கத்தவர்களையும் சேர்த்து சிறப்பாக நடைபெற்றது. 2-11-1949இல் 3/1017ஆம் இலக்கத்தில் கூட்டுறவு சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டது.

வலி. கீழ்க்கு காரியாதிகாரியாக காலஞ்சென்ற தி. முருகேசம்பிள்ளை அவர்களும். கைத்தொழில் அமைச்சராக காலஞ்சென்ற ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்களும், யாழ் மாவட்ட கூட்டுறவுப் பதிவாளராக காலஞ்சென்ற R. C. S. குக அவர்களும் சேவையாற்றிய காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சங்கம் ஆரம்பத்தில், தற்போது காமாட்சியம்பாள் ஆலயம் அமைந்துள்ளதும் ஸ்தாபகருக்கும் அவரது சகோதரர்களுக்குமுரியதுமான காணியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அங்கத்தவர்களிடமிருந்து பங்குப் பணமாக ரூபா 500/- வீகிதம் அறவிடப்பட்டதோடு; சங்க வளர்ச்சிக்குப் பணம் தேவைப்பட்ட வேளைகளில் ஸ்தாபகர் தனது காணியை ஈடுவைத்துப் பணம் பெற்றுச் சங்க வளர்ச்சிக்கு உதவிய சம்பவங்களும் மறக்க முடியாதவையாகும். மேற்படி சங்கம் தனது பரிமாண வளர்ச்சியினால் 1952ஆம் ஆண்டு தனக்கென நிரந்தரகாணி கொள்வனவு செய்து நிரந்தர கட்டிடம் அமைத்துக் கொண்டது.

வடபகுதியிலுள்ள அரசினர், தனியார் ஒப்பந்த வேலைகளைச் செய்துவந்த ஒரே ஒரு கூட்டுறவுக் கைத்தொழிற் சங்கமாக விளங்கியதால் பெருமையும், புகழும் கொண்டது எமது கிராமம்.

“கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு; ஒன்றுபட்டால் உணர்வாழ்வு” என்பதை உணர்ந்து கூடிவாழ்ந்து கோடி நன்மையடைந்தார்கள் கைத்தொழிலாளர்கள்.

ஆரம்பத்தில் மனித சக்தியால் கஷ்டப்பட்டு தொழில் செய்தவர்கள் இன்று இயந்திரசாதன உதவியாலும் மின்சாரத்தின் உதவியாலும் தொழிலை விருத்தியடையச் செய்தது இந்தக் கூட்டுறவு அமைப்பேயாகும்.

தனித்தனி தொழில் செய்யும்போது மூலப் பொருள் பெறுவதில் இருந்த கஷ்டநிலை; உற்பத்திப் பொருட்களைச் சந்தைப்படுத்துவதிலிருந்த மந்த நிலையெல்லாம் இந்தக் கூட்டுறவு முறையால் மூழ்கடிக்கப்பட்டு நீதியாகவும், கட்டுப்பாடாகவும் நிதானமாகவும் உற்பத்திப் பொருட்களை தமது வியாபார நிலையத்தில் வைத்தே விற்பனை செய்யும் நிலை உருவாக்கப்பட்டது.

இதனால் மேற்படி சங்கம் பணிமனை, விற்பனை நிலையம், களஞ்சியம், தொழில் நிலையம் என அமைப்புகள் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. முகாமையாளர், தொழில்மேற் பார்வையாளர், கணக்காளர், விற்பனையாளர், காவலாளர், என உத்தியோகஸ்தர்களையும் கொண்டது இச் சங்கம்.

மக்களிடையே சகோதரத்துவம், சமதத்துவம் வளர்க்கப்பட்டது. தொழிலாளர்களின் கணிப்பு மக்கள் மத்தியில் உயர்ந்தது.

1950ம் ஆண்டு கொழும்பில் நடைபெற்ற கொழும்புத் தீட்டப் பொருட்காட்சியில் மேற்படி சங்கத் தொழிலாளர்களின் மதிநுட்பமான வேலைகள் நன்மதிப்பைப் பெற்றுக்கொடுத்ததோடு, தங்கப் பதக்கத்தையும் பரிசாகப் பெற்றுக் கொடுத்தது.

இன்னும் கற்பகதருவான பனைமரத்தினால் கதிரை செய்யப்பட்டதோடு கதிரைகளின் பின்னல் களும் பனைநாரினால் வரியப்பட்டிருந்தது பெரும் பாராட்டைப் பெற்றுக்கொடுத்தது

யாழ். மாவட்டத்துக்கு வரும் அரசு உயர் அதி காரிகளும் மந்திரிமாரும் மற்றும் பிரமுகர்களும் தவறாது தரிசிக்கும் முக்கியமான நிலையமாக இச் சங்கம் அமைந்திருந்தமை பெருமைக்குரியது.

1987ல் நடைபெற்ற வான்தாக்குதலுக்கு இலக்கான இச் சங்கம் பல இலட்சரூபா சேதங்களைக் கண்டது. மீண்டும் புனரமைக்கப்பட்டு செயலாற்றி வரும்வேளையில் 1995ல் ஏற்பட்ட இராணுவ நடவடிக்கையின் போது பல சேதங்களையும் இழப்புகளையும் கண்டது. இந்நட்டங்களை புனரமைக்க வலிகீழ்க்கு உதவி அரசாங்க அதிபர் கே. கேதீஸ் வரன் அவர்களின் அயரா முயற்சியால் அகதிகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபன உதவியால் புனரமைக்கப்பட்டது.

இப்படியாக மனிதவாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத இந்தச் சங்கம் கூட்டுறவுத்துறையில் சிறப்புற்று கிராமத்தின் புகழில் இடம்பெறும் ஒர் அம்சமாக விளங்குகின்றது.

மேற்படி சங்கவளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றிய ஸ்தாபகர் சின்னப்பு தர்மலிங்கம் உள்ளிட்ட ஸ்தாபக அங்கத்தவர்கள், முகாமையாளர் க. வல்லிபுரம் க. இராசையா, வே. பாலசிங்கம், க. இராசரத்தினம் போன்றவர்கள் இன்று நினைவு கூரப்பட வேண்டியவர்களாயுள்ளனர்.

இன்னும் மேற்படி ஸ்தாபன வளர்ச்சிக்காக திரு. க. பத்மநாதன், திரு ச. கணேசலிங்கம், திரு செ. புலிபாலசிங்கம் ஆகியோர் பங்காற்றி வருகின்றார்கள்.

வலி. கிழக்கு ஐக்கிய வாழைக்குலை விற்பனவுச் சங்கம்

பதிவு இல. J/1073

யாழ் மாவட்டத்தில் வலிகாமம் கிழக்குப் பகுதி வாழைச் செய்கைக்குப் புகழ்பெற்ற இடமாகும். குறிப்பாக "நீர்வேலி வாழைக்குலை" என்ற பெயர் இன்று பாடசாலைப் புத்தகங்களில் கூடக் காணக்கூடியதாக விருப்பது புகழ்ச்சிக்குரியதே.

இந்த விவசாயிகளின் சின்னமாக அமைந்ததே வலி. கிழக்கு ஐக்கிய வாழைக்குலை விற்பனவுச் சங்கமாகும். 1950ம் ஆண்டளவில் இப்பகுதியில் வாழ்ந்த பூத்தம்பி, சின்னத்தம்பி (நீர்வேலி) பூத்தம்பி சிதம்பரப்பிள்ளை (நீர்வேலி) க. சிவகுரு (ஆவரங்கால்) சி. பத்மநாதன் (சிறுப்பிட்டி) செ. அப்பாதம்பி (நீர்வேலி) பூத்தம்பி கதிரேக

(நீர்வேலி) நல்லையினார் மருதப்பிள்ளை (நீர்வேலி) நல்லையினார் இராமுப்பிள்ளை (நீர்வேலி) வேலாயுதர் (சிறுப்பிட்டி விதானையார்) ஆகியோரின் அயராமுயற்சியால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது கோப்பாய்க் கோமான் அமரர் கு. வன்னியசிங்கம் அவர்களின் முயற்சியால் அரசினரின் பதிவு செய்யப்பட்டதோடு அரசினரின் உதவிகளையும் பெறக் கூடியதாகவிருந்தது.

மேற்படி சங்க அங்கத்தவர்களின் வாழைக்குலைகளையெல்லாம் தோட்டந்தோட்டமாக மாட்டு வண்டிகள் மூலம் சேகரித்து களஞ்சியப்படுத்தி வீற்பனைத்திணைக்களத்துக்கும், வெளிமாவட்டங்களுக்கும் புகையிரதமூலமாகவும், வெளிகள் மூலமாகவும் எடுத்துச்செல்லப்பட்டு வியாபாரம் செய்யப்பட்டது.

உற்பத்தியாளர்களிடம் உத்தரவாத விலைக்கு கொள்வனவு செய்யும் வாழைக்குலைகளைத் தரப்படுத்தி வெளிமாவட்டங்களுக்கு அனுப்பிவைத்த சங்கம் ஆங்காங்கே முகவர்களையும் நியமித்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும், மேற்படி சங்கம் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வைக்கோல், தவிடு முதலியனவற்றைக் கொள்வனவு செய்து நிதான விலையில் வழங்கியதோடு, விவசாயிகளுக்கு இலாபப் பங்கீடு செய்து பணமும் வழங்கிவந்தது. மேலும் கிருமிநாசினி வியாபாரம், வாழைநாரில் கயிறு திரித்தல் போன்ற வேலைத் திட்டங்களையும் செய்து வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இச் சங்கம் பாரியமண்டபம் ஒன்றை தனது களஞ்சியமாகவும், அலுவலகமாகவும் கொண்டு விவசாயிகளின் சின்னமாகவும் விளங்கியது இச் சங்கம். மேற்படி சங்கத்தின் செயற்பாடுகளுக்கு ஆரம்பத்தில் முகாமையாளராகவும், சின்னர் தலைவராகவும் விளங்கிய த. காசிநாதர் (சிறுப் பீட்டி) நிர்வாக காரியதரிசியாக விளங்கிய க. சண்முகலிங்கம் (நிர்வேலி) ஆகியவர்களின் பணி மேலானது.

இச் சங்கத்தின் செயற்பாடுகளும் கிராமத்தின் புகழில் ஓர் அங்கமாகும்,

கரந்தன் விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனவுக் கூட்டுறவுச் சங்கம்

வலிகாமம் என்பதே வலிந்து கமம் செய்யும் பகுதி என்பது பொருள். இப்பகுதியில் வலிகாமம் கிழக்குப் பகுதி விவசாயத்தின் முன்னோடிகள் வாழும் பகுதி என்றால் மிகையாகாது. இங்கே கரந்தன் என்ற பகுதி செம்மண் களிகொண்ட பகுதியாகும்.

அக்காலத்தில் கஷ்டப்பட்டு விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகளின் சிரதான பணப்பயிர் வெண்காயம், புகையிலை என்பனவாகும். இவற்றுள் புகையிலையை மலையாளம் புகையிலை விற்பனவுக் கூட்டுறவுச் சங்கமும், வெண்காயத்தை வடபகுதி விவசாய உற்பத்தி விற்பனவுக் கூட்டு

றவுச் சங்க சமாசமும் கொழும்புக்கும், தென்மா காணத்துக்கும் விற்பனை செய்து விவசாயிகளுக்குக் கைகொடுத்து உதவின.

அவற்றுக்கு முகவர் நிலையங்களாகக் கிராமங்கள் தோறும் ஆங்காங்கே விளைபொருள் உற்பத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

அந்தவகையில் நீர்வேலி, உரும்பிராய், ஊரெழு கிராமங்கள் ஒரே உள்ளூராட்சி அமைப்பின் கீழ் இருந்தமையால் குறிப்பிட்ட மூன்று கிராமத்து விவசாயிகளுக்கும் பொதுவாக அமைக்கப்பட்டதே கரந்தன் விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனவுக் கூட்டுறவுச் சங்கமாகும்.

1950ம் ஆண்டளவில் முதலியார் அத்தியார் அருணாசலம் அவர்களைத் தலைவராகவும், சின்னையா திருநாவுக்கரசு அவர்களை உபதலைவராகவும், நல்லையினார் இராமுப்பிள்ளை அவர்களைக் காரியதரிசியாகவும், பெரியதம்பி பொன்னம்பலம் அவர்களைத் தனாதிக்காரியாகவும் கொண்டு அமைக்கப்பட்டதே இச்சங்கமாகும்.

ஆரம்பத்தில் தனியார் வீடொன்றில் இயங்கி வந்த இச்சங்கம் விவசாயிகளிடம் வெண்காயத்தைக் கொள்வனவு செய்து, களஞ்சியப்படுத்தி வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சமாசத்தினூடாக புகையிரத மூலம் தென் இலங்கைக்கு ஏற்றுமதி செய்தது. இதனால் இச்சங்கம் கரந்தன் வெண்காயச் சங்க மெனவும் அழைக்கப்படலாயிற்று.

இச்சேவைக்குத் தனியார் வீடு போதாமையால் சங்கத்துக்கெனத் தனிக்கட்டடம் ஒன்று அமைப்பதற்கு காணி கொள்வனவு செய்யப்பட்டது.

அக்காலத்தில் வடபகுதிக் கூட்டுறவுப் பதிவு காரியஸ்தராக வீருந்த R. C. செல்வரசு அவர்களால் 26-8-1953ல் அத்திவாரமிடப்பட்டு, பலவசதி கொண்டதாக கட்டடம் அமைக்கப்பட்டது.

19-5-1954ல் அக்கால வடபகுதி கூட்டுறவுப் பதிவாளர் திரு. M. மாணிக்க இடைக்காடர் அவர்களால் தீறந்து வைக்கப்பட்டது.

காலப்போக்கில் உரும்பிராய், ஊரெழுப்பகுதி வீவசாயிகள் நலன்கருதி உரும்பிராயில் ஒரு விளைபொருட் சங்கம் அமைக்கப்பட்டது.

இதனால் இச் சங்கம் நிர்வேலிக் கிராம வீவசாயிகளுக்கு மட்டுமே சேவையாற்ற வேண்டிய நிலையேற்பட்டது. 1967ம் ஆண்டு கூட்டுறவில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தினால் நிர்வேலி வடக்கில் தனியான பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று உதயமானது.

இதன் பின் இச் சங்கத்துக்கு நிர்வேலி தெற்குப் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கமெனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டு இயங்கி வந்தது.

1971ல் வெயிட்லோ ஆணைக்குழு அறிக்கையின் அடிப்படையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் புனரமைக்கப்பட்டபோது வலி. கீழ. தென்பகுதி ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் நிர்வேலி தெற்குக் கிளையாக அமைந்தது.

இச்சங்கவளர்ச்சியில் ஈடுபட்டுழைத்த பண்டிதர்
நி. சி. முருகேசு, செ. அப்பாதம்பி, பூ. சின்னத்துரை
பூ. சி. நடராசா, பே. தம்பையா, பூ. கதீரவேலு
பே. கந்தையா, சி. சங்கரப்பிள்ளை மூ. இரத்தினம்
பெ. கந்தப்பிள்ளை ஆகியவர்கள் இன்று நினைவு
கூரப்பட வேண்டியவர்களாயுள்ளனர்.

சிகரெட் புகையிலை உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

யாழ்- மலையாளம் புகையிலை விற்பனவுக்
கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலம் புகையிலையை விற்பனை
செய்த விவசாயிகள் அரசாங்கத்தின் திட்டத்
துக் கமையச் சிகரெட் புகையிலையிலும் ஆர்வத்
துடன் செயற்பட்டனர்.

இவர்களின் தேவைகளைக் கவனிக்க சிகரெட்
புகையிலை உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்
கள் அமைக்கப்பட்டன.

அந்தவகையில் 1955இல் நீர்வேலி வடக்கிலும்.
நீர்வேலி தெற்கிலும் இரண்டு சிகரெட் புகையிலை
உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆரம்
பிக்கப் பட்டு பதிவு செய்யப்பட்டன.

அங்கத்தவர்களிடமிருந்து புகையிலையைக்
கொள்வனவு செய்து தனித்தனியே அமைக்கப்பட்ட
போறணைகளில் உலர்த்தி, பதப்படுத்தி இலங்கை
சிகரெட் புகையிலை கொம்பனியாருக்குக் கொடுத்
தன. இதன்மூலம் விவசாயிகள் பெரிதும் பலன
டைந்தனர். விவசாயிகளின் முன்னேற்றத்துக்கு

இந்தச் சங்கங்களும் கூட்டுறவு முறையில் சேவையாற்றியமை கிராம சரித்திரத்தில் இடம்பெற வேண்டிய அம்சமாகும்.

வலி. கிழ. தென்பகுதி தெங்குப்பனம் பொருள் அபிவிருத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கம்

20 ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வீட்டுக்கு வீடும், தனிப்பட்ட முகவர்களாலும் நடாத்தப்பட்ட தெங்குப்பனம் பொருள் உற்பத்தி விற்பனை நிலையங்கள் 1972ம் ஆண்டு மே மாதம் 1ம் திகதி நிதி அமைச்சராக வீடுந்த N. M. பெரேரா அவர்களின் திட்டத்துக்கமைய கூட்டுறவு மயப்படுத்தப்பட்டது. உற்பத்தியாளர்களை மட்டுமே அங்கத்தவராகக் கொண்டு அவர்களிலிருந்தே அசல் ஜனநாயக முறைப்படி நிர்வாகம் தெரிவு செய்யப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றது இச்சங்கம்.

வலி கிழ. வடபகுதி தெ. ப. உ. அபி. கூட்டுறவுச் சங்கம் (அச்சவேலி); வலி கிழ. தென்பகுதி தெ. ப. அபி. கூ. சங்கம் (கோப்பாய்) என இரு சங்கங்கள் நடைபெற்றுவருகின்றன.

இவை உற்பத்தியாளரின் பொருளாதார மேம்பாட்டை இலட்சியமாகக் கொண்டு செயலாற்றி வருகின்றன. இவற்றின் கிளைகள் எமது கிராமத்திலும் இயங்கி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சமூகசேவைச் சிறப்பு

“நீர்வேலி உலகு” எனப் புறநானூற்றிலே கூறப்படும் சிறப்பு யிக்க இக் கிராம அபிவிருத்தி களைக் கவனிக்க வென “நீர்வேலிக் கிராமமுண் னேற்றச் சங்கம்” என்ற பெயரில் திரு அத்தியார் அருணாசலம் அவர்களால் சங்கம் ஒன்று அமைக் கப்பட்டது. இச் சங்கமானது கிராம அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்துவந்தது.

காலப்போக்கில் இச்சங்கம் அரசாங்க விதி களுக் கமைய நீர்வேலிக் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கமென 11-7-1975இல் கிராமியாடிவ.கி 18211 என்னும் இலக்கத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டது.

கிராமம் தனிக்கிராம சேவையாளரின் நிர்வாகத் திலிருக்கும் போது தனிச்சங்கமாக இயங்கிவந்த இச்சங்கம் முன்னுகிராம அலுவலர் சிரிவாக வகுக் கப்பட்ட சின் தனித் தனி முன்று கிராம அபிவி ருத்திச் சங்கங்களாக அமைக்கப்பட்டுச்செயலாற்றி வந்தன.

மேலும் சமூகசேவைகள் செய்ய ஆங்கங்கே சன சமூகநிலையங்கள், சமுதாய முன்னேற்றக் கழகம், மாதர் அபிவிருத்திச் சங்கங்கள், பாலர் பகல் வீடுதி என்பனவும் சேவையாற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

காமாட்சியம்பாள் சனசமூகநிலையம்

(பதிவு இல. 132 A / 26-6-1950)

நிர்வேலி வடக்கில் வாழும் மக்களின் கலை, கலாச்சார கல்வி வீருத்தியை மையமாகக் கொண்டு சேவையாற்றி வருவதே காமாட்சியம் பாள் சனசமூக நிலைய மாசும்.

1936ஆம் ஆண்டு காமாட்சியம்பாள் இந்து வாலிபர் சங்கம் என்ற பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த நிறுவனம் பிரதி வெள்ளிக் கிழமை தோறும் கூட்டங்களை நடாத்தி இளைஞர்கள் மத்தியில் பேச்சாற்றலை வளர்ப்பதோடு அவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் ஆதரவளித்து வருகிறது.

காலஞ் சென்ற சின்னப்பு தர்மலிங்கம் அவர்களால் அவரது வளவீல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த நிறுவனம் வளர்ந்து வந்து பிணைர் நிர்வேலி வடக்கு சந்தைக்காணியில் தற்காலிக கொட்டில் அமைத்து சேவையாற்றி வளர்ந்து வந்தது. இதன் ஆரம்ப கால முன்னோடி நிர்வாகிகளாக இருந்தவர்கள் இன்று நினைவு கூரப்பட வேண்டியவர்களாகவே யுள்ளனர் காலஞ்சென்ற சி. தர்மலிங்கம் அ காத்தி கேசு, நா தம்பிராசா J P. கவிஞர் சபா கதிரவேலு. க வல்லிபுரம் கு. இராசரத்தினம், வே. பாலசிங்கம் போன்றவர்களேயாவர். காலம் உருண்டோட தற்போதய காமாட்சியம்பாள் கோயிலுக்குமுன்னால் உள்ள கட்டடத்தில் காமாட்சியம்பாள் வாசிக சாலை என்னும் பெயரில் இயங்கி வந்தது.

1950ஆம் ஆண்டு அரசாங்க உள்நூராட்சி அமைச்சு திட்டத்துக்கமைய புனரமைக்கப்பட்டு இவ்வாசிக சாலை "காமாட்சியம்பாள் சனசமூக நிலையம்" என நாமகரணம் துட்டப்பட்டு இயங்கிவரலாயிற்று. 26-6-1951இல் 132 A என்னும் இலக்கத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட இந்நிலையம் வளர்ச்சிப்பாதையில் ஏறுநடைபோட்டு வளர்ந்து வரலாயிற்று தற்போதய காமாட்சியம்பாள் ஐ கை சங்கவளவில் ஒரு சிறிய கட்டிடத்தில் இயங்கிய நிலையம் தனது 10ஆவது ஆண்டு நிறைவுவிழாவை வெகுவிமரிசையாக கொண்டாடி மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றுக் கொண்டது. சிறிய கட்டிடத்தில் இயங்கிவந்த இந்நிலையம் பொதுமக்களின் நிதிஉதவியாலும் நிர்வாக சபையினரின் அயரா முயற்சியாலும் 1969ஆம் ஆண்டு தனக்கென அழகிய இருமாடிக் கட்டிடம் ஒன்றை அமைத்துக் கொண்டது. இவ்வழகு மிகு மண்டபத்தில் கீழ் மாடியில் வாசிக சாலையையும், மேல்மாடியில் ஆசிய நிறுவனத்தின் உதவியுடன் நூல் நிலையம் ஒன்றையும் நடாத்தி வந்தது. நூல் நிலையம் புராண, இதிகாச, இலக்கண, இலக்கிய புத்தகங்களையும், மற்றும் கதை, கட்டுரை, கவிதை, புத்தகங்களையும், ஆங்கில இலக்கண இலக்கிய புஸ்தகங்களையும் வாசகர்களுக்கு வாசிக்கக்கொடுத்ததோடு இரவல்கொடுத்து வாங்கியும் சேவையாற்றி வந்தது இந்நிலையத்தின் உப அங்கங்களாக இந்து சமய விருத்திச் சங்கம், கலைமன்றம், விளையாட்டுக்கழகம், தமிழ் மன்றம் என்பனவும் சேவையாற்றின. இதன் ஒர் அங்கமாக 1973ஆம் ஆண்டு காமாட்சியம்பாள் ஆலய

முன்றலில் பாலர்பாடசாலை ஒன்று ஆரம்பிக்கப் பட்டது. காலப்போக்கில் பாலர்பாடசாலை வளர்ச்சியடைந்து நீர்வேலி காளியம்மன் கோவில் மடத்தில் வளரலாயிற்று இப்போ காமாட்சியம்பாள் விளையாட்டரங்கில் யுனிசெவ் நிறுவன உதவியுடன் நிரந்தர கட்டடமமைத்து இயங்கி வருகின்றது. மக்கள்மத்தியில் பலதரப்பட்ட சேவைகளையும் செய்து வந்த மேற்படி நிலையம் பாலர் முதல் வீருத்தர்வரை பல மக்களுக்கு சேவைகளையும் ஆற்றிய நன்மதிப்பால் 1975ஆம் ஆண்டு தனது வெள்ளி விழாவை வெகு கோலாகலமாகக் கொண்டாடியது. இந்நிலையத்தின் வெள்ளிவிழா இந்திரவிழாப் போன்றது எனவும், நடாத்தப்பட்ட பல்வேறு வகையான போட்டிகளும், நிகழ்ச்சிகளும் யாழ் மாவட்ட மக்கள் மனதை வீட்டு என்றும் அகலாதவை எனவும் பலரும் பேசினர். தமிழக அறிஞர் கி. வா. ஜெகந்நாதன் அவர்களும் நிலையத்தை வாழ்த்தியமை பெருமைக்குரியதே.

இந்நிலையம் யாழ் மாவட்டத்திலேயே முன்மாதிரியான ஒரு நிலையமெனப் பலரதும் பாராட்டைப் பெற்றுக் கொண்டது.

1987ஆம் ஆண்டு விமானத் தாக்குதலுக்கு இலக்காகி பல லட்சம் பொறுமதியான புத்தகங்கள், தளபாடங்களையும் கட்டிடப்பகுதிகளையும் இழந்துள்ளது. பின்னர் பொதுமக்களின் நல்லாதரவாலும் நீர்வாகசபையினரின் விடாமுயற்சியாலும் மறுசீரமைக்கப்பட்டு இயங்கிவரும் வேளையில் துரியக்கதிர் இராணுவநட்படிக்கையால் மீண்டும் பாதிப்பைச் சந்தித்து, ஐக்கிய நாடுகள் அகதிகள் புனர்

வாழ்வுப் பகுதியின் உதவியால் மறுசீரமைக்கப் பட்டது மீண்டும் 1998 டிசம்பரில் ஏற்பட்ட மினி துறாவழியால் கூரையை இழந்த நிலையில் இயங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

காலத்துக்குக் காலம் கரபந்தாட்ட சுற்றுப் போட்டி, வீளையாட்டுப் போட்டி, சயிக்கிளோட்டம், மரதன் ஓட்டம் என்பன நடாத்தி வருகின்றது.

இந்நிலையவளர்ச்சியில் தம்மை ஈடுபடுத்திய திரு. க. வல்லிபுரம், ச. வடிவேலு, க. பத்மநாதன், சி. அருந்தவநாதன், நா. சுப்பிரமணியம் செ. சுப்பிரமணியம், கு. கனகசுந்தரம், வி. பாலகிருஷ்ணன் த. பரராஜசிங்கம் உள்ளிட்டபலரும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்களே.

ஸ்ரீ விநாயகர் சனசமூக நிலையம்

பதிவு இல. 136 A

நீர்வேலி வடக்கு கிராம அலுவலர் பிரிவில் காளியம்மன் கோவிலின் மேற்கு வீதிக்கருகா மையில் மோதர் கேணி ஒழுங்குகையில் அமைந்துள்ளது மேற்படி நிலையம்.

1943ஆம் ஆண்டளவில் இப்பகுதியில் வாழ்ந்து காலஞ் சென்ற பூதத்தம்பி சின்னத்துரை மலாயன் பென்சனியர், அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு கதிரவேலு செல்வையா, வீசுவநாதர் ஆகியோரினாலும், மற்றும் இப்பகுதியில் வாழ்ந்த சமூக முன்னோடிகளாலும் விநாயகர் வாசிகசாலை என்னும் பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது இந்நிலையம்.

1950ஆம் ஆண்டு அரசாங்க விதிகளுக்கமைய
“விநாயகர் சனசமூக நிலையம்” என மாற்றிய
மைக்கப்பட்டது.

வாசகர்களின் நன்மைகருதி புதினப் பத்திரி
கைகள், சஞ்சிகைகள் வாசிக்க வசதிகள் செய்
யப்பட்டுள்ளன.

காலசக்கரம் சுழன்று செல்கையில் நிலைய
வளர்ச்சிக்கு உந்துசக்தியாக விளங்கிய செல்
லையா சேனாதிராசா கணபதிப்பிள்ளை பரமகுரு
கதிரிப்பிள்ளை பூதத்தம்பி, க. சிவலிங்கம் ஆகிய
வர்களின் பணி மக்களால் மறக்க முடியாதவை
யாகும் தொடர்ந்து 1993இல் இருந்து வினாசித்தம்பி
சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களின் தலைமையில் மேற்
படி நிலையம் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்க
தாகும்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசங்கரபண்டிதர் நூல் நிலையம்

பதிவு இல:- J/VC/32/CC-134

நீர்வேலிக் கிராமத்தில் முதன் முதலில் திண்
ணைப் பள்ளிக்கூடமமைத்து தமிழ், சமஸ்கிருதம்
போதித்தவரும் சமய வளர்ச்சிக்கு ஊன்று கோலாக
நின்று வளர்த்தவரும் மறுசமய கண்டனங்கள்
செய்தவருமான ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசங்கரபண்டிதர் அவர்
களின் ஞாபகார்த்தமாக நூல் நிலையம் ஒன்றை
அமைக்க வேண்டுமென விரும்பிய ஆதரவாளர்கள்

ஒன்றுசேர்ந்து 5 / 10 / 1956ல் மேற்படி நிலையம் ஒன்றை ஆரம்பித்துவைத்தனர். இந்நன்முயற்சிக்கு உழைத்தவர்களான காலஞ்சென்ற தலைமையாசிரியர் பூ. சின்னத்துரை, பண்டிதர் செ. துரைசிங்கம், தலைமையாசிரியர் பே. தம்பையா, ஆசிரியர் வீ. வேலுப்பிள்ளை, ஆசிரியர் மு. இரத்தினம், காந்தீய சேவாசங்கச் செயலாளர் சி. க. வேலாயுதபிள்ளை பெ. பொன்னம்பலம் என்பவர்கள் இன்று நினைவு கூரப்பட வேண்டியவர்களாகவுள்ளனர். இப்பெரியார்களின் முயற்சியே இன்று நாம்காணும் ஸ்ரீலக்ஷ் சிவகங்கரபண்டிதர் நூல் நிலையமாகும். இந்நிலையமும் தொடர்ந்து ஆசிரியர் கு. சண்முகநாதன் அவர்களின் தலைமையில் நடந்து வந்தது. நீர்வேலி கரந்தன் வீதியில் அமைந்துள்ளது இந்நிலையம்

இப்போ இந்நிலையம் இளைஞர்களைக் கொண்ட நிர்வாகத்தினால் சிறப்பாக நடாத்தப்பெற்று வருகின்றது. வாசிக்கசாலைச் சேவையோடு, வாடகைக்கதிரை சேவையும் செய்யும் இந்நிலையம் அரசுகேசரிப்பிள்ளையார் கோவில் தேர்த்திருவிழா வின்போது தண்ணீர்ப்பந்தல் சேவையும் செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஸ்ரீகணேசா சனசமூக நிலையம்

(பதிவு இல. J/VC/32/CC 137 16-9-1949)

நீர்வேலி கிராமத்தின் மத்தியில் அரசுகேசரிப்பிள்ளையார் ஆலய சூழலில் மேற்படி கோயில் தெற்குவீதியில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதே ஸ்ரீகணேசா

சனசமூக நிலையமாகும் இந்நிலையம் 16-9-1949ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்நிலையம் J|VC[32|CC 137ம் இலக்கத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டது.

மேற்படி கோயிலின் தெற்குவீதி சமய சமூகப் பணிகளுக்கே ஒதுக்கப்பட்ட இடமாகும். தெற்கு வீதியில் கிழக்குப்பக்கமாக அமைந்துள்ள பிரமாண்டமான மண்டபத்தின் ஒருபுதியிலே அமைந்துள்ளதே ஸ்ரீகணேச சனசமூக நிலையமாகும்

கடந்த 50 வருடங்களாக நற்பணியாற்றி வரும் இந்நிலையம் நீர்வேலிக் கிராமத்தின் 2ம், 4ம், 5ம் வட்டாரங்களின் பெரும் பகுதியைத் தனது ஆட்சிக்குட்படுத்திக் கொண்டுள்ளது. இப்பகுதி மக்களின் கல்வி, கலாச்சாரவளர்ச்சியில் கண்ணும் கருத்துமாகக் கொண்டு சேவையாற்றி வரும் இந்நிலையம் முன்பள்ளி ஒன்றையும் நடாத்தி வருகின்றது. சுமார் 50 மாணவர்கள் கல்வி பயிலும் இம்முன்பள்ளியில் 2 ஆசிரியர்கள் சேவையாற்றி வருகின்றனர்.

இந்நிலையப் பேரறிஞர்கள் சி. வா. ஜெகநாதன், சென்னை அ. ச. ஞானசம்பந்தன் ஆகியோரும், இலங்கைப் பேரறிஞர்களும் காலத்துக்குக் காலம் விஜயம் செய்துள்ளமை சிறப்பு அம்சமாகும்.

1954ம் ஆண்டு யாழ் மாவட்டத்திலேயே வலைப் பந்தாட்டம், தாச்சி, கரபந்தாட்டம் ஆகிய விளையாட்டுத்துறையில் முதன்மை இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது.

சிவஸ்ரீ சாம்பசதாசிவக் குருக்கள், திரு. த. வேலுப்பிள்ளை இளைப்பாறிய அதிபர் காலஞ்சென்ற திரு. செ. நடராசா இளைப்பாறிய தலைமை ஆசிரியர் போன்றவர்களின் பணியால் உயர் நிலையில் இந் நிலையம் விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

நீர்வேலி தெற்கில் சமுதாய முன்னேற்றக் கழகம்

சமுதாய முன்னேற்றத்திற்காகப் பல அமைப்புகள் தொண்டு செய்கின்றன. அந்தவகையில் பல அமைப்புகளைக் கொண்ட ஒரே அமைப்பே “நீர்வேலி தெற்கு சமுதாயமுன்னேற்றக் கழகம் ஆகும்.”

இதன் அங்கங்களாக உருவாக்கப்பட்டவையே

1. ஸ்ரீ. சுப்பிரமணிய சனசமூக நிலையம்.
2. தாய்சேய் பராமரிப்பு நிலையம்.
3. நீர்வேலி தெற்கு ஐக்கிய பண்டகசாலை.
4. பகுதிநேர வைத்தியசாலை.
8. பாலர் பகல் விடுதி.

ஆகிய நிறுவனங்களாகும்.

1942ம் ஆண்டு உதயமானதே ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சனசமூக நிலையம், மேற்படி நிலையத்தினதும், நீர்வேலி தெற்கு ஐக்கிய பண்டக சாலையினதும் செயற்பாடுகளுக்கு நிரந்தர கட்டிடம் ஒன்று தேவைப்பட்டபோது நீர்வேலி கந்தசுவாமி கோயிலின் தெற்கு வீதியில் தமக்கிருந்த காணியைக் காலஞ்சென்ற க. தருமலிங்கமும், அவரது சகோ

தரர் காலஞ்சென்ற க தில்லைநாதனும் நன்கொடையாக வழங்கினர் இந்தக் கொடைவள்ளல்கள் எம்மால் நினைவு கூரப்படவேண்டியவர்களே.

நன்றிலையில் இயங்கிவந்த பண்டகசாலையின் இலாபப்பணத்திலிருந்தும், பொதுமக்களிடம் திரட்டிய அன்பளிப்பு நிதியிலிருந்தும் ஓர் வசதியான அழகிய கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டது.

இக்கட்டிடத்தின் மேற்குப்பக்க இரண்டு அறைகள் பண்டகசாலைத் தேவைக்குப் பாவிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நடுப்பகுதி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சனசமூக நிலைய நூல் நிலையமாகவும், வாசிகசாலையாகவும் பாவிக்கப்பட்டு வருகின்றன. கிழக்குப்பகுதி தாய்சேய் பராமரிப்பு நிலையமாகவும் பகுதிநேவைத்திய நிலையமாகவும் பாவிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

காலம் உருண்டோடின ஸ்ரீசுப்பிரமணிய சனசமூக நிலையத்தின் 13வது ஆண்டுப் பொதுக்கூட்டம் 1955ம் ஆண்டு நடைபெற்றபோது சமுதாய முன்னேற்றக் கழகம் ஒன்று அமைக்கப்படவேண்டுமெனவும், மேற்படி கழகத்தின் ஓர் அங்கமாக ஸ்ரீசுப்பிரமணிய சனசமூக நிலையமும் இயங்கவேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதற்குவேண்டிய விதிகளும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு அன்று தொடக்கம் சமுதாயமுன்னேற்றக் கழகம் செயலாற்றி வருகின்றது. சமூக சேவா இலாகாவாலும் இக்கழகத்தின் விதிகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பாலர் பகல் விடுதி:- இக்கழகத்தின் வீடா முயற்சியால் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே “பாலர் பகல் விடுதி” ஆகும். இப்பகுதியில் வாழும் 6 வயதிற்குட்பட்ட வறிய பிள்ளைகளைப் பகல் நேரங்களில் உணவூட்டி, சீராட்டி, பராமரிக்கும் நோக்கத்துடனேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டது இந்நிலையம். 1955ம் ஆண்டளவில் வீடமைப்பு மந்திரியாகவிருந்த சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்களினதும், அக்காலத்தில் வடமாகாண அரசாங்க அதிபராகவிருந்த திரு. ம. ஸ்ரீகாந்தா அவர்களினதும் கருணையினால் சுமார் (40,000/-) நாற்பதினாயிரம் ரூபா இப்பாலர் பகல் விடுதிக்கு நன்கொடை வழங்கப்பட்டது. 8-12-1955ல் சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்களால் அத்திவாரக்கல் நாட்டப்பட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு, இவ்வூர்ப் பொது மக்களினது சிரமதான முயற்சியாலும், அரச நன்கொடையாலும் மேற்படி நிலையத்திற்குரிய கட்டிடம் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. இந்நன்முயற்சிக்கு அக்காலகோப்பாய் காரியாதிகாரியாக விளங்கிய எஸ். சுப்பிரமணியம் அவர்களும் உறுதுணையாக இருந்தார்கள்.

பிரதானமண்டபம், சமயலறை, குளிப்பறை, வகுப்பறை, காரியாலயம், சாப்பாட்டு மண்டபம் ஆகிய வசதிகளுடன் கூடிய இவ்வழகிய மண்டபத்தை அரசாங்க அதிபர் திரு. ம. ஸ்ரீகாந்தா அவர்களே 8-7-1956ல் திறந்து வைத்தார்கள். மேலும் இந்நிலையத்துக்கு 16-11-1960ல் 2882ம் இலக்க உறுதீழலம் காணி கொள்வனவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

நிலையத்தில் பிள்ளைகளின் தேவைக்குரிய சகல தளபாடங்களும், விளையாட்டுப் பொருட்களும், மற்றும் பாவனைப் பொருட்களும் பிள்ளைகள் அணிவதற்குரிய உடுப்புவகைகள் என்பனயாவும் சேகரிக்கப்பட்டு காலை 7-30 மணியிலிருந்து மாலை 4-30 மணிவரை பிள்ளைகள் தங்கி உணவு உண்டு, விளையாடி, நித்திரைகொண்டு ஆடிப்பாடி ஆனந்தமாக மகிழும் காட்சி மக்கள் மனதுக்கு வீருந்தளிப்பதாக அமைந்தது. இச செயற்பாடுகளுக்கு அரசுநன்கொடை 1962 வரை - மாதாந்தம் 1200/- வும் 1962ல் இருந்து 720/- வாகக் குறைக்கப்பட்டு 1968ல் இருந்து 500/- ரூபாவாக குறைவாக வழங்கப்படுகின்றது.

மேலும் இந்நிலைய வளர்ச்சி கண்டு மேலும் நிலைய வளர்ச்சிக்கு உதவும் வகையில் இவ்வூரிலிருந்து காலஞ்சென்ற சோதிடர் வன்னித்தம்பி செல்லத்துரை அவர்கள் பருத்தித்துறை வீதிக்குக் கிழக்கால் சுமார் 15 பரப்புக்காணியை 1960ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் 26ந் திகதி 2813ம் இலக்க உறுதிமூலம் தருமசாதனம் செய்து அக்காணியை மேற்படி சமுதாயமுன்னேற்றக் கழகம் பரிபாலனஞ்செய்து அதன்மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கொண்டு பாலர் நிலையத்தின் சிறுவர் பராமரிப்பிற்கு பாவிக்க வேண்டுமெனவும் குறித்த தருமசாதனத்தில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவரது சேவை பாராட்டப்பட வேண்டியது இவர் இந்நிறுவனத்தின் நீங்கா நினைவிற்குரியவராவர்.

இந்நன் முயற்சிகளுக்கெல்லாம் ஊன்றுகோலாகவும், மேற்பார்வை செய்து ஆசி வழங்கிவரும் நீர்வேலி கந்தசுவாமி கோயில் பிரதம குரு சிவஸ்ரீ

சுவாமிநாத இராசேந்திரக் குருக்களின் சேவை மேன்மையானது. 1995 ஏற்பட்ட அனர்த்தங்களின் போது இப்பாலர்பகல் வீடுதியின் கட்டிடங்கள், பூங்கா, தளபாடங்கள், உபகாணங்கள், என்பன சேதமாகின.

ஐக்கிய நாடுகள் நுண்கரு உதவீத் திட்டத்தின் கீழ் கட்டிடங்கள் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டன. பிள்ளைகள் பராமரிக்கப்படும் இந் நிலையம் மீண்டும் சேவையாற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. சுமார் 79 பிள்ளைகள் பராமரிக்கப்படுகின்றனர். இந்நிலைய பராமரிப்பிற்கென சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம் மாதாந்தம் ரூபா ஐயாயிரம் அன்பளிப்புச் செய்கின்றது. இந்நிலைய ஊழியர்களாக, 1 மேற்பார்வையாளர், 3 ஆசிரியர்கள் 1 சமையலாளர், 1 உதவியாளர், 1 சுகாதாரத்தொழிலாளர் என 7 பேர் பணியாற்றுகிறார்கள்.

திரு. ஜ. சிவராசா ஆசிரியர் அவர்கள் தலைவராகவும்,

திரு. எஸ். யோகானந்தம் ஆசிரியர் உபதலைவராகவும்

திருமதி ஞானாம்பாள் தெய்வேந்திரராசா ஆசிரியை செயலாளராகவும்,

திரு. த. நடராசா (வலி. கிழ. பிரதேச செயலக பிரதம லிகதர்) உப செயலாளராகவும்

திரு. வி. சிவஞானம் அவர்கள் பொருளாளராகவும் பணியாற்றுகின்றார்கள்.

இந்நிலையம் மீண்டும் புனரமைக்க உறுதுணையாகவிருந்து ஆலோசனைகள் வழங்கியும், உதவிகள் புரிந்தும் தொண்டாற்றிய வலி. கிழக்கு பிர

தேச செயலர் திரு. க. கேதீஸ்வரன் அவர்களின் வீடா முயற்சி பாராட்டப்படவேண்டியதாகும். இந் நன்முயற்சிக்கு ஆதரவாகவீருந்த நீர்வேலி தெற்கு கிராம அலுவலர் சு. சண்முகவடிவேலு, மற்றும் திட்டமிடல் அதிகாரி ஆ. கதிரமலைநாதன், மற்றும் அலுவலர்களின் பணி பாராட்டப்படவேண்டியதாகும்.

மேலும் இப்பணிகள் சிறப்புற நிகழ ஆசிகள் நல்கி வேண்டும்போதெல்லாம் இந்நிலையச் சிறார்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவும் நீர்வேலிக் கந்தசுவாயி கோயில் பிரதம குரு சிவஸ்ரீ இராசேந்திரக் குருக்கள் அவர்களின் பணி பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

இந்நிலையம் இன்றுவரை நிலைக்கத் தொண்டாற்றிய ஸ்தாபககாலப் பெரியார்களான காலஞ்சென்ற கல்வி அதிகாரியும் அதிபருமான இ. க. கண்முகநாதன், வே. சி. அப்புத்துரை, க. இராசதுரை, க. ச. முத்துவேலு, எஸ். மாணிக்கவாசகர், க. கனகசபாபதி, நா. சிதம்பரநாதர், திருமதி வேதவல்லி கந்தையா, த. துரைராசா, ஞா அப்புத்துரை, க. ச. பாலசுப்பிரமணியம், சி. இராசசிங்கம், க. ஆறுமுகம், ஐ. துரைராசா, வே. சி. ஐயாத்துரை ஆகியவர்களின் சேவை மறக்க முடியாதவையாகும்.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சனசமூக நிலையம்

பதிவு இல. J/VC/32/CC — 135 A

நீர்வேலிக் கந்தசுவாயி கோயிலின் தெற்கு வீதியில் 1942ஆம் ஆண்டு சுப்பிரமணிய வாசிக சாலை என்னும் பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அர

சாங்க வீதிகளுக்கமைய 1950ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சன சமூக நிலையமெனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டு இயங்கி வருகின்றது.

வாசகர்களுக்கு புதினப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், வாசிக்கும் வசதிகளையும், நூல் நிலைய சேவைகளையும் செய்து வந்ததோடு பல்வேறு வகைப்பட்ட விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் வீரர்களைத் தோற்றுவிக்கச் செய்து பரிசில்களைப் பெற்று யாழ். மாவட்டத்தில் முன்னணியில் திகழ்ந்து வந்தமை மறக்க முடியாததாகும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வரும் இந்திய சமயப் பெரியார்களும், மற்றும் பிரமுகர்களும் தவறாது வருகை தரும் ஓர் நிலையமாக விளங்கியது இந் நிலையம்.

இந் நிலையச் சிறப்பிற்கு உதவிய வே. சி. அப்புத்துரை, க. இராசதுரை (ஆசிரியர்) ஞா அப்புத்துரை, க. ச. முத்துவேலு, ஈ. கே. சண்முக நாதன், சி. இராமலிங்கம், க. கனகசபாபதி, சிவஸ்ரீ இராசேந்திரக் குருக்கள் ஆகியவர்களின் பணி பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

இன்று இப் பணியைத் தொடர்ந்து இளைஞர்கள் நிர்வாகப் பொறுப்பேற்று செய்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நீர்வேலி தெற்கு

ஐக்கிய பண்டகசாலை

மேற்படி கோயில் வீதியில் இயங்கி வந்த இப் பண்டகசாலை 31-05-1971இல் கூட்டுறவுச் சங்க புனரமைப்பின் பின் வலி-கிழக்கு தென்பகுதி ப.

நோ. கூ. சங்கத்தின் கிளை விற்பனை நிலைய
மாக இயங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.
இதன் வளர்ச்சிக்கு உதவிய முகாமையாளர் ஞா.
சின்னத்துரை, நிர்வாக சபைத் தலைவர் க. இராச
துரை, நி. சி. முருகேசு, வே. சி. அப்புத்துரை ஆகி
யோரின் சேவை பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

நிர்வேலி தெற்கில் மாதர் அபிவிருத்தி மன்றங்கள்

நிர்வேலிக் கந்தசுவாமி கோயிலின் தெற்கு
வீதியும் வடக்கு வீதியும் பிரதான அமைப்புகளைக்
கொண்ட சிறந்த வீதிகளேயாகும். நிர்வேலி தெற்
கில் மாதர்களின் முன்னேற்றச் செயல்களைப்
பறைசாற்றி நிற்பது வடக்கு வீதியேயாகும்.

இவ் வீதியிலேயே மாதர்களின் அபிவிருத்தி
மன்றங்களான பின்வரும் அமைப்புகள் அமைந்து
சேவையாற்றி நிற்பது கிராமத்தின் புகழுக்கு ஒரு
படிக்கல்லாகும்.

1. நிர்வேலி தெற்கு நெசவு நிலையம்
2. நிர்வேலி மாதர் கிராம அபிவிருத்திச்
சங்கம்
3. நிர்வேலி ஸ்ரீமுருகன் மாதர் ஐக்கிய
நாணய சங்கம்
4. நிர்வேலி ஸ்ரீமுருகன் மாதர் சனசமூக
நிலையம்

என்பன கிராம அபிவிருத்திக்கு ஆண்கள் மட்டுமல்ல பெண்களின் பங்களிப்புகளும் இன்றியமையாதன என்பதைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றன. கலை, கலாச்சார அபிவிருத்திக்கான வகுப்புகளை காலத்துக்குக் காலம் நடாத்துவதன் மூலம் மக்களின் கலை உணர்வுகளை முன்னெடுத்துப் பலவகைப்பட்ட கலைஞர்களுடைய உருவாக்கி வருகின்றது.

மேலும், கலை சம்பந்தமான பல்வகைப்பட்ட போட்டிகளையும் நடாத்திப் பரிசில்கள் வழங்கி ஊக்கப்படுத்துவதோடு பல்வேறுபட்ட போட்டிகளிலும் தனது உறுப்பினர்களைப் பங்குபற்றச் செய்து பரிசில்களும் பெற்றுக் கொள்கின்றது.

மேலும்; விவசாய, சுகாதார கருத்தரங்குகளைக் காலத்துக்குக் காலம் நடாத்துவதன்மூலம் மக்களுக்கு சுகாதார அறிவையும், விவசாய அறிவையும் புகட்டி மக்களின் நல்வாழ்வுக்கும், அபிவிருத்திக்கும் உதவுகின்றது.

இன்னும் மனையியல் வகுப்புகள், தையற் பயிற்சி வகுப்புகள், பன்னவேலைப் பயிற்சி வகுப்புகள், கைப்பணிப் பயிற்சி வகுப்புகளையும் நடாத்தி மகளிரின் முன்னேற்றத்துக்கான வழிகளை அறிமுகப்படுத்தி நற்பணியாற்றி வருகின்றது.

இதன ஸ்தாபகர் வேதவல்லி கந்தையா அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக நூல் நிலையம் ஒன்றையும் மகளிர் அரசியல் சமய, இலக்கிய அறிவை வளர்க்க வாசிக்கசாலையையும் நடாத்தி வருகின்றார்கள்.

நீர்வேலி தெற்கு நெசவு நிலையம்

நீர்வேலி கந்தசுவாமி கோயிலின் வடக்கு வீதியில் அணி செய்து கொண்டிருக்கும் கட்டிடம் நீர்வேலி தெற்கு நெசவு நிலையத்தின் கட்டிடமே.

1955ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்நிலையம் வலிகாமம் கிழக்குப் பகுதியில் வாழ்ந்த கஷ்டப்பட்ட குடும்பங்களின் சிள்ளைகளைத் தங்க வைத்து அவர்களுக்கு நெசவு, பயிற்சி வழங்கி நெசவுத் தொழிலும் வழங்கியது. பெண் சிள்ளைகள் தங்கி நின்று தொழில் செய்யக் கூடியதாக பாதுகாப்பான தங்குமிட வசதிகள், சமயல் கூடங்கள், மலசலகூட வசதிகள் போன்ற இன்னொரன்ன அடிப்படை வசதிகளுடன் கூடிய வீடுதிகள் அமைத்து தங்க வைத்து தொழில் வழங்கியது. இங்கு நெசவு செய்யப்பட்ட உற்பத்திக்கு யாழ் மாவட்ட புடவை நெசவாளர் சங்கம் ஊக்கங் கொடுத்தது. அவர்களின் மேற்பார்வையில் செய்யப்பட்ட பெட்சீற், வேட்டிகள், போன்றவை தரமானவையாக விளங்கின. இதுவும் இக்கிராமத்தின் புகழுக்கு ஒரு படிக்கல்லாக அமைந்ததென்பதில் தவறேதுயில்லை.

மேற்படி சேவைகளை யெல்லாம் செய்துவரும் மாதர் சங்கம் கிராம அபிவிருத்திப் பணிகளில் முன்னின்றுழைப்பது கிராமத்தின் புகழுக்கு ஒரு அம்சமானதே.

நீர்வேலி ஸ்ரீமுருகன் மாதர் ஐக்கிய நாணய சங்கம்

மேற்படி சங்கம் நீர்வேலி தெற்கில் உள்ள 18வயதிற்கு மேற்பட்ட பெண்களை அங்கத்தவராகக் கொண்டுள்ளது. 15 உறுப்பினர்களுடன் ஆரம்

சிக்கப்பட்ட இந்த நாணயசங்கம் இன்று 750க்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சங்கமாகத் திகழ்கின்றது. இக்கிராமத்தில் வாழ்ந்து காலஞ் சென்ற சமூகசேவகி திருமதி வேதவல்லி கந்தையா அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சங்கம் மக்களின் நல்வாழ்வுக்கான சிக்கனம், சேமிப்பு, கடனுதவி என்பனவற்றைத் தனது குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயலாற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது 28-12-1958ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சங்கம் மாபெரும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளமை பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

ஆரம்பத்தில் மக்கள் வங்கியிடம் கடனுதவி பெற்று அங்கத்தவர்களுக்கு கடன் வழங்கி வந்த மேற்படி சங்கம் 1981ல் மக்கள் வங்கி ஐக்கிய நாணய சங்கங்களுக்கு கடன் வசதி செய்யமறுத்ததால் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது.

கிராம மக்களிடம் சேமிப்புத் தூண்டப்பட்டது. இதனால் மக்களின் சேமிப்பையே கொண்டு தேவைப்படுபவர்களுக்கு கடன் வழங்கி சுயமுதலிலேயே இயங்கவேண்டிய கஷ்டநிலையேற்பட்டது.

யாழ் மாவட்ட சிக்கன கடன் வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசம் உருவாக்கப்பட ஏதுவாகவீருந்தது.

கிராம மக்களின் சேமிப்பு பலதுறையினராலும் கடைப்பிடிக்கப்பட தூண்டப்பட்டது. சிறுவர் முதல் வயோதிபர்வரை சேமிப்பில் ஆர்வம் காட்ட ஏதுவாகவீருந்தது.

மக்களின் நம்பிக்கையும், வீடா முயற்சியும் மேலிட்டதால் சிறுதுளி பெருவெள்ளமாக உருவெடுத்து 1983ம் ஆண்டு நிர்வேலி ஸ்ரீ முருகன் மாதர் ஐக்கிய நாணய சங்கம் தனது சேமிப்புப் பணத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு வங்கி ஒன்றை ஆரம்பித்துள்ளது.

இவ்வங்கி சேவையை தற்போது வடக்கு கிழக்குமாகாண கூட்டுறவு அபிவிருத்தி ஆணையாளராகக் கடமையாற்றும் திரு. க. சண்முகலிங்கம் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இச்சங்கத்தில் வங்கி இன்று 750க்கு மேற்பட்ட வாடிக்கையாளர்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளதோடு மக்களுக்கு வசதியாக சிறந்த சேவையாற்றி வருகின்றது. மேற்படி வங்கியில் மூன்று பணியாளர்கள் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

சங்கம் தனது சொந்த நிதியில் இயங்கிவருகின்ற இச்செய்தி “ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வே” என்ற தாரகமந்திரத்தைப் பறைசாற்றிப் நிற்கின்றது.

மேலும் இச்சங்கம் சுயமுயற்சிக் கடன்களை வழங்குவதோடு அவற்றை மேற்பார்வை செய்யவும், அறவீடு செய்யவும் கையாளும் முறையிலும் வரவேற்கத்தக்கதே பத்துப் பேரைக்கொண்ட ஒவ்வொரு குழுக்களை அமைத்து அதற்கான தலைவரின் மேற்பார்வையில் பெறப்பட்ட நோக்கத்திற்கே கடன் பாவிக்கப்படுகின்றதா? என்பதை மேற்பார்வை செய்யவதோடு, கடனாளிகளிடமி

ருந்து ஒழுங்காகவும் அறவீடு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இச்செயற்பாடு ஒரு முன்னுதாரணமான செயற்பாடாகும்.

மேலும், சிறுவர் சேமிப்பு, அங்கத்தவர் சேமிப்பு அங்கத்தவர் அல்லாதோர் சேமிப்பு, நிலையான வைப்பு பரிசுதிய திட்டம், மரணசகாயநிதி திட்டம் என்பன செயற்படுத்தப் பட்டுவருகின்றது. 1958ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1985ம் ஆண்டு வரை திருமதி வேதவல்லி கந்தையா அவர்களையே தலைவராகக் கொண்டு இயங்கிவந்த மேற்படி சங்கம் 1985ம் ஆண்டிலிருந்து திருமதி ருக்குமணி ஆனந்தவேல் அவர்களின் தலைமையில் இயங்கி வருகின்றது. 1995ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 37வது ஆண்டு விழாக் கொண்டாடிய மேற்படி சங்கம் தனது முத்த உறுப்பினர்கள் 25 பேரைக் கௌரவித்து அன்பளிப்புகள் வழங்கியமை பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும். இன்னும் பல்வேறு வகைப்பட்ட போட்டிகளும் அங்கத்தவரிடையே நடாத்திப் பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. “ஒருவர் எல்லோருக்காகவும் எல்லோரும் ஒருவருக்காகவும்” என்ற நொபேட் ஓவனின் கூட்டுறவுத்தத்துவம் இச்சங்கத்தின் செயற்பாடுகளில் பிரதிபலிப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவீருக்குகின்றது.

மாதாந்தம் பெளர்ணமித்தினங்களில் கருத்தரங்குகள் நடாத்தி மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு ஆதரவு வழங்குவது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இவை அனைத்தும் கிராமத்தின் புகழ்பரப்பும் அங்கங்களாக அமைந்துள்ளன.

நீர்வேலி மத்தி இளைஞர் சனசமூக நிலையம்

பதிவு இல. J/VC32/CC/532 ஆரம்பம் 14-1-1978

நீர்வேலிக் கிராமத்தின் மத்திய பகுதியாகிய அரசகேசரிப்பிள்ளையார் வீதியில் பருத்தித்துறை வீதிக்கண்மையாகவுள்ள “கொச்சந்தை” என்னும் சந்திப் பகுதியில் அமைந்ததே இந்த சனசமூக நிலையமாகும்

இந் நிலையம் 1978ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 14ந் திகதி தமிழர் திருநாளாம் தைப்பொங்கல் தினத்தன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது இப்பகுதியில் வசித்து வந்த 50க்கு மேற்பட்ட இளைஞர்கள் ஒன்று கூடி ஆரம்பித்த இந்நிலைய மென்பதனாலேயே இது “நீர்வேலி மத்தி இளைஞர்கள் சனசமூக நிலையமென” வழங்கப்படலாயிற்று.

இந் நிலையத்தின் ஆரம்பகாலத் தலைவராக திரு இ.சௌந்தரராஜன் அவர்களும், போஷகராக திரு இ. தியாகராசா அவர்களும் விளங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந் நிலையம் 26-8-1982இல் J/VC32/CC/532 ஆம் இலக்கத்தில் பதிவு செய்யப் பட்டது

இப்பகுதியில் வாழ்ந்து காலஞ்சென்ற சமூக சேவகி வேதவல்லி கந்தையா அவர்களால் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்ட காணியில் அமைக்கப்பட்ட இந் நிலையம் நிர்வாகத்தினரின் அயரா முயற்சியினால் விளையாட்டுத்துறை சார்ந்த பல வழிகளிலும் நல்ல சேவையாற்றி மக்களின் நன்மதிப்பைப்

பெற்றுக் கொண்டது. 1995ஆம் ஆண்டு நாட்டில் ஏற்பட்ட சூரியக்கதிர் இராணுவ நடவடிக்கையின் போது நிலையத்தின் கட்டடம் முற்றாகச் சேதமடைந்துள்ளது.

இதனால் வலி கீழ்க்கு உதவி அரசாங்க அதிபர் திரு. கே. கேதீஸ்வரன் அவர்களின் அனுசரணையுடன் U. N. H. C. R தொண்டர் நிறுவனத்தின் உதவியுடன் சுமார் 3 இலட்சரூபா செலவில் புதிய கட்டடம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டு அதில் இப்போ இந்நிலையம் இயங்கிவருகிறது.

டாக்டர் க. வேலாயுதபிள்ளையைத் தலைவராகவும், திரு. இ. தியாகராசா அவர்களை செயலாளராகவும் கொண்டியங்கும் இந்நிலையம் வாசகர்களுக்குப் புதினப் பத்திரிகைகளை வாசிக்க வசதி செய்திருப்பதோடு பாடசாலை மாணவர்களின் கல்விவளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் புத்தகங்களை இரவல் கொடுத்து வாங்கி வருகின்றது. மேலும், 5ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 12ஆம் ஆண்டு வரை கல்வியிலும் மாணவர்களின் கல்விக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் பயிற்சிப் புத்தகங்களும், பரீட்சை வினாவிடைகளும் இரவல் கொடுத்து வாங்கி ஊக்கமளித்து வருகின்றது. அத்தோடு வாசகர்களுக்கு நூலக சேவையாக புத்தகம் இரவல் கொடுத்து வாங்கிவரும் சேவையைச் செய்து வரும் இந்நிலையம் வருடாந்தம் நவராத்திரி விழாவையும், சிவராத்திரிவிழாவையும் சிறப்பாகக் கொண்டாடி வருவது பெருமைக்குரியதே.

அகில இலங்கை காந்திய சேவா சங்கம்

காந்தியக் கொள்கைகளான அகிம்சை, சத்தியம், எளிமை, ஆடம்பரமற்ற வாழ்வு என்பன வற்றைத் தமது கொள்கைகளாகக் கொண்டு சேவையாற்றவும், மேற்படி கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்கும் அவற்றைச் செயல்முறைப்படுத்துவதற்கும் அகில இலங்கைக் காந்திய சேவா சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

நீர்வேலியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சங்கத்திற்குப் பண்ணாகத்திலும் ஒரு கிளை அமைக்கப்பட்டது.

1949ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சங்கத்தின் ஸ்தாபக தலைவராக காலஞ் சென்ற பண்டிதர் செ. துரைசிங்கம் அவர்களும், செயலாளராக திரு. சி. க. வேலாயுதபிள்ளை அவர்களும், திரு ஹண்டி பேரின்பநாயகம் அவர்களும் தொண்டர்த. நல்லதம்பி ஆகியவர்களும் முன்னின்றுழைத்தவர்களாவர்.

1950ஆம் ஆண்டளவில் “காந்தியம்” என்ற பெயரில் பத்திரிகை ஒன்று நடாத்தி அதன்மூலம் காந்தியக் கொள்கைகள் பரப்பப்பட்டன. 1953இல் சர்வோதய ஆச்சீரமம் நீர்வேலிக் கிராமத்தின் மேற்குப் பகுதியான “கரந்தன்” என்னுமிடத்தில் அமைக்கப்பட்டு அங்கு பனை மரத்திலிருந்து பெறப்படும் கருப்பணி கொண்டு “பனை வெல்லம்” தயாரிக்கப்பட்டது. இன்னும் பனையிலிருந்து பெறப்

படும் மூலப் பொருட்களைக் கொண்டு வெவ்வேறு பொருட்களும் தயாரிக்கப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு உற்பத்திப் பொருட்களை வைத்து 1956இல் “பனை மகோற்சவம்” என்னும் விழா நடாத்தப் பட்டது. உள்ளூர் மூலப் பொருட்களைக் கொண்டு சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய வழி வகுக்கப் பட்டது.

சர்வோதய மகாநாடுகள் நடாத்தப்பட்டன. இந்திய அறிஞர்களான தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார், சர்தார் அ தேவரத்தினம்சிள்ளை, சங்கரராவ்தேவ், நா. இராமசாமி ஆகியோர் வருகை தந்து நீர்வேலியில் தங்கியிருந்து நீர்வேலியிலே மேற்படி மகாநாடுகள் நடாத்தப்பட்டன. இவையெல்லாம் கிராமத்தின் புகழில் ஓர் அங்கமாகும் இன்னும் காந்திய - சர்வோதய சிரமதான அடிப்படையில் 1957ல் நீர்வேலி - கைதடி வீதி அமைக்கப்பட்டதும். அதனைத்து தொடர்ந்து அச்செழு - கரந்தன் வீதி அமைக்கப்பட்டதும் கிராமத்தின் புகழுக்கு ஒரு அம்சமாகும்.

நீர்வேலி வடக்கு மகளிர்

கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்

பதிவு இல. RDS/NEP/J/VE/297/W.5

நீர்வேலி வடக்கு கிராம அலுவலர் ிரிவில் உள்ள மகளிர்களினால் நடாத்தப்பெற்று வருகின்ற கிறது இச்சங்கம்.

இச்சங்கம் ஸ்ரீபகவான் முன்பள்ளி என்றபெயரில் முன்பள்ளி ஒன்றையும், மாதர் சிக்கன சேயிப்பு கடனூதவு சங்கம் ஒன்றையும் நடாத்தி வருகின்றது.

முன்பள்ளிக்கான விளையாட்டுப் போட்டி, கலைவிழா என்பனவற்றை வருடா வருடம் நடாத்தி சிறுவர்களின் கல்வி, கலை, விளையாட்டுத் துறைக்கும், பெண்களின் சிக்கன சேயிப்புக்கும் ஊக்கமளித்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அகில இலங்கை விஸ்வகர்மகுல சங்கம் நீர்வேலிக் கிளை

உலக நாகரிகத்துக்கு வித்திட்டவர் விஸ்வகர்மாவாகும். கட்டடக் கலை, ஓவியக் கலை, சிற்பக்கலை, வார்ப்புக்கலை, வானசாஸ்திரம், வைத்திய விஞ்ஞானம் ஏன் மெய்ஞ்ஞானம் கூட விஸ்வகர்மாவின் அருட்கொடையின் விளைவுகளே.

துவாரகாபுரீ அரக்கு மாளிகை, அழகு சிந்தும் அஸ்தினாபுரிநகர் மாடமாளிகை, கூட கோபுரங்கள் அனைத்தும் விஸ்வகர்மாவின் கைவண்ணம் என மகாபாரதம் கூறுகின்றது. இந்திரனுக்காக சொர்க்காபுரியை அமைத்தவர் விஸ்வகர்மா எனப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

விஸ்வம் — உலகம் — கர்மா — படைத்தற் கடவுள் எனப் புராணங்களும், இதிகாசங்களும் கூறுகின்றன. விஸ்வகர்மா — தேவகுரு என்று தமிழ் அகராதி கூறுகின்றது. தனது ஐந்து முகங்களிலிருந்து மனு, மய, துவட்டா, சிற்பி, விஸ்வக்ருன் என்ற

ஐந்து முனிவர்கள் மூலம் உலக இயக்கத்துக்குரிய சகல தொழில்களையும், வேதங்களையும் படைத்துப் பரப்பினார் எனப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. இதனால் இவர்கள் “ஜெகத்குரு” எனவும் ஆச்சாரி எனவும் அழைக்கப்படலாயினர்.

மனு — இரும்பு வேலை செய்பவர்கள்

மய — மரவேலை செய்பவர்கள்

துவஷ்டா — வெண்கல, சித்தளை வேலை செய்பவர்கள்

சிற்பி — கற்சிற்ப வேலை செய்பவர்கள்

வீஸ்வக்ருன் — பொன் வேலை செய்பவர்கள்.

என ஐந்து வகைத் தொழில் செய்யும் குலத்தவர்களும் சேர்ந்த ஒரே அமைப்பே அகில இலங்கை வீஸ்வ கர்மகுல சங்கம். மேற்படி சங்கம் சமூக, கலை, கலாச்சார, கல்வி முன்னேற்றங்களுக்கான சேவையாற்றி வருகின்றது.

மேற்படி சங்கம் கிராம ரீதியாக கிளைகளை அமைத்துள்ளது. அந்த வகையில் நீர்வேலியிலும் ஒரு கிளையை அமைத்துள்ளது. இதன் செயலகம் நீர்வேலி காமாட்சி அம்பாள் கோயில் முன்றலில் உள்ள கட்டடத்தில் அமைந்துள்ளது. அக்கிளையின் தலைவராக செ. துரைசிங்கம் ஆசிரியரும், செயலாளராகவும், தலைமைச் செயலக செயலாளராகவும் திரு. த. பரராஜசிங்கம் J. P. அவர்களும் 1982ல் இருந்து செயலாற்றி வருவதோடு திரு. க. பத்மநாதன் நீர்வாக உறுப்பினராகவும் செயலாற்றி வருகிறார்கள் இச் சங்கம் திருக்கேதீஸ்வரத்தில் “துஷ்டா மணிமண்டபம்” ஒன்றை நிறுவி அங்கு காலத்துக்கு காலம் அன்னதானம் கொடுத்து வந்ததோடு தை அமாவாசைத் தீர்த்த திருவிழாவையும் நடாத்தி வந்துள்ளது. இதுவும் கிராமத்துச் சிறப்பிற்கு ஓர் அங்கமாகும்.

சமயத் தொண்டுச் சிறப்பு திருநாவுக்கரசர் குருபூசை மடம்

அருள்மிகு அரசகேசரிப் பிள்ளையார் கோயிலின் தெற்கு வீதியில் அமைந்துள்ளதே “திருநாவுக்கரசர் குருபூசை மடமாகும்” இம்மடத்துக்குரிய தீர்த்தக்கிணறு மண்டபத்தின் ஈசான திசையிலேயே அமைந்துள்ளமை சிறப்பு அம்சமாகும்.

இம் மடத்தில் 63 நாயன்மார்களின் குருபூசைகளும் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. சமய வளர்ச்சிக்கு இப் பணியும் ஊன்று கோலாக அமைந்துள்ளது.

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டதெனக் கூறப்படும் இப்பணியை முன்னின்று ஆக்கி வைத்த பெருமை அக் காலத்தில் இவ்வூரில் சிவப்பணியாற்றி வந்த குருக்கள் திலகம் சிவஸ்ரீக தியாகராசாக்குருக்கள் அவர்களையே சார்ந்ததாகும். மேற்படி குருக்கள் ஐயா அவர்கள் இந்த நேரத்தில் நினைவு கூரப்பட வேண்டியவராயுள்ளார்.

குறித்த குருபூசை தினங்களில் பஜனை வழிபாடுகளும், சமயச் செந்நொழிவுகளும் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இக் குருபூசை மடத்தில் பண்ணிசை வகுப்புகளும், சமய பாட வகுப்புகளும் நடைபெற்று சமயப் பணியாற்றுவது பாராட்டப்பட வேண்டியவைவாகும்.

இந் நன்முயற்சியில் ஈடுபட்ட பெரியார்களை இக் கிராம மக்கள் என்றும் மறந்துவிடமுடியாது. காலஞ்சென்ற தலைமையாசிரியர் செ. நடசாசா J. P. காலஞ்சென்ற தலைமையாசிரியர் செ. துரைசிங்கம் காலஞ்சென்ற ஆசிரியர் இ. சிதம்பரப்பிள்ளை காலஞ்சென்ற ஆசிரியர் அ. ச. குமாரசுவாமி போன்றவர்கள் இன்று நினைவு கூரப்பட வேண்டியவர்கள் தொடர்ந்து இப்பணியைச் செய்துவரும். கா. சாம்பசதாசிவக் குருக்கள், கந்தப்பு வீசுவநாதர் என்பவர்கள் என்றென்றும் பாராட்டப்படவேண்டியவர்களே.

காமாட்சி அம்பாள்

இந்து பரிபாலன சபை

ஸ்தாபிதம் : 14-1-1965

பதிவு இல 6/3/3/8/49 பதிவு திகதி 14-7-1982

நீர்வேலி காமாட்சி அம்பாள் கோயில் மண்டபத்தில் மேற்படி கோயில் தர்மகர்த்தாவும் சைவ சமயப் பிரசாரகரும், சைவாசார சீலரும், சமூக சேவையாளருமான சின்னப்பு தர்மலிங்கம் அவர்களால் 14-1-1965ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மேற்படி சபை இவ் ஆலயத்தில் கூட்டுப் பிரார்த்தனை, சமய அறிவுப் பேச்சுப் போட்டி, பண்ணிசைப் போட்டி என்பனவற்றை மாணவரிடையே நடாத்தி சமயப் பணியை ஆரம்பித்தது.

காலப்போக்கில் 1990ம் ஆண்டு சிறிய அளவில் நீர்வேலிக் கிராமப் பாடசாலை மாணவர்களிடையே சமயபாடப் பரீட்சை நடாத்திப் பரிசில்கள் வழங்கிக் கௌரவித்தது.

நாளடைவில் வருடாவருடம் தனது சேவையை மேலும் விருத்தி செய்து 1991ம் ஆண்டு கோப்பாய் கல்விக்கோட்டப் பாடசாலை மாணவர்களிடையே யும், 1992, 1993, 1994ம் ஆண்டுகளில் யாழ் மாவட்ட ரீதியில் பரீட்சையை விஸ்தரித்து யாழ்ப்பாணம், கந்தரோடை, மானிப்பாய், மருதனார் மடம், புத்தூர், இடைக்காடு, கோப்பாய் போன்ற பல இடங்களில் பல பரீட்சை நிலையங்களில் பரீட்சைகள் நடாத்தி அவர்களில் சித்தியடைந்தவர்களுக்குப் பரிசில்களும் சான்றிதழ்களும் வழங்கி கௌரவித்து ஊக்கமளித்துள்ளது.

தனது வருடாந்தப் பரிசளிப்பு விழாக்களில் சமயப் பெரியார்கள் கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, கம்பவாருதி இ. ஜெயராஜ், உட்பட பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள், உதவி அரசாங்க அதிபர்களை பிரதம விருந்தினர்களாகவும், சிறப்பு விருந்தினர்களாகவும் அழைத்துள்ளது.

மேலும், இப்பகுதியிலுள்ள ஆலயங்களில் சமயப் பிரசங்கங்களை ஒழுங்கு செய்து நடாத்தி வருவதோடு அதிலிருந்து மாணவரிடையே சமய பாடப் பரீட்சை நடாத்திப் பரிசு வழங்கியும் சமயப் பணியாற்றி வருகின்றது இதன் செயலகம் காமாட்சி அம்பாள் ஆலய முன்றலில் அமைந்துள்ள கட்டடத்தில் இயங்கி வருகின்றது.

அப்பணியாற்றிவரும் சபையின் தலைவராக திரு. க. சின்னராசாவும் அமைப்பாளராக செயலாளராக த. பரராஜசிங்கமும் J.P, பொருளாள

ராக இ. செல்லத்துரை ஆகியவர்களும்; பரீட்சைக் குழுத் தலைவராக திரு. தி. வேல்நம்பியும் (விரிவுரையாளர்), செயலாளராக த. விக்கினேஸ்வரன், பரீட்சைப் பொறுப்பாளர்களாக திரு. சி. திரிகரன் (ஆசிரியர்), இ. நித்தியானந்தன் (கலாசார உத்தியோகஸ்தர்) தி. செல்வமனேகரன் த. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா ஆகியோரும் பணியாற்றி வருகின்றமை பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும் இன்னும் இச்சபை அறநெறிப்பாடசாலை ஒன்றையும் நடாத்தி வருகின்றது விசேட அம்சமாகும்.

மேற்படி சபை நடாத்திவரும் சமயபாடப் பரீட்சையாழ் மாவட்ட ரீதியிலே கல்விமான்களின் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இது கிராமத்தின் புகழில் இடம்பெற வேண்டிய ஒர் அம்சமென்றால் மிகையாகாது.

நீர்வேலிக் கந்தசுவாமி கோயில் இந்துசமய விருத்திச் சபை

நீண்டகாலமாகச் சமயப் பணியாற்றிவரும் மேற்படி சபை யாழ்ப்பாணத்துக்கு வருகை தரும் தமிழக அறிஞர்களை வரவேற்று சமயப் பிரசங்கங்கள் நடாத்திவருவது பெருமைக்குரியதே. இம் முயற்சியில் கி. வா. ஜெகந்நாதன் அவர்களின் வருகை குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் சமயப் புஸ்தகங்களைக் காலத்துக்குக் காலம் வெளியிட்டும், சமயப் பணியாற்றி வரும் மேற்படி சபை அறநெறிப் பாடசாலை ஒன்றையும் நடாத்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இன்னும் மாணவரிடையே காலத்துக்குக் காலம் தேவாரப் போட்டிகள், சமயபாடப் பரீட்சைகள் நடாத்தியும் சமய வீருத்திப் பணிகளைச் செய்து வருகின்றது.

இப்பணிகளுக்கு ஊன்று கோலாக கோயில் பிரதமகுருக்கள் சுவாமிநாத இராசேந்திரக் குருக்கள் தொண்டாற்றி வருவது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

கிராமத்தைப் புகளோங்கச் செய்த பெரியார்கள்

ஸ்ரீலங்கை சிவசங்கர பண்டிதர்

நீர்வேலிக் கிராமத்தின் புகழுக்கு வீத்திட்டவர்களில் ஸ்ரீலங்கை சிவசங்கர பண்டிதர் அவர்களின் பணி மேலானது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் சைவமும், தமீழும் தழைத்தோங்க யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றிய பெரியார்களில் ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுகநாவலர், ஸ்ரீலங்கை சிவசங்கர பண்டிதர் ஆகிய இரு சைவ ஆசார சீலர்களையும், பேரறிஞர்களையும் யாழ்ப்பாணம் மாத்திரமன்றி சைவமும், தமீழும் வாழுகின்ற நாட்டவர்கள் யாவரும் நன்றிக் கண்டுகொண்டு போற்றக் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள்.

சைவத்துக்கும், தமீழுக்கும் வந்த பேராபத்துக்களை தமது அறிவாற்றலாலும், மதி நுட்பத்தாலும் எதிர்த்துப் போராடி வெற்றி கண்டவர்கள் இவர்கள். புறச் சமயங்களை புறக்கணித்தும் கண்டித்தும் சமயாசாரங்களில் சீர்திருத்தங்களை நிலைநாட்டிய நாவலர் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக நின்றவர் ஸ்ரீலங்கை சிவசங்கர பண்டிதர் அவர்களேயாவர். பண்டிதர் அவர்களின் கல்விப் பெருமையும் சமய சாஸ்திரவுணர்ச்சியும், மதி நுட்பமும் எத்தன்மையது என்பதை அவர் எழுதிய நூல்களிலிருந்து அறியக் கூடியதாகவிருக்கின்றது. அப்படியான பெரியாரின் சரித்திரம் கிராம சரித்திரத்தில் இடம்பெற வேண்டிய மிக முக்கிய விடயமாகும்.

சுன்னாகத்திலே சைவ வேளாளர் குலத்திலே சங்கரப்பிள்ளையின் மரபிலே பிறந்த சிவகுரு நாதபிள்ளை செய்த தவத்தினாலே; அவர் மனைவியாகிய நீர்வேலியில் பிரசித்தி பெற்று வாழ்ந்த மாணிக்கப்பிள்ளையின் மரபிற் பிறந்த அருணாசலம்பிள்ளையின் புத்திரி தெய்வானை அம்மையாரும் செய்த இல்லற தர்மத்தின் பயனாக 1829 ஆம் ஆண்டு விரோதி வருஷம் சித்திரை மாதம் 21 ஆந்திகதி வெள்ளிக்கிழமை இரவு ரேவதி நட்சத்திரமும் கூடிய சுப வேளையில் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசங்கர பண்டிதர் அவர்கள் பிறந்தார்.

சந். கேது	சூரி. வெ.	செ.	
			சனி
சூரி.	கிரகநிலை		
ல.	வி.		ராசு

இவர்கள் சேனாதிராசா முதலியார் அவர்களின் மாணாக்கராகிய அப்பாப்பிள்ளை அவர்களிடம் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களும் சுன்னாகத்

தில் மயிலணிக் கந்தசுவாயி கோயில் மடத்தில் வாழ்ந்த இந்திய வேதாரண்யம் வை. சுவாயிநாத தேசிகரிடத்திலே சமஸ்கிருதம், நிகண்டு காவியாதிகளும் முத்துக்குமார தேசிகரிடத்து நிருவரண தீட்சையும் பெற்றனர். அ. சுவாயிநாத தேசிகரிடத்திலே சித்தாந்த சாத்திரங்களும் இனிது படித்தார்கள். திருப்புகலூரில் சிலகாலம் இருந்து அங்குள்ள ஒரு சாஸ்திரியாரிடத்திலே தருக்க வியாகரணங்கள் கற்றார்கள். இவர்கள் குரு முகமாகக் கற்றறிந்தாலும் தமது புத்தியினாலும், பிரயாசத்தினாலும் கற்றுத் தேர்ந்தன மிகப்பல. அக் காலத்தில் அச்சுப் பிரதிகள் இல்லை ஏடுகளைத் தேடி சமஸ்கிருதம் படித்துத் தேறியமை பெருமை தரும் செயலாகும் இவரிடம் விவேகம், அவதானம் என்னுமிரண்டும் மிகவும் விசேடமாகவிருந்தன.

இவர் சிறு பராயத்திலேயே சைவ சமய பக்தியும், சைவ சாஸ்திரப்பற்றும் மிக்கவராக விளங்கினார். நமது நாடு போர்த்துக்கேயரின் அதிகாரத்தின் கீழ் அகப்பட்ட காலம். அவர்கள் தமது கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்பும் பணியிலே ஈடுபட்டனர் இந்நிலையில் சைவ சமயா சாரங்களை அனுசரிப்பவர்களைத் தடுத்தும், தமது சமயத்துக்கு மதமாற்றம் செய்தும் சைவ சமயத்துக்கு இடர் செய்து வந்தார்கள் அதன்பின் வந்த ஒல்லாந்தரும் சைவத்துக்கு மாறாக புரெட்டஸ் ரான்ட்கிறிஸ்தவ மதத்தையே பிரசாரம் செய்து வளர்த்து வந்தார்கள். சைவம் நலிவுற்று ஏனைய மதங்கள் வளர்க்கப்பட்ட காலம். ஆங்கிலேயரின் பரிபாலனத்தின் கீழ் வந்த காலத்தும் எமது சமயம் வளர்ப்

போரின்றி, கிறிஸ்து மதம் வளர்ச்சி கண்டது. இக் காலத்திலேயே ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களும், ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவசங்கர பண்டிதர் அவர்களும் தமது பிரசங்கங்களாலும், பிரசுரங்களினாலும் ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவசங்கர பண்டிதர் அவர்கள் சைவத்தை நிலை நிறுத்தினார்கள்.

பண்டிதர் அவர்கள் செய்த கிறிஸ்துமத கண்டனத்தைப் புகழ்ந்து மதுரைச் சதாவதானம் சொ. மு. இராமசாமிச் செட்டியார்.

“முத்துக்குமார கவிராச சேகரன் மெய்யமரிற் றத்தித்தடக்குண்டு நாவலர் தாவச் சலிமடிந்து பித்தங் கெடவுடறாமோத ரேந்தரன் சிதைந்த பைபிள்

செத்துக்கிடக்குது பார் சிவசங்கரன்

றெம்முனைக்கே”

என்றும்,

ஸ்ரீமத். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் சிரேஷ்ட புத்திரன் சி. வை. தா. அயிர்தலிங்கம்பிள்ளை

“சீர்பட்ட தெய்வமறையாக மங்களின் றீம் பொரு டன்

நாப்பட்டெழுஞ் சிவசங்கரபண்டித நாடகன்

சொற்

பாற்பட்டு வந்த கிறிஸ்துமத கண்டனப் பகுவாய்

வாய்ப்பட்டும் வாழ்வதுண்டோ பைபிள் காணினி

வையகத்தே

எனவும் பாராட்டியுள்ளனர்.

போலித் தெய்வவணக்கத்துக்கு விரோதமாகப் பண்டிதர் எழுதிய பல ஆட்சேபங்கள், பண்டிதர் சிவபதமடைந்தபின் “சைவ உதயபானு” என்னும் பத்திரிகையிற் பிரசுரமாகியது குறிப்பிடத்தக்கது.

நீர்வேலியில் தமது மாமன் முறையான சின்னத்தம்பி என்பவரது மகள் தங்கமுத்து என்பவரைத் தீருமணம் செய்து இல்லற தர்மம் நடாத்தி வருங் காலத்தில் சிவப்பிரகாசபிள்ளை, சிவகுரு நாதபிள்ளை என்னும் இருவரைப் புத்திரராகப் பெற்றனர். அவர்கள் இருவரும் தந்தையாரிடத்திலேயே கல்வி கற்றுப் பாண்டித்தியம் பெற்றனர் அக்காலத்தில் வடமொழி, தென்மொழி ஆகிய இரு மொழிகளிலும் விற்பன்னர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசங்கர பண்டிதர் என்னும் பெயர் இந்தியாவிலும் பரவத் தொடங்கிற்று. இவர் இருமொழிப் பாண்டியத்தோடு, ஆங்கில அறிவும் படைத்தவராயிருந்தார்.

இப்படியான பண்டிதரின் வீடு கலைமகள் உறையும் நிலையமாக விளங்கியது. வேண்டிய கிரந்தங்களைப் பரிசோதித்து எழுதுதலும், சற்பிரசங்கம் செய்தலும் நன்மாணாக்கர்களுக்குக் கற்பித்தலும் இவருக்கு இடையறாவேலைகளாக விருந்தன.

சுன்னாகத்தில் இப்பொழுது மயிலணி சைவ வித்தியாசாலை இருக்குமிடத்திலும் நீர்வேலியில் தமது இல்லத்திலும் வகுப்புகள் நடாத்தி வந்தனர்.

நீர்வேலி சந்திரசேகரக் குழுக்கள், கீரிமலை சபாபதிக் குழுக்கள், மாவிட்டபுரம் சாலிக்குழுக்கள், புலோலி இராமசாலிக் குழுக்கள், நந்தாவில் சுப்பையா, கோப்பாய் சபாபதி நாவலர், சுன்னாகம், பூ. முருகேசபண்டிதர், சுன்னாகம் அ. குமார சுவாமிப்புவலவர், தி. கந்தப்பர், நீர்வேலி வே காராளபிள்ளை ஆகியோர் பண்டிதர் அவர்களின் நன்மாணாக்கர்கள் ஆவர்.

பண்டிதர் அவர்கள் கோயில்களிலும், சிறு பொது இடங்களிலும் சபையோர் பாராட்டத்தக்க வகையில் பெரியபுராணம், கந்தபுராணம், திரு விளையாடற் புராணம், தணிகைப் புராணம் முதலிய புராணங்களுக்கு பொருள் கூறுவதில் சிறந்து விளங்கினார். நீர்வேலிக் கந்தசுவாமி கோயிலில் இவரால் ஆரம்பித்துவைக்கப்பட்ட புராண படனம் இன்றும் நடைபெற்றுவருவது பெருமைக்குரியதே.

கலைச் செல்வராகிய பண்டிதர் அவர்கள் சைவ சிரகாசனம், மிலேச்சமத வீகற்பம் கிறிஸ்துமத கண்டனம், அனுட்டானவிதி சிவதூஷண கண்டனம், சிரார்த்தவிதி, சத்தி சங்கிரகத்தின் பூர்வார்த்தம் வர்ணாச் சிரமதருமம், அகநிர்ணய திராவிட விடாக்கியானம் ஆகிய நூல்களை எழுதியும் உள்ளார்.

உரை எழுதிய நூல்கள் :

- சமஸ் கிருத சித்தாந்த சாராவலில் குடகை.
- சமஸ் கிருத சிவஞான போத தயிமுரை.
- சமஸ் கிருத சடசுவோகித் தயிமுரை.
- தமிழ்ச் சிவபூசையந்தாதி விருத்தியுரை.
- சமஸ் கிருத அகநிர்ணய தயிமுரை.
- சமஸ் கிருத சச்சங்கிரகம் (3ம் பாகம்)
- சமஸ் கிருத அகபஞ்சசடடித் தயிமுரை.
- சமஸ் கிருத பாலபாடம் 2ம் பாகம்.
- சமஸ் கிருத தானுமாலை.
- தமிழ் மிலேச்சமத வீகற்பம்.
- தமிழ் கிருஸ்துமத கண்டனம்.

தமிழ் சைவப்பிரகாசனம்.

தமிழ் சிரார்த்தவீதி ஆகிய நூல்களுக்கு உரை
எழுதியும்

யிருகேந்திர விருத்தி
பௌரகர ஞானபாத மூலம்
சிவஞானபோத விருத்தி
ஞானப்பிரகா சீயம்
தேவிகாவோத்தர விருத்தி
தருக்கபரிபாசை

ஆகிய நூல்களைப்பல பிரதிகொண்டுபரிசோ
தித்தும் தொண்டாற்றியுள்ளார்.

பண்டிதர் அவர்கள் தாம் செய்த மேற்படி நூல்
களையும், உரைகளையும் அச்சிடவேண்டி சென்
ணையை நோக்கிச் சென்றபோது புதுச் சேரியி
லிருந்த கோயமுத்தூர் நாகலிங்க சுவாமிகளின்
வேண்டுகோளின்படி அங்கு தங்கி அவருக்குத் தருக்
கம் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தவேளை 1870ல் பிர
மோதூத வருஷம் புரட்டாதிமாதம் 12ந் திகதி திங்
கட்கிழமை இரவு பூர்வபக்க துதியைத் தீதியும்
சித்திரை நட்சத்திரமும் கூடிய புண்ணிய தினத்
தில் இறைவனடி சேர்ந்து விட்டார். பண்டிதர்
அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக நீர்வேலி கரந்தன்
வீதியில் 5-10-1956இல் சனசமூக நிலையம் ஒன்று
ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது. அத்
தியார் இந்துக் கல்வூரியிலும் நூல்நிலையம்
ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பண்டிதர் அவர்களது சிறப்பைப் பாராட்டி
அவரது மாணாக்கராகிய சுன்னாகம் பூ. முருகேசு
பண்டிதர்

“ ஆகம வேதமனைத்தையு மளித்து
 ஏகனே இவ்வுரு வென்னைத் தோன்றிய
 சங்கரபண்டிதன் றாள் மலர் தயியேற்
 கெங்குமாய் நிற்கு மிலை பிறவெனவே ”
 எனவும்

சைவத்தை நாட்டிப் பரமத மோட்டத் தயங்குமொரு
 தெய்வத்தைப் போல்வரு சங்கரபண்டித தேசிகர்தாம்
 மெய்வைத்த கண்டிகை வெண்ணீற்றினொடு
 விளங்கிடச் செய்
 சைவப் பிரசங்கத் தெள்ளமுதென்றிளிச் சார்குவமே
 எனவும் பாடியுள்ளார்
 சன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் புகழ்ந்து
 கூறியுள்ளதாவது

“ வடமொழி தென்மொழிகளிலுள்ள இலக்கிய
 இலக்கணங்களையும், ஆகம, சித்தாந்த தருக்க
 நூல்களையும், தரும சாஸ்திரங்களையும் நன்கு
 கற்றவர் ஆசிரியர் மாட்டுக் கற்ற அளவில் அமை
 யாது மீட்டும், மீட்டும் பல நூல்களைத் தேடிக்கற்
 றவர். நூல்களைத் தேடிக்கற்றலிலும், வட நூல்
 களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தலிலும் தமிழில்
 நூல் செய்தலிலும் மாணவர்களுக்குச் சங்கதமும்,
 தமிழும் கற்பித்தலிலும், பரமதங்களைக் கண்டித்து
 சைவ மதத்தை நாட்டிச் சைவப் பிரசங்கஞ் செய்தலி
 லும் பெரும்பான்மையுங் காலத்தைக் கழித்தவர் ”
 எனப் பாராட்டியதோடு

“ வாதிகளோடவும் நீதிகண்டவும் பூரண
 சிவாகமப் பொருளினையே பிரசாரணஞ்
 செய்யுஞ் சைவ சிகாமணி ”

எனவும் புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்.

யோகமுத்தூர் : நாகலிங்க சுவாமிகள்

சொல்லியவை

“ யாழ்ப்பாணத்தி னெழிலுறு மொருசார்
நீர்வேலி லியாக்கொ ணீர்மையினப் பெயர்
பெறி இயிணை யற்றுப் பிறங்கிடு நகரான்
சிவகுரு நாதச் செம்மல் செய்தவத்தா
லவன் வயினுதித்துள்ளா ரிருள் போக்கு
மதியொடு மதியென வளர்ந் தருந் தீஞ்சுவைத்
தமிழ்க் கடலோடு வர்ச்சாகர முண்ட
கும்பயோனியுங் கொண்டடி நுணம்
வடமொழிக் கடலும், வண்டமிழ்க்கடலு
மொருங்கு குடித்தீடு மொப்பிலாப் பெரியோன் ”
எனவும்,

மேலும் வே. அ. சுவாமி நாத தேசிகர் அவர்
களும் பண்டிதரின் மாணவன் வேலாயுத பிள்ளை
யும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர்

இத்தனை சிறப்புகளும் மிக்க ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசங்
கரபண்டிதர் ஐயா அவர்களே நீர்வேலியின் புகழ்
பூக்க வித்திட்டவர் என்றால் மிகையாகாது.

சங் - சிவப்பிரகாசபண்டிதர் :

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசங்கரபண்டிதர் அவர்களின்
சிரேஷ்ட புத்திரனே சிவப்பிரகாசபண்டிதர் ஆவார்.
தனது தந்தையாரிடமும், ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர்
அவர்களிடமும் வடமொழி தென்மொழி என்பன
வற்றை நன்கு கற்றுப் பண்டிதரானார்.

தந்தையாரின் நீண்டநாள் விருப்பமான சைவ
வீத்தியாசாலை அமைக்கும் பணியை 1880ஆம்
ஆண்டளவில் “சைவப்பிரகாச வீத்தியாசாலை”

என்னும் பெயரில் ஒரு வித்தியாசாலையை அமைத்து நடாத்தி வந்தார். அரசினரின் நன் கொடையும் பெற்றுயர்ந்து வந்தது. ஆசிரிய மாணவர்வரை கல்வியிலும் உயர்தர பாடசாலையாக உயர்ந்து விளங்கியது. இங்கே கல்விகற்றவர்கள் ஆசிரியர்களாகத் திகழ்ந்தனர். இவ்வித்தியாசாலை இவ்வூர்மக்களுக்கு மட்டுமன்றி அயலூர் மாணவர்களுக்கும் நற்பணியாற்றிவந்தது.

இவ்வித்தியாசாலையில் தமிழ், சமஸ்கிருதம் என்பன படித்துப் பெயர் பெற்றவர்களில் நீர்வேலி கார்த்திகேயக் குருக்கள், சுவாமிநாதக் குருக்கள், சிச்சாடனக் குருக்கள், கந்தையாபிள்ளை, பண்டிதர் மயில்வாகனம்பிள்ளை, கு. சிற்சபேசன் போன்றவர்கள் அடங்குவர்.

தனது தந்தையாரால் எழுதப் பெற்ற நூல்கள் சிலவற்றை வெளியிட்டதோடு, வண்ணார் பண்ணைச் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில் இயங்கி வந்த காவியபாடசாலையில் 1902ம் ஆண்டளவில் சமஸ்கிருத பண்டிதராகவிருந்து போதனை செய்து வந்துள்ளார். தந்தையாரால் எழுதப்பட்ட சில நூல்களுக்கு உரை எழுதியதோடு. தானும் தமிழில் பாலபாடம், பாலாயிர்தம், இயற்றமிழ் இலக்கணசாரம் என்பனவும், சமஸ்கிருதத்தில் பாலபாடமும் எழுதியவர். இவருடைய வசனநடை எழுத்துந் தெளிவுமுடையதாக வீடுக்கும்.

இவர் திருச்செந்தூர்ப்புராண உரை, கிருஷ்ணன் தூதுச் சுருக்கவுரை, சிவானந்த லகரித் தமிழுரை, சைவ ஆசௌச தீபிகைத் தமிழுரை,

நகுலேஸ்வரமான்மீயத் தமீமுரை என்பனவும், வேறு சில மொழி பெயர்ப்புகளும் செய்தவர். இவர் வடமொழியிலும், தென்மொழியிலும் “மகா வித்துவசிகாமணி” என்பதை வெளிப்படுத்துவதாக இவரது வெயீடுகள் அமைந்தன. 1864இல் பிறந்த இவர் 1914ஆம் ஆண்டு ஆனந்த வருஷம் மார்கழி மாதம் அபரபக்க நவமித் திதியில் சிவகதியடைந்து விட்டார்.

சங் - சிவகுருநாதிள்ளை

ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவசங்கர பண்டிதர் அவர்களின் கனிஷ்ட புத்திரனே சிவகுருநாதிள்ளையாகும். இவர்தந்தையாரிடமும், வித்துவசிரோன்மணிபொன் னம்பலசிள்ளையிடமும் கல்வி கற்றவர். வித்து வான் சபாபதிப்பிள்ளை, சு. சி. சுந்தரம்பிள்ளை என்பவர்களோடு ‘விஞ்ஞான வர்த்தனி’ என்னும் பத்திரிகையை நடாத்தியவர். இந்தப் பத்திரிகை நிறுவனம் ‘திருச்செந்தூர்ப் புராணம்’ என்னும் நூலை குறிப்புரையுடன் வெளியிட்டது. இந்தியா வில் காஞ்சிபுரத்தில் படிப்பித்துக் கொண்டிருந்த இவர் தலயாத்திரை செய்து வருகையில் வேதா ரண்யத்தில் சிவகதியடைந்து விட்டார்.

நடராசிள்ளை

சிவப்பிரகாச பண்டிதரின் மகனான நடராச பிள்ளை தந்தையாரால் நடாத்தப்பட்டு வந்த சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையை நடாத்தியும், வேறு மாணவர்களுக்கு கல்விப்போதனை செய்தும் வந்ததோடு சமஸ்கிருத புத்தகங்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். தமிழ், சமயப் பணியாற்றி வந்த

இவர் நடாத்திவந்த சைவப் பிரகாச வித்தியா சாலையே இன்று நாம்காணும் அத்தியார். இந்துக் கல்லூரியின் ஆரம்பப்படியாகும்.

பிரம்மஸ்ரீ ஆ. முத்துக்குமார் ஆச்சாரிய சுவாமிகள்

நீர்வேலிக் கிராமத்தின் வடபகுதியில் விளங்கிய விஸ்வகர்ம குலத்தில் 25-02-1814இல் பிறந்தவரே பிரம்மஸ்ரீ ஆ. முத்துக்குமார் ஆச்சாரிய சுவாமிகளாவர். இவர்தமிழ், ஆங்கிலம், ஆரியம் முதலிய மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் சமயப் பிரசங்கங்கள் செய்தவர்.

சிவஞானதத்துவ தீபம், தியானயோக சரவணபவ மாலை மணிவாசகர் சரிதம், கதிர்காம முருகன் ஆறாதார சடாட்சர அந்தாதி முதலிய நூல்கள் எழுதி வெளியிட்டவர். நீர்வேலியில் குலமேன்மைக்காகப் பாடுபட்ட இவர் குல அபிமானத்துக்காக வாதிட்டும், வழக்குகள் பேசியும் வெற்றிகண்டவர், இந்தியாவில் பொள்ளாட்சி வேட்டைக்காரன் புதூரில் மணிவாசகர் மன்றம் நடாத்தியவர்.

தமிழ் வித்துவரத்தினம், சைவத் தொண்டர் குலாபிமான செழுஞ் செல்வர் வேதாந்த சித்தாந்த போதகாசிரியர் எனப்பல பட்டங்கள் சூட்டப் பெற்றவர். இந்திய அன்பர்களின் அழைப்பின் பேரில் அங்கு சென்று வாழ்ந்த காலத்தில் 05-04-1887இல் பொள்ளாட்சி வேட்டைக்காரன் புதூரில் சமாதியடைந்தவர். இவருக்கு இந்தியாவில் நினைவு விழாக்கள் கொண்டாடப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கன.

வைத்திலிங்க ஆச்சாரி, கனகசபாபதி ஆச்சாரி

தமிழ் சமயப் பணியாற்றிய ஸீஸ்வப்பிராம் மண உத்தமர்கள் இருவரை நாம் மறந்து விட முடியாது. வைத்திலிங்க ஆச்சாரி, கனகசபாபதி ஆச்சாரி ஆகிய இருவரும் நிர்வேலி வடக்கில் மோதர்கேணி ஒழுங்கைக்கருகில் (ஊலிவளவு) சங்கரன் புலம் என்னும் காணியில் 20ஆம் நூற்றாண்டின்முற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்கள் இருவரும் சகோதரர்களே. இவர்கள் தமது சூல ஒழுக்கத்தைப் பேணிப் பாதுகாத்ததால் முறையே பெரிய ஐயர், சின்ன ஐயர் என எல்லோராலும் மதிப்பாக அழைக்கப்பட்டவர்களாவர். சூல ஒழுக்கத்துக்கு அமைய சிவவேடம் பூண்டவர்களே இவர்கள் சிகையலங்காரம் பிராம் மண வெட்டு குடுமி காதில் கடுக்கன் மேனியில் பூநூல் இவை அனைத்துக்குமைய சிவ தீட்சை, நிர்வாண தீட்சையும் பெற்று சைவ ஆசார கண்காணாத போசனிகளாக விளங்கியவர்கள். தமது இல்லத்தில் தமிழ் இலக்கண, புராண இதிகாச வகுப்புகளும், சமஸ்கிருத வகுப்புகளும் நடாத்தி சைவத் தமிழ்ப் பணியாற்றியவர்கள்.

இவர்களின் நன்மாணாக்கர்களில் ஒருவரே காமாட்சியம்பாள் ஆலய தர்மகர்த்தாவாக விளங்கிய சைவ ஆசார சீலர் சின்னப்பு தர்மலிங்கம் அவர்களாவர் அவரும் இவர்களைப் போன்ற அனுட்டானம் மிக்க சிவவேடம் பூண்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களின் அன்றைய பணியும் எமது கிராமத்தின் புகழில் இடம்பெற வேண்டியதே.

கல்வியில் வல்லுனர்களாகிய இவர்கள் தமது குலத்தொழிலிலும் வல்லவர்களாவே விளங்கினர். தமது மதிநுட்பத்தினாலும் கரசாதனை உதவியாலும் துவிச்சக்கர வண்டி செய்து சாதனை படைத்தவர்கள் என்றால் மிகையாகாது.

பீதாம்பரப் புலவர்

நீர்வேலியில் சைவ வேளாளர் குலத்தைச் சேர்ந்த சண்முக உடையாரின் மகனே பீதாம்பரப் புலவர் ஆவார். ஆங்கிலம் கற்ற இவர் இருபாலை சேனாதிராச முதலியாரிடம் இலக்கிய இலக்கணங்கள் கற்றுத் தேறினார். வித்துவ சிரோன்மணிக. ச. பொன்னம்பலசிள்ளை, சி வை. தமோதரம் சிள்ளை என்பவர்கள் இவரது தீறமையைப் பாராட்டிப் புலவர் என அழைக்கலாயினர்.

இவர் மறைக்கலம்பகம், நீர்வை வெண்பா, வல்லிபுரநாதர் பதிகம் முதலிய நூல்களைச் செய்து தமிழ்ப் பணியாற்றினார். 1819இல் சிவபதமடைந்து விட்டார்.

சிதம்பரநாதப் புலவர்

நீர்வேலி மத்தியில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் பெரியார்களில் சிதம்பரநாதப் புலவரும் ஒருவராவார்.

உயர் சைவ வேளாண் மரபிற்சிறந்த இவர் சைவ ஆசார சீலராகவும், தமிழ், சைவம் ஆகிய வற்றில் நிறைந்த பாண்டித்தியம் உள்ளவராகவும் விளங்கினார்.

சமயப்பணி, தமிழ்ப்பணியாற்றிய இவர் இப் பகுதியிலுள்ள ஆலயங்கள் மீது பலபாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இவரது நினைவாக 19-08-1973இல் வெளியிடப்பட்ட உரும்பிராய் கருணாகரப்பிள்ளையார் கோயில் சும்பாசிஷேக மலரிலிருந்து அவரால் பாடப்பட்ட இருபாடல்களைப் பிரசுரிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

ஐங்கர வரதன்

சீர்கொண்ட கிரணநவ மணிகொண்டு வெயில்கொண்டு
 செம்பொற் பயிற்சி கொண்டு
 திகழுமடல் பிறைகொண்டு நறைகொண்டு மலர்கொண்டு
 சேற்றுக் குலாவு கொன்றை
 கார்கொண்ட கௌரியை யிடங்கொண்டு மான்மறி
 கரங்கொண் டிருந்த நாதன்
 காதல்கொண் டுதவுமுன் புகழையொரு வாய்கொண்டு
 களறுதல் எழிதா குமோ
 வார்கொண்டு நேர்கொண்டு வட்டித் திடங்கொண்டு
 மார்பதங் கொண்டு விம்மி
 வளரும்வல் லபையைத்தன் பங்கினிற் கொண்டு
 வைகுமெஞ் ஞான முதல்வா
 கூர்கொண்ட ஓருகோடன் அருள் கொண்டு உரும்பையிற்
 குடிகொண்ட கருணா கரா
 குஞ்சர முகங்கொண்டு நாளுமெமை ஆட்கொண்ட
 குலவு மைங்கர வரதனே.

நீர்வேலி சுதம்பரநாதப் புலவர்

கருணாகரம் பண்ணவன்

அருணாசலத்தில் வீநாயகன் பாதத்தை அஞ்சலிக்க
 பொருள் நாவுக் கேற்றிட வந்தேயுறைந்தீடும்
 பொற்புலியூர்

வருமானைக் கன்றைப்பணியப் பவம்கெடும் வாழ்
உரும்பைக்
கருணா கரப்பிள்ளையார்பாதம் போற்றக்
கலிகெடுமே.

நீர்வேலி சிதம்பரநாதர் புலவர்

சைவத் தமிழ்ப் பேரறிஞர்

கு. சிற்சபேசன் அவர்கள்

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பண்ணையிலே
பிறந்து வளர்ந்த குமாரவேலு என்பவர் நீர்வேலி
யில் நொத்தாரிஸ் வைத்திலிங்கம் மகள் சின்னத்
தங்கம் என்பவரைத் திருமணம் செய்து இல்லற
தர்மம் இயற்றுகையில் சிற்சபேசன் என்னும் சற்
புத்திரன் 07-05-1887 விடியாழக்கிழமை பிறந்தார்.

சிற்சபேசன் அவர்கள் நீர்வேலியில் வாழ்ந்த
வித்துவான் சபாபதி, சிவப்பிரகாச பண்டிதர், பண்
டிதர் வே. திருஞானசம்பந்தர் ஆகியோருடன்,
பழகியும் படித்தும் கல்லியில் வித்துவானானார்.
சுதுமலை நொத்தாரிஸ் கதிரேசர் மகள் தெய்
வானைப்பிள்ளையைத் திருமணம் செய்து வாழ்ந்
தவர். பிரம்மஸ்ரீ சங்கர சுப்பையாவுடன் அவரது
சீடராக மலாயா, இந்தியா ஆகிய நாடுகளுக்குச்
சென்று அங்கு சமயப் பிரசங்கங்கள் செய்தவர்.

சிவபூஜா துரந்தாராக விளங்கிய இவரது சமயப்
பற்று நியம நிஷ்டை என்னும் சைவப் பொலிவுகள்
யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலனை சபையாரின் இந்து
சாதனத்தின் துணை ஆசிரியராக்கியது.

சமயத்தின் மீதிருந்த பக்தி மேலீட்டினால் இவர் இரவு பகலாக பிரம்மஸ்ரீ சங்கர சுப்பையருடன் நல்லூர் மடத்திலேயே தங்கி பெரியபுராணம், கந்தப்புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் திருமந்திரம், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், தேவார திருவாசகங்கள், திருக்கோவையார், திருக்குறள், ஞானவாசிட்டும், பிரபோத சந்திரோதயம், பாரதம், இராமாயணம், ஹைதம், காசிகாண்டம் முதலிய பல நூல்களையும் நன்றாகப் படித்து பாண்டித்தியம் பெற்றுக் கொண்டவர். சகலகலா பண்டிதராக விளங்கிய இவர் செய்யுள் செய்வதில் சமத்தர்.

பெரிய புராணத்துக்குக் கதாப்பிரசங்க ரீதியில் கீர்த்தனங்கள் பாடியுள்ளார். இன்னும் 63 நாயன்மாரினது சாரங்களை ஒவ்வொரு செய்யுளால் மடகு அம்மாளை முதலிய அலங்காரங்களோடு செய்திருக்கின்றார்.

நீர்வை வளம் என்னும் வீசயமாகப் பல கவிதைகளும் இனிக்க இனிக்க புதுப்புது உவமானங்களும் வர்ணனைகளும் தித்திக்கப் பாடியுள்ளார்.

நீர்வேலி அரசகேசரிப்பிள்ளையார் மீதுதோத்திரப்பாடல்களும், அரசகேசரிப்பிள்ளையார் திருவூஞ்சற் பதிகமும், ஸ்ரீவாலாம்பிகை சமேத வைத்தீஸ்வரர் ஊற்சற்பதிகமும் வேறுபாடல்களும் பாடியுள்ளார்.

1956ஆம் ஆண்டளவில் நீர்வேலி அரசகேசரிப்பிள்ளையார் கோயில் வீதியில் நடைபெற்ற விழாவில் குன்றக்குடி அடிகளார் இவரது சமயப்பற்றை

யும் கவீத்துவத்தையும் பாராட்டி உருதீராக்க
மாலையணிந்து வீழ்தியையும் கொடுத்து ஆசீர்
வதித்துள்ளார்.

வீவாகம், பிறப்பு, இறப்பு பதிவுகாரராக விளங்
கிய இவர் 15-10-1959ஆம் ஆண்டு வீகாரி வருடம்
புரட்டாதி மாதம் 29ஆந் திகதி வியாழக்கிழமை
காலை பூர்வபக்க சதுர்த்தசி திதியில் இறைபதம்
அடைந்து விட்டார்.

அவரது நினைவாக அவரது பாடல்கள் நீர்வைச் சிலேடை வெண்பா

பத்தியரும் பாவையரும் பண்ணையுமு மள்ளருஞ்சீர்
நித்துலங் ளாயுமெழில் நீர்வையே - நித்தநித்தம்
வேங்கை யரங்குடையான் வெள்ளரவங் காணநடம்
வேங்கை யரங்குடையான் வீடு.

பட்டிடைப்பொற் பாவையரும் பல்லார் பறவைகளும்
நெட்டிருப்பை நாடுமுயர் நீர்வையே - விட்டகலை
அக்கரருங் கண்டியரு மாறாற ரப்புறத்தர்
அக்கரரு மாணார்க் ககம்.

பூண்ட மணிவாயும் பூவை கிளிபிறவும்
நீண்ட குரலெடுக்குந் நீர்வையே - மாண்டகைய
மானங் கிடத்தான் மலையரையன் பொற்பாவை
மானங் கிடத்தான் மனை.

நலத்தோர் மனைமுகத்துந் நந்தா வனமிடத்துந்
நிலைத்தோ ரங்களையுந் நீர்வையே - அலைபொழுதும்
அம்பலத்தே றையடிக ளங்குருகிப் போற்றாரை
அம்பலத்தே வையா னகம்.

நீர்வை நாட்டு வளம்

புன்னை மாதுளை புங்கொதி மாபுளி
தென்னை கூவீளந் தேனுக்ர் வண்டினம்
துன்னு பூக வனந்தொறும் வாழையோ
டன்ன தாழை யடர்ந்தது சோலையே.

வேறு

தாக்கணங் குறையுஞ் சோலைத் தனிப்பனை மீது வைத்த
சேக்கையில் வளர்த்த குஞ்சு சிறகடித் தெழுந்து தாவிக்க
கூக்குரல் செய்து கூவிக் குயிலினஞ் சேரக் கண்ட
காக்கைதன் னிழிவு நோக்கிக் கருத்தழிந் தயருமன்றோ.

வேறு

கள்ளித் தடியை முறித்தடுக்கி மூட்டிக் கனலைப் பிடுங்கிமர
வள்ளிக் கிழங்கை வைத்துமிசைவாட்டியுரித் துக்கடித்துண்டு
துள்ளித் திரிந்துவிளையாடித் தோழருடனா னிரைமேய்க்கும்
பள்ளிச் சிறுவர் பயிலிடங்கள் பலவும் பாங்கு ருளகானம்

சின்னத் தவளை யினம் வீணை தித்தி காளங்குழ லிசைப்பப்
பென்னம் பெரிய மண்டுகம் பேரி முழவு கடமொலிப்ப
மின்னின் மினிகள் விளக்கேந்த மேகவெடிசங் கொலியுடனே
வன்னச் சாலி மாதுவய லரங்கி லாடி மகிழ்ந்திடுமே.

கன்னங் கரிய கதலிவனக். கரையிற் றெருவிற் சாய்ந்து வளர்
தென்னம் பாளை மதுச்சொரியத் தேறலுண்டு திகைத்தயருஞ்
சின்னஞ் சிறிய வணில்மீது சீறிச் சினக்குங் காக்கையதன்
கன்னங் கிழியக் குட்டுமொரு காட்சி யென்று மூளதாமால்

இயற்றியவர்:- கு. சிற்சபேசன்

ஆதாரம் :- கு. சிற்சபேசன் நினைவுமலர்-

04/11/59

அத்தியார் அருணாசலம் சமாதான நீதிவான்

நிறுவனர் நினைவு நாளும், பரிசளிப்பு விழாவும் நடைபெறும் இன்றைய நன்னாளிலே நானும் ஒரு விருந்தினராகக் கலந்து கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இன்றைய இவ் விழாவிலே ஸ்தாபகர் நினைவாக என்னைப் பேசும்படி பணித்துள்ளார் கல்லூரி அதிபர். அந்தப் பெருமகனைப் பற்றி சிந்திக்கவும், பேசவும் வாய்ப்புக்கிடைத்ததையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

பொதுவாகச் செயற்கரிய செய்தவர்களை அதுவும் குறிப்பாக கல்வித் தொண்டு, சமயத் தொண்டு, சமூகத்தொண்டு செய்தவர்களை நன்றிக் கண்கொண்டு பார்க்க வேண்டியது எமது தலையாய கடமையாகும்.

அந்த வகையிலே நீர்வேலிக் கிராமத்தில் இன்று கல்வித் தொண்டாற்றிக் கொண்டிருக்கும் அத்தியார் இந்துக் கல்லூரியின் ஸ்தாபகர் முதலியார் அத்தியார் அருணாசலம் அவர்களின் பணியை இக் கிராம மக்கள் மாத்திரமன்றி அயலூர் மக்களும் என்றும் மறக்கமாட்டார் களென்றே நினைக்கின்றேன்.

முதலியார் அத்தியார் அருணாசலம் அவர்கள் தனியே கல்விப் பணிமட்டும் செய்தவரல்லர். அவர் சமயப்பணி, சமூகப்பணி எனப் பல்வேறு

பட்ட பணிகளைச் செய்தமையால் இன்று பாலர் முதல் வீருத்தர்வரை அவருடைய பணிகளால் நன்மையடைகின்றோம்.

19ஆம் நூற்றாண்டிலே யாழ் குடாநாட்டிலே சைவமும், தமீழும் தழைக்கத் தொண்டாற்றியவர்கள் பலர். ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர், ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவசங்கர பண்டிதர் சிறுப்பிட்டி சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை, கோப்பாய் சபாபதி நாவலர் போன்றவர்கள் தொண்டாற்றியவர்களில் சிலர்

அவர்களின் பணியைத் தொடர்ந்து சிவப்பிரகாச பண்டிதர், சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்புவலவர், மட்டுவில் ம. க. வேற்பிள்ளை, வித்துவசிரோன்மணி பொன்னம்பலபிள்ளை ஆகியோரும்; அவர்களைத் தொடர்ந்து புத்தூர் மழுவராயர் கந்தையா, நீர்வேலி அத்தியார் அருணாசலம், சோ. பொன். கிராமநாதன், பருத்தித்துறை வேலாயுதம் போன்றவர்களும் பிறந்து தொண்டாற்றினார்கள்.

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக” என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற் கீணங்க 27-8-1887இல் மரபு பாணமுதலியார் நல்லயினார் மரபிலே காசிநாதர் அருணாசலத்துக்கும் அவர் மனைவி நாச்சிப்பிள்ளைக்கும், மூத்தபிள்ளையாகப் பிறந்தவர் முதலியார் அத்தியார் அருணாசலம் அவர்களாகும். இவர் நீர்வேலிக் கிராமத்தின் அச்சாணி போன்றவர். கிராமத்தின் மத்தியிலேயே பிறந்தவர் சமயப்பணி, சமூகப்பணி, கல்விப்பணியெனப் பலவகையான பணிகளைக் கிராம முன்னேற்றத்துக்காக செய்த ஒருவர்.

“ உருகண்டு எள்ளாமை வேண்டும்
உருள் பெருந்தோர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து ”

என்னும் வள்ளுவர் வாக்கிற்கிணங்க. உருளுகின்ற பெரியதேராகிய நீர்வேலிக் கிராமத்தின் வளர்ச்சிக்கு அதன் அச்சுப் போன்ற திடமான முயற்சி செய்யும் அச்சாணி போன்றவரே அத்தியாயர் அவர்கள்.

உருவத்தால் சிறியவர் தான் அத்தியாயர், ஆனால் உள்ளத்தால் உயர்ந்தவர் தனது காரிய வேட்கையால் கிராமத்தை உயர வைத்தவர்.

நீர்வேலி சிவசங்கர பண்டிதரால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம் சிவப்பிரகாசபண்டிதரால் ‘சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை’ என நடத்தப்பட்ட காலத்தில் அத்தியாயர் அவர்கள்

ஆரம்பக் கல்வியை அங்கு கற்றதோடு ஆங்கிலக் கல்வியை கோப்பாய் கிறீஸ்தவ கல்லூரியிலும் மேற்படிப்பை யாழ் இந்துக்கல்லூரியிலும் கற்றுத் தேறினார்.

தனது 20ஆவது வயதிலேயே 1970ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயரால் கொழும்பில் நடாத்தப்பட்டு வந்த கொம்மேர்சல் கொம்பனியில் களஞ்சியப் பொறுப்பாளர் பதவியில் சேர்ந்துகொண்டார்.

இவரது கடமையுணர்ச்சி, பொறுப்புணர்ச்சி நேர்மை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்னும் நற்பண்புகள் கம்பனியின் மேலதிகாரிகள் மத்தியில் இவருக்கு நன்மதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதனால் இவருக்கு பதவி உயர்வுகளும் வழங்கப்பட்டன.

காலம் உருண்டோடியது நீர்வேலியில் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசங்கர பண்டிதர் அவர்களால் தமிழ், சமஸ்கிருதம், இலக்கணம் என்பன கற்பிற்செய்து வந்த திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம் அவரது மகன் சிவப் பிரகாச பண்டிதரால் 1880இல் நீர்வேலி சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடாத்தப்பட்டு வந்தது. 1914ஆம் ஆண்டு சிவப்பிரகாச பண்டிதரும் சிவகதியடைய அவரது மகன் நடராசசிள்ளை என்பவரால் நடாத்தப்பட்டு வருங்காலத்தில் பாடசாலையை விலைக்கு விற்க முற்பட்டார்கள் அக்காலத்திலே மிசனரிமாரின் செல்வாக்குப் பெருகியிருந்த காலம் 'கல்வி' மிசனரிமாரின் வியாபாரப் பொருளாக விருந்தது. கல்வியின் பெயரினால் மக்களை மனமாற்றம் செய்து மதமாற்றம் செய்யும் காலம் இப்பாடசாலை மிசனரிமாருக்கு விலைபேசி விற்குஞ் செய்தி கொழும்பில் வேலை செய்துகொண்டிருந்த அத்தியாரின் காதுக்கு எட்டியது.

தான் கல்வி கற்ற பாடசாலை, நீர்வேலியில் இருந்த ஒரேயொரு சைவப் பாடசாலை இதையும் மிசனரிமாருக்கு விற்கும் விடயத்தை அவரால் சீரணிக்க முடியவில்லை. உடனே ஒடோடி வந்து பண்டிதரின் வழித்தோன்றல் களிதம் பள்ளிக்கூடத்தை தானே வாங்கிக் கொண்டார் தமது கிராமத்தின் மக்கள் கல்வி அறிவுள்ளவர்களாக மிளிர வேண்டும் மற்றவர்களால் மதிக்கப்பட வேண்டும் என்னும் பெரு விருப்பால்

“குஞ்சியழகும் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல — நெஞ்சத்து
நல்லம் யாமென்னும் நடுநிலமையால் உண்டாகும்
கல்வி அழகே அழகு”

என்னும் கல்வியழகு படைத்தவர்களாக மக்களை ஆக்கவேண்டுமெனக் கனவு கண்டார்.

அதனாலே!

அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் அமைத்தல்
ஆலயம் பதினாயிரம் அமைத்தல்
அன்னயா யினுங் கோடி புண்ணியம்
ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்

என ஏழைகளுக்கு எழுத்தறிவிக்க விருமபினார். பொருட் செல்வம் நிலையில்லாதது எனவும், அத்தகைய செல்வத்தைப் பெற்றால் பெற்ற அப்பொழுதே நிலையான அறத்தைச் செய்ய வேண்டுமெனக் கூறும் திருவள்ளுவரின்

“அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் அதுபெற்றால் அற்குப ஆங்கே செயல்”

என்னும் திருக்குறளுக்கேற்ப நிலையான செல்வத்துக்கென தன் உழைப்பெல்லாவற்றையும் அர்ப்பணித்தார்.

11-02-1928இல் அத்தியார் ஆங்கில தமிழ்ப் பாடசாலை என்னும் பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, இப்பாடசாலை கொழும்பு கொம்மேர்சல் கொம்பனி அதிபர் சாள்ஸ் கௌரி ஸ்ரீபன் என்பவரால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அத்தியார் அவர்களின் அறப்பணியாலே இன்று நாம் காணும் இந்தப் பெரிய மேடையுடன் கூடிய பிரமாண்டமான கட்டட அமைப்புக்களையும், விளையாட்டரங்கையும் கொண்ட இக் கல்லூரி அமைப்பைக் காணுகின்றோம்.

காலம் உருண்டோடியது பாடசாலை வளர, வளர பாடசாலைத் தேவைகளும் வளர்ந்து கொண்டே சென்றது. அக்கம் பக்கத்திலுள்ள காணிகளும் வாங்க வேண்டிய நிலையேற்பட்டது. அப்போது கூட சளைத்தாரில்லை. வேண்டிய வேண்டியபடி காணிகளைக் கொள்வனவு செய்து பாடசாலையை வளர்த்தார் இந்தக் கல்விச் சேவைக் காகப் பொது மக்களிடமிருந்து ஏதும் பணம் திரட்டினரா இல்லை.

தனது 40ஆவது வயதிலே தமிழ்ப் பகுதிப் பாடசாலையைப் பெரிய மண்டபத்திலும், ஆங்கிலப் பகுதிப் பாடசாலையை வடக்கு மண்டபத்திலும் என இரு பிரிவுகளாக ஆரம்பித்து நடாத்திய அத்தியாயர் அவர்கள் 1954ஆம் ஆண்டு இரு பிரிவுகளையும் ஒன்றாக இணைத்து “அத்தியாயர் இந்துக் கல்லூரி” என்னும் பெயரில் ஒரே பாடசாலையாக நடாத்தினார்.

“ஊருணி நீர் நிறைந்தற்றே உலகவாம்
பேரறிவாளன் திரு”

என்னும் வள்ளுவர் வாக்கிற்கமைய கிராம முன்னேற்றத்திற்கே தனது உழைப்புகள் அனைத்தையும் அற்பணித்த பேரறிவாளன்தான் இந்த அத்தியாயர் அருணாசலம்

“கேடில் விழுச் செல்வம் கல்வி ஒருவர்க்கு
மாடல்ல மற்றை அவை”

என்னும் வள்ளுவர் வாய்மொழிக்கேற்ப கல்விச் செல்வத்தை வளர்க்கத் தொண்டாற்றிய அத்தியாயர் அவர்கள் சமயப் பணிகளிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திய ஒருவராவர்.

நீர்வேலிக் கந்தசுவாமி கோயிலில் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவ சங்கர பண்டிதர் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட புராண படனத்தைத் தொடர்ந்து செய்து வந்த பெருமை முதலியார் அத்தியார் அருணாசலம் அவர்களைச் சார்ந்ததாகும். குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் கந்தப் புராண படிப்பிற்கு உபயகாரர் இல்லாவிட்டால் அந்த உபயத்தைத் தானே பொறுப்பேற்றுச் செய்து புராண படனத்தை இடையூறின்றி நடாத்தி வந்த பெருமை இவருக்கே உரியதாகும் 1940 1945 கொழும்பு கொம்பனித் தெரு ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியர் கோயில் பரிபாலனசபைத் தலைவராகவிருந்து பணியாற்றி அடியார்களின் நன்மதிப் பிற்குப் பாத்திரமாகவும் விளங்கினார்.

நீர்வேலி வாய்க்கால் தரவைப் பிள்ளையார் கோயில், அரசகேசரிப் பிள்ளையார் கோயில்களிலும் புராணப் படிப்புகளிற் பங்குபற்றித் தொண்டாற்றியவர். கல்விப் பணி, சமயப் பணி முதலிய நற்பணிகளை ஆற்றிய அத்தியார் சமூகப் பணியாற்றவும் தவறியவரல்லர்.

நீர்வேலிக் கிராம அபிவிருத்திப் பணிகளில் தலைமை தாங்கி நின்று செய்தமை பெருமைக்குரியதாகும். நீர்வேலிக் கந்தசுவாமி கோயிலடியிலிருந்து கரந்தனுக்கு ஊடாக ஊரெழுவுக்குச் செல்லும் வீதி நீர்வேலிப் பகுதி விவசாயிகள் சுன்னாகம் மத்திய சந்தைக்குத் தமது உற்பத்திப் பொருட்களைக் கொண்டு செல்லவும், சுன்னாகம் புகையிரத நிலையத்துக்குப் போய் வரவும் பாவிப்பதற்காகத் திறந்து வைத்த பெருமை முதலியார் அத்தியார் அருணாசலம் அவர்களையே சார்ந்ததாகும்,

நீர்வேலிக் கிராம சபையின் தலைவராகவும், கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் தலைவராகவும் மேற்படி பதவிகளை அலங்கரித்த அத்தியார் அவர்கள் கிராம அபிவிருத்திப் பணிகளை முன்னின்று செய்தமையால் மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

“சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல் போல்” அமைந்த அத்தியார் அவர்கள் நீர்வேலி வடக்கையும், தெற்கையும் தமது இருகண்களாக மதித்து நீர்வேலி தெற்கில் கரந்தன் ஐக்கிய வீளை பொருள் சங்கத்தை 1951இல் உருவாக்கியவர். காலப் போக்கில் நீர்வேலி வடக்கில் பல. நோ. கூ. சங்கத்தையும் விவசாயிகளின் நன்மை கருதி உருவாக்கினார் நீர்வேலி தெற்கில் சிகரெட் புகையிலை உற்பத்தியாளர் சங்கம் உருவாகிய காலத்தில் நீர்வேலி வடக்கிலும் சிகரெட் புகையிலை உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கத்தை உருவாக்கினார். இன்னும் ஐக்கிய நாணய சங்கம் பண்டகசாலைச் சங்கம் என்பனவும் இவரது முயற்சியால் உருவாக்கப்பட்டு உயர்ச்சி கண்டவையே. இப்படியான இவரது கல்வீப் பணி, சமயப் பணி, சமூகப் பணி, கூட்டுறவுப் பணி என்பனவற்றை மதிப்பீடு செய்த அரசாங்கம் அன்னாருக்கு கௌரவப் பட்டங்களை வழங்கிக் கௌரவிக்கத் தவறவில்லை.

1950ம் ஆண்டு ஆனிமாதம் இலங்கையின் முதற் பிரதமராகவிருந்த மாண்புமிகு டி. எஸ். சேனநாயக்கா அவர்களின் யாழ்ப்பாண விஜயத்தின் போது கோப்பாய்த் தொகுதியிலும் அத்தியார் இந்

துக்கல்லூரியில் அவருக்குப் பிரமாண்டமான வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. முதலியார் அத்தியார் அருணாசலம் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்வரவேற்பு விழாவின் போது பிரமாண்டமான அமைப்பான மண்டபத்தைக்கண்ட பிரதமர், அத்தியார் என்னும் தனிமனிதனால் அமைக்கப்பட்ட இக்கல்விக் கூடத்தின் சிறப்பைப் பாராட்டியதோடு 1951ஆம் ஆண்டு அத்தியார் அவர்களுக்கு “முந்லியார்” பட்டத்தை வழங்கி கௌரவித்தார்கள்.

1953ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் நடைபெற்ற 2வது எலிசபெத் மகாராணியின் முடிசூட்டு விழாவின் போது இலங்கைமக்கள் மத்தியில கௌரவிக் கப்பட வேண்டியவர்கள் பட்டியலில் அத்தியார் அருணாசலம் அவர்களின் பெயரும் இடம்பெற்றது. அத்தியார் அவர்களின் புகழ் இலங்கையில் மட்டுமன்றி உலகளாவிய மட்டத்தில் உயர்ந்திருந்தது. மகாராணியார் முதலியார் அத்தியார் அருணாசலம் அவர்களின் சேவை நலன்களைப் பாராட்டி சோல்பரிபிரபு மூலம் அன்னாருக்கு பாராட்டுக் கடிதம் ஒன்றும், வெள்ளிப்பதக்கமும் வழங்கப்பட்டன. 1960இல் சமாதான நிதிவான் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக் கப்பட்டது.

இப்படியெல்லாம் புகழுடன் வாழ்ந்த அத்தியார் அவர்கள் தனக்கென ஒரு வீட்டை அமைக்கவில்லை குடிசையிலேயே வாழ்ந்த இவர் ஊருக்கு உழைத்த ஒருபரோபகாரி தமது 74வது வயதில் 1961ஆம் ஆண்டு (புரட்டாதி) செப்டம்பர் மாதம் 22ந் திகதி இவ் வுலகவாழ்வை இனிது துறந்துவிட்டார்.

“வசையென்ப வையகத்தார்க் கெல்லாம்
இசை யென்றும் எச்சம் பெறாவிடின”

என்னும் வள்ளுவர் வாக்கிற்கமைய வாழ்ந்தார்.

அத்தியார் ஒரு ஒழுக்க சீலர்

- ,, ,, கல்விமான்
 ,, ,, கண்ணியவான்
 ,, ,, கர்மவீரன்
 ,, ,, சைவாசிமானி
 ,, ,, சைவாசார சீலர்
 ,, ,, சமூகசேவையாளர்
 ,, ,, பரோபகாரி
 ,, ,, கூட்டுறவாளர்
 ,, ,, தேசாசிமானி
 ,, ,, முருகபக்தன் என்று கூறி
 னால் மிகையாகாது இவர்
 ஒரு உதாரண புருஷர்.

நீர்வேலி அத்தியார் இந்துக்கல்லூரியில் நிறுவுனர் நினைவு நாளும் வருடாந்தப் பரிசளிப்பு விழாவும் 22-09-1998இல் நடைபெற்றபோது மேற்படி கல்லூரி பழய மாணவன் இந்நூலாசிரியர் சமூகசோதி. த. பரராஜசிங்கம் J.P. அவர்கள் நிகழ்த்திய ஸ்தாபகர் நினைவுப் பேருரையிலிருந்து.

ஆசிரியர் மூ. இரத்தினம் அவர்கள்

நீர்வேலி மத்தியில் வாழ்ந்த மூத்ததம்பி என்பவரும் அவரது மனைவியின் இளையபிள்ளையும்கூட செய்த இல்லற தர்மத்தின் பயனாகப் பிறந்தவரே. ஆசிரியர் இரத்தினம் அவர்கள் 20-3-1922ல் பிறந்த இவர் பண்டிதமணி கணமதிப்பிள்ளையின் நன்மாணாக்கர்களில் ஒருவராவார். நீர்வேலி அத்தியார் இந்துக் கல்லூரி, சீ. சீ. த. க. பாடசாலை

என்பவற்றில் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய தோடு, சீ. சீ. த. க. பாடசாலையில் அதிபராகவும் பணியாற்றி 35 வருடசேவையின் பின் இளைப்பாறினார்.

நீர்வேலி அரசகேசரிப்பிள்ளையார் கோயில் தர்மகர்த்தாவாகப் பணிபுரிந்த இவர் மேற்படி கோயிலில் புராணபடனங்களை மரபு சிறளாது செய்த தோடு, பஜனைகளும் நடாத்தி வந்தார்.

அடக்கமான பேச்சு, ஆழமான சிந்தனை, எதிலும் தூய்மைகாணும் உளப்பாங்கு நிரம்பிய இவர் நீர்வேலி பகவதி ஐக்கிய நாணய சங்க செயலாளராகவும், பொருளாளராகவுந் தொண்டாற்றிய தோடு, நீர்வேலி கிராம அபிவிருத்திச் சங்க செயலாளராகவும் தொண்டாற்றி கிராமங்களின் நெஞ்சங்களில் உறைந்திட்ட இரத்தினம் ஆவார் இவர் 23-6-1984இல் இறைபதம் அடைந்துவிட்டார். இவரது பணியும் கிராமத்தின் புகழில் இடம்பெற வேண்டியதே.

பண்டிதர் பொன். இராமுப்பிள்ளை
(20-7-1912 — 5-4-1960)

நீர்வேலியில் வாழ்ந்து காலஞ்சென்ற கல்வி மாண்களில் பண்டிதர் - இராமுப்பிள்ளை அவர்களும் மிக முக்கியமானவர்.

20-7-1912இல் பொன்னையா தம்பதிகளின் புதல்வனாகப் பிறந்த இவர் சைவ ஆசாரசீலம் மிக்கவராகவே வாழ்ந்தவர்.

திரிபுண்டரிகமாகத் தரித்த வீழுவதும் சந்தணப் பொட்டும் நெற்றியை அணிசெய்ய உள்ளத்தூய்மையுடன் செயலாற்றிய பெரியார் இவர்.

இக்கிராமத்தில் முதலாவது 'மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதர்' என்ற பெயருக்கு இலக்கணமானவர். நீர்வேலி அத்தியார் இந்துக்கல்லூரியில் 28 ஆண்டுகள் ஆசிரியப் பணியாற்றி தமிழ் சைவம் தழைத்தோங்கச் செயலாற்றிய பெருமைக்குரியவர். 5-4-1960இல் இறைபதம் அடைந்த இவரது நினைவாகவே கரந்தன் சந்திக்குப் பக்கத்தில் இவரது மனைவி பிள்ளைகளால் வழங்கப்பட்ட காணியில் 'இராமுப்பிள்ளை வித்தியசாலை என்னும் பெயரில் வித்தியசாலை அமைக்கப்பட்டு இயங்கிக் கல்விப் பணியாற்றி வருவது கிராமத்துப் புகழில் இடம்பெற வேண்டிய சிறப்பு அம்சமாகும்.

சிவஸ்ரீ சு. ஆபதோத்தாரணக் குருக்கள்

சிட்சாடணக் குருக்கள் என்றும் பிச்சுஐயா என்றும் இவர் பெயர் வழங்கப் பெறும் இவர் பாரத்துவாசமுனிவர் கோத்திரத்தையும் போதாயன முனிவர் துத்திரத்தையும் சேர்ந்தவராய் யசுர் வேதியாய் 1898ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 12ம் திகதிக்குச் சரியான ஏலிளம்பி வருஷம் மார்ச்சு மாதம் புனர்பூச நகூத்திரத்தில் பிறந்தார் இவர்கள் நீர்வேலி வாய்க்கால் தரவைப் பிள்ளையார் கோயில் வளர்ச்சிக்காக பெரும் பாடுபட்டவர்.

இவர் தமிழ் சமஸ்கிருதம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் திறமை வாய்ந்தவர். நீர்வேலி சிவசங்கர பண்டிதர் திண்ணைப்பள்ளிக் கூடத்தில் சிவப்பிரகாச பண்டிதரிடம் தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய இரு மொழிகளையும் பயின்றார். இவர் காலத்தில் சிவஸ்ரீ பூரணாநந்தேஸ்வரக் குருக்கள், அச்சவேலி

சிவஸ்ரீ குமாரசாயிக் குருக்கள், நீர்வேலி சீவஸ்ரீ கார்த்திகேயக் குருக்கள், புத்தூர் அப்பாக்குருக்கள் என்று வழங்கிய நா. சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள் ஆகியோரும், சிவசங்கர பண்டிதர்பள்ளியில் கல்வி பயின்றவர்களாவர். தமிழ்க் கல்வி பயின்ற சின்னார் தமது பத்தொன்பதாம் வயதில், (12-12-1917ம் ஆண்டு) அரசினரிடம் உதவி பெற்ற பாடசாலைகளில் போதிப்பதற்குரிய ஆசிரிய தராதரப் பத்திரம் பெற்று சிறுப்பிட்டியிலும், சண்டிலுப்பாயிலும் ஆசிரியராக கடமையாற்றினார். ஆசிரியப்பணி புரியும் காலத்தில் இவரின் முத்த சகோதரர் இராசாக் குருக்கள் இளமையில் சிவலோகப் பிராப்தீ அடைந்த காரணத்தால் சிசுக் குருக்களே குருபீடத்தை ஏற்கவேண்டிய நியதி ஏற்பட்டது. பாடசாலை ஆசிரியப்பணியை அந்த அளவில் நிறுத்தி விட்டார். ஏற்கனவே தமது பேரனார் அண்ணாச்சாயிக் குருக்கள் என்கிற சந்திர சேகரக் குருக்களிடம் பத்ததிகள், ஆலயக் கிரியைகள், முதலியவற்றைப் பயின்ற காரணத்தால் ஆலயக் கிரியைகள், செய்வதற்குப் போதிய அறிவு நிரம்பி இருந்தது. அப்பர் சுவாயிகள் முத்தியடைந்த சிவஸ்தலமாகிய தருப்புகலூரில் உள்ள ஆதிசைவ சிவாச்சாரியர்களிடம் மூன்று தீக்ஷைகளும் பெற்று ஆசார்யாபிஷேகமும் பெற்று வந்து ஆத்மார்த்தபரார்த்த கிரியைகளைச் செய்ய ஆரம்பித்தார். ஆத்மார்த்த பாணலிங்கமாகிய சூளிகாம்பாள் ஸமேத ஸரணய புரிஸ்வரரை நாள் தோறும் பூஜை செய்து வந்தார். இது குருக்களுடைய சந்ததீ உடையவர் என்று கூறப்படும். இன்றும் அவர் குமாரர்கள் அந்த லிங்கத்தையே ஆறாவது தலைமுறையாக ஆத்மார்த்த பூஜையில் வைத்திருக்கின்றார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தில் பல சிவாச்சார்ய குடும்பங்கள் திருப்புகலூருக்கு (தமிழ்நாடு) சென்று ஆசார்யா சிஷேகம் பெற்று வரும் மரபு உண்டு ஊரெழு சிவாச்சார்யாபீடம், மாவீட்டபுரம் ஆதினகர்த்தர், ஆவரங்கால் சிவன் கோயில் குருக்கள் ஆகியோர் இதனைப் பின்பற்றி வந்தனர் இவர்களுடைய ஆத்மார்த்த பூஜையில் சூளி காம்பாள் ஸமேத ஸரண்ய புரிஸ்வரரையே பூஜித்து வருகின்றனர்.

சிச்சுக் குருக்களின் முன்னோர்கள் வயல் நிலங்களும், புலநிலங்களும், கல்வியில் மேம்பாடும் அதிகம் பெற்றிருந்த காரணத்தால் நீர்வேலிக் குருக்கள் ஆதினம் என்று அழைக்கப்பட்டது. 1900ஆம் ஆண்டு விகாரி வருஷம் ஐப்பசி முன்றாம் திகதி அக்கால சோதிட விற்பன்னரும், பஞ்சாங்ககணிதருமாகிய ஸ்ரீமத் வி. சபாபதி ஐயர் அவருடைய பஞ்சாங்கக் கணிதத்தில் ஏற்பட்ட சந்தேகம், சர்ச்சை காரணமாக ஒரு குருக்கள் சதஸ் கூடி தீர்க்கப்பட்டதாகவும், அக்குருமார் சதஸ் நீர்வேலி குருக்கள் ஆதினத்தைச் சார்ந்த வாய்க்கால் தரவை விநாயகன் ஆலயத்தில் நடந்து அங்கீகாரப் பத்திரம் வழங்கியதாக “ஜாதகபாஸ்கரன்” என்னும் சோதிட நூலில் காணப்படுகின்றது.

சிச்சுக் குருக்கள் தாங்கள் பரம்பரையாக குருப் பணி செய்து வந்த ஆலயங்களில், தமது காலத்தில், மிகச் சிறப்பாகப் பணியாற்றினார்கள் தம் பலகாமம் ஆதிகோணேசர் கோயில், மகோற்சவ குருவாக பல வருடங்கள் பணிபுரிந்து வந்தார்கள். கைதடி வீரகத்திப் பிள்ளையார் கோயில், கொக்குவில் மஞ்சவனப்பதி கந்தஸ்வாமி கோயில், கந்த

வனம் சுப்பிரமணியசுவாமி கோயில் ஆகியவற்றில் மஹோற்சவ குருவாக பலவருடங்கள் பணியாற்றினார். மஹா கும்பாபிஷேகங்களில் பிரதான சிவாசார்யராக திருநெல்வேலி காயாரோஹண சிவன், சாவகச்சேரி - விளைவேலி துர்க்கை அம்மன், புன்னாலைக்கட்டுவன் ஆயக்கடவைப் பிள்ளையார் ஆகியன இவரால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

1947ஆம் ஆண்டளவில் நீர்வேலி வாய்க்கால் தரவைப்பிள்ளையார் கோயில் இவரின் பொறுப்பில் வந்தது. இவர் தகப்பனார் அப்பாத்துரைக்குருக்கள் என்னும் சுப்பிரமணியக் குருக்கள் தமது இறுதிக்காலம் நெருங்க கோயிலின் சகல பொறுப்புகளையும் கையளித்தார். இவரின் காலத்தில் ஊர்வாசிகள் பெரும் பொருளுதவி செய்து திருப்பணிகள் சிறப்பாக நடைபெற்றன. 1960ஆம் ஆண்டு தேர்த்திருப்பணிச் சபையை தமது தலைமையில் நிறுவி அழகிய சித்திரத்தேர் செய்யப்பெற்றது. இவ்வூர் கொடைவள்ளலும் தருமவானுமாகிய திரு. K. V. கனகரட்ணம் அவர்கள் பெரும்பொருள் சேகரித்து திருத்தேரை தமிழ் நாட்டிலிருந்து வருவித்த விஸ்வப்பிரம்மகோவிந்தராச ஆசாரியாராலும் இங்குள்ள மரவேலை வீற்பன்னர்களாலும் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டது. இத்திருப்பணி நிதிக்காக தமிழ் நாட்டு பிரபல பாடகி K. B. சுந்தரரம்பாள் அவர்கள் இங்கு வந்து இசைக்கச்சேரி செய்தது குறிப்பிடத்தக்கது:

விரோதிகிருத வருஷம் வைகாசி 21ஆம் நாள் (1971) வீநாயகருக்கு பஞ்சகுண்டபக்ஷ மஹா கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இலட்சார்ச்

சனைகள், சங்காபிஷேகங்கள் போன்ற நையித்திக
கிரியைகள் சிறப்பாக நடந்தன. திருத்தொண்டர்
புராணம் இவர்காலத்தில் ஆரம்பித்து விசேஷ
மான புராணப் படிப்புகளுக்கு, கொக்குவில்
புலவர் குமாரசாயிப்பிள்ளை, ஏழாலை பண்டிதர்
கந்தையா போன்ற சிறப்பாகப் பயன் சொல்லுப
வர்கள் வரும் வழக்கமும் உண்டு. தைமாத பூச நஷைத்
திரத்தில் ஆரம்பித்து பங்குனி உத்தரத்திலன்று
பூரணப் பூர்த்தி செய்து திருமுறை பூஜை நடந்து
பெருமளவில் மகேஸ்வர பூஜை நடக்கும். அவை
இன்றும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது.

கோயில் பரிபாலனத்தோடு பொது விஷயங்
களிலும் ஈடுபாடு உடையவராக குருக்கள் வாழ்ந்
தார் நீர்வேலி காமாட்சி அம்பாள் இரும்பு தொழிற்
சாலை அமைந்த காணி இவரின் வெளியூரில்
வாழ்ந்த உறவினருக்கு சொந்தமாக இருந்தது
தொழிற்சாலை ஸ்தாபகர்கள் அக்காணியைப் பெற
வீரும்பினார்கள் குருக்கள் உடையதாக அரும்பாடு
பட்டு கிரயமாக தொழிற்சாலைக்கு அக்காணியை
வாங்கி கொடுத்தார். அவர் ஆசியால் பல வருடங்
கள் (நாட்டுப் பிரச்சனைக்கு முன்) பிரபலிக்கமாக
செயல்பட்டது.

இவர் காலத்தில் பல தடவை தமிழ்நாட்டுத்
திருத்தலங்கள், சைவ ஆதீனங்கள் முதலியவற்றுக்
குச் சென்று பல நாட்கள் தங்கி அங்குள்ள சம்
பிரதாயங்கள், நடைமுறைகள் முதலியவற்றை
கேட்டறிந்து தாம் குருத்துவப்பணி செய்யும் ஆல
யங்களிலும் அவற்றைப் பின்பற்ற வேண்டிய
ஆசை நிரம்பிய ஒரு சிவாசாரியராகத் திகழ்ந்தார்.

வைதிக ஆசாரமும் கட்டுப்பாடும் இவரின் வாழ்க்கைக் குறிக்கோளாக இருந்தன. தனது இலட்சியங்களை வீட்டுக்கொடுத்து புகழ்தேட விரும்பாத ஒருவர் இவர் என்பது யாவரும் அறிந்தது. இன்னோரன்ன சீலம்வாய்ந்த குருமணியவர்கள் 04-04-74க்கு சரியான பிரமாதீச வருஷம் பங்குனி மாதம் 22ஆம் திகதி வியாழக்கிழமை வளர் திரயோதசி திதியில் இறைவன் திருவடி நீழலை அடைந்தார்.

கர்மவீரன் க. வே. கனகரத்தினம் J. P. அவர்கள்

நீர்வேலிக் கிராமத்தின் புகழக்காக கல்வி, மதம், சமூக அபிவிருத்தித் துறைகளில் உழைத்த பெரு மக்களின் வரிசையில் தினைவு கூரப்பட வேண்டியவரே அமரர் க. வே. கனகரத்தினம் J. P. அவர்கள்.

1921ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீமான் கனகசபாபதி வேலுப் பிள்ளைக்கும், அவர் மனையாள் திலகம்மாளுக்கும் சற்புத்திரராக அவதரித்தவர். 1948இல் வண்ணார்பண்ணை செல்வையா மகள் விசாலாட்சியைத் திருமணம் செய்து கொண்டார், பிரபல நகை வியாபாரியாக விளங்கிய இவர் “இரத்தினம் ஆபரண மாளிகை” என்னும் வியாபார நிலையத்தை நடாத்தி வந்தார்.

நீர்வேலி வாய்க்கால் தரவைப் பிள்ளையார், அரசகேசரிப் பிள்ளையார் கோயில்களின் தேர்த்திருப்பணியின் பொறுப்பு வாய்ந்தவராக விளங்கி இந்தியாவிலிருந்து கே. பி. சுந்தரரம்பாளை வரவழைத்து இசைக் கச்சேரி, பொன்னுத்தாயின் மேளக்கச்சேரி என்பன நடாத்தி அதன்மூலம் நிதி

திரட்டி மேற்படி திருப்பணிகளை நிறைவேற்றிய தோடு அரசகேசரிப் பிள்ளையார் கோயில் திருப்பணி வேலைகளையும் முன்னின்று நடாத்திய பெருமை இவரைச் சார்ந்ததாகும்.

நிர்வேலி அத்தியாயர் இந்துக் கல்லூரியின் விளையாட்டு மைதான வீஸ்தரிப்பிற்கும் தனது சொந்தப் பணத்தில் ஒரு பகுதியைக் கொடுத்து ஒரு துண்டுக் காணியை வாங்கி அன்பளிப்புச் செய்துள்ளார்.

நிர்வேலி கி. மு. சங்க தலைவராகவும் விளங்கிப் பணியாற்றியவர் 1964இல் புயலால், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இவர் ஆற்றிய நிவாரணப் பணியை கருத்திற் கொண்டு இவருக்கு இலங்கை அரசு 1965இல் சமாதான நிதிவான்பட்டம் வழங்கி கௌரவித்தது.

எடுத்த காரியத்தைச் செவ்வனே செய்து முடிக்கும் ஆற்றல் உள்ளமையால் பலராலும் கர்ம வீரன் எனப் புகழப்பட்ட இவர் 9-1-1970இல் இறைபதம் அடைந்து விட்டார். அன்னாரின் இழப்பு கிராமத்துக்குப் பேரிழப்பாகும்.

கார்த்திகேய ஐயர்

நிர்வேலி அரசகேசரிப் பிள்ளையார் கோயில் பூசகராக 1918முதல் 7-3-1992வரை பணி புரிந்த சிவஸ்ரீ கார்த்திகேய ஐயர் அவர்கள் 2-1-1901இல் கோப்பாயில் சிவஸ்ரீ சுப்பிரமணிய ஐயர் தம்பதிகளின் மகனாகப் பிறந்தார். கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கிய இவர் கோப்பாய் நாவலர் வீத்தி

யாசாலையில் 35 வருட காலத்துக்கு மேல்தொடர்ந்து தலைமையாசிரியராகப் பணிபுரிந்து கல்விப் பணியாற்றியதால் “உபாத்தியாயர் ஐயா” எனவே எல்லோரும் அன்பாக அழைப்பார்கள்.

“அந்தணர்” என்ற பதத்திற்குமைய எல்லா உயிர்கள் மேலும் செந்தண்மை பூண்டு வாழ்ந்து வந்தார். நிறைவாழ்வு வாழ்ந்த இவர் தனது 92வது வயதில் 7-3-1992இல் இறைபதம் அடைந்து விட்டார்.

அன்னாரின் மகன் சதாசாரக் கிரியாமணி சாம்பசதாசிவக் குருக்கள், அவரது மகன் சோம தேவக் குருக்கள் ஆகியோரே தொடர்ந்து அரச கேசரிப் பிள்ளையார் ஆலய பூசாகருமங்களை ஆற்றி வருகின்றனர்.

விஸ்வப் பிரம்மநீ சின்னப்பு தர்மலிங்கம் அவர்கள் உள்ளூர்ப் பழுத்த விருட்சம்

(11-03-1974இல் வெளியிடப் பெற்ற நினைவு மலரில் இளைப்பாறிய தலைமையாசிரியரும், நீர்வேலி கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத் தலைவருமான செ. நடராசா அவர்கள் எழுதிய கட்டுரை)

தமிழ்ப் புலமையின் செழுமையும், சைவ சமயத்தின் பெருமையும் ஒருங்கே நிறைந்த பெரியார் வரிசையில் நீண்டகாலம் எனது நண்பராக விளங்கியவர் அமரர் சின்னப்பு தர்மலிங்கம் அவர்கள். 20-10-1910இல் கணபதியார் சின்னப்புவுக்கும் சின்னாச்சி அம்மைக்கும் புதல்வனாகப் பிறந்தவர்.

இவரது தமிழ்ப்பற்று, சமயப்பணி, தன்னலமற்ற தியாகம், சமூகாசிமானம் என்பன போற்றப் பட வேண்டியன. இவருடைய வேடமே ஒரு சிவ

வேடமாகும். இளமையில் நீர்வேலி ரோ. க. த. க. பாடசாலையில் கல்வி பயின்றாலும், அந்தச் சமய மணத்திற்கு எதிராக சைவ அநுட்டானம் மிக்கவ ராகவும், சைவ ஆசார சீலராகவும் விளங்கியதோடு ஸ்ரீ இராசராசேஸ்வரி அம்பாள் கோயில் பூசை ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பாளுக்கு கோயில் அமைத்து, கோயில் பூசை முதலியன செய்து சமயாசாரிய ராகவும் விளங்கினார். அத்துடன் புராண படனம் மாசு பிறளாது செய்பவர் கல்லாதாரன்றிக் கற்றா ரையும் பிணிக்கும் சிறந்த பேச்சாளர், பல இடங் களில் இவர் செய்த சொற்பொழிவுகளை நான் நேரில் கேட்டு அனுபவித்திருக்கிறேன் அப்பொழுது அங்கிருந்த சிறந்த கல்விமான்கள் இவரது எடுப் பாண தோற்றத்தையும், சைவாசார சீலத்தையும், சாரம் நிறைந்த இனிமையான பேச்சையும் கண்டு வைத்த கண் வாங்காமல் இவரையே பார்த்துக் கொண்டு தம்மையே மறந்த நிலையில் நேரம் போனது தெரியாமல் இருந்த சமயங்கள் பல உண்டு. இதை நான் வெறும் உப சாரத்துக்காகச் சொல்லவில்லை இது உண்மையான விஷயமே.

ஊரில் எந்த நல்ல கருமம் தொடங்கினாலும் “ஹரி ஓம் நம” என்று ஆரம்பித்து வைப்பவர் அமரர் சி. தர்மலிங்கம் அவர்களே இவர் தமது 28வது வயதில் காமாட்சியம்மாள் ஐக்கிய நாணய சங்கத்தை மக்களின் நன்மை கருதி தாழித்தார். 26வது வயதில் காமாட்சியம்பாள் வாலிபர் சங் கத்தை அமைத்தார். அதுவே இன்றைய காமாட்சி அம்பாள் சன சமூக நிலையம் தமது 37வது வயதில் காமாட்சியம்பாள் ஐக்கிய கைத்தொழிற் சங்

கத்தை ஸ்தாபித்தார் நிர்வேலி வடக்கு ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவராகவும், ஆரம்ப காலந் தொடக்கம் இறக்கும் வரை நிர்வாக சபை உறுப்பினராகவும், சேவையாற்றினார். நிர்வேலி கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் ஆரம்ப காலந் தொட்டு இறக்கும் வரை தொடர்ந்து நிர்வாகசபை உறுப்பினராகவும், உப தலைவராகவும் தொண்டாற்றி வந்துள்ளார்.

1965ஆம் ஆண்டில் காமாட்சி அம்பாள் இந்து பரிபாலன சபையை ஆரம்பித்து மாணவர்களுக்கு சமய வகுப்புகளும், பரீட்சைகளும் நடாத்திவந்த தோடு, நால்வர் குழுக்களும் பேச்சுப் போட்டிகளும் நடாத்திவந்தமை யாவரும் அறிந்ததே.

கிராமத்திலுள்ள பொதுத்தாபனங்கள் எவையுமீ இவரது பணியைப் பெறாதவை இல்லையென்றே கூறலாம் வீடாமுயற்சியும், சலியா உழைப்பும், தவறாத நீதியும் இவரது படைக்கலங்கள். நிர்வேலி வீக்கினேஸ்வர ஐக்கிய பண்டக சாலையை 2ஆம் உலக மகாயுத்தத்தின் போது 1942இல் ஆரம்பித்து வைத்த இவர் 1971வரை அதன் தலைவராகவும், சின்னார்வலி. கிழ. தெ. ப. ப. நோ. கூ. ச. கிளைக்குழு உறுப்பினராகவும், பொதுச் சபை உறுப்பினராகவும் சேவை செய்ததோடு அரசினரால் நியமிக்கப்பட்ட இணக்கசபை உறுப்பினராகவும் சேவையாற்றி வந்தார்.

சுருங்கக் கூறின் "இவர் ஓர் உள்ளூர் பழுத்த வீருட்சம்" இப்படியான ஒரு சிறந்தபண்பாளனை, சமூகத் தொண்டனை, சைவ ஆசார சீலரை 23-2-74இல் இழந்தது ஊருக்குப் பெரும் துர்பாக கியமே.

பண்டிதர் செ. துரைசிங்கம் ஆசிரியர்

நீர்வேலியில் சைவவேளாண் மரசில் சிவபக்தி மிக்க செல்வையா அவர்களுக்கும் அவர் மனைவி முத்துப்பிள்ளைக்கும் 14-9-1912இல் பிள்ளையாகப் பிறந்தவர்.

நீர்வேலி சிவப்பிரகாச பண்டிதரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடாத்தப்பெற்ற சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் கல்வி கற்ற இவரது தெய்வபக்தி கடமையுணர்வு, நேர்மை, பணிவு, துணிவு போன்ற நற்குணங்கள் பலராலும் பாராட்டப்பட்டன. 1931ல் திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றவர் பயிற்சி முடித்த இவர் சிறுப்பிட்டி சைவ வித்தியாசாலையில் ஆசிரிய நியமனம் பெற்றவர்.

1937இல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்திய பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த இவர் தருக்கவியலில் முதற்பரிசும் பெற்றவராவர். கோப்பாய் சரவணபவானந்த வித்தியாசாலை, ஏழாலை விக்கினேஸ்வரா வித்தியாசாலை என்பனவற்றில் உதவி ஆசிரியராகவும் கெருடாவில் சைவ வித்தியாசாலை, நீர்வேலி ரோ. க. த. க. பாடசாலை என்பனவற்றில் அதிபராகவும் பணியாற்றியவர்.

1942இல் நெடுந்தீவுக் கிராமத்தில் தனிநாயக முதலியார் வழியில் பிறந்த சத்தியதேவி என்பவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார்.

இவர்கள் தமது குடும்ப வாழ்வோடு சமூக, சமயப் பணிகளிலும் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கிராமத்துக்குப் புகழ் தேடித் தந்துள்ளார்கள். காந்தியக் கொள்கைகளில் நம்பிக்கை கொண்ட பண்டிதர்

1949இல் அகில இலங்கை காந்தீய சேவாசங்கம் ஆரம்பித்து அதன் தலைவராக விருந்து காந்தீயம் பத்திரிகையை ஆரம்பித்ததோடு சர்வோதய ஆச்சிரமம் அமைத்து பனைத்தொழில் ஆராச்சி நடாத்தவும் பாடுபட்டவர். நீர்வேலி, பண்ணாகம் போன்ற இடங்களில் சர்வோதய மகாநாடுகள் நடாத்த உதவியாக விருந்தார்.

1956இல் காஞ்சிபுரத்திலும், 1957இல் கேரளமாநிலத்திலும், நடைபெற்ற மகாநாடுகளில் இலங்கைப் பிரதிநிதிகளில் ஒருவராக இடம் பெற்றவர். யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச் சங்க செயலாளராக விருந்து பல பண்டிதர்களை உருவாக்கிப்புகழ் தேடித்தந்தவர்.

உலகத் தமிழாராச்சி மகாநாடு சென்னையில் நடைபெற்ற போது இலங்கைப் பிரதிநிதிகளுள் ஒருவராக இவரும் கலந்து கொண்டார். இறுதிக் காலத்தில் நீர்வேலி வாய்கால் தரவை பிள்ளையார் கோயில் திருப்பணி வேலைகளையும் முன்னின்று செய்துள்ளார்கள். 1979இல் இறைபதம் அடைந்து விட்டார்.

பண்டிதை சந்தீயதேவி நூரைசங்கம்

இவரது மனைவி பண்டிதை சந்தீயதேவி அவர்களும் பத்தாவுக் கேற்ற பதிவிரதையாக அமைந்து சமயப்பணி, சமூகப்பணிகள் ஆற்றியவர், ஆலயங்களில் சமயப் பிரசங்கங்கள் நிகழ்த்தியும், பொது விழாக்களில் பேருரை ஆற்றியும் தமிழ், சைவப்பணியாற்றிக் கிராமத்துக்குப் புகழ் தேடித்தந்தவர்களாகும்.

தீருநெல்வேலி முத்துத்தம்சி வீத்தியாசாஸையில் ஆசிரிய நியமனம் பெற்ற இவர் இந்து போட் நடாத்திய “சைவப் பெண்கள் வீடுதியை” நிர்வகிக்கும் பொறுப்பாளராகவும் பணிபுரிந்தார். அங்கு தங்கி கல்விகற்ற அனாதைப்பிள்ளைகளின் கல்வி உள, உடல்வளர்ச்சிகளுக்கு உறுதுணையாக விருந்தார்.

6-1-1922இல் தனிநாயக முதலியார் பரம்பரையில் நெடுந்தீவீற் சிறந்த இவர் கோப்பாய் சரவண பவானந்த வீத்தியாசாஸையில் உதவி ஆசிரியையாகப் பணிபுரிந்தார். இவர் யாழ்ப்பாணம் ஆரிய தீராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் நடாத்திய பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தவர். 1964ஆம் ஆண்டளவில் நீர்வேலி அத்தியார் இந்துக் கல்லூரியில் உயர் வகுப்புகளுக்கு தமிழ், சமயம் போதிக்கும் ஆசிரியையாகப் பணிபுரிந்து நன்மாணாக் கர்களை உருவாக்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆடம்பரமற்ற வாழ்க்கை நடாத்திய இவர்கள் இராசேஸ்வரி, நாகேஸ்வரி, வினாயகலிங்கம் என்னும் மூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்று அவர்கள் கல்வியில் உயர் நிலையடைந்துள்ளார்கள் மகன்புலமைப்பரிசில் பெற்று இங்கிலாந்தில் (பேயிங்காம்) பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றுள்ளார்.

பண்டிதை அவர்கள் தனது கணவருடன் சேர்ந்து ஆலய திருப்பணிகளில் முன்னின்றுழைத்ததோடு, காந்திய சேவா சங்கம், சர்வோதய ஆச்சிரமம் என்பன நடாத்தியதோடு பல சமூகப் பணி

களையும் சிரமதானப் பணிகளையும் செய்து கிராம முன்னேற்றத்துக்கு உழைத்தமையும் சிரமதானப் பணிகளும் மறக்க முடியாத நினைவு ஆகும் 22-10-1986இல் இறைபதம் அடைந்து விட்டார்.

தலைமை ஆசிரியர் செல்லப்பா நடராசா J. P. அவர்கள்

நீர்வேலிக் கிராமத்தின் கல்வி, கூட்டுறவு கிராம அபிவிருத்திக்குத் தொண்டாற்றியவர்களில் காலஞ் சென்ற செல்லப்பா நடராசா தலைமை ஆசிரியர் அவர்களின் பணியும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதே.

நீர்வேலி அத்தியாயர் இந்துக் கல்லூரியில் தொடர்ந்து 35 ஆண்டுகள் சிரம பகுதி தலைமை யாசிரியராகப் பணி புரிந்துள்ளார். அக்காலத்தில் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் அர்ப்பணிப்புச் செய்துள்ளாரென்றால் மிகையாகாது மாணவச் செல்வங்களைத் தனது பிள்ளைகள் போலவே அணைத்து கல்விபுகட்டுவதோடு கஷ்டப்பட்ட நிலையிலுள்ள மாணவர்களுக்கு கொப்பி புத்தகம், பேணை, போன்ற உபகரணங்களைத் தனது பணத்தில் வாங்கிக் கொடுத்த சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு.

கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவிய தலைமையாசிரியர் கிராமத்தின் சமய வளர்ச்சிக்காக திருநாவுக்கரசர் குருபூசை மடத்தில் நடைபெற்ற சமய வகுப்பு களையும், குருபூசைகளையும் முன்னின்று நடாத்தியுள்ளார். இன்னும் கூட்டுறவுத் துறையில் இவருக்கிருந்த அறிவும் ஆற்றலும் நீர்வேலி மத்திய பண்டகசாலை, ஐக்கிய நாணய சங்கம் என்பன

வற்றின் நீண்டகால தலைவராக்கியதோடு வலிகிழக்கு ஐக்கிய பண்டகசாலைச் சமாசம், வலிகிழக்கு தென்பகுதி ப. நோ. கூ. சங்கம் வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபை வடமாகாண கூட்டுறவு வங்கி என்பனவற்றின் நெறியாளர் குழு உறுப்பினராகவும் பணியாற்ற வைத்தது. இவர் இலங்கை அரசினால் சமாதான நீதிவானாகவும் நியமிக்கப்பட்டவர். கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத் தலைவராகவும் பணியாற்றிய இவரது சேவைகள் கிராமத்தின் புகழில் இடம்பெற வேண்டியவையே.

சி. க. கந்தையா என்னும் கல்விதான்

நீர்வேலிக் கிராமத்தின் புகழுக்கு வித்திட்டவர்களில் சி. க. கந்தையா மாஸ்டரும் மிகமுக்கியமானவர்.

9-2-1919இல் சிறந்த இவர் ஆரம்பக்கல்வியை நீர்வேலியிலும், கோப்பாயிலும் முடித்துக்கொண்டு மேல் வகுப்பு படிப்புக்கு வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் சேர்ந்தார். அங்கு ஒரு தலை சிறந்த மாணவராகப் போற்றி மதிக்கப்பட்டார். அக்காலத்தில் பதினாறு வயதில் லண்டன் மற்றிக்கு வேசன் பரீட்சையில் முதற்பிரிவில் சித்தியடைந்து அரிய சாதனை படைத்தவர். கொழும்பில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக கல்லூரியில் மேற்படிப்புப் படித்து லண்டன் இன்ரமீடியற் பரீட்சையிலும் திறமையுடன் சித்தியடைந்து, இறுதிப்பட்டப் படிப்பை மேற்கொண்டு லண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் B. A. பட்டதாரியானார் இவரே இக்கிராமத்தின் முதல் பட்டதாரி என்னும் பெருமைக்குரியவர்

ஆசிரியப்பணியை மேற்கொண்ட இவர் முதலில் அச்சவேலி கிறிஸ்தவ கல்லூரியிலும், பின்னர் நீர்வேலி அத்தியார் இந்துக்கல்லூரியிலும்

ஆங்கில மொழி, இலக்கியம், சரித்திரம் அரசியல் ஆகிய பாடங்களில் தனக்கு நிகர்தானே என்ற பெருமையுடன் பேராசனாக அழகு, அன்பு, அமைதி, அறிவு ஆகிய நல்லாசிரியனுக்குரிய இலட்சணங்களுடன் சேவையாற்றிப் பலரதும் பாராட்டுக்கு இலக்கணமானார். அத்தியார் இந்துக்கல்யாசி அதிபரின் அலுவலகத்தில் இவரது புகைப்படத்தைப் பழைய மாணவர்கள் திரை நீக்கம் செய்து வைத்தமை மாணவர்கள் இவர் வீது வைத்திருந்த நன்மதிப்பை வெளிப்படுத்துகின்றது.

உலகவரலாறு, சர்வதேசிய விவகாரம் அரசியல், ஆங்கில இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் நடமாடும் கலைக்களஞ்சியமாக விளங்கினார் இலத்தீன், ருசிய மொழிகளிலும் ஆற்றல் கொண்ட இவர் ஆங்கில வார இதழான "கேசரி" என்னும் பத்திரிகைக்கு துணையாசிரியராகவும் விளங்கினார்.

கல்விமான் கந்தையா மஸ்டர் அவர்கள் இளமையில் இருந்தே உண்மையான அசைக்கமுடியாத மாக்கீச சமதர்ம பக்தராக இருந்ததுடன் அத்துறையில் பாண்டித்தியமும் பெற்றிருந்தார்.

இவர் 1914ஆம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த அழகரத்தினம் தம்பதிகளின் மகள் வேதவல்லி என்னும் ஆசிரியையைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். இவர்களது இல்லற தர்மத்தின் பயனாக சுசுணா, சுசுமாரன் என இரண்டு பிள்ளைகள் பிறந்தனர்.

சமூகசேவகி :

தீருமதி வேதவல்லி கந்தையா

மாணவர்களின் கல்விவளர்ச்சியிலும், கலைவளர்ச்சியிலும் ஊக்கமளித்து நெறிப்படுத்திய ஆசிரியை அவர்கள் ஆங்கில பாடபோதனையிலும் அக்கறையுடன் பணியாற்றினார். மாணவர்களை அன்போடு அணைத்துப் போதிக்கும் போதனை முறைபலராலும் பாராட்டப்பட்டதாகும்.

ஆசிரியப் பணியாற்றிய இவர் சமூக அபிவிருத்தியிலும் ஈடுபடத் தவறவில்லை. மாதர் சங்கம், நெசவு சங்கம், பாலர் பகல்விடுதி என்பனவற்றின் ஆக்கத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உழைத்தவர்.

கூட்டுறவு முறையிலான மகளிர் குழுக்களை வலிகாமம் கிழக்குப் பகுதியில் உருவாக்கியதோடு வலிகிழக்கு மகளிர் குழு தலைவியாகவும், யாழ் மாவட்ட மகளிர் குழு உபதலைவியாகவும் பணியாற்றியவர்.

யாழ்மாவட்டக் கூட்டுறவு மகளிர்களின் உற்பத்திகளான பனை ஓலையால் செய்யப்பட்ட உற்பத்திப் பொருட்களையும், மற்றும் பனம்பண்டங்களையும் கண்டியில் நடைபெற்ற மகளிர் குழுக் கண்காட்சியில் காட்சிப்படுத்தியதன் மூலம் யாழ்மாவட்ட மகளிர்களுக்கு நன் மதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளார்.

மகளிரிடையே சிக்கனம், சேமிப்பை வளர்க்க சிக்கன கடனுதவு சங்கங்களை ஆங்காங்கே உருவாக்கியதோடு, யாழ்மாவட்ட சிக்கன கடனுதவு

சங்கங்களின் சமாச நிர்வாகசபை உறுப்பினராகவும் சேவையாற்றியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அகில உலக கூட்டுறவு மகளிர் மகாநாட்டுப் பிரதிநிதியாக லண்டன் மாநகருக்குச் சென்றதோடு டென்மார்க், கங்கேரி முதலிய நாடுகளுக்கும் சென்று யாழ்மாவட்டக் கூட்டுறவு மகளிர் அமைப்பைப் பெருமைப்படுத்தியதோடு, எமது கிராமத்துக்கும் புகழைத் தேடித் தந்துள்ளார்.

இன்றும் நீர்வேலி மத்தியில் சந்தை அமைப்பதற்கு நீர்வேலி மத்தி இளைஞர் சனசமூக நிலையம் அமைப்பதற்கும் தனது காணியில் ஒருபகுதியை அன்பளிப்புச் செய்து கிராம அபிவிருத்திக்கு உதவிய இவர் 23-4-1988இல் இறைபதம் அடைந்து விட்டார்.

மாதர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கஸ்தாபகரான இவரது நினைவாக 25-10-99இல் கந்தசுவாமி கோயில் வடக்கு வீதியில் நூல்நிலையமும் வாசிக சாலையும் திறந்துவைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மாண்புமிகு நீ. சி. முருகேசு J. P.

நீர்வேலி சின்னத்தம்பி முருகேசு J. P. அவர்களும் கிராமத்தின் புகழுக்கு வித்திட்டவர்களில் ஒருவராவார்.

8-9-1908இல் நீர்வேலி தெற்கில் வாழ்ந்து காலஞ் சென்ற சி. சின்னத்தம்பியும், நாகமுத்துவும் செய்த நல்லறத்தால் இவ்வுலகில் பிறந்த இவர்

தனது 60 வயதுவரை (7-8-1968) ஆசிரியப்பணியாற்றியவர். உரும்பிராய் சைவத்தமிழ் வித்தியாசாலை, சந்திரோதய வித்தியாசாலை என்பவற்றில் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கல்விமான்களை உருவாக்கியதோடு 1-4-1965இல் நீர்வேலி அத்தியார் இந்துக் கல்லூரியின் பிரதம பகுதிக்கு அதிபராக நியமனம் பெற்றுக் கல்விப் பணியாற்றியுள்ளார்.

நிறைந்த தமிழறிவு நிரம்பிய இவர் எல்லோராலும் “பண்டிதர்” என்று புகழப்பட்டு வந்தார். கலீபாடுவதில் வல்லுனரான இவர் முருகன் புகழ்பாடுவதில் பெயர் பெற்றவர். தனது குலதெய்வமான நீர்வைக் கந்தன் மீது கொண்ட அசைக்கமுடியாத பக்தியினால் 101 பாடல்களைக் கொண்ட “நீர்வைக் கந்தன் புகழ்மாலை” என்னும் நூலை 19-11-1989இல் வெளியிட்டு வைத்துள்ளார். இன்னும் பத்திரிகைகளில் காலத்துக்குக் காலம் உற்சவ காலங்களில் நல்லூர்க்கந்தன் மீதும், நீர்வைக் கந்தன் மீதும் இவர் பாடும் பாடல்கள் பிரசுரமானதை மறந்துவிட முடியாது. நீர்வேலிக் கந்தசுவாமி கோயில் புனருத்தாரணப்பணி, சித்திரத்தேர்த் திருப்பணி ஆகியனவற்றின் ஆக்கப் பணிகளுக்கு ஊக்கமுடன் தொண்டாற்றிய இவர் ஒரு சமயத் தொண்டனாக விளங்கிய தோடு கோயிலில் புராணபடனம் முறைபிறளாது செய்தும், சமயப் பிரசங்கங்கள் செய்தும் சமயப் பணியாற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்விப்பணி, சமயப்பணி ஆற்றிய இவர் சமூகப்பணியும் செய்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. கூட்டுறவுத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்ட இவர்

கரந்தன் வீளைபொருட்சங்க வளர்ச்சிக்கு உழைத்த தோடு, வலி கீழக்கு ஐ. ப. சாலைச் சங்கங்களின் சமாசம், வலி கீழக்கு தென்பகுதி ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் புதிய கட்டடம் அமைக்கக் காணி கொள்வனவு செய்து கட்டடம் அமையவும், தொண்டாற்றிய நிர்வாகசபை உறுப்பினரும், நெறியாளர்குழு உறுப்பினருமாவர். இன்னும் கிராமத்தின் பல்வேறு சமூக அமைப்புகளிலும் பங்கு கொண்டு செயலாற்றியதால் 14-8-1930இல் இலங்கை அரசினால் சமாதான நிதவான் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

கிராமத்தில் ஒரு பேச்சாளராகவும், எழுத்தாளராகவும் விளங்கிய இவர் மக்கட்செல்வம் பொருட்செல்வம் எல்லாம் பெற்று நிறைவாழ்வு வாழ்ந்து (30-12-1989) சுக்கில வருஷம் மார்கழி 15ந் திகதி சனிக்கிழமை வளர்சிறை துதியைத் தீதியில் இறைபதம் அடைந்துவிட்டார்.

திரு. வே. சி. அப்புத்துரை அவர்கள்

இக்கிராமத்தின் புகழுக்குத் தொண்டாற்றியவர்களில் திரு. வே. சி. அப்புத்துரை அவர்களும் ஒருவராவர். 1928ஆம் ஆண்டு சிறந்த இவர் சிறந்த சமூக சேவையாளராக விளங்கி கிராமத்தில் பல சமூக சேவைகள் செய்துள்ளமை மறக்கமுடியாததாகும்.

நிர்வேலி சமுதாய முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவராக விளங்கிய அமரர் E. K. சண்முகநாதனுக்கு உதவியாகவும், செயலாளராகவும் விளங்கிப் பாலர் பகல் வீடுதியை அமைக்கவும், அதைவளர்க்கவும் தொண்டாற்றினார். இன்னும்

இப்பகுதியில் மாதர் சங்கம ஒன்றை அமைப்பதற்கு அமரர் வேதவல்லி கந்தையா அவர்களை ஊக்கப் படுத்தி அவரது கணவர் ஆசிரியர் S. K. கந்தையா அவர்களின் அனுமதியுடன் வேதவல்லி கந்தையா வின் தலைமையில் மாதர் சங்கம் உருவாகவும், நெசவு நிலையம் அமையவும் தொண்டாற்றியுள்ளார்.

1957ஆம் ஆண்டளவில் நீர்வேலி கிராமசபையின் உறுப்பினராக விளங்கி வீதிகள் அமைத்தும், திருத்தியும் சமூகப்பணி புரிந்துள்ளார். சிறுவயதிலிருந்தே சமூகப்பணியாற்றி வந்த இவர் சமூக சேவைகளுக்காக தனது ஆதனத்தை விற்றும் உதவியமை மறக்க முடியாததாகும்.

சுப்பிரமணிய பாரதியாரைப்போல் தனக்கென ஒரு தொழிலையோ, அல்லது பொருளையோ தேடாமல் சமூக சேவையே செய்து வந்தவர். அவர் கூறுவார் 14 வயதிலிருந்தே தான் சமூக சேவை செய்யத்தொடங்கியதாக. 58ஆம் ஆண்டளவில் வாதரவத்தை நன்னீர் திட்டத்தில் பணிபுரிந்த இவர் 1959ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் திருநெல்வேலியில் சுந்தரம் பிள்ளையின் மகள் தேவமணியை திருமணம் செய்த சமூக சேவையாளர் திருமணம் காரணமாக இவ்வூரிலிருந்து பலமைல் தொலைவில் வாழ்ந்தாலும் கிராமப்பற்றுடன் சேவைசெய்து 1996ஆம் ஆண்டு இறைபதம் அடைந்துவிட்டார்.

வேதாகம சாஸ்திர ஜோதி

சுவாமிநாத இராசேந்திரக் குருக்கள்

நீர்வேலி என்னும் போது அன்று ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசங்கரபண்டிதர் அவர்களே அனைவரது இதயங்களிலும் முத்திரை பொறித்துப் பதிந்தவராவார். இன்று நீர்வேலி கந்தசுவாமி கோயிலும் கோயில்

பிரதம குருக்கள் சுவாமிநாத - இராசேந்திரக்குருக்கள் அவர்களுமே முன்னணியில் நிற்கும் சிறப்பைக் காணலாம். இது எமது கிராமத்துக்கு புகழ்தரும் வீடயமாகும்.

குருக்கள் ஐயா அவர்கள் ஆலயக் கிரியைகளையும், மற்றும் சமயக் கிரியைகளையும் வேதாகம சாஸ்திர முறைகளுக்கமைய முறைபிறனாது செய்துவரும் பேரறிஞராவார். தமிழ்மொழியிலும், சமஸ்கிருதத்திலும், சாஸ்திரத்துறையிலும் நிறைந்த பாண்டித்தியம் பெற்ற இவர் தமது இல்லத்தில் சமஸ்கிருத வகுப்பு நடாத்திவந்தமை மறக்க முடியாததாகும்.

இன்று, ஆலய அமைப்புகளுக்கு ஆகம சாஸ்திர முறைக்கமைய நிலையம் அமைத்தும், வேண்டிய நேரங்களில் வேண்டிய ஆலோசனை வழங்கியும் வருவது பெருமைக்குரியதே. இன்னும், நாட்டின் பல் பாகங்களிலிருந்தும் பெரியார்கள் தமது சமய சம்பந்தமான சந்தேகங்களையும், சாஸ்திர சம்பந்தமான சந்தேகங்களையும் தீர்த்துக் கொள்ள குருக்கள் ஐயா அவர்களை நாடிவருவது யாவரும் அறிந்ததே.

இன்னும் இந்தியாவிலிருந்து வரும் தமிழக அறிஞர்கள், சமயப் பெரியார்கள் தவறாது தரிசிக்கும் ஓர் ஆலயமாக நீர்வேலிக் கந்தசுவாமி கோயிலை முறைப்படி நடாத்திவரும் நிகழ்வுகளும், வருபவர்களை உரியமுறைப்படி உபசரித்து விருந்து தங்குமிடவசதிகள் எல்லாம் செய்து கௌரவித்து அனுப்புகின்ற பண்பும் பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

இன்னும் ஆலயத்துக்கு வரும் பிரமுகர்களுக்கு தாகசாந்தி, வீருந்து வழங்கி ஆசீர்வதித்து அனுப்பு கின்ற பண்பும் பெருமைக்குரியதே மேலும், கிராமத்தில், ஏன் வலிகிழக்கில் நடைபெறும் எந்த நல்ல கருமத்தையும் சமயாசார முறைப்படி ஆரம் பித்துவைக்கும் குருக்கள் ஐயா அவர்களின் சிறப்பை பாராட்டாதிருக்க முடியாது.

நோயென்று வருபவர்களுக்கு விபூதி போட்டு, நூல்கட்டி ஆசீர்வதித்து அனுப்பும் பண்பை யாழ் மாவட்ட மக்கள் அனைவரும் அனுபவித்து வருகின்றார்கள். இவர் முருகனின் ஒரு அவதாரமோ என்றும் நினைக்கிறார்கள். இன்றும் காலத்துக்காலம் கோயிலில் புராண படனங்களையும், சமயப் பிரசங்கங்களையும் செய்யிப்பதோடு, சமயப் புத்தகங்களையும் வெளியிட்டு வருவது பெருமைக்குரியது. குறிப்பாக வாக்கீச கலாநிதி கி. வா. ஜெகநாதன் ஐயா அவர்களின் பேரன்சிற்கும் மதிப்பிற்கு முரிய குருக்கள் ஐயா அவர்கள் "வேதாகம சாஸ்திர ஜோதி" எனக்கொளரவிக்கப்பட்டமையும் கிராமத்துக்குப் புகழ் தரும் விடயமே

ஆலய புனருத்தாரணம், தேர்த்திருப்பணி என்பவற்றில் ஆலய சபையினருடன் முன்னின்றுழைத்த ஐயா அவர்கள் கோயில் இந்து பரிபாலனை சபை, அறநெறிப் பாடசாலை, பாலர் பகல் வீடுதி, சமுதாய முன்னேற்றக் கழகம் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்பனவற்றின் வளர்ச்சிக்கும் பங்காற்றிக் கிராமத்தின் புகழில் பெரும் பங்காற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது குருக்கள் ஐயா அவர்களுக்கு நிறைந்த ஆயுளையும், செளகரியங்களையும்வழங்கவேண்டுமென்று கடம்பக் கந்தனின் பேரருளை வேண்டுவோமாக.

